

งานตลาดน้ำอริยะ คืนชีวิตแม่ชุมชน ครั้งที่ ๓๔

เข้า

ใจกว้าง

คืนอัมภาว

คืนที่สอนวัย

บาทเทียบ

HANA
งานพิธี

สารอโศก
อันดับ ๓๒๙ ม.ค.-มี.ค.๒๕๕๖
ISSN 0857-7585

ฉลองทวารธรรมชาตือโส

ครั้งที่ ๑๑

๒๖-๒๘ ม.ค.'๕๖ กุฬาพำน้ำ

งานบุญฉลองข้าว ครั้งที่ ๑๕

๙-๑๐ ก.พ.'๕๖ หินผาพำน้ำ

โพชฌังการียสังอายุ

พลตรีจำลอง ศรีเมือง

๑๑-๑๒ ก.พ. ๒๕๕๖ ณ พุทธสถานปฐมอโศก

อุดมการณ์“ตลาดอารียะ”

๑. กำไรของชีวิตคือ “การให้” “การเสียสละ”
๒. สินค้าที่ขายต้องขายต่ำกว่าทุน (ขอมขาดทุนนั่นคือ เสียสละ)
๓. เติมน้ำให้ผู้ซื้อสินค้าได้แสดงน้ำใจ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นซื้ออย่างแบ่งปัน ไม่โลภ

วัตถุประสงค์ตลาดน้ำอารียะ

๑. เพื่อให้ประชาชนได้ซื้อสินค้าอุปโภค บริโภค ในราคาต่ำกว่าทุน
๒. เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยการใช้เรือสัญจรในแม่น้ำมูนเป็นหลัก
๓. เพื่อเป็นการปลูกกระแสฟื้นคืนวิถีชีวิตลุ่มน้ำมูน โดยการเพิ่มช่องทางคมนาคมทางน้ำไปยังสถานที่ต่างๆ ซึ่งเป็นทางเสื่อกระหว่างทางบกและทางน้ำ
แม่มนจึงได้ฟื้นคืนชีวิตอีกครั้งในงานนี้

สารบัญ

ปีที่ ๓๓(๓๖) ฉบับที่ ๓ เดือน ม.ค.-มี.ค.'๕๖ จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

อุดมการณ์ “ตลาดอารีเย”	๑
แถลง (ขอบคุณชีวิตนี้ และขอบคุณผู้ที่ต้องขอบคุณ ?!)	๓
งานปลูกเสกพระแท่นๆของพุทธ ครั้งที่ ๓๗	๔
งานตลาดน้ำอารีเย “คืนชีวิตแม่ขุน” ปี ๒๕๕๖	๑๖
สิบห้านาทีกับพ่อท่าน	๒๘
งานไพฑูริย์คาริยสังคายนา พลตรีจำลอง ศรีเมือง	๓๕
งานบุญฉลองข้าวศิษย์เก่าตุ้มโฮม ครั้งที่ ๑๕	๔๕
ไปงาน “ฉลองหนาวธรรมชาติอโคก ครั้งที่ ๑๐”	๔๖
๕ ธันวาคม ๕๕ วันพิพากษา โดยพลังมหาประชาชน	๕๓
จดหมายจากญาติธรรม	๖๐
บันทึกจากปัจฉิมสมณะ (ชีวิตที่ไล่ล่าเวลาของพ่อครู)	๖๔
เรียงวลีกวีธรรม	๗๕
แต่...คุณชวนไชย เดชศรีสุธี อุบัติจากยุคแรกของชาวอโคก	๗๖
จากโลกีย์ถึงโลกุตระ (น.ส.ภูดาว วันนุ)	๘๔
กว่าจะถึงอรหันต์ (พระอภิรูปนันทาเถรี)	๘๗
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือน ม.ค.-มี.ค. ๒๕๕๖)	๙๐
สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวอโคก	๑๑๕
ร้อยอ้อ...เป็นหนึ่งในแจ๊จ	๑๒๑
ได้ร่มอโคก (ประจำเดือน ม.ค.-มี.ค. ๒๕๕๖)	๑๒๒
ขยะเอ๋ย	๑๓๔
น้ำจืดดีจริงหรือ ?	๑๓๖
ไร้บุญนิยม ลังคมอันตราย	๑๓๗
กรรมตามสนอง (ผลของบาป ผลของบุญ)	๑๓๘
หอมดอกพุทธา	๑๔๒
ธรรมะประทับใจ	๑๔๓
พุทธานิเทศสดุดยอสถาปนาปฏิหารีย์'๕๖ ครั้งที่ ๓๗	๑๔๔

● จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโคก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่นุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ “อโคก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑
 ถ.นวมินทร์ ช.๔๔ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๔
 โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐, ๐๒-๓๗๕-๔๕๒๑, FAX ๐๒-๓๗๔-๕๕๗๐
 www.asoke.info, e-mail : sanasoke130@gmail.com
 ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์

ขอบคุณชีวิตนี้ และ ขอบคุณผู้ที่ต้องขอบคุณ ?!

ในงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๗ พ่อท่านฯ ได้กล่าวถึงความพอใจ สบายใจ และ สุขสงบใจ ที่ได้เป็นอยู่มีอยู่กับชีวิตในขณะนี้ ได้อาศัยธรรมที่เป็นได้ทำได้นี้ ทำให้มี ศาสนาพุทธอยู่กับชีวิต เพราะศาสนาพุทธนี้แหละคือทุกสิ่งทุกอย่างของชีวิตมนุษย์

“และในความเป็น **“ชีวิต”** อาตมาก็ได้เห็นจริงแล้วว่า “ความประเสริฐนั้น คือการมาเป็นคนจนดีกว่าเราจะไปรวย” ตรงกับคำว่า **“อัปปีจนะ-สันโดษ”** แล้ว และอย่างนี้จิตก็สงบดีแล้ว(ปวิเวก)

หรือ เรามาเสียสละ(จาคะ) เห็นดีเห็นน้อยเพื่อผู้อื่น(สังคหะ)นี้ เราก็มีลักษณะเป็นคนดีแล้วจริง

ไม่สงสัย เห็นจริงชัดเจน เราจึงเต็มใจทำ เพราะมั่นใจว่านี่คือ คุณค่าแท้ของคนยิ่งกว่าได้อามิส

เราทำงานโดยจิตไม่อยากได้อะไรตอบแทนนี้ ก็ดีจริงๆนะ เราจึงทำให้ได้อย่างนี้จริงๆ ส่วนใครจะไม่เชื่อว่าจริงก็ไม่เป็นปัญหา ไม่เป็นไร

ข้อสำคัญแม่จะทำงานปานนี้ **“ใจเรายังสงบดีดังเดิม”** อยู่มั๊ย?

ถ้ายังสงบอยู่ มีกิเลสกระสันหวั่นไหวมั๊ย? ออาการ

“อกุศล” แม้นิดหน่อยเท่าธุลีมีในใจมั๊ย?

หากยัง **“สงบสุข”** (รูปสม=ปรมมังสุขัง)ดีดังเดิม ก็ยังใช้ได้ ฯลฯ .....เป็นต้น

ก็ **“ขอบคุณชีวิต”** แล้ว ที่ได้พบพุทธศาสนา ได้ฟังพุทธศาสนา อย่างนี้ ๆ ๆ แสนมั่นใจในมัดดล เพียงเท่านั้น ในขณะนี้ ได้เท่านั้น เพียงแค่นี้ ก็ดีแล้ว **สาธุสะ!!!**

และพ่อท่านฯก็ยังคงกล่าวขอบคุณผู้ที่ติดตามฟังธรรม จนถึงขั้นมาให้เห็นหน้าเห็นตาในงานพุทธาภิเษกฯ บางคนมางานนี้ไม่ต่ำกว่า ๓๐ ครั้ง หลายคนเกิน ๑๐ ครั้ง และ ๒๐ ครั้ง ทั้งๆ ที่จะนอนดูทีวีอยู่ที่บ้านให้สบายๆ ยังไงๆ ก็ได้ แต่ญาติธรรมก็ไม่ทอดทิ้งธุระในการบำเพ็ญ ฝึกฝน เพื่อเจริญกุศลธรรมให้กับตน

แม้บางคนจะอยู่ในช่วงวัยตะวันตกใกล้จะตกดิน เพราะอายุสังขารล่วงเลยกาล ๘๐ และ ๙๐ ปีก็มี ถึงแม้สังขารจะออกอาการโศซัดโศเซ แต่ความแน่วแน่ทางจิตใจยังคงมุ่งมั่น ก้าวรอยตามพ่อท่านฯอยู่อย่างไม่ขาดระยะ โดยเมื่อไหร่ๆ ก็ได้เห็นหน้าอยู่เสมอ นี่คือนักที่พ่อท่านฯต้องขอบคุณ

งานปลูกเสกปีนี้ ชาวอโศกจากหลายๆชุมชนมาช่วยเตรียมงานตลาดอาริยะที่บ้านราชก่อนหลายสัปดาห์แล้ว ตั้งแต่จบงานพุทธาภิเษกที่ศาลืออโศก จ.นครสวรรค์ ผู้มาที่หลังจึงได้ตื่นตาตื่นใจกับภูมิทัศน์ริมมูลที่แปรสภาพจากดงไมยราบยักษ์ที่รกรงรัง เป็นพื้นที่เกษตรอินทรีย์ที่เขียวขจีเต็มไปด้วยผลผลิต ที่เก็บเกี่ยวมาบริโภคได้ทันที ทั้งผักบุ้ง ผักสลัด ฟัก แฟง แตงกวา มะเขือเทศ มะเขือเปราะ มะเขือยาว ฯลฯ แปลงผักมีการปลูกเป็นแถวเป็นแนวได้อย่างเป็นระเบียบ แถมเสริมความสวยงามด้วยซุ้มที่เหมือนอนุโมงค์ ปกคลุมด้วยเถาวัลย์ที่ออกดอกออกผลห้อยย้อยเชิญชวนให้เดินลอดซุ้มเข้าไปเก็บ ถัดไปก็มีแปลงดอกทานตะวันและดาวกระจายที่ชูดอกออกช่ออวดสีส้มสวยหวาน ทำให้ผู้พบเห็นรู้สึกสดชื่นมีชีวิตชีวา และในหมู่บ้าน ต้นไม้ส่วนมากก็เติบโตใหญ่โตร่มรื่นขึ้นกว่าเดิม บ่งบอกว่า แม้อ่อนน้ำท่วมบ่อยก็ยังเติบโตแข็งแรงได้ ส่วนผู้สนใจชมทิวทัศน์รอบด้านของบ้านราชจากมุมสูงก็ขึ้นไปดูได้ที่“ผาแดง” สิ่งก่อสร้างที่มีรูปลักษณ์เหมือนปราสาทในเทพนิยาย สอดคล้องกับต้นพิลิกพิลันที่อยู่ใกล้ๆกันอย่างยิ่ง อากาศบนนั้นก็มีชีวิตชีวา ลมพัดค่อนข้างแรง มีมุมเล็กมุมน้อยให้ชมทัศนียภาพเบื้องล่างได้รอบด้าน

ในส่วนของกิจกรรมนั้น งานปลูกเสกฯครั้งนี้ไม่มีรายการธรรมกระดานดำ เพราะต้องเตรียมงานตลาดอารีฯไปด้วย บรรยากาศงานปลูกเสกฯปีนี้จึงมีกลิ่นอายของการเตรียมงานอย่างเข้มข้นมากกว่าอย่างอื่น ซึ่งชาวโอศกก็ช่วยกันทำงานร่วมกันอย่างกลมเกลียวไม่มีแบ่งชั้นวรรณะไม่ว่าจะเป็นดอกเตอร์หรือ เป็น รศ. เป็น ผศ. หรือจบป.๔ หรือไม่ได้เข้าโรงเรียนเลย ก็ทำงานแบบร่วมด้วยช่วยกันคนละไม้คนละมือ ซ่อมแซมเรือ ทำกสิกรรม จัดเตรียมสถานที่ ทำ ๕ ส. ช่วยงานที่โรงปุ๋ย ขนของลงจากรถที่มาส่งของ บรรจุน้ำตาลเป็นถุง มัดขวดน้ำมันขายเป็นคู่ๆ เป็นต้น ขณะที่ **นักศึกษา ว.บบข.** ก็มีการลงทะเบียนเข้ากลุ่มไปบำเพ็ญคุณตามฐานงานต่างๆที่กำหนดไว้ เพื่อเตรียมงานตลาดอารีฯเช่นกัน หลังรายการทำวัตรเช้าจึงมีการลงฐานงานต่างๆ และมีการสอบวัดผลในการฟังธรรมในวันท้ายๆของงาน เพื่อเป็นการเก็บคะแนนอีกด้วย

วันเสาร์ที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๖

เทศน์ก่อนฉันโดย **พ่อครู สมณะโพธิรักษ์** เป็นการเปิดงานและ**ปฏิบัติญาณตน**

วันนี้เป็นวันเริ่มต้นของงานปลูกเสกพระแท้ๆของพุทธครั้งที่ ๓๗ นับเป็นจารีตประเพณีของชาวโอศก ซึ่งมนุษย์ก็จะมึนงานประเพณีเป็นจารีต ก็เพื่อให้เกิดคุณค่าประโยชน์ให้มากที่สุด แต่พอทำไปๆ ก็เลสมันก็ไปรวมปรุงแต่งผสมผสาน นานเข้า

ก็กลายเป็นงานจารีตประเพณีที่เสื่อมเสียและมีโทษแก่สังคม เช่น งานสงกรานต์รดน้ำดำหัว ที่แปรเปลี่ยนเป็นงานเสียหายและทะเล งานปลูกเสกฯเราก็หนีไม่พ้นกฎไตรลักษณ์นี้ เพราะกิเลสหรือความรู้ (อวิชชา) มันพาเสื่อมได้เราจึงต้องไม่ประมาท ต้องรู้จักควบคุมกิเลสตั้งแต่ต้นทางคือตั้งแต่ภายในใจ อย่าปล่อยให้มันออกมาเป็นวจีกรรมและกายกรรม

ได้เป็นอันขาด พ่อครูเห็นว่า **“อย่าให้กิเลสชนะเรา”** อย่าไปเป็นพวกมันเป็นอันขาด เราต้องกำจัดมันให้จริงทั้งวิธีสมณะและวิปัสสนา ทำแล้วจะเห็นผล เมื่อทำได้แล้วก็มาทำเพิ่มอีกจนกว่าจะบรรลุธรรมสูงขึ้นๆตามลำดับ ยิ่งฟังก็จะยิ่งเกิดแรงบันดาลใจให้ปฏิบัติตาม สุดท้ายพ่อครูประกาศว่ารายการทำวัตรเช้าของงานปลูกเสกฯปีนี้ท่านจะตอบคำถามที่เกี่ยวกับหนังสือ**“ธรรมที่เป็นพุทธ”** โดยตั้งชื่อไว้แล้วว่า **“ตอบกันด้วยวิญญูญาณพุทธ”**

รายการภาคบ่าย โดย**สมณะเดินดิน สมณะฟ้าไท สมณะดินทอง และสิกขมาตุกล้าข้ามฝัน**

งานนี้เราต้องฝึกทำทั้งประโยชน์ตนประโยชน์ท่านให้ชัดเจน เราจะกินมือเดียวข้างขึ้นถ้าเคี้ยวช้าๆ กินข้าวถั่วงาครบและไม่กินขนมของหวาน ตอนตักอาหารก็พยายามทำบุญญาภิสังขาร ประโยชน์ท่านคืองานเตรียมความพร้อมของตลาดอารียะขอให้เราทำให้เต็มที่ มีงานหนักเยอะมาก คนมีน้อย อากาศก็ร้อน ตอนทำงานต้องระวังอารมณ์ อย่าให้เป็นอย่างเขาว่า **“ตอนฟังธรรมเป็นดังเทพ ตอนเจอสัสสะกลายเป็นยักษ์มาร”**

รายการภาคค่ำ **“คืนชีวิตให้แม่มูน”** โดย **สมณะแก่นกล้า วัฑฒโน** สัมภาษณ์ปฏิบัติกรกลุ่ม **ซ่อมและสร้างเรือ** เพราะปีนี้พ่อท่านมีดำริ ให้ทำตลาดอารียะเป็นตลาดน้ำ ให้แม่ น้ำมูนมีชีวิตชีวา กลับคืนมาเช่นสมัยแต่ก่อนที่ประชาชนมีการใช้ชีวิตกับแม่มูน เรือเอี่ยมจุ่นในบ้านราชจึงถูกซ่อมแซมกันอย่างเร่งด่วน โดยทีมสมณะ ทีมช่างบ้านราชและศิระะโศก ญาติธรรม ศิษย์เก่าสัมมาสิกขา และนักเรียนสัมมาสิกขา รายการภาคค่ำจึงได้นำตัวแทนผู้ทำงานมาสัมภาษณ์ เช่น

นักเรียนสัมมาสิกขาราชธานีโอเคชั่น ม.๔ **อดุลย์ แก้วนวล** ผู้ช่วยทำโครงสร้างเรือร่วมกับปวช.ปี ๓ **พุทธภูมิ ชูน้ำเที่ยง** และ **ตุน ผากอง** ศิษย์เก่าที่เป็นหัวหน้าทีมงานเยาวชนรวมสิบหกชีวิต เป็นงานกลางแดดร้อนเปรี้ยงของเดือนมีนาคม เริ่มงานตั้งแต่ ๖ โมงเช้านั่งบนโครงสร้างเรือสูงจากพื้น ๘ เมตร มั่นร้อนเรียกเหงื่อได้วันละเป็นลิตรๆ ทำงานกันยันเที่ยงคืน เหนื่อยก็พัก กิจกรรมร่วมคลายเครียดคือเล่นน้ำกันอย่างสนุกสนาน หากมีปัญหาก็คุยร่วมกันและยอมให้หัวหน้าทีมตัดสินใจ ตุนกล่าวว่าวัยรุ่นยินดีทำงานเพื่อส่วนรวม แต่จะให้ไปนั่งฟังธรรมคงไม่ถนัด การลงงานบ่ายโมงกลางแดดร้อนเปรี้ยงมันทรมาณ แต่ต่อมาพอรู้สึกร้อนต้องไปทำงานกลางแดดแล้วจะเย็นกว่าอยู่ในร่ม ถ้าพ่อครูไม่มีงานให้ทำพวกเราคงมัวเที่ยวอย่างไร้สาระ

ส่วนงานมุงหลังคาเรือที่สูงเท่าต้นมะพร้าว **คุณไท เติตธรรม** รับว่างานนี้ต้องทนร้อนสุดๆ เพราะเราต้องอยู่บนหลังคาตลอด แต่ไม่ท้อ เพราะลึๆ มีปิติว่า ได้ทำงานให้พ่อท่าน รู้สึกประทับใจและขอกราบขอบพระคุณท่าน สมณะลืบกกว่ารูปที่มาช่วยงานช่างไม้

พ่อครูก็มาให้กำลังใจทุกวัน เชื่อมั่นศรัทธาในพ่อครูเต็มเปี่ยม แต่ยังไม่พร้อมจะเป็นสมณะ

งานต่อไปคืองานทำห้องน้ำในเรือโดย **อ.สมนึก** จากทะเลธรรม เคยเป็นครูช่าง เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำห้องน้ำก็ตั้งใจออกแบบเอง ทำงานหนักๆ ได้ด้วยศรัทธาพ่อครูอย่างสูงสุด ตั้งใจทำงานไปถือศีล ๘ ไปด้วย ส่วนศิษย์เก่า**สุจริง**ทำงาน สทร. คือ เสริมทุกหน่วยที่ขาดคนทำงาน เป็นคนใจเย็นทำได้ทุกอย่างตั้งใจทำตามที่พ่อครูสอน

สุดท้ายคือ**สมณะแก่นกล้า สารโก** ท่านเป็นหลักในการลุยงานหนัก ฉันทน้อยแต่มีพลังกำลังดี มาอยู่ที่สมณะต้องช่วยกันย้ายเรือ ๙ ลำ งานหนักๆท่านกล่าวว่า ต้องอาศัยการระวังอารมณ์และต้องดูแลเรื่องจิตวิญญาณมาก งานนี้ทำให้ลดความเห็นแก่ตัวได้มากขึ้น และได้แง่คิดจากการทำงานว่า แดดทำให้สุขภาพดี คนดำเป็นคนรวย แสงแดดช่วยสลายอึดตายเราได้

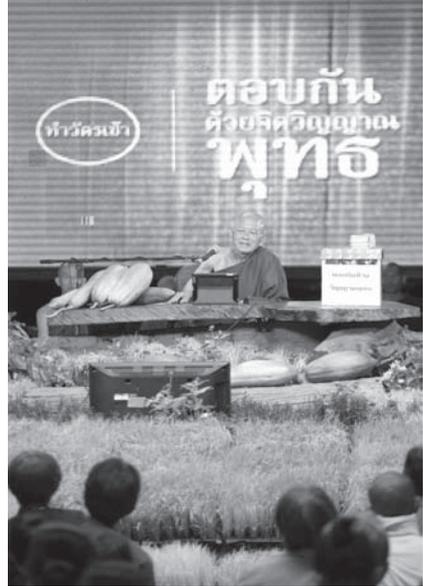
วันอาทิตย์ที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๖

ทำวัตรเช้า โดยพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ เรื่อง “ตอบ
กันด้วยวิญญูณพุทธ” ตอนที่ ๑

วันนี้เป็นวันแรกที่พ่อครูจะได้ตอบปัญหาในรายการ
“ตอบกันด้วยวิญญูณพุทธ” ที่พ่อครูให้ถามจากหนังสือ
“ธรรมที่เป็นพุทธ” เพื่อให้แต่ละคนเข้าใจชัดเจนและปฏิบัติได้
จริงจนมีฐานรองรับธรรมเข้มข้นที่พ่อครูจะสอนเพื่อเพิ่มภูมิธรรม
พ่อครูทำงานมา ๔๐ ปีก็เห็นผลงานที่ยืนยันเป็นพหุติภาพ
แต่คนในยุคนี้ไม่ยอมรับเพราะรู้จักศาสนาพุทธผิดเพี้ยนไปมาก

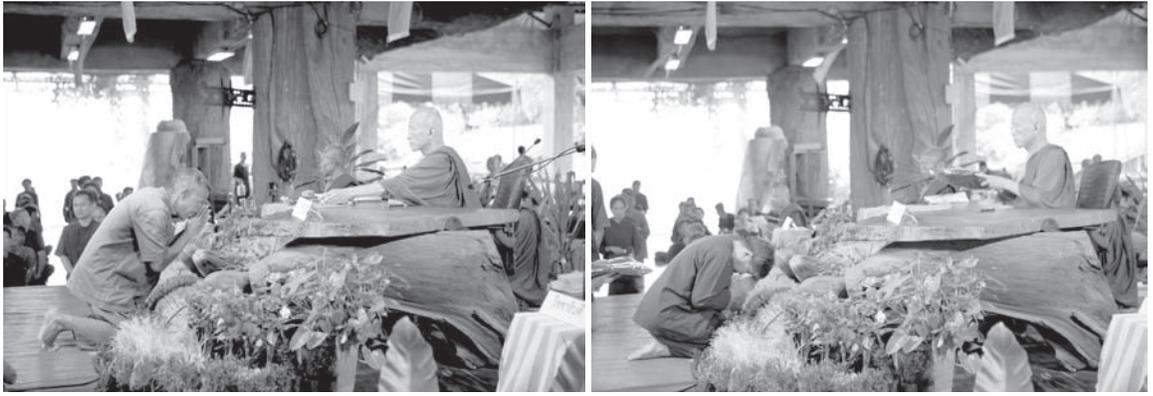
จนเหมือนกลองอานกะที่ผู้ฟังก็เอาเศษหนึ่งเศษไม้มาปะแทนจนไม่เหลือของเดิมให้เห็น คนส่วนใหญ่
จึงเข้าใจโลกุตระที่เป็นเนื้อหาของพุทธแท้ไม่ได้ จึงเหลือแต่ชื่อว่าเป็นพุทธเท่านั้น คำที่ทำให้หุกคิดคือ
พ่อท่านกล่าวว่า คนมีกตัญญูกตเวทีจริงจึงจะรู้ว่าการบำเรอเสพสุขแก่ตน คือความชั่ว เขาจึงจะยอม
เสียสละ ยอมลำบากทำงานสืบสานต่ออายุพระศาสนาอย่างเต็มที่ โอ้โฮ! แล้วพวกเราอกตัญญูมาแล้ว
ตั้งเท่าไรละนี่!

ทุกวันหลังทำวัตร **นักศึกษาว.บพบ.** แบ่งตามกลุ่มแล้วกระจายกันไปทำงานตามฐานงานต่างๆ

ก่อนฉันทันนี้ มีพิธีมอบเข็มตราพระ
ธรรมและเลื้อแก่ผู้สอบผ่าน **ว.บพบ. เข็มที่ ๒** ซึ่ง
สอบได้เมื่อต้นปีในงานโพชฌังคาริยสังคายญา ครั้งที่
๒ จะได้รับเข็มในเวลา ๐๗.๗๗ น. หรือ
๐๘.๑๗ น. นักศึกษาว.บพบ.ที่ได้รับเข็มที่ ๒
มีจำนวน ๖๔ คน มารับเข็มจำนวน ๖๓ คน
หลังจากนั้นพ่อครูแนะนำวิธีปฏิบัติธรรมให้ได้
มรรคได้ผลว่า เราต้องกำจัดสักกายะก่อน

เมื่ออ่านมันออกจับตัวมันได้คือพันสักกายะทิวฏฐิ จนรู้ชัดพันวิจิกิจฉาสังโยชนี่ไม่สงสัยว่านี่แหละคือกิเลส
แล้วก็พยายามกำจัด อย่างพันศีลพตปรามาจริงคือ ต้องสำรวมศีลและเดินมรรคองค์ ๘ โพชฌงค์ ๗

อยู่ตลอดเวลา เมื่อปฏิบัติแล้วทำให้กิเลสลด จะเป็นโสดาบันต้องมีญาณ ๗ รู้ว่าเราล่วงพ้นวิติกมกิเลสแล้วและกำลังไปสู่ปริยภูฐานกิเลส แม้ไม่ถึงดับสนิทแต่ถ้าดับได้ ๗๕ หรือ ๕๐ เปอร์เซนต์แล้ว ก็ต้องรู้ตัว อย่างนี้เป็นต้น

รายการภาคค่ำ **“พริบเดียวก็เขียวได้”** ดำเนินรายการโดย **สม.ผาแก้ว ชาวหินฟ้า** สัมภาษณ์ผู้ที่กำลังทำหัดเนมตะเวน ริมแม่มนูให้เขียวขจี และสวยงามด้วยดอกทานตะวันและดอกไม้อื่นๆ เพื่อเป็นแหล่งอาหารไร้สารพิษที่จะต้อนรับพี่น้องที่จะมาจับจ่ายซื้อของ เพื่อสร้างทัศนียภาพ และเป็นตัวอย่างของการทำกิจกรรมไร้สารพิษให้ประชาชนที่มาร่วมงานตลาดอาริยะได้พบเห็น ตัวแทนของเหล่าเทพารักษ์ผู้กำลังเนรมิต เช่น

คุณดาวเย็น เห็นว่างานเกษตรเป็นงานบุญสูงสุดของฆราวาส พอพ่อท่านปรารภเรื่องคืนชีวิตแม่มนูก็ยังมีไฟจะทำให้ริมมนูเขียว พอลงมือทำใหม่ๆโดนเพลี้ยลง การงานทำให้มีผัสสะบ่อยแต่รู้สึกได้แหวไวขึ้น คุมอารมณ์ได้มากขึ้น ดีใจที่ได้เรียนรู้อุบัติความรู้จากปราชญ์ทางเกษตรมากมาย

พ่อแรงผัก เจ้าของทฤษฎี ๓ ไร่แก้วน ตอนนี่ยกครอบครัวมาทำสวนใส่หม่วนปลูกอะไรก็ได้ผลดก ที่มาช่วยริมมนูเพราะเป็นนโยบายพ่อท่าน จึงอาสาดูแลทานตะวันและข้าวโพด เริ่มปลูกใหม่ๆ มันดูแย่ เพราะต้องเร่งรีบจึงไม่ได้เตรียมดินก่อน วันหนึ่งพ่อท่านกับท่าน**ถักบุญ**ไปเยี่ยมเลยเกิดกำลังใจปลูกเพิ่มขึ้นและรู้สึกที่ไม่อยากได้เงินแล้ว ขอเพียงได้ทำงานให้พ่อท่าน ได้ทำงานสร้างอาหารให้คนกินก็พอ

คุณเยาวภาดูแลสวนผักบั้ง ตอนแรกเห็นแดดร้อนจ้าซ้กหวาดๆแต่ประทับใจดาวเย็นที่พาทำงานอย่างไม่กลัวแดดจึงลุยได้เต็มที่ภูมิใจที่ผลิตอาหารไร้สารพิษให้มวลชน

วันจันทร์ที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๖

ตอบกันด้วยวิถียุทธศาสตร์

ตอน ๒ คำตอบของพ่อครูเรื่องบาปบุญชัดเจนมาก ท่านบอกว่าในศาสนาพุทธบาปบุญลบล้างกันไม่ได้ **บุญคือการชำระกิเลส** หรือ “**การชำระจิตสันดานให้หมดจด**” แต่บาปคือทำให้สิ่งที่เป็นกิเลสฝังในจิต บาปนั้นล้างไม่หมดแต่บุญคือชำระกิเลสให้หมดได้ เมื่อหมดกิเลสก็หยุดทำบาป ที่จริงวิบากบาปที่

ทำมาก่อนมันจางคลายไปได้ตามกาลเวลา แต่ไม่หมด แม้แต่พระพุทธรูปเจ้าก็ไม่หมดวิบาก เพียงแต่จางคลายไปตามกาล อรหันต์นั้นบาปเก่าที่สะสมมาจางคลายได้เร็วเพราะไม่เติมกิเลสใหม่แล้ว แต่ปุถุชนมีกิเลสเพิ่มอยู่ตลอดเวลา เราจึงต้องพยายามกำจัดกิเลสอย่างสุดๆ เป็นปัจจุบันด้วยไฟพลังปัญญาให้ได้ ท่านใดอยากรู้วิธีสร้างไฟพลังปัญญาต้องฟังซ้ำอีกหลายรอบเพราะลึกซึ้งมาก

รายการก่อนหน้า เรื่อง **โครงการยืดอายุขัย** โดย **พ่อครู, ดร.วิชัย รูปชาติ, ดร.ขวัญชัย วิศิษฐานนท์ และ ดร.อภิสิทธิ์ ศิวาธร**

ก่อนจะถึงรายการ ทีมงานโครงการนี้ได้นำป้ายไวโรลประชาสัมพันธงานโครงการมาแขวนในเฮือนศุภยัญญู ซึ่งช่วยให้คนที่ไม่ทราบเรื่องมาก่อนได้มาทำความเข้าใจมากขึ้น

พ่อครูได้เกริ่นว่าโครงการนี้ศึกษาวิจัยความจริงว่า เราจะขยายอายุให้ยาวกว่าที่ควรเป็นได้อย่างไร โดยมีปัจจัยทั้งทางด้านกายวิภาคศาสตร์และการพัฒนาจิตวิญญาณ แต่จะ**ยืดได้แค่ไหนก็ไม่สำคัญเท่ากับการใช้ชีวิตที่มีอยู่ปัจจุบันนี้ให้เป็นประโยชน์** พ่อครูท่านอยู่เพื่อรับใช้มนุษยชาติ เพื่อสืบทอดพุทธศาสนาและสืบสานพุทธชีวิต

หลังจากนั้นทีมงานได้รายงานความเป็นมาและความก้าวหน้าของโครงการที่มีผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพสนใจมาร่วมด้วยหลายท่าน รวมทั้งนายแพทย์ขวัญชัย ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์แพทย์ทางเลือกและแพทย์แผนไทยซึ่งยืนยันว่าจะใช้ทั้งการแพทย์แผนปัจจุบันของตะวันตกเชื่อมโยงกับแพทย์ทางเลือกแผนตะวันออกและองค์ความรู้ทางพุทธศาสนาในการดูแลสุขภาพของพ่อครู ซึ่งขณะนี้ทางโครงการได้กำหนดตัวชี้วัดความมีสุขภาพดีทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และจิตวิญญาณอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้โครงการยังขอให้ทีมงานได้โปรดรณรงค์ประชาสัมพันธ์อย่างน้อยสัปดาห์ละ ๒ วัน โดยให้ส่งร่วปฏิบัติจริง ๑๕ อย่างจริงจัง เพื่อนำผลการปฏิบัติมายืนยันว่า โลกุตระธรรมมีผลต่อการยืดขยายอายุขัย เพื่อประโยชน์ของมวลมนุษยชาติได้จริง

ช่วงบ่ายถึงเย็นมีการเสวนากลุ่มแพทย์ทางเลือกหลายฝ่าย เช่น หมอเขียวจากกลุ่มแพทย์วิถีธรรม หมอณา หมอยอมเย็นแพทย์แผนไทย อาจารย์ขวัญดิน หมอฟ้ารัก คุณไพรัตน์ คุณไม้ร่ม

และแพทย์ พยาบาลแผนปัจจุบัน เช่น หมอขวัญชัย โดยมี **ดร.วิชัย รูปชาติ** เป็นประธาน มีการอภิปรายเรื่องแนวทางการรักษาสุขภาพอย่างกว้างขวาง โดยไม่มีการสรุปผลว่าแนวไหนเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมกับใคร เพราะความจริงคือกลางเนื้อชอบกลางยา วิธีพิเศษของบางคนอาจเป็นยาพิษของอีกคนก็ได้ และหมอเขี้ยวกล่าวในตอนท้ายว่า การรักษา

สุขภาพที่ดีจะยั่งยืนไม่ได้ถ้าคนไม่ลดกิเลส

รายการภาคค่ำ ดำเนินรายการโดย **สมณะฟ้าไท สมชาติโก** สัมภาษณ์ **บัณฑิต ว.บบบ**. สุนัขอย่างมีสาระได้ข้อคิดหลากหลาย **คุณจรัสพร** พันธมิตรหญิงเป็นโสดมาอยู่โศกพร้อมพี่สาว เริ่มกินมื่อเดียวตั้งแต่งงานโศกร้าลึก อยากเป็นหนึ่งในพันจึงย้ายมาอยู่บ้านราช เดิมทำตัวอบขาย ตอนนี่เลิกกิจการแล้ว อยากบรรลุนิพพาน และอยากเกิดตามพ่อท่าน ตอนนี่โรคความดันเบาหวานหายหมด ออกกำลังกายเดินลมปราณทำให้แข็งแรง

หมอแก้ว อยู่กับภรรยาได้ ๒ ปี เขาขอให้เลิกกินมังสวิรัต แต่ไม่เลิก เขาเลยขอหย่า เมื่อเข้ามาเป็น ว.บบบ. และปฏิบัติตามแนวทางที่อาจารย์ ๑ แนะนำทุกเช้าให้สนทนากับสมณะเรื่องกิเลสตน ก็รู้เลยว่าช่วยพัฒนาจิตวิญญาณได้มาก ปฏิบัติตามตบะได้มากขึ้น

สส.ธ. ม.๕ **ปัทมา** ได้เข้ม ว.บบบ. แล้วอึดอัดมาก เหมือนเข็มทิ่มแทงใจ เพราะหลายอย่างยังทำไม่ได้ไม่ตี พอทำตามใจตัวเองก็โดนว่า “**เด็กเข้ม**” จึงขอฝากเข้มไว้กับสมณะฟ้าไท วันไหนรู้สึกว่ตนตีพอค่อยมารับคืน

ส่วน**คุณชาว(สีพลบ)**เล่าว่าตอนพบอโศกใหม่ๆศรัทธามาก แม้มีลูกอ่อนอายุแค่ ๑เดือน ก็อุ้มลูกขึ้นรถเมล์มาวัด ต้องต่อรถถึงสามทอด ลูกเมารถจนอาเจียน บอกสามีมาซื้อบ้านใกล้วัดเขาก็ไม่ยอมกลัวจะไม่กลับบ้าน เริ่มถือศีล ๘ มาตั้งแต่อายุ ๔๙ ปี

อาเถาว์ มีลูก ๒ คน ไม่ค่อยได้อยู่กับครอบครัว มาทำเกษตรกรรมที่บ้านราชนานแล้วทำงานตั้งแต่เช้าจรดค่ำ ตื่นตีสองมาทำคั่วชา เพื่อรักษาโรคภูมิแพ้

สส.สอ. ม.๖ **รมยากร(อาร์ม)** ลูกคนเดียวของพ่อแม่ ตอน ม.๑ ไปอยู่สวนบุญผักพืช(สวนของสันตโศก) คลอง ๑๓ ลำบากมาก ไม่มีพัดลม ยุงเยอะ ทำงานก็ไม่เป็น รู้สึกเป็นโรงเรียนที่โหดต้องอดทนสุดๆ ลำบากยังงี้ก็ต้องทนเพื่อพ่อแม่ ต่อมาไปอยู่ที่ลานนา ลำบากกว่า เพราะต้องลดตัวคนเดียว สมัคร ว.บบบ. เพราะอยากช่วยหลวงปู่ **พ่อได้เข้ม พ่อบอกว่าพ่อดีใจกว่าลูกได้ปริญญาตรีอีก**

วันอังคารที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๖

ตอบกันด้วยวิถียุทธศาสตร์ ตอน ๓ พ่อครูอ่าน SMS ซึ่งส่วนใหญ่เป็นของ ๘๗๐๕ ที่พากเพียรเขียนจบบ้างจ้วงพ่อครูด้วยคำเปรียบเปรยเหยียดหยันอย่างพิสดารบ้าง คำหยาบคายบ้างจนมีหลายคนเขียนไปตำหนิติติง ๘๗๐๕ บางคนขอให้พ่อครูเลิกอ่านของ ๘๗๐๕ ได้แล้ว ส่วนลูกๆ พ่อครูแต่ละคนก็ฟังไปตรวจสอบตนเองไปว่าผัสสะระดับนี้ใช้อย่างนี้เรารู้สึกอย่างไร แล้วจะจัดการอย่างไรกับความรู้สึกนั้น ในส่วนของผู้เขียนยอมรับว่าก่อนหน้านี้ตอนฟัง ๘๗๐๕ ใหม่ๆ รู้สึกถึงภัยมาก หงุดหงิดที่พ่อครูอ่านให้ฟังบ่อยๆ แต่เมื่อคิดให้ลึกๆ ลงไปได้ว่า ๘๗๐๕ เขากำลังทำร้ายตัวเองอย่างน่าสงสาร และจิตวิญญาณที่ตกหล่มของภพภูมิอย่างนั้นคงไม่มีใครช่วยเขาได้เลย พอคิดได้อย่างนี้บ่อยเข้าๆ ก็อภัยได้ จนบางครั้งนึกขำคำเปรียบเปรยที่ช่างสรรมาว่าด้วยซ้ำ ผู้เขียนเชื่อว่าชาวโศกส่วนใหญ่ก็สงสาร ๘๗๐๕ และขอบคุณที่ทำให้พวกเราได้ฟังธรรมที่ลึกซึ้งมากขึ้นจากพ่อครู

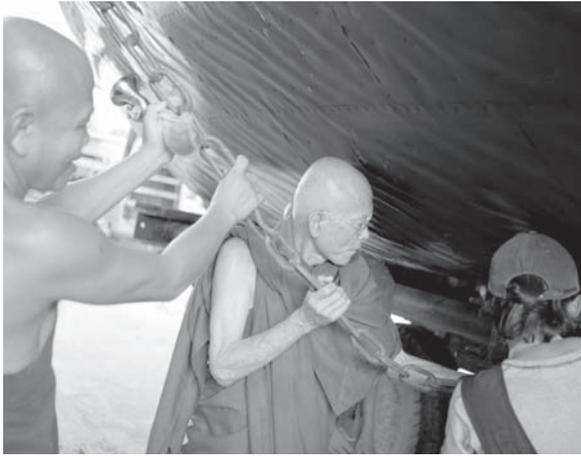
รายการภาคค่ำ เรื่อง **ความลุ่มเสี่ยงที่จะเสียดินแดน** โดย **สมณะวินยธโร** ดำเนินรายการ ผู้ร่วมรายการมี **อ.วีรพันธ์ มาลัยพันธ์** และ **ป้าสำเนียง** มาให้ความรู้เรื่องความไม่ชอบมาพากลของรัฐบาลและทหาร ที่มีท่าทีเต็มใจยกแผ่นดินให้เขมรเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวอย่างน่าละอายโดยอาศัยศาลโลกเป็นตัวตัดสิน

วันพุธที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๖

ตอบกันด้วยวิถียุทธศาสตร์ ตอน ๔ พ่อครูพูดตอนหนึ่งที่ทำให้รู้ว่าเราเข้าใจความไม่มี และความว่างอย่างผิดๆ ตลอดมา เพราะคิดว่า ความว่างคือว่างจากทุกอย่าง โลงแบบไม่มีอะไรเลย แต่พ่อครูอธิบายว่า เราต้องมีปัญญาว่าอะไรที่ควรมีอะไรไม่ควร มี ตรวจสอบความไม่มี ซึ่งเป็นความว่างจากสิ่งที่ไม่ควรมี แม้เล็กน้อย ละเอียดยิ่งกว่ารู้สึกละอองว้างยังมีหรือไม่ เป็นความกระวนกระวาย ความทุกข์ที่เราทนได้แค่ไหน คุณออกไปทำงานกลางแดด คุณทนได้หรือไม่ คุณกำลังถูกเขาตอกขมับ ทับลีบ ถ้ามีวิบากอย่างนั้น คุณก็ทนได้โดยไม่มีขุ่นใจโกรธเคืองเลยแต่ก็รู้ว่ามันทุกข์โดยสภาวะ ถูกเขาด่าก็รู้ว่ามันเป็นสภาวะที่ไม่ดี หรือกินพริกที่เผ็ดมากๆ ก็มีสภาวะที่ทุกข์กายแต่ใจเราก็ไม่ได้หมองอะไร เป็นต้น โอ้โฮ! โง่มาตั้งนานเนาะ ชัดเลยว่ายังมีตัวง้องอีกเยอะกว่า ๒ ล้านๆ ตัวแน่ๆ

ภาคบ่าย **ตอบปัญหา(ละ)ดับชาติ** คำถามหนึ่งที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์คือ มีผู้บอกว่าการเร่งงานเร่งการเป็นการพัฒนาจิตวิญญาณและขยายอายุขัย ถ้าพ่อครูเร่งรัดพัฒนาจะทำให้สุขภาพพ่อครูเสียหรือไม่ ถ้า overload ? ซึ่งพ่อครูตอบว่าจิตวิญญาณได้พัฒนาแน่นอน และถ้าทำเกินสุขภาพก็เสีย แต่ต้องรู้ว่าที่เราทำมันเกินจริงไหม ที่จริงมันไม่เกินหรอก มีแต่ว่า เรายังทำเพิ่มได้อีก เพราะคนส่วนใหญ่ติดการปล่อยตัวตามสบาย ยถาสู้ขัง โข เม วิหโรโต คือติดบำเรอกิเลสตน ไม่

กระตือรือร้นขัดเกลาดน กิเลสก็เจริญ อกุศลกรรมก็เจริญยิ่ง แต่เมื่อเราเริ่มตั้งตนบนความลำบาก ด้วยการทำงานเพิ่มขึ้นอย่างเหมาะสม อกุศลกรรมย่อมเสื่อม กุศลกรรมย่อมเจริญเป็นการขยายอายุขัยของเราด้วย

รายการภาคค่ำ เรื่อง **มั่งคั่งและมั่นคง** ดำเนินรายการโดย **สมณะเดินดิน ดิกขวิโร** เป็นชีวิต

ของคนที่มิบาร์มีเก่าและมาเพิ่มพูนบาร์มีใหม่ อย่างน่าติดตาม **พ่อใหญ่ไซ(๙๐ ปี)** บอกว่า เลิกเหล้าเลิกบุหรี่ได้เพราะร้านค้าถูกปล้น พ่อใหญ่ไซแม้อายุมากสุขภาพก็ยังแข็งแรง จิตใจสงบไม่อยากได้อะไร ไม่คิดร้ายกับใคร ไปอยู่มาทุกชุมชนของอโศก ทรัพย์สินสมบัติก็ยกให้ลูกหลานหมดแล้ว มีชีวิตที่มั่งคั่งด้วยอารยทรัพย์ และมั่นคงด้วยศีลอย่างไม่กังวล **คุณเปรมจิตต์** จบปริญญาโทสาขาโปรแกรมเมอร์ ลาออกจาก

ธนาคารมาอยู่สันติอโศกตั้งแต่ยุคต้นๆ ต้องทำทุกอย่าง ทั้งบัญชี ตากล้อง โปรแกรมเมอร์ คนทำครัว ฯลฯ ตอนนั้นก็ไปประจำร้านค้าปฐมอโศก และแบ่งเวลาไปทำงานที่นาแรงรัก ซึ่งต้องทำใจมากต่อการยื่นเช่าโคโลนในนา แล้วใช้มือควานหารูรั้วที่คันทนา แต่ตอนนี้ชินแล้ว รู้สึกว่าการได้อยู่กับแสงแดดและเช่าโคโลนอาทิตย์ละสามวันทำให้แข็งแรงขึ้นมาก จนทำนา ๕ ไร่ร่วมกับเพื่อนอีกคนได้โดยไม่ลำบาก

อาจารย์หญิง ผศ.รัศมี ลาออกจากความเป็นอาจารย์ที่จุฬาย่างไม่เสียตมเสียตาย พ่อแม่เป็นคนประหยัดเห็นคุณค่าของทุกสิ่งทุกอย่างจึงรู้จักนำของเก่ามาใช้ใหม่อย่างสมค่า รู้สึกเลยว่าความเป็นอโศกในตนมีค่ามากแม้ไปอยู่ในกลุ่มคนหรูหรารวยก็ไม่รู้สึกด้อย เพราะการลดละหลายอย่าง รู้สึกว่ามั่งคั่งมั่นคงแล้ว เพราะเรากินน้อยใช้น้อย แม้นานาญน้อยก็ไม่เดือดร้อน

คุณศิริบุญกุล รมช.วัฒนธรรม จบปริญญาตรีแต่มาสมัครเรียน ปวส. ที่บ้านราชเป็นลูกชาวสวนขนทำงาน เมื่อแต่งงานก็มีบ้านที่ดินสวนผลไม้สวนปาล์ม เมื่อมาปฏิบัติธรรมแล้วก็ยกผลผลิตในสวนผลไม้ให้อโศกทุกชุมชนไปกินได้ ซาบซึ่งในพลัง ๔ ว่าเราได้แล้วในฐานะศีล ๕

วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๖

ตอบกันด้วยวิญญานพุทธตอน ๕ พ่อครูเห็นว่า สิ่งที่เกิดจริงในกลุ่มเรา คือพวกเราได้ปฏิบัติตามที่พ่อครูได้อธิบาย ใครฟังดีฟังได้เข้าใจ ก็ทำมาจนได้ผล แล้วใจมันจะประทับใจ จะซาบซึ้ง มีพลังพิเศษของพลัง ๔ อันได้แก่ พลังปัญญา ยิ่งมีพลังปัญญาสมบูรณ์ พลังวิริยะจะทำงานทันที จะไม่ซีเกียจ จะรู้พักรู้เพียร อย่างจริงที่สุด แล้วจะมีตัวรู้จักเลือกเฟ้นตัดสินใจทำงานอันไม่มีโทษ งานหรือพุดิตทั้งกาย วาจา ใจ ที่ปราชญ์หรือผู้รู้จะไม่ติเตียน นี่เป็นพลังอนวัชชะ เสร็จแล้วจะมีพลังสังคะหะ คือเมื่อทำมาใช้สอยอาศัย สิ่งที่เราทำไว้มาก แต่เราอาศัยแต่น้อย ก็จะเหลือให้แจกจ่ายเกื้อกูลกันไปในวงกว้างขึ้น ลูกอโคทอย่างเราๆท่านๆที่ยังไม่ถึงมาตรฐานนี้ คงต้องเพิ่มแรงพากเพียรมากๆไม่งั้นอาจตกเรือโนอาห์ที่เกี่ยวสุดท้ายได้

หลังทำวัตรเช้าเป็นเวลาสอบของนักศึกษา.บ.บ.บ. เพื่อเก็บคะแนนสำหรับการสอบรับเพิ่มในงาน ว.บ.บ.บ. ครั้งต่อไป โดยข้อสอบเป็นแบบทดสอบว่าฟังธรรมจากพ่อครูในช่วงงานปลุกเสกเข้าใจมากน้อยแค่ไหน โดยศาลาฟังธรรมเหมือนศูนย์กลางได้กลายเป็นสนามสอบ แต่สถานที่ไม่พอ จึงแบ่งไปสอบที่ชั้น ๒ และ ๓ ด้วย

รายการเทศน์ก่อนฉันต้องงดไป เพื่อให้นักศึกษาได้ผ่อนคลายจากการสอบ จึงงดการขึ้นศาลาให้ตัดอาหารกันแบบอิมเอง(บุฟเฟต์) แล้วหาที่รับประทานอาหารกันได้ตามสบาย และเนื่องจากงานตลาดอารีจะกำลังจะเริ่มขึ้นแล้ว แต่งานต่างๆยังค้างคั่งค้าง หลายๆอย่างยังเตรียมไม่เสร็จ หลังอาหารและภาคบ่ายจึงเป็นการระดมกำลังกันช่วยกันทำงาน ร้านค้าส่วนกลางบางร้านยังขาดคนดูแล งานบางอย่างที่ต้องการคนทำงานเป็นหลัก ก็มีการขออาสาสมัครรับหน้าที่

เรือที่ปรับปรุงซ่อมแซมแล้วเริ่มทยอยย้ายจากเดินเบ็งฟ้า(ลานเบ็งฟ้า) ลงสู่อ้อมแขนของแม่มูน ตอนบ่ายวันนี้ก็มีการย้ายเรือลำสุดท้ายที่เสร็จแล้ว คือ **เรือกรรมแก้ว** มีประกาศีให้พวกเราไปช่วยกันลาก พวกเราจึงไปรวมตัวกันที่นั่น ตอนแรกคนมากันน้อย แต่ไม่นานเลยก็มากันเยอะ ต้องช่วยกันลากถอยหน้าถอยหลัง เพื่อประคับประคองเรือให้ลงให้ตรงทาง อากาศร้อนมาก แต่บรรยากาศสนุกสนาน โดยมีพ่อครูคอยประกาศบอก

เรือเอี้ยมจุ่นแต่ละลำหนักกว่า ๔๐ ตัน แม้จะอยู่บนรถสาลี่ แต่การเคลื่อนย้ายในแต่ละครั้งก็ไม่ง่ายเลย ถึงระยะทางจะไม่ยาวไกลก็ลำบากมาก การใช้แรงคนจึงง่ายและได้ทั้งจิตวิญญาณ ยิ่งช่วงที่ต้องออกแรงดัน เสียงคนนับร้อยเปล่งออกมาพร้อมๆกัน ฟังแล้วขนลุก เรือลำนี้มีชีวิตจริงๆ เราจะพลิกพื้นและปลุกชีวิตแม่มูน

ภารกิจครั้งนี้สื่อแสดงถึงจิตวิญญาณของพวกเราที่มาร่วมมารวมกัน เป็นพลังหมู่พลังสามัคคีพลังสร้างสรรค์ และเป็นพลังกุศล

รายการภาคค่ำ **๒ นาทีทองสมณะเกจิฯและสิกขมาตุเกจิฯ** โดย **สมณะเดินดิน ดิกขวีโร** ดำเนินรายการส่วนใหญ่สมณะและสิกขมาตุพุดีให้เห็นความสำคัญของการมาอยู่รวมเป็นหมู่กลุ่มที่บ้านราช เพื่อให้เกิดพลังสามัคคี สามารถทำงานใหญ่อย่างตลาดอารีเยได้อย่างน่าประทับใจ

วันศุกร์ที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๖

ตอบกันด้วยวิญญานพุทธ ตอน ๖ ธรรมะวันนี้พ่อครูบรรยายอย่างละเอียดลออลึกซึ้ง ถ้าเราสามารถเข้าใจธรรมะจากลัทธิบรูณะได้บริบูรณ์ มีสติสัมปชัญญะ มีสำรวมอินทรีย์ สุจริตกรรม ๓ ได้ ก็มีสติปัญญา ๔ บริบูรณ์ เกิดโพชฌงค์ ๗ บริบูรณ์ เกิดอธิปัญญาสิกขา มีปัญญา ปัญญาอินทรีย์ ปัญญาพละ ทุกมัดคั่งคะที่เราปฏิบัติ เราก็จะมีสติสัมโพชฌงค์ ธรรมวิสัยสัมโพชฌงค์ ที่ทำงานเต็มๆ เพิ่มขึ้นอีกรอบ นั่นคือมณฑลการในทุกกรรมกิริยา หายใจเข้าออก เอี้ยวแขนไขว้ขา สำเร็จอริยาบถอยู่ ทุกกรรมที่เรามีสติสัมปชัญญะบริบูรณ์ สติก็จะมีสติปัญญา ๔ บริบูรณ์ มีการพิจารณา ภายในกาย เวทนาในเวทนา จิตในจิต ธรรมในธรรม ได้ถูกต้องนำไปสู่การบรรลุธรรมสูงขึ้นๆตามลำดับ สุดท้ายพ่อครูกล่าวขอบคุณทุกคนที่มาช่วยงานเตรียมงานตลาดอาริยะอย่างทุ่มเททำให้งานได้งานครั้งใหญ่ที่สุดเท่าที่โอศกได้ทำมาและฝากโศลกธรรมให้ไปตรวจสอบว่าเราเป็นอย่างนั้นได้ไหมเพียงใด

ธรรมะและข้อคิดต่างๆจากงานปลุกเสกฯครั้งที่ ๓๗ ที่นำเสนอนี้เป็นเพียงเศษเสี้ยวเล็กๆ จากภาพรวมทั้งหมดที่เกิดขึ้น ท่านที่ตั้งใจศึกษาพัฒนาจิตวิญญานอย่างลึกซึ้งสามารถชมและฟังซ้ำได้ ทั้งจากอินเทอร์เน็ตหรือติดต่อซื้อแผ่น DVD งานปลุกเสกฯ ครั้งที่ ๓๗ นี้ได้จาก**ธรรมทัศน์สมาคม**

งานปลุกเสกพระแท่นของพุทธได้จบลง แต่ภารกิจงานตลาดอาริยะ **“คืนชีวิตแม่มูน”**กำลังเริ่มขึ้น คนที่ชอบบรรยายภาพงานปลุกเสกฯลักษณะเครื่องๆ อาจจะมีรู้สึกว่า งานปลุกเสกฯครั้งนี้ไม่ขลัง เพราะให้ทำงานเยอะ แต่สำหรับผู้ปฏิบัติธรรมที่ดำเนินมรรคองค์ ๘ อย่างแท้จริงจะเข้าใจ และปฏิบัติธรรมได้อย่างขลัง จากการงานที่มากมายจนเหมือนวุ่นวาย แต่นี่คือการทำงานเพื่อมนุษยชาติที่ยิ่งใหญ่ อีกงานหนึ่งของชาวโอศก

สุดท้ายขอฝากโศลกธรรมที่พ่อครูเขียนไว้นานแล้ว

**“ไม่กังวลกับความร่ำรวย
ไม่หิวโหยกับความบันเทิง
ไม่ปรารถนาความเป็นใหญ่เป็นโต
ไม่มีปัญหากับความเครียด
ชีวิตจึงไม่ขาดแคลนความเบิกบาน”**

๘ พังโฆธิ์

แม่มูนในอดีตจวบจนปัจจุบันยังคงเป็นแม่น้ำสายหลัก ที่หล่อเลี้ยงแดนดินถิ่นอีสาน ไม่เปลี่ยนแปลง แต่น่าเสียดายที่แม่มูนอันกว้างใหญ่ใสสะอาดทุกวันนี้กลับเงียบเหงาขาดชีวิตชีวา ภาพลักษณ์ในอดีตของแม่มูนได้รับการสะท้อนบอกเล่าจากปากของ **พ่อครู สมณะโพธิรักษ์** ว่า สมัยที่ท่านยังเป็นเด็ก เคยเที่ยวเล่นอยู่ตามลำน้ำสายนี้ ตลอดลำน้ำจะมีทั้งเรือข้ามฟาก เรือแจว เรือกลไฟที่ลากเรือสินค้า เล่นสวมนกันไปมา สายน้ำมูนช่วงแลดูคึกคักมีชีวิตที่เหมือนไม่รู้หลับ แต่อดีตที่เคยพลุกพล่านไปด้วยเรือในวันนั้นก็กลับเงียบเหงา หลงเหลือเพียงเรือดูดทรายกับเรือหาปลาของชาวบ้านไม่กี่ลำในวันนี้

พ่อครูจึงดำริโครงการ **“คืนชีวิตแม่มูน”** ขึ้นมา ประจวบกับช่วงเวลาที่ว่าอีก ๒ เดือน ชาวอโศกจะ **จัดงานตลาดอารียะในช่วงสงกรานต์ปีใหม่ไทย** พ่อครูจึงหารือในหมู่ชาวอโศกว่าจะทำ **ตลาดน้ำอารียะขึ้น** ซึ่งชาวบ้านราชาและชาวอโศกทั่วประเทศพร้อมขานรับนโยบาย

ปาฏิหาริย์เล็กๆจากน้ำมือและใจทุกดวงของชาวอโศกจึงเริ่มก่อรูปก่อร่างสร้างงานนี้ขึ้นอย่างรวดเร็ว เพื่อให้ทันเวลา โดยกำหนดชัดเจนว่า **งานตลาดอารียะปีใหม่ครั้งที่ ๓๔ นี้ คืองานตลาดน้ำอารียะ “คืนชีวิตแม่มูน” จัดขึ้นระหว่างวันเสาร์ที่ ๑๓ ถึงวันจันทร์ที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๖**

งานหลายด้านที่ต้องลงมือทำอย่างขมิ้มมัน โดยเฉพาะงาน **กลีกรม** ผักไร้สารพิษ ๖๐ ไร่ มีญาติธรรมหลากหลายสารทิศเข้าพื้นที่ราชธานีอโศก ร่วมแบ่งสรรแปลงผักกันรับผิดชอบ พระเอกของงาน

แห่งสายน้ำที่หลายดวงใจมาร่วมลงมือช่วยกันคืองานซ่อมแซมเรือใหญ่เอี่ยมจุ่น และต้องเตรียมเรืออื่นๆให้พร้อมใช้สัญจรรับ

ส่งผู้โดยสารไปมา จากฝั่งเมือง(ฝั่งท่าเรือสำนักงานขนส่งทางน้ำที่ ๗ สาขา จ.อุบลราชธานี) และฝั่งริมหมู่บ้านราชฯ อีกทั้งความปรารถนาที่จะช่วยเหลือกระดูกสันหลังของชาติ ให้มีปุ๋ยอินทรีย์คุณภาพดีราคาถูกลงใช้ โดยหวังไว้ว่าในงานตลาดอารีเยครั้งนี้ เราจะขายปุ๋ยให้ได้แสนกระสอบ ทำให้งานใน

โรงปุ๋ยพลังชีวิตก่อนวันงานจะเริ่มนั้น จำต้องเป็นภาระหนักทุกวัน เสียงประกาศขอให้ไปช่วยงานกันที่โรงปุ๋ยไม่เคยเงียบในบ้านราชฯเลยสักวันเดียว

แสงแดดแผดกล้าของเดือนเมษายน ทำให้ภารกิจงานกางเต็นท์ต้องปฏิบัติทั่วบริเวณงาน ทั้งบริเวณที่กำหนดตั้งร้านค้าในหมู่บ้าน ลามไป

ให้ร่มเงาหลบร้อนที่ตลาดอาหารริมถนน เวทีการแสดง รวมทั้งบริเวณร้านขายของนับสิบร้านริมถนนโดยกว้าง อีกทั้งการตั้งเต็นท์ที่บริเวณสำนักงานเจ้าท่าฯ ซึ่งเป็นตลาดน้ำอารีเยของเราที่อยู่ฝั่งเมือง เรามีเต็นท์ใหญ่สูงสง่าชวนให้คลายร้อนมองสายน้ำริมถนนได้อย่างสบายใจ และยังมีเต็นท์ขนาดเล็กที่หน่วยงานสส.อนุเคราะห์ให้ยืมใช้อีกหลายหลัง เมื่อจัดสถานที่กำหนดร้านค้าได้แล้ว ว่าร้านไหนอยู่บริเวณใด **งานกันร้าน**ทำทางเดินเข้าคิวก็ต้องแสวงหาไม้ไผ่จำนวนมาก มาช่วยกันก่อกั้นทำทางเข้าคิวให้แข็งแรงพอจะรองรับกับการดันของคนซื้อ ที่ยืนเข้าแถวรอเข้าเลือกซื้อสินค้าตามแต่ละร้าน ซึ่งก็เคยมีมาแล้วที่น้ำหนักคนจำนวนมากผลักดัน จนที่กั้นไม่อาจทานไหว ต้องหักพังกันให้เห็นอยู่เสมอ

มีอาจลืมหือมองผ่านไปได้เลย
สำหรับการเนรมิตด้วยสองมือมนุษย์ให้พื้นที่ทุก
บริเวณสะอาดและเรียบร้อย ฝั่งสำนักงานเจ้าท่า
ซึ่งแทบจะปล่อยทิ้งร้างให้สกปรก เพียงเราจัด
งานคืนชีวิตฯ เศษขยะ เศษแก้ว ก็ปลาสนา
การไปด้วยแรงระดมกำลัง ๕ ส. ของชาวเรา

ตลาดอาหารทะเลที่ไว้ให้มี ๓ แห่ง นั่นคือ เขื่อนหยงกิน ริมนูน และฝั่งสำนักงานเจ้าท่าฯ
ที่นครวัดแต่ละแห่งเตรียมพร้อมปรุงทุกอย่าง แล้วขายในราคาน่าเอ็นดู จานละ ๑ บาท

เราแบ่ง**ทีมผู้รับใช้**เป็นสองฝั่ง คือ ฝั่งเมืองหรือสำนักงานเจ้าท่าฯ และฝั่งบ้านราชฯ การประสาน
งานของทั้งสองแห่งเป็นไปอย่างราบรื่น มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างนิ่มนวลขึ้นตามลำดับแห่งวันเวลาที่ฝึกฝน
จิตใจท่ามกลางการงานกันมามากครั้ง

เหนื่อยหนักนักหนา ทำงานกรำแดด จากวันสู่วัน ดึกตื่นหลายช่วงต้องลุกทำงาน จากคืนสู่คืน
แรงแห่งความสามัคคี หายมู่เสียดสละ ลดละตัวตน ยอมสमान ผสานเป็นเนื้อเดียวของการให้การ
จาละ ทั้งนักบวชสมณะ ลิกขมาตุ ญาติธรรม ศิษย์เก่าสัมมาสิกขาและเด็กนักเรียนตัวเล็กตัวน้อย
ร่วมพันหนึ่งนั้นไม่เกินจริง **น้ำใจเด็กน้อยสัมมาสิกขาที่ยอมเลื่อนการปิดเทอมให้ช้าออกไปอีก ๑ เดือน
ก็ปรากฏให้เห็นเป็นตัวอย่าง** ในเมื่อสัมมาสิกขาสันตโศกควรปิดเทอมตั้งแต่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๖ กลับ
พากันยกขบวนทั้งโรงเรียนจากกรุงเทพฯ เข้าพื้นที่งานตลาดน้ำตั้งแต่วันที่ ๑๕ มีนาคม เพื่ออยู่จนวัน
สุดท้ายของงานตลาดน้ำอารียะ ๑๕ เมษายน

ต่อให้ค่าแรงของประชาชนจะเปลี่ยนไป บางคนได้วันละสามร้อยบาท หรือบางคนต้องตกงาน
เพราะเจ้านายไม่มีทุนจ้าง แต่อุดมการณ์**“ตลาดอารียะ”**ไม่เคยเปลี่ยนแปลง นั่นคือ

๑. กำไรของชีวิตคือ “การให้” “การเสียสละ”

๒. สินค้าที่ขายต้องขายต่ำกว่าทุน (ยอมขาดทุนนั่นคือ เสียสละ)

๓. เจตนาให้ผู้ซื้อสินค้าได้แสดงน้ำใจ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นซื้ออย่างแบ่งปัน ไม่โลภ

เหรียญบาทตกอยู่ที่ไหน อาจไม่มีความหมายเสียแล้ว แต่ที่ตลาดอาริยะ เงิน ๑ บาท สามารถซื้อของต้องประสงค์ได้แล้วแต่จะเลือก อาทิเช่น ก๋วยเตี๋ยวน้ำ ก๋วยเตี๋ยวเรือน้ำตก ก๋วยเตี๋ยวหลอด ข้าวเหนียว ล้มตำ ลาบ ผัดหมี่โคราช ข้าวแกง ข้าวโพดคั่ว ขนม น้ำอ้อยคั้นสด น้ำหวาน กาแฟตุ๋ก ๆ เจ้าพันธมิตร ผักบุ้งไร้สารพิษที่ถอนกันสดๆตรงหน้ากำใหญ่ๆ เสื้อผ้ามือสองที่คัดแล้วว่าดีน่าใช้

สิทธิในการเปิดตลาดอุดมการณ์เช่นนี้ ชาวอโศกประกาศด้วยรอยยิ้ม ว่าพร้อมยินดีให้เลียนแบบ ไม่สงวนสิทธิ์ เพราะบุญแห่งการเสียสละ ย่อมทำให้คนในพื้นที่ผาสุกได้อย่างแน่แท้

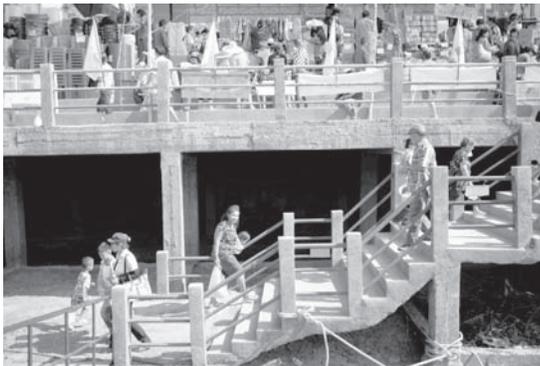

วันเสาร์ที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๕๖

วันแรกของงานตลาดน้ำอารียะ คีนชีวิตแม่มูน

บรรยากาศอย่างงามแห่งการให้ ณ จุดๆหนึ่งของงานเริ่มต้นด้วยภาพแห่งการเดินบิณฑบาตของสมณะสิกขมาตุ ซึ่งนำโดยพ่อครู ณ ชุมชนหาดวัดใต้ ใกล้สำนักงานขนส่งทางน้ำที่ ๗ อาหารที่คนฝั่งเมืองถวายใส่บาตรล้วนเป็นมังสวิรัตินำมาซึ่งในความสำเร็จที่ล่วงรู้วิถีชีวิตของนักบวชชาวอโศก ทั้งที่ไม่ได้มีการประกาศบอกกันไว้ก่อน

๘.๐๐ น. รองผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี คุณสุทธิพันธ์ บุญมี ให้เกียรติมาเปิดงานตลาดน้ำอารียะ“คีนชีวิตแม่มูน” ปี ๒๕๕๖ ที่ตลาดน้ำอารียะฝั่งสำนักงานเจ้าท่าฯ

ต่อจากนั้นรองผู้ว่าฯ และผู้ติดตามพร้อมทั้งกรรมการหมู่บ้านชุมชนราชธานีอโศกได้เยี่ยมชมตลาดสินค้าบริเวณถนนหน้าสำนักงานขนส่งทางน้ำที่ ๗ และตรงบันไดทางลงท่าเรือที่วางขายสินค้าเคลื่อนที่ เยี่ยมชมเรือเอี่ยมจุ่นซึ่งจอดเทียบท่าอยู่ ๓ ลำ

ทุกลำกำหนดให้เป็นร้านค้าและเวทีตั้งนี้ **เรือคว้งงาน** (หมายถึงคว้งงาน)ขายสินค้าจำพวกตะกร้าสาน **เรือกรรมแก้ว** ใช้เป็นเวทีการแสดงที่มีวงฆราวาสและศิลปินจากวงยากเข็ญ รวมถึงพันธมิตรและญาติ

ธรรมสลับกันมาให้ความบันเทิงสนุกสนานตลอดงาน และ**เรือสถานธรรม** ขายถ้วยเตี้ยวเรือชาละ ๑ บาท โดยมีแพดอกทานตะวันเหลืองอร่ามสดใสลอยขนานเรือกรรมแก้ว จากนั้นรองผู้ว่าฯและผู้ติดตามพร้อมทั้งญาติธรรมนั่งเรือไฉไลสันติเพื่อไปเยี่ยมชมตลาดน้ำอารียะฝั่งบ้านราชฯ

เวลา ๐๙.๒๒ น. รองผู้ว่าฯ และคณะผู้ติดตามมาถึงท่าเรือบ้านราชฯ มีรถ “ลูกหลง” มาบริการต้อนรับ พร้อมกับมีรถพ่วงไว้บริการคณะผู้ติดตามฯ เพื่อเยี่ยมชมบริเวณงาน เริ่มจากตลาดสินค้าที่อยู่บนเรือเอี่ยมจิ้น ๓ ลำ ได้แก่ “ข่วมโอมะ” “ชนะมาร” และ “ย่านซัว” และร้านค้าริมหาดแถมตะเว็น

ขบวนรถผ่านมาตามทางที่จะเข้าหมู่บ้านได้อย่างเชื่องช้า เนื่องจากต้องฝ่าคลื่นประชาชนที่แออัดพลุกพล่านเดินสัญจรอยู่บนถนน ริมหาดนั้นมีเต็นท์ขายสินค้าและน้ำอ้อยคั้นสด บริเวณนี้พบเห็นเรือกระแซงและเรือเอี่ยมจิ้นจอดอยู่บนเรือเป็นร้านขายสินค้า และขนาดเรือมีแพทานตะวันชุดดอกบานรับงานตลาดอารियะงามอร่าม ร้านค้ามีอยู่ที่ **เขื่อนฝิ่งกัน** **เขื่อนฝั้นเขียว** และหน้า **เขื่อนหญังกิน** จากนั้นรองผู้ว่าฯ และคณะฯ มาถึง **เขื่อนศูนย์สูญ** ในเวลาประมาณ ๑๐.๐๐ น. **พ่อครู** มอบของที่ระลึกให้ทุกคน

ร้านขายสินค้าแต่ละร้านเริ่มเปิดบริการ ๘ นาฬิกา ซึ่งถือว่าการเปิดตลาดในวันแรกของงาน ช่วงเวลา ๘.๐๐-๑๖.๐๐ น. ประชาชนเดินเข้ามาอย่างหลั่งไหลต่อเนื่อง ราคาสินค้าแต่ละร้านเป็นที่น่าสนใจ อาทิ **ร้านขายเตา** ราคาเตาในท้องตลาด ร้อยกว่าบาท ขายเพียง ๓๐ บาท **ปุยอินทรีย์ “งอกงาม”** กระสอบ ๕๐ กิโลกรัม ปกติขายส่งราคา ๒๘๐ บาท ลดราคาเหลือ ๑๘๐

บาท ราคาขายปลีกตามท้องตลาด ๓๐๐ กว่าบาท คนหนึ่งสามารถกำหนดซื้อได้ถึง ๔๐ กระสอบ หรือ ๒ ตัน **ร้านจักรยาน** มือสองจากญี่ปุ่น ต้นทุนราคา ๑,๓๕๐ บาท ใน

งานอารีเยขายในราคา ๑,๒๕๐ บาท ซึ่งต้องตลาดทั่วไปตกอยู่ที่ราคาขาย ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ บาท เป็นต้น ยังมีสินค้าจำเป็นในครัวเรือนที่ราคาอารีเย ได้รับความสนใจอีกเป็นจำนวนมาก ได้แก่ กระติบข้าวเหนียว หวด เลื่อยผ้า เลื่อย อุปกรณ์การเกษตร เครื่องครัว สินค้าพลาสติก ไม้กวาด ข้าวไร่สารพิษ หอม กระเทียม น้ำกลั่นสกัดย่านาง จุลินทรีย์สังเคราะห์แสง ฯลฯ

ประชาชนให้ความสนใจและสมัครใจหิ้ว หอบ แบก หาม คอน เซ็น ถือ ทูน ลาก จูง สินค้าไป แต่ละคนไม่ได้ซื้อชิ้นสองชิ้น จึงต้องชวนกันช่วยกันแบ่งคนเฝ้าของ คนหาน้ำหวานมาดื่ม ผลัดกันไปซื้อ เสร็จครบสมประสงค์ จึงค่อยชนไปขึ้นรถที่ลานจอดรถ

รถพ่วงที่เราจัดเตรียมไว้บริการกลายเป็นของจำเป็นที่มีน้อยไปทันที เมื่ออยู่ท่ามกลางคลื่นฝุ่นจนเป็นจำนวนมาก อีกทั้งช่วงที่ประชาชนเยอะมากๆ รถก็แทบจะวิ่งไม่ได้ เพราะผู้คนหนาแน่นเดินกันเต็มถนน

จุดเด่นสี่เส้นแห่งความทรงจำบนเวทีชาวบ้าน มีทั้ง ๒ แห่ง คือทางฝั่งบ้านราชฯ และ ทางฝั่งสำนักงานเจ้าท่าฯ รายการที่เรียกรอยยิ้มและเสียงหัวเราะของทั้งสองเวที คือ **กิจกรรมขายสินค้าราคาบาทเดียว** โดยให้ชาวบ้านมีส่วนร่วมขึ้นมาร้องและเต้นร่าบนเวที ใครมาร้องรำที่เวทีก็จะได้ซื้อของที่นำมาจากตลาดอารีเยได้ในราคาชิ้นละ

เพียง ๑ บาท โดยสินค้ามีตั้งแต่พืชผักไปจนถึงพัดลมก็ราคาเครื่องละบาทเดียว

สื่อที่ถ่ายทอดบรรยากาศแห่งความประทับใจตลอดงาน ๓ วัน นั้นคือ **วิทยุเอฟเอ็มคลื่น ๙๓.๕ MHz และสถานีโทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติ (FMTV)** “ทุกบรรยากาศคือการรายงานความจริง” งานนี้กิน

เนื้อที่เป็นบริเวณกว้างและไกล จึงต้องกระจายกำลังกันหลายจุด เพื่อส่งภาพบรรยากาศรายงานความ
จริงของตลาดอารียะ ให้ผู้ชมทางบ้านได้รับชมรับฟัง

ภาคบ่าย พิธีกรเชิญชวนประชาชนผู้มาเที่ยวงาน**ร่วมเล่นสงกรานต์ที่ริมมูน** มีการว่ายน้ำและ
เกมชื่อบานาน่าบันเทิงซึ่งทำจากเศษโฟมที่ใช้แล้ว นำมาทอให้เป็นท่อนใหญ่ยาวด้วยชาแลน แล้วใช้เรือท้อง
แบนลากให้แล่นไปตามลำน้ำ ศิลปินวงฆราวาสร่วมกิจกรรมในน้ำครั้งนี้ด้วย นับเป็นการสร้าง
บรรยากาศได้ครื้นเครงสนุกสนานไม่น้อย

และสำหรับการปลดทุกข์ ในงานมี**ห้องสุขา“พรารุ่ง”** หลากสีล้น สดสวย สร้างในเวลาไม่กี่
ชั่วโมง จัดไว้บริการพี่น้องประชาชนตามจุดต่างๆ จัดทำโดย**นักเรียนสัมมาสิกขาสันตโศก ชั้นม.ต้น**

ซึ่งผ่านงานสร้างสุขาหนี้อดาวมาแล้วหลายงานใน
กิจกรรมชุมนุมประท้วง

ทางฝั่งสำนักงานเจ้าท่าเมืองอุบลฯ
บรรยากาศอาจแลดูไม่คึกคักหากเปรียบเทียบกับ
ทางฝั่งบ้านราชฯ เพราะอาจเป็นปีแรกที่จัด ประชา
ชนฝั่งเมืองจึงยังไม่ค่อยจะทราบข่าว แต่จุดสนใจที่
คึกคักของฝั่งนี้ก็คือ **บนเวทีที่อยู่บนเรือกรรมแก้ว** มี
ศิลปินชาวโศก ทั้งวงฆราวาส กลุ่มนศ.ปช.(สมาคม
นักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม) และศิลปินพันธมิตร เช่น
วงหยดน้ำ ร่วมสร้างสาระบันเทิง และอีกเช่นกันที่
รายการที่ได้รับความนิยมมากคือ **รายการบาทเดียว
พาเพลิน** ให้ประชาชนมีส่วนร่วมด้วยการมาเต้นบน
เวที แล้วสามารถซื้อสินค้าราคาพิเศษได้ มีตั้งแต่
กะละมังไปจนถึงพัดลมตัวใหญ่ขายในราคาบาทเดียว
เมื่อเห็นบรรยากาศจึงรู้ว่าคนฝั่งเมืองก็ชอบราว
เหมือนกัน นับเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชาย
กับผู้ซื้อได้เป็นอย่างดี

สินค้าขายดีมากที่สุดของตลาดน้ำอารียะฝั่งเมือง คือ**เสื้อผ้า** เนื่องจากเป็นเสื้อผ้าใหม่คุณภาพ
ระดับขายในห้างจาก**บริษัทรุธิ์ฟ้า** ขายถูกมากๆจึงได้รับความนิยมมาซื้อไม่ขาดสาย

บริการทางเรือ มีเรือไฟโลลันติ และเรือท้องแบนอีก ๒๐ กว่าลำ บริการฟรีสำหรับผู้อยู่ฝั่ง
เมืองที่อยากจะไปซื้อของที่บ้านราชฯที่มีสินค้ามากกว่ามากมายนัก เป็นการเดินทางที่หลายๆคนสนใจ
ที่มีโอกาสได้นั่งเรือชมแม่น้ำมูนอีกด้วย คนที่อยู่ทางริมมูนบ้านราชฯก็สามารถนั่งมาทางฝั่งสำนักงานเจ้า
ท่าฯได้เช่นกัน เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่มีความสนใจ

๑๘.๒๕-๒๐.๐๐ น. ปิดตลาดกันด้วยรายการภาคค่ำกับการแสดงหลากหลาย บนเวทีชาวบ้าน
ที่จัดและถ่ายทอดสดออกอากาศจากฝั่งริมมูน มี**คุณโก้-ฟาร์มเย็น อุดมรักษ์** และ**คุณน้อย-ฟ้าพลีดิน
อาษานอก** เป็นพิธีกร

วันอาทิตย์ที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๕๖

วันที่สองของงานตลาดน้ำอาริยะ “คืนชีวิตแม่มูน” เปิดตลาดเช้าวันนี้เร็วขึ้นจากเดิม ๘ นาฬิกา กระเถิบขึ้นเป็น ๗ นาฬิกา เพื่อให้ประชาชนได้เข้าซื้อสินค้าตั้งแต่ช่วงที่อากาศยังไม่ร้อนมาก ผู้คนค่อยๆทยอยกันมา จนแน่นขนัดมากในช่วงเวลาประมาณ ๙ นาฬิกา จนบางจุดนั้นรถจักรยานก็ไม่สามารถขี่ผ่านไป

ในวันที่สองของงานสินค้าทยอยหมดลงไปมาก เช่น จักรยาน กระติกน้ำแข็ง กล้าไม้ เสื้อผ้า หมวก ยามที่ทำจากผ้าฝ้าย ฯลฯ แต่ละร้านล้วนมีสินค้าขายดีกันแทบทั้งสิ้น อาทิ **ร้านของภูผาฟ้า** ขายเสื้อผ้าฝ้ายใส่สบาย ขายอยู่บนเรือโบสถ์เก่า เลยสี แยก เฮี น โส เทล ไป ทาง ริ ม มูน หน้าร้านเรือลำนี้มีซุ้มประตูประดับร้านสีสดใส งามด้วยตุ๊กและร่มหลากสีจากเมืองเหนือ ชวนให้ประชาชนเข้าชมสินค้าตราตุ๊ก วันนี้ร้านภูผาฟ้าต้องหันมารับช่วยขายสินค้าพลาสติก เช่น แก้วพลาสติก กล่อง ชิ้นพลาสติก เนื่องจากสินค้าหลายรายการที่ขายไปจนเกือบหมด เป็นต้น

บรรยากาศตลาดน้ำอาริยะทางด้านฝั่งเมือง ในวันที่สองนี้มีคนมามากกว่าเมื่อวานนี้ ต้นไม้เมื่อวานขายดีมาก วันนี้ของเกือบหมดแล้วทุกอย่าง ทางฝั่งสำนักงานเจ้าท่าฯนี้ ภาชนะสแตนเลสได้รับความนิยมขายดีมากกว่าทางฝั่งบ้านราชฯ เราจึงขนามาเพิ่มเติมจำนวนมาก

ตลาดอาหารบนเรือที่ฝั่งสำนักงานเจ้าท่าฯนี้ เหมือนยกร้านอุทยานบุญนิยมมาอยู่บนเรือ มีโต๊ะเก้าอี้ของทางร้านอุทยานบุญนิยมมาตั้งให้นั่งรับประทานบนเรือกันอย่างสบาย จนวันนี้บริการกันไม่ทัน ประชาชนนิยมกินถ้วยเดียวเร็วมากเป็นพิเศษ

ภาคบ่าย **นายก อบต.มาเยี่ยม**ที่ตลาดน้ำอาริยะฝั่งเจ้าท่า รวมทั้ง**นายก อบจ. และนายกเทศมนตรีนครพนม พล.ต.อ.ดร.ชิตชัย วรณสฤติย์ อธิการบดี.ช่วยมหาดไทย** พร้อมกับชื่นชมการจัดงานของชาวอโศก โดยนายก อบจ.ได้คุยกับ**คุณแซมดิน**ที่ให้การต้อนรับว่า จัดงานแบบนี้ดีมากเลยครับ น่าสนับสนุนมากกว่าจัดซุ้มๆ พวกเราก็งยังแสดงน้ำใจต้อนรับ คงไว้ซึ่งความอ่อนน้อมและมีไมตรีจิต

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการภาคค่ำที่เวทีชาวบ้าน ทางหาดแหม่มตะเภา ริมห้างมูน ยังมีสารบันเทิงจากพิธีกรและนักร้องนักแสดงวงฆราวาส รวมทั้งการแสดงจากศิลปินชาวอโศกและการแสดงจากชุมชนชาวอโศกบางแห่ง

วันจันทร์ที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๖

วันสุดท้ายของงานตลาดน้ำอารียะ คีนชีวิตแม่มูน ผู้คนบางตาลง แต่ก็ยังคงความหนาแน่นไว้ตลอดช่วงเช้า

มีบรรยากาศเล็กๆ ที่น่าอบอุ่นและประทับใจเกิดขึ้นนั่นคือ มีญาติธรรมอโศกเกิดศรัทธาจิตอยากร่วมบุญ เหม้าซื้อผักบุ้งเพื่อแจกให้กับพี่น้องประชาชนที่มาในงาน เหตุการณ์นี้พ่อครูกล่าวว่า **เป็นการแสดงถึงน้ำใจความเสียสละ เมื่อเห็นผู้อื่นเสียสละ ตนก็อยากเสียสละด้วย เป็นการทำดีและเกิดความร่วมสนุกในการทำดี**

การ “ให้” การ “เสียสละ” ที่กระทำออกมาเป็นรูปธรรม ซึ่งสร้างให้เห็นเป็นกิจกรรมงานตลาดอารียะ กระทั่งมีจิตเสียสละจริงแท้จากใจจริงของแต่ละผู้คน กำลังจะผ่านพ้นไปอีกหนึ่งภารกิจ

ผู้มาร่วมงาน มาซื้อของ มากิน มาเดินอยู่ในงาน เขาย่อมได้กระทบจิตกระทบใจกับภาพบรรยากาศที่สร้างขึ้นด้วยน้ำเมื่อน้ำใจของคนเหมือนกันแท้ๆ เขาได้ร่วมกันสร้างและได้อยู่ในบรรยากาศอันมีระเบียบ ที่แม้ทางการจะส่งตำรวจมาให้เพียง ๑ คนต่อวัน แต่เรื่องราวรุนแรงหรือคดี

ความไม่ปรากฏเลย คนนับแสนในวันแรกของงานหว่ากลับไม่ค่อยมีขยะเลย ลานจอดรถที่กว้างใหญ่เวียนกันจอดรถเป็นพันคันก็ยังมีขยะน้อยมาก นี่คือน้ำใจที่เกิดจากน้ำใจของผู้มาร่วมงาน

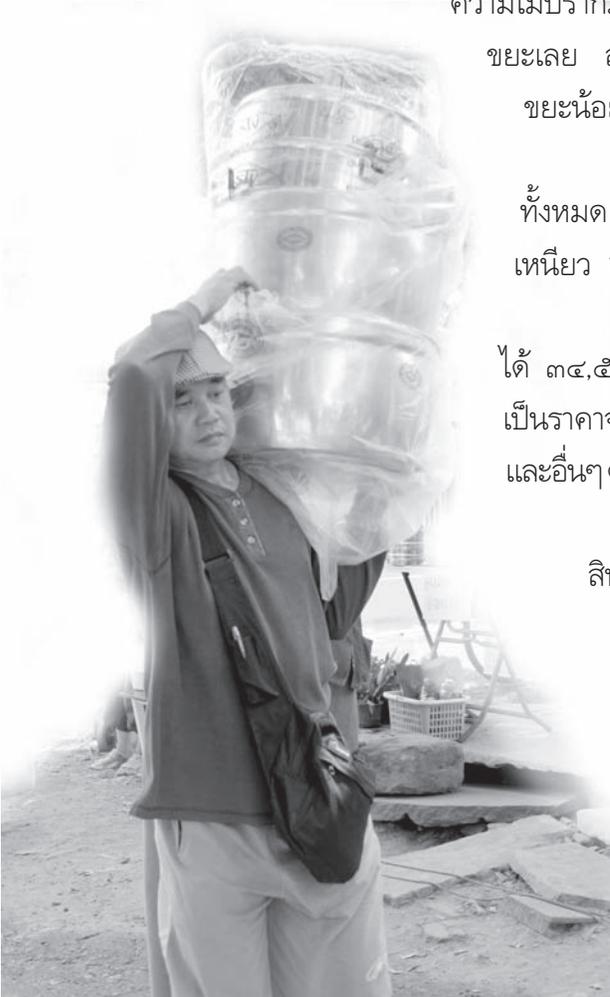
ตลาดอาหาร ตลอดงาน ๑๓-๑๕ เม.ย. ใช้ผักรวมทั้งหมด ๑๐ ตัน หุงข้าวเจ้าวันละ ๒๔๐ กิโลกรัม หุงข้าวเหนียว ๒๕๐ กิโลกรัมต่อวัน มะละกอ ๑ ตัน

อาหารเฉพาะฝั่งบ้านราชฯ ยอดขายตลอด ๓ วัน ขายได้ ๓๔,๕๐๐ บาท **กำไรอารียะ หรือยอมขาดทุน ๑.๓ ล้านบาท** เป็นราคาจากวัตถุดิบ ซึ่งหากรวมค่าแรง ค่าบริการ ค่าสถานที่และอื่นๆ คงเป็นจำนวนหลายล้านบาทที่เรายอมขาดทุนในเรื่องอาหาร

ร้านหมอเขียว แพทย์วิถีธรรม อยู่ที่แพปลาใหญ่ ขายสินค้าสุขภาพ **ได้กำไรอารียะ ยอมขาดทุน ๗๕,๐๐๐ บาท**

ร้านภูผาฟ้า อยู่ที่เรือโบสถ์เก่า **รวมยอดกำไรอารียะ ยอมขาดทุน ๗๕,๕๖๐ บาท**

ผลผลิตกิจกรรมริมมูน ผักใช้ในการทำอาหาร แดงกวา ๑ ตัน ผักบุ้ง ๓ ตัน ข้าวโพด ๒ ตัน ผักอื่นๆ ๑ ตัน ผักที่ขายในงานมีผักบุ้ง ๕ ตัน ถ้าคิดตามราคาขายในตลาดจะเป็นเงินประมาณหนึ่งแสนบาท แต่เราขายได้ประมาณ ๗,๐๐๐ บาท **ได้กำไรอารียะประมาณ ๙๐,๐๐๐ บาท**

ตลาดสินค้า	ส่วนกลาง	เอกชน	รวม
ยอดซื้อสินค้ารวม	๒๓,๗๑๘,๖๒๐	๕,๗๐๗,๖๖๑	๒๙,๔๒๖,๒๘๑
ยอดขายสินค้ารวม	๒๑,๑๓๕,๕๒๐	๔,๐๖๖,๙๓๙	๒๕,๒๐๒,๔๕๙
กำไรอริยะรวม	๒,๕๘๓,๑๐๐	๑,๖๔๐,๗๒๒	๔,๒๒๓,๘๒๒

กำไรอริยะทั้งหมด ๔.๒ ล้านบาท

ซึ่งในส่วนของสินค้าบางส่วนที่เรามีการผลิตเองเช่น ปุ๋ย น้ำยาซักผ้า น้ำยาล้างจาน ฯลฯ คิดจากราคาต้นทุนของวัตถุดิบ ไม่ได้บวกค่าแรง ค่าการดำเนินการผลิต ซึ่งถ้าบวกเข้าไป กำไรอริยะจะเพิ่มขึ้นอีกหลายล้านบาท

ค่าใช้จ่ายในการจัดงานทั้งหมด ๒,๓๑๓,๖๘๘ บาท นี่เป็นแค่ค่าใช้จ่ายที่เราจำเป็นต้องจ่าย ซึ่งยังไม่รวมค่าแรงของชาวโศกจำนวนพันกว่าคน ค่าสถานที่ ค่าเช่าเต็นท์ ค่าถ่ายทอดสดตลอดงาน ค่าใช้จ่ายบนเวทีการแสดงต่างๆ ค่าบริหารจัดการ ฯลฯ คงจะเป็นราคาอีกหลายสิบล้าน

ตลาดน้ำอริยะ “คืนชีวิตแม่มูน” คือกิจกรรมการสอปลั้รายการหนึ่งของชาวโศก เริ่มต้นแล้วจบลงด้วยบทเรียนแห่งการให้-การรับอย่างเป็นบุญ พร้อมนำไปสู่การทบทวน เพื่อพัฒนาตนเองของแต่ละคนสืบต่อไป

“ประสบการณ์พวกเราได้ทำมานี้ มันเกินมหัศจรรย์

มันอภิมหามหัศจรรย์ ไม่นึกว่าคนเราจะเป็นไปได้

อย่างนั้นะ ไม่ใช่แก้งยอ พวกเราอีตนาดู ... มัน

เป็นเรื่องก้าวหน้าเกินคาด แต่ก็ตั้งข้อสังเกตว่า

นักบริหารบ้านเมืองเขาแก้งไม่รู้หรือไม่ ถ้าพูด

ถึงเศรษฐกิจพอเพียง เราทำให้อูให้เห็นนี่ยิ่ง

กว่ารัฐศาสตร์เศรษฐศาสตร์ ก็ดี พวกนัก

บริหารนั้นแก้งไม่รู้หรือไม่เลือกก็ไม่รู้ อาจรู้

ว่าดีแต่ไม่ทำ คงจะเป็นเช่นนั้น

ถ้าเขาชัดเจนเช่นนี้ก็เอาไปทำเป็น

นโยบาย รัฐมีอาณาอยู่แล้วซึ่งคนเขาก็มาก

ถ้าทำจะเกิดการสร้างสรรมากมาย สรุปลแล้ว

ทำไมต้องเป็นเราที่ต้องทำสิ่งที่ควรทำอย่างนี้ เห็นพวกเราทำก็เมื่อย แต่สิ่งที่ได้คือสมรรถนะ ความอดทนของพวกเรานั้นเป็นสภาพจริง แต่ถึงได้พวกเรา ก็อย่าไปคิดว่าเราได้นะ ถ้าเป็นทางโลกเขา มีสมรรถนะมีความอดทนก็ไปกอบโกย แต่ของเราไม่ได้ไปกอบโกยแต่เราก็คือผู้เจริญ เราเอาความเก่งของเราไปช่วยคน ในแต่ละบุคคลมันเจริญจริง เห็นว่าเป็นการพัฒนาแน่

เป็นกรรมวิบากดีของเรา เป็นการสั่งสมกุศลวิบากของเรา ที่เราฟังได้ ก็เป็นสัจจะที่ซื้อมากให้ฟัง ต้องขอบคุณทุกคนจริงๆ ไม่มีอย่างอื่น ผลประโยชน์ที่ได้ให้แก่ประชาชนจริง คนเล็กคนน้อยเขาก็ได้ แต่พวกคนใหญ่พวกอยากได้แบรนต์เนม พวกไฮโซเขาไม่ได้ เราได้ช่วยเหลือชาวบ้านที่เป็นประชาชนระดับล่างจริงๆ สิ่งที่เราจะให้เราไม่ตรงกับพวกหรรษาฟู่ฟ่าไม่ใช่โลกทันสมัย แต่ของเราเป็นพวกแก่นสารสาระ เป็นสิ่งดีงามให้ทำต่อไป

อิตถมาภาคภูมิใจในพวกเรา ที่มาถึงวันนี้ได้ร่วมแรงร่วม

ใจทำสิ่งที่ประเสริฐ (ไม่ได้ยกตนข่มท่าน) แต่เป็นการพูดความจริงที่เสียงไม่ได้ ยิ่งเห็นว่าสังคมเขาเดินทางผิดตนเองก็ทุกข์ สังคมก็ทุกข์ ขอขอบคุณพวกเรามากที่มาช่วยเหลือเพื่อฟาย”

(อิวาทพ้อครูในการประชุมสรุปงานตลาดอารียะวันที่สองของงานวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๕๖)

๕ ขั้วงานเข่าวอโศก

☆ ทิม สมอ.

ตลาดน้ำอารีย์:

คืนชีวิตแม่ขุน

บทนำ

ช่วงเวลาที่ผ่านมา ชาว
อโศกได้จัดงานใหญ่ติดกันสองงาน
คืองานปลูกเสกฯครั้งที่๓๗ และ
งานตลาดอารีย์ครั้งที่ ๓๔ แถม
ด้วยการสอบเก็บคะแนนของนิสิต
ว.บบบ. ซึ่งมีทั้งการบำเพ็ญคุณ
และบำเพ็ญธรรมกันอย่างหนักหน่วง
ในการตั้งใจฟังธรรมให้เข้าใจพร้อม
ทั้งเขียนจดๆไว้ เพื่อจำให้แม่นยำ และการแบ่งกลุ่มทำงานทั้งที่โรงปุ๋ย กลีกรมม ยกแท่งเหล็กเก็บซ้อน
ให้เข้าที่ ไต่ปีบันไดขึ้นเรือใหญ่สูงหลายเมตร ทำ๕ส. รวมพลช่วยเข็นเรือใหญ่สามลำ ที่ซ่อมเสร็จอย่าง
เฉียดฉิวพร้อมใช้งานลงสู่น้ำแม่ขุน เพื่อเตรียมงานตลาดอารีย์ต่อ

ซึ่งปีนี้เราไม่ทำแบบเก่าที่ขายสินค้าในชุมชนเท่านั้น

เราขยายงานกว้างไกลออกไปถึงริมขุน

โดยจัดให้มีรถและเรือรับส่งผู้โดยสารฟรี เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจรและชนชอบ
สินค้ากันพระรุ้งพระรัง

เลยไปจนถึงท่าเรือของกรมเจ้าท่า ใกล้ตลาดเมืองอุบล ด้วยเรือขนาดใหญ่สามลำของเรา
ซึ่งแล่นไปจอดบริการขายสินค้า ที่ผลิตจากชุมชนและอีกหลากหลายชนิด

อีกลำหนึ่งจัดเป็นเรือมีการแสดงบนเวที ที่ให้ทั้งความรู้ความบันเทิงสนุกสนาน ตื่นตาตื่นใจ
สินค้าราคาถูกต่ำกว่าทุน กับเงินหนึ่งบาทซึ่งมีคุณค่าสูงมากในงานนี้ มีบาทเดียวสามารถซื้อสินค้าราคา
เป็นร้อยเป็นพันได้ นี่เป็นเรื่องพิเศษ

และในเรืออีกลำก็ขายอาหาร มีบาทเดียวสามารถซื้ออาหารกินทุกอย่างทุกจานทุกชาม แต่ละ
อย่างชามละบาทจานละบาททั้งนั้น วิเศษไหม

**ปลูกคืนชีวิตชีวาให้แม่ขุนน้ำด้วยผู้คนจากทุกสารทิศ หลังไหลไม่ขาดสายมีใบหน้าเปื้อนยิ้ม
และความสุข**

ประโยชน์อัน
ประโยชน์ท่านยิ่งใหญ่ ยิ่งหนัก
จึงคือบททดสอบสมรรถนะ
ของลูกโพธิสัตว์ แน่หนอนต้อง
เจอแต่เรื่องยากๆ ไม่มีเสียละ
ที่หวังจะเจอเรื่องง่ายสบายๆ

จากบทสัมภาษณ์
พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ เน้น
ความเข้าใจให้พวกเราได้เข้าใจ
ถึงประโยชน์ตน ประโยชน์
ท่านอย่างสมบูรณ์

งานตลาดอารีเยปีใหม่ไทยที่เราจัดขึ้นในช่วงสงกรานต์ตะถั่ว เป็นทินนัง ยืนดู หุตั้ง ไต้ใหม่
และมีผลต่ออดีตวิญญูณในการช่ยเหลือคนอย่างไร

พ่อครู : เป็นทินนัง ยืนดู หุตั้ง ไต้ใหม่ และ “ไต้” อย่างถูกต้องที่สุดด้วย
เพราะว่ามันเข้าหลักเข้าเกณฑ์ เข้าการประพฤติปฏิบัติตามหลักมรรคองค์แปด เปะเลย

เพราะเราได้พยายาม ไต้มีสติทำให้เป็น
สัมมาทวิญญูไปตลอดที่ทำงาน ไต้ใหม่ละ

หรือนั้นแหละ เข้าตามหลัก
ธรรมะของพระพุทธเจ้าสุดยอด คือของ
“กรรม” ทุกอย่างเลย

หลักการสำคัญของพุทธคือ
“มรรคองค์ ๘” หรืออยู่ในหลักของอริศีล
สิกขา-อริจิตสิกขา-อริปัญญาสิกขาตาม
ฐานะแต่ละบุคคล ทั้งจระณะ ๑๕ วิชชา ๘

ก็ใช่ โพธิปักขิยธรรม ๓๗ ก็ใช่ เป็นต้น ปฏิบัติศีล สมาธิ ปัญญา ไตรสิกขาก็ใช่หมด ไต้ใหม่ละ

เพราะว่าพวกเรา เวลาไปปฏิบัติก็มีศีลกัน สำรวมอินทรีย์ โภชนะมัตตัญญูตา และ
ชาคริยานุโยค ทุกคนก็ปฏิบัติ สำรวมอินทรีย์ หรือสำรวมกาย วาจา ใจ งานการอาชีพ ไปกับทุกกรรม
ทุกกิจการที่เรากำลังทำการจัดงานตลาดอารีเย ซึ่งกอยู่ในอาชีพของเราตรงๆอยู่แล้ว

หลักมรรค องค์ ๘ นั้นก็คือ การปฏิบัติธรรมด้วยการทำ “ใจ” เป็นหลัก เราก็กำลังทำ
“สังกัปะปะ” ให้สัมมา ให้เป็น“สัมมาสังกัปะปะ”ให้ได้เสมอ เราก็กสร้าง “ใจให้สุจริตให้เป็นกุศล”

และกำลังทำ “วจี” ให้สัมมา ให้เป็น“สัมมาวาจา”ให้ได้เสมอ เราก็กสร้าง“วาจาให้สุจริตให้
เป็นกุศล”

และกำลังทำ “กรรมทั้งหมด” ให้สัมมา ให้เป็น“สัมมากัมมันตะ”คือ“กาย-วาจา-ใจ”ให้ได้ผลเสมอ เราก็สร้าง“การกระทำทุกอย่างให้สุจริตให้เป็นกุศล”

และกำลังทำ “อาชีวะ” ให้สัมมา ให้เป็น“สัมมาอาชีวะ”ให้ได้เสมอ เราก็สร้าง“อาชีวะให้สุจริตให้เป็นกุศล”

ยิ่งตอนนี้เป็นภาคปฏิบัติที่คร่ำเคร่งเร่งรัด เพื่อเกื้อกูลสงเคราะห์มวลมนุษยชาติ **ตลาดอาริยะ** คือหลักเกณฑ์ต่างๆของการปฏิบัติธรรมตามหลักการของพระพุทธเจ้า มีสติโพชฌงค์รู้ตัวทั่วพร้อม มีสัมมาวายามะพยายาม มีสัมมาสติ ทำสติสัมปชัญญะให้ตรงตามสัมมาทิฏฐิ ซึ่งพระพุทธเจ้าตรัสไว้มีถึง ๑๐ เช่น สัมมาทิฏฐิ ๓ ข้อต้น ก็มี ทินนัง ยิฏฐัง หุตัง นี้เง ฯลฯ

สำหรับผู้ที่ได้ศึกษาและเข้าใจในความหมายอย่างชัดเจน แล้วก็ปฏิบัติ พากเพียรให้มันได้ผลด้วยสัมมาวายามะ สัมมาสติ

ซึ่งมรรคทั้ง ๒ นี้ต่างช่วยสัมมาทิฏฐิ ที่เป็นประธาน ก็พยายามควบคุมตนให้มีสติสัมปชัญญะ มีสัมมาวายามะ พยายามช่วยกันทำ เพื่อที่จะให้รู้จักตามผัสสะที่เกิดขึ้น เป็นอยู่ รู้จักสิ่งที่ผัสสะ

ผัสสะแล้วก็เกิดวิญญาณ เกิดวิญญาณแล้วก็สามารถมีปัญญา มีธัมมวิจย สัมโพชฌงค์แยกธรรมในธรรม แยกจิตในจิต แยกเวทนาในเวทนา แยกกายในกาย แยกอย่างแท้จริง มีสติปัญญา ๔

เมื่อแยกออกได้ อ่านอาการของจิต อ่านนามรูป แยกแยกอาการของจิต-เจตสิกต่างๆ สามารถที่จะกำหนดหมาย จนกระทั่งสามารถจับตัวมิจฉาสังกับปะได้

หรือแม้แต่ในการควบคุมกายวาจา หรืออาชีวะการงานข้างนอก ก็ควบคุมได้ และก็สามารถที่จะจัดแจงมันให้เป็นสัมมา สัมมา

อาชีวะ สัมมากัมมันตะ สัมมาวาจาได้ โดยเฉพาะในจิตก็สามารถอ่านออก แยกได้ จนสามารถจับมิจฉาสังกับปะ หรือมิจฉาวิตก จับตัวสภาวะของมิจฉา เป็นกามกัฏฐิ เป็นพยาบาทกัฏฐิ ที่มันมีสภาวะเป็นตัวร่วม มีเหตุร่วมปรุงแต่งอยู่ในจิต จับมันมาได้แล้วก็กำจัดมันได้ เมื่อกำจัดมันได้จริง ลดละมันได้จริง มันก็ลดกิเลสจริง กิเลสก็ลดๆ

เพราะฉะนั้นเวลาเราปฏิบัติธรรม ปฏิบัติการอยู่ในงานตลาดอาริยะ ก็มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่างๆนานา มีวัตถุ มีสินค้า มีผลผลิตและก็มีอะไรต่ออะไร มีการกระทำเกี่ยวข้องกับบุคคล เกี่ยวข้องกับการสัมผัสกับตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ แล้วก็สามารถที่จะปฏิบัติธรรมตามที่

อาตมากล่าวขยความไปบ้างเมื่อ ก็ เมื่อสามารถที่จะกำจัดกิเลสได้ในจิตสังกัปะ ทำให้สังกัปะนั้น สำเร็จ เป็นสังกัปะที่ไม่มีมีฉณาสังกัปะเข้าไปร่วมปรุงแต่งอยู่ในจิต เมื่อสามารถทำสำเร็จ ก็เป็นการ ปฏิบัติธรรม เป็นการปฏิบัติสัมมาสมาธิ หรือปฏิบัติฌานแบบสัมมาฌาน ฌานของพระพุทธเจ้าอย่าง แท้จริง ทำให้กิเลสลด แล้วก็เกิดกรรมที่เป็นกุศลกรรมต่างๆนานาได้ และงานที่เราทำนี้เป็นงานที่ทำให้ เรียกว่าทาน หรือ ทินนัง เราก็ได้ให้จริงๆ เราทำเพื่อที่จะสงเคราะห์เกื้อกูลผู้อื่น เมื่อสงเคราะห์ผู้อื่น เราได้ทำใจในใจของเรา เรียกว่ามณสิการ ทำใจในใจของเราอย่างแยบคาย ถ่องแท้ ดี ได้ลดละกิเลส ในกรรมกิริยาการงาน

การทำงานตลาดอาริยะจึงมีพฤติปฏิบัติอย่างนี้

คือมีการปฏิบัติธรรมไปด้วย ลดกิเลส

ได้จริงด้วย

เมื่อลดกิเลสได้จริงด้วย มันก็เป็น อตฺถิ ทินนัง ทินนังที่สามารถมีมรรคมีผล อตฺถิก็คือมีมรรคมีผล เมื่อทินนังก็ มีมรรคมีผล การปฏิบัติศีลพรตคือการปฏิบัติตาม ศีลพรต ตามการประพฤติกรรม ศีลของเราที่เจริญ ขึ้นเป็นอริศีลสิกขา อริจิตสิกขา อริปัญญา- สิกขา อริมุติ เจริญขึ้น เจริญขึ้นจริง

มันก็เป็นศีลพรตที่พัฒนาขึ้น เป็นศีลพรตที่เป็นอตฺถิ ยินฺจุง เป็นการปฏิบัติธรรม ตามหลัก มรรคองค์ ๘ ตามหลักโพธิปักขิยธรรม ๓๗ ตามหลักจรรณะ ๑๕ วิชชา ๘ อย่างที่ว่านี้ มันได้มรรคผล

อย่างอตฺถิ ยินฺจุง ก็คือเราสามารถที่จะปฏิบัติ อ่านจิตของเราได้ อ่านจิตของเราออก และตรวจสอบ การปฏิบัติ ว่าถูกต้องมั๊ย เกิดผลมั๊ย หรือไม่เกิดผล

การรู้ว่าเราเกิดผลมั๊ย ทั้งการทำทาน ทั้ง การปฏิบัติตามอญฺพิธ้อย่างนั้นๆแหละ จิตใจของเราได้ รับผลใหม่ ผลอย่างไร ก็เป็นอตฺถิ หุตั้ง เราเห็นจิตใจเรา เปลี่ยนไป จุตีสู่ที่เจริญขึ้น ได้ส่วยผลก็ชื่อว่าอตฺถิ มีผล ถ้าไม่ได้ส่วยผลก็หนตฺถิ ไม่มีผล

จากการทำทานก็ดี ปฏิบัติศีลพรต แล้วก็ดี มันมีมรรคผลให้เราได้รับให้เราได้ เสพส่วย ให้เราได้ส่วนที่ควรได้หรือไม่ ถ้าได้ มันก็เป็นอตฺถิ หุตั้ง มันก็เป็นผลที่จิตใจเรา ได้เกิดผลธรรม ก็คือหุตั้ง คือจิตได้ส่วยผล

เราต้องพยายามรู้จักรู้แจ้งรู้จริง ให้ได้ในอริยาบถต่างๆ และอ่านจิตเราออก ใน

อิริยาบถต่างๆ สัมผัสต่างๆ อ่านรู้ อ่านสภาวะจริงของจิตของเราได้ว่า หลังจากทำทานแล้ว(ทินนัง) หรือปฏิบัติตามวิธีนั้นแล้ว(ยัญญัง) จิตได้เสวยผลมัย ซึ่งภาษาวิชาการก็คือ **“สังเวทที่ได้บวงสรวงแล้ว”(หุตัง)** นั่นเอง จิตใจเกิดผลใหม่ ถ้ามีผลเกิดที่ใจก็ **“อตฺถิ หุตัง”** ถ้าไม่มีผลเกิดที่ใจก็ **“นตฺถิ หุตัง”**

จากการปฏิบัติจิตใจได้ผลอย่างไร หรือไม่ ไปจนกระทั่งอ่านจิตใจตนเองด้วย มันก็เป็น **ทินนัง ยัญญัง หุตัง** ที่**“มีผล”(อตฺถิ)** เมื่อเราทำ**“สัมมา”**สำเร็จจริง แต่ถ้า**ไม่สำเร็จ** หรือทำไม่ได้ไม่เป็น ก็**“ไม่มีผล”(นตฺถิ)**

ที่อาตมาอธิบายนี้คือปริยัติ หลักมรรคองค์ ๘ สัมมาทิฏฐิตรงตามที่พระพุทธเจ้าทรงสอน ใครทำความเข้าใจ เรียนรู้ และสามารถปฏิบัติตรงเป็น สัมมาปฏิบัติ ตรงทั้งปริยัติทั้งปฏิบัติจนเกิดมรรคผลจริง ก็นี้แหละคือการปฏิบัติธรรม มรรคองค์ ๘ เกิดสังฆธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงสอนมา

? มีผลต่อจิตวิญญาณด้วยไหมยะ

พ่อครู : แน่นนอน มีผลต่อจิตวิญญาณนี้แหละที่เรียกว่าเข้าถึงปรมาตฺถ์ของผู้ปฏิบัติโดยตรง

นอกจากผู้ที่ปฏิบัติได้มรรคผลโดยตรงแล้ว ผู้ที่มาเกี่ยวข้องเป็นเหตุเป็นปัจจัย มาเป็นลูกค้า มาเป็นผู้ร่วมงาน มาเป็นผู้ทำงานช่วยกันอะไรต่างๆ นานา เขาก็ได้รับถ้าเขารู้จักรู้แจ้งรู้จริงเป็นสัมมาทิฏฐิ และมีสัมมาปฏิบัติดังที่กล่าวไปแล้ว เขาก็ได้มรรคผลของเขาทุกคน

ถ้าแม้เขายังไม่เกิดปรมาตฺถ์ เขาไม่สามารถที่จะรู้วิธีปฏิบัติดังที่อธิบายไปแล้วนั้น เขาก็ยังจะได้ความเลื่อมใส ศรัทธา เขาก็จะได้ความชื่นชม เป็นฉันท์ เป็นความยินดีปรีดา ที่เขาเองเขาได้มาสัมผัส ได้มาเห็น มาเรียน มารู้ เขาก็ศรัทธาเลื่อมใส อะไรต่อมิอะไรพวกนี้

มันก็เป็นการเจริญก้าวหน้าของชีวิต อย่างน้อยก็เป็นกัลยาณธรรม ถ้าเขาสามารถมีหลักของปรมาตฺถธรรมด้วย ปรมาตฺถลัจจะด้วย เขาก็จะไปด้วย ก็เป็นผลต่อกันและกัน ซึ่งเกิดมรรคเกิดผลจากการปฏิบัติธรรมจริงๆ เกิดมรรคเกิดผลจากทฤษฎีที่เราเรียนรู้อย่าง สัมมาทิฏฐิ แล้วเราก็นำมาปฏิบัติจริง มันจึงได้มรรคได้ผลจริงดังที่กล่าวนี้

มันยากตรงที่เราเข้าใจในทฤษฎีของ

พระพุทธรูปเจ้าไม่ได้ต้องแท้ ไม่ได้ละเอียดลออออกัน ถ้าเข้าใจอย่างถ่องแท้ อย่างละเอียดลออ ทั้งการปฏิบัติงาน ที่มีทั้งผู้รับและผู้ให้ จนเกิดมีผลเป็นอติทั้งผู้รับและผู้ให้เลย เป็นประโยชน์ตน ประโยชน์ท่าน เป็นอุภยัตถะ เป็นผลทั้งสองส่วน

? นับว่าภายในงานนี้สำเร็จได้โดยมหัศจรรย์

พ่อครู : สำเร็จได้อย่างมหัศจรรย์จริงๆ เกินคาดเลย เพราะเรารู้ตั้งแต่ทำงานเลยว่าเราเร่งยังกับอะไรดี อะไรก็ไม่ค่อยพร้อม อะไรก็ไม่ค่อยจะมีครบครันเลย เราเร่งไม่เร่งมือ เร่งอุปกรณ์ เครื่องเคราที่จะมาประกอบงาน สถานที่

เพราะว่าเราเพิ่ม ขยายสถานที่ อาณาบริเวณออกไปทั้งกว้างทั้งไกล ทั้งยังจะต้องพยายามที่จะสร้างสภาพต่างๆที่จะเอามาประกอบเป็นองค์ประกอบของงานนี้ ทั้งสินค้า ผลผลิต

โดยเฉพาะผลผลิตทางกสิกรรม ก็ถือว่าเราจะเอากรรมเป็นตัวไฮไลท์ เป็นตัวชู เป็นตัวโชว์ เป็นตัวแสงสี เป็นจุดเด่นนำ เราก็เร่งเร่งวันเร่งคืน ลงมือกันกรำแดด หน้าดำหน้าเกรียม ลุยกันทั้งวันทั้งคืน มันก็เกิดขึ้นมาได้ ก็สามารรถที่จะมีอะไรขึ้นมาให้เราได้ต้อนรับแขกต้อนรับลูกค้า

อาตมา

เห็นแล้วลูกค้ามา กันเกินคาดอีก ทั้งที่เราเปลี่ยนสถานที่ มันก็ลำบากลำบากขึ้น ทั้งไกล ทั้งหนัก ทั้งร้อน ไม่ค่อยจะพร้อม ไม่ค่อยจะ

เรียบร้อยราบรื่นเท่าไรเลย ชลुकขลักๆ

แต่กระนั้นก็ดี แม่ลูกค้ารู้สึกว่าจะเหนื่อยเขาก็จะเหนื่อยนะ แต่เขาก็ยังชื่นใจ ชื่นชม ต่างพากันชื่นใจชื่นชม สัมภาษณ์กันแล้วก็มี การสะท้อนสะกิดสะเกาข้อบกพร่องที่มันเป็นความลำบากของเขากันนะ

ซึ่งที่จริงมันเป็นผลดี เขาได้ตั้งตนอยู่บนความลำบาก เขาก็อดทน ได้ทำอะไรบ้าง เมื่อเขาก็มารับบริการสิ่งที่เราจะทำให้ เขาก็ต้องเสียสละบ้าง อดทนบ้าง มันก็ดี

ซึ่งคิดว่าผู้ที่มาคงไม่ห่อ ไม่หน่าย เพราะเขาก็ยังพูดชื่นชม ยังพูดว่า จัดอีกนะ จัดอีกปีหน้าจะมาใหม่ เราก็คิดว่าแน่นอน ปีหน้าเราก็จะเตรียมการตั้งแต่ต้นๆ ไม่ให้เหมือนปีนี้ เพราะปีนี้ อาตมามาดำริเข้าไปหน่อย เกือบไม่ทัน แต่พวกเราก็มาทำกันเต็มที่จนกระทั่งทันเหมือนกัน

แม้แต่คูลี... ดอกทานตะวันที่เราปลูกที่นั่นที่นี่ ปลูกในแพน้ำบ้าง ปลูกในท้ายสวนบ้าง ในอาณาบริเวณของเราต่าง ๆ นานา มันก็ได้จังหวะ เติร์ยมการณื เพราะกล้ากันไว้ก่อน ถึงเวลาเอามาลงดินตามที่เราคำนวณกัน อ้อ มันก็เป็นไปได้ทันการณือย่างพอเหมาะพอดีด้วยนะ ถือว่าใช้ได้เลย

แต่ปรากฏว่าคนเขาไม่ค่อยได้ชื่นชมกับแสงสีเสียง ไม่ชื่นชมกับดอกทานตะวัน ดอกงามๆ ดอกดาวกระจาย เขาไม่ค่อยสนใจเท่าไร เขาไปสนใจสินค้าหมดเลย ไปสนใจผลผลิตพวกพืชพันธุ์-

ธัญญาหาร ต้นหมากรากไม้ต่าง ๆ นานา สนุกสนานกัน มันก็เข้าเป้าที่เป็นเนื้อหาของเรา ซึ่งเหมือนหมายยิงเลย

และมีหลายคนที่สนใจปลาในบ่่งว่าทำไมเยอะจังเลย ถ้าเป็นเขาก็คงซัดลงหม้อแกงหมดแน่

และมีบ้างที่ขึ้นเรือลำใหญ่ ที่จอดในบ่่งเพื่อซื้อสินค้า เขาก็มองดอกทานตะวันตรงแพข้างเรือ ซึ่งเป็นทิวทัศน์ที่เป็นองค์ประกอบศิลป์ เป็นบรรยากาศที่ดี มันไม่ย่ำหรือกที่จะมีองค์ประกอบแบบนี้ มีอุปกรณ์แบบนี้ แต่เราทำได้ มันก็เป็นมีอะไรใหม่ๆ สำหรับเราอาจจะให้คะแนนว่ามหัศจรรย์อย่างที่ว่ามันแหละ ผู้ไม่เห็นค่าเลย เขาก็คงจะไม่เห็นมีอะไร ก็เป็นธรรมดา

บทสรุป

ในงานนี้ หลายครั้งหลายคราที่ได้ยินเสียงขอบคุณ-ๆ-ๆ และขอบคุณของพ่อครู ถึงลูกๆ

“อาตมาเห็นใจนะว่า มันเหนื่อยกันจริงๆ แต่ทุกคนโอ้โห..เต็มที เหนื่อยเพลียถึงขั้นป้อแป้กัน มันเห็นอยู่ ก็เป็นสามัญที่ต้องรับชั้บทราบ เห็นชนตาอยู่ อาตมาก็ไปดูไปเห็น งานมันแรง ก็ต้องขอบคุณกัน

จริงๆ ที่ช่วยให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ ต้องขอบคุณอย่างนั้นจริงๆ เป็นเรื่องจริงใจเป็นเรื่องเห็นจริง...”

งานโพชฌังคาริยสังคายนา พลตรีจำลอง ศรีเมือง
วันที่ ๑๑-๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

งานโพชฌังคาริยสังคายนา คือ งานของคนที่มีอายุ ๗๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน เป็นเลข ๗ สี่ตัว ซึ่งในชีวิตหนึ่งก็จะมีครั้งเดียวเท่านั้น งานโพชฌังคาริยสังคายนาเกิดขึ้นครั้งแรกนั้น เป็นวาระที่พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ครบรอบ ๗๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๕ ปีที่แล้ว ไม่ใช่เป็นงานฉลอง แต่เป็นงานที่จะให้เกิดการสำนึก เกิดประโยชน์ขึ้น

ชาวโศกก็มีบรรพชนอีกท่านหนึ่ง คือ พลตรีจำลอง ศรีเมือง ที่มีอายุห่างจากพ่อครู ๑ ปี ๑ เดือน พอถึงวันที่ ๑๑ คือวันย่างเข้า ๗๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน พอไปถึงวันที่ ๑๒ ก็เต็มวัน ครบวันเลย ซึ่งชาวชุมชนปฐมอโศกมีดำริจะจัดงานให้พลตรีจำลอง หรือที่พวกเราชอบเรียกว่า **ลุงจำลอง** ในฐานะที่เป็นสมาชิกรุ่นแรกของโครงการปฐมอโศก เมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๗ ซึ่งลุงจำลองและ**ป้าลักษณะ(พันตรีหญิงศิริลักษณ์ ศรีเมือง)** ได้เข้ามาปลูกบ้าน “ทิ้ง” เป็นบ้านหลังแรกในชุมชน ต่อมาป้าลักษณะได้สร้างบ้าน “วรรณคีล” ข้างบ้านทิ้ง และได้เข้ามาอยู่ในชุมชนเป็นเวลา ๑ ปี หลังจากนั้นลุงจำลอง มีภารกิจทางด้านการงานในฐานะผู้ว่ากทม. ไม่สะดวกในการทำงาน จึงได้ออกไปอยู่บ้านราชวัตรที่ กทม. แต่เมื่อมีงานสำคัญที่ปฐมอโศกลุงจำลองและป้าลักษณะ ก็จะมาร่วมงานและทำบุญใส่บาตรเสมอ และที่ลำคัญชาวชุมชนเห็นว่า **ลุงมีคุณูปการมากมายให้กับสังคมและประเทศชาติ** จึงขออนุญาตจัดงานนี้ให้ ลุงไม่เห็นด้วย ไม่ยอมให้จัด แต่เราก็เห็นว่าควรจัดเป็นอย่างยิ่ง เมื่อลุงเข้าใจถึงเหตุผลต่างๆแล้วจึงยอมให้จัด

วันพุธที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๖ ชาวชุมชน
 ปรุ้มอโคก มีการประชุมที่จะจัดงานโพชฌังคาริยสังคายนา
 โดยมีสมณะ ลิกขมาตุ เป็นประธาน วางแผนในการ
 ตระเตรียม งานต่างๆ แล้วจึงเริ่มมีการปรับภูมิทัศน์ให้
 สะอาดเรียบร้อย เช่น ปรับปรุงบริเวณลานจอดรถ

หน้าหอ
 ประชุม
 ชาวบ้าน
 สนามหน้า
 พลาภิบาล
 ทาสีห้อง
 น้ำ ซ้าย
 ปรับพื้นที่

บริเวณรอบๆ ศาลาพักผ่อน ซ่อมแซมบ้านทิ้งของลุงจำลอง ส่วนบ้านวรรณศิลป์ของป้าลักษณะโดนปลวก
 กินจึงต้องรื้อสร้างใหม่ โดยมีรูปทรงเหมือนเดิม บริเวณรอบๆ บ้านทั้งสองหลังถมที่ให้เป็นลานทราย
 ซึ่งจะเป็นเวทีจัดงานด้วย หน้าบ้านมีแม่น้ำภราดรไหลผ่าน ก็มีการสร้างเรือนแพ ฯลฯ การปรับปรุง
 ตระเตรียมงานต่างๆ ต้องระดมกำลังกันทำในเวลาที่ย่ำกัก โดยมี การบูรณะงานตอนเย็นทุกวัน ปรุ้ม
 อโคกจึงมีการตระเตรียมงานกันอย่างคึกคัก มีพี่น้องญาติธรรมและพันธมิตรมาช่วยกันหลายท่าน
ทางบ้านราช ก็มีทีมงานของ **คุณดาวนา** มาช่วยจัดสถานที่ให้เรียบร้อยมีศิลปะสวยงาม พันธมิตรที่มาช่วย
 คิดช่วยวางแผนช่วยทำท่านหนึ่งก็คือ **คุณจิม จุฑารัตน์ ธนไพศาลกิจ** งานนี้ได้รับความร่วมมือจาก
 หลายๆ ฝ่าย เร่งทำกันอย่างแข็งขันเพื่อให้ทันวันงาน

♥ พล.ต.จำลอง ศรีเมืองแกนนำพันธมิตร
 ประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ซึ่งมีอายุครบ ๗๗ ปี ๗
 เดือน ๗ วันในวันที่ ๑๒ ก.พ.๒๕๕๖ ได้กล่าวถึงการจั
 ดงานครั้งนี้และเป้าหมายในชีวิตว่า

“ไม่เคยนึกว่าจะมีคนเยอะนะ แล้วอีกอย่าง
 ผมเองไม่ได้เชิญใครสักคน มีแต่ห้ามเขาบางคนอย่า
 มาเลยเท่านั้นเอง สาเหตุที่ห้ามคือ เนื่องจากเขาจะไม่
 ปลอดภัย อย่างคุณสนธิ ลิ้มทองกุล เป็นต้น

คนที่มานี้มาเยอะโดยต่างคนต่างมากันเอง
 ก็ขอบคุณทุกคนที่กรุณา มา ซึ่งผมรู้สึกจะเคอะเขินต่อ

วันจันทร์ที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เข้านี้พ่อครูพานำสมณะ ลิกขมาตุบิณฑบาต

รายการแรกของงานจะเริ่มในตอน ๑๗.๐๐ น. ตลอดทั้งวัน ญาติธรรม ชาวพันธมิตร และผู้มาร่วมงานทยอยกันมาลงทะเลเบียน ซึ่งจะได้รับแจกเสื้อยืด ซึ่งสกรีนด้านหน้าว่า **“เพื่อชาติและราชบัลลังก์ เป็นใจเป็นกัน มีอะไรมั๊ย”** ส่วนด้านหลังสกรีนเป็นรูปงานโพชฌังคาริยสังจายู พลตรีจำลอง ศรีเมือง เป็นที่ระลึกท่านละ ๑ ตัว มี ๒ สี คือสีกรมท่าและสีฟ้าอมเขียว เตรียมไว้สีละ ๑,๐๐๐ ตัว รวมทั้งหมด ๒,๐๐๐ ตัว ซึ่งปรากฏว่าไม่พอแจก เนื่องจากมีผู้มาลงทะเลเบียนสองพันหนึ่งร้อยกว่าคน หลายคนเมื่อได้รับเสื้อแล้วก็ใส่เลย บ้างก็ใส่ทับกับเสื้อเดิมนอกจากนั้นยังมีน้ำอัลคาไลน์(น้ำด่าง) ขี้ผึ้งปฐมมโศก หนังสือ และรูปภาพลุงจำลองแจกทุกท่านที่มาลงทะเลเบียน.... ผู้มาลงทะเลเบียนแต่ละคนก็หน้าคุ่นๆ ทำให้ดูแล้วเหมือนจะไปงานชุมนุมประท้วง แต่สงบเสถียรมากกว่าเท่านั้น

งานเริ่มเวลา ๑๗.๐๐ น. บนเวทีธรรมชาติเป็นการแสดงดนตรีจากวงฆราวาส **เด็กไทยหัวใจรักชาติ** และ**ผู้ที่เคารพรักลุงจำลอง** ระหว่างรายการลุงจำลองก็จะขึ้นเวทีมาคอยเสริมเพิ่มเติมให้รายละเอียดสมบูรณ์ครบมากขึ้น สร้างบรรยากาศให้อบอุ่นเป็นกันเอง

การจัดงานอะไรที่เกี่ยวข้องกับวันเกิด เพราะตลอดชีวิตที่ผ่านมาไม่ทำเลย แต่เนื่องจากว่าเป็นคนหนึ่งที่ร่วมบุกเบิกที่นี่ ตั้งแต่เป็นท้องนา เมื่อชุมชนเขาเห็นว่าผมอายุขนาดนี้ ชุมชนเขาเห็นสมควร เขาก็จัดให้

ต้องขอบคุณพวกเราทุกคนที่มา และก็มี

การมาพูดถึงเรื่องต่างๆที่แล้วมา ซึ่งยังไม่เคยมีที่จะพูดถึงผมในเรื่องต่างๆที่หลายคนก็ยังไม่รู้ ต้องขอขอบคุณคณะผู้จัดด้วยครับ

เป้าหมายชีวิตของผมในอดีต ตอนที่กำลังมีชื่อเสียงในทางการเมือง เขาถามอนาคตคืออะไร ผมตอบว่าอนาคตเป็นคนชื่อจำลองธรรมดาๆ ไม่มีตำแหน่ง ปฏิบัติธรรมละเลิกไปด้วย ช่วยเหลือสังคมไปด้วย วันนี้ก็คืออนาคต วันก่อนที่ผมว่าเป้าหมาย ก็นี้แหละครับคงเดิมไปตลอด”

หลังจากนั้น ๑๘.๐๐ น. เป็นการเอื้อไออุ่น... “**ถามใจลุงจำลอง**” ดำเนินรายการโดย **สมณะเดินดิน ดิกขวีโร** และ **ป้าหญิง (อัมภา สันติเมธนีดล)** เป็นการถามใจลุงจำลอง ในเรื่องของประวัติและแต่ละเหตุการณ์ที่หลายคนอยากรู้ เป็นการเอื้อไออุ่นแบบพี่ๆน้องๆ ท่ามกลางอากาศสบายๆยามเย็น โดยมีชาวพันธมิตร ญาติธรรม และผู้ที่รักลุงจำลองมากันมาก หน้าหลายตา ทั้งใกล้ทั้งไกลร่วมรับฟังอยู่ ณ ที่แห่งนั้น และนับเป็นบรรยากาศพิเศษที่ภายในงานมี **อาจารย์ระพี สาคริก อาจารย์สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์** และผู้หลักผู้ใหญ่ท่านอื่นๆอีกหลายท่านมาร่วมยินดี รายการนี้ป้าหญิงร้องเพลงให้ลุงจำลองทั้งก่อนรายการและหลังรายการเลยทีเดียว รายการจบลงประมาณ ๒ ทุ่ม จึงแยกย้ายกันไปพักผ่อน สำหรับผู้ที่มาพักค้าง ส่วนอีกหลายคนก็กลับบ้านแล้วมาใหม่ในวันรุ่งขึ้น

เช้าวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

ซึ่งเป็นวันครบรอบ ๗๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน ของลุงจำลอง เริ่มต้นเช้าของวันแห่งฤกษ์งามยามดีนี้ด้วยการทำวัตรเช้า ๐๓.๓๐-๐๕.๓๐ น. โดย **สมณะเดินดิน ดิกขวีโร, สมณะบินบน ธิรจิตโต, สมณะฟ้าไท สมชาติโก** และ **สิกขมาตุกล้าข้ามฝัน อโศกตระกูล** และเช้านี้ลุงจำลองมานั่งฟังธรรมที่ศาลาฯร่วมกับทุกท่านด้วย

♥ **เกิ้ลชกรสงกรานต์ ภาคโชคดี** ชาวชุมชนปฐมมโศกรุ่นแรกเมื่อปี ๒๕๒๗ (เป็นอีกคนหนึ่งที่มีโอกาสไปทำงานกับพล.ต.จำลอง ศรีเมือง เมื่อครั้งเป็นผู้ว่าฯกทม.)

“ได้เห็นว่าคนคนหนึ่งในแผ่นดินนี้ที่เสียสละทั้งชีวิตเพื่อส่วนรวม ทำทุกอย่างมาตั้งแต่ไปเสี่ยงชีวิตเกือบตายในสนามรบ เมื่อมาเป็นผู้ว่าก็ไม่เอาเงินเดือนเพื่อใช้สำหรับตัวเอง แต่เอาไปคืนให้กับคนกรุงเทพฯ ไปซื้อเสื้อกั๊กเรือแสงให้กับพนักงานกวาด เป็นครั้งแรกที่คุณลุงไปตรวจตอนเช้าๆ ซึ่งเขาต้องยากลำบากและเสี่ยงชีวิต ไปตกลงกับธนาคารจะเอาดอกเบี้ยที่เขาให้ผู้ว่าฯ ซึ่งคนอื่นรับเป็นประจำปกติ ลุงก็ไม่เอา ก็เปลี่ยนมาเป็นเสื้อกั๊กกับผลประโยชน์อีกหลายอย่างที่มีคนมาเสนอ แม้จะได้โดยไม่ผิดกฎหมายแต่คุณลุงก็จะไม่รับ

สมณะบินบน ถิรจิตโต กล่าวบางตอนว่า ชีวิตคุณจำลองเป็นชีวิตที่มีคุณค่า ชีวิตที่เข้าสู่ อริยมุขี เป็นการกำหนดรู้ทุกข์ การเข้าถึงอริยมุขีต้องกำหนดรู้ทุกข์เบื้องต้น ต้องรู้จักทุกข์ และสลาย

ทุกข์ได้ ส่วน**สมณะฟ้าไท สมชาติโก** กล่าวบาง ตอนว่า จากพฤษภามหิมพี ลุงจำลองอดอาหาร ลุง กกล้าที่จะยอมตายเพื่อประชาชน เพื่อให้ห้อยไรมันดี ขึ้นในสังคม ไม่ธรรมดา เราารู้สึกว่าประเทศไทยมี บุญที่มีคนที่จะเสียสละเพื่อประเทศชาติ

เวลา ๐๗.๓๐ น. สมณะ ลิกขมาตุ บิณฑบาตในชุมชน ลุงจำลองและป้าลักษณะก็มาใส่ บาตรพร้อมกับชาวพันธมิตร และญาติธรรม

ผู้มาร่วมงานทยอยมาเพิ่มเติมจากเมื่อวานนี้ จุดรับแขกจุดแรกที่ด้านหน้าทางเข้าศาลาวิหาร เป็นที่**ลงทะเบียน** เมื่อลงทะเบียนแล้วจะได้รับของ แจกหลายอย่างเป็นที่ระลึก ผังตรงข้ามศาลาวิหาร คือ ศาลางาน เป็นที่จัด**นิทรรศการชีวประวัติลุง จำลอง ที่บ้านทิ้งและบ้านวรรณศิลป์**ก็เป็นอีกจุดหนึ่ง ที่มีผู้เข้าไปชม จะได้ชื่นชมความเรียบง่ายสมถะสม

กับชื่อบ้านทิ้ง ซึ่งอยู่ในหมู่บ้านชุมชนปลูมอโคก ผู้มาร่วมงานจึงได้ชมบรรยากาศของพุทธสถาน และ หมู่บ้านชุมชนปลูมอโคกไปด้วย

ชาวพันธมิตร ผู้ที่เคารพรักลุงจำลอง และญาติธรรมมากันจำนวนมาก จากทั่วสารทิศ เห็นเื่อ ใต้ ออก ตก อีสาน มาร่วมงานด้วยความรักและ

เมื่อมาเป็นส.ส.,ส.ว. มีสิทธิ์ที่จะใช้ บริการฟรีของรัฐท่านก็ไม่ใช้ เรียกว่าท่านเสียสละ ทุกอย่างเพื่อแผ่นดิน ก็สมควรแล้วที่จะได้รับ การชื่นชมยินดี ยกย่องในฐานะที่เป็นคนที่ทุ่มเท ชีวิตเพื่อส่วนรวมอย่างแท้จริง”

♥ **อ.ชัยพันธ์ ประภาสวัต** วิทยากร รายการตีแสงหน้าทาง ASTV

“ซาบซึ้งกับผลงานกับการทำงาน ซึ่ง ไม่รู้จักเหน็ดจักเหนื่อยของคุณลุงจำลองมานานแล้ว

ศรัทธาในคุณงามความดีที่คุณลุงได้หล่อ
หลอมมาถึง ๗๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน

เวลา ๐๙.๐๐-๑๑.๐๐ น. **พ่อครู
สมณะโพธิรักษ์แสดงสัมโมทนียกถา** พ่อครู
เทศน์ว่าสัมโมทนียกถาก็คือ การแสดงธรรม
คือการแสดงคำพูดที่น่าชื่นใจ (โมทนี=
ความน่าชื่นใจ นำปลาบปลี้มใจ) แล้วทำอะไร
เล่าที่น่าปลาบปลี้มใจ คนที่มีโลกุตรภูมิเขา
จะชื่นชมใจเมื่อมีคนมาชื่นชมทรัพย์ เมื่อมีคน

ท้วง คนติเตียนเรา ถ้าใครมีแต่คำยกยอให้เรานี้ ไม่น่าชื่นใจ เฉยๆ รู้ความจริง
ตามความเป็นจริง แม้เราจะดีจริงเราก็เฉยๆ ยิ่งเราไม่ดีจริงถ้าเขาชมเรา ก็ต้อง
ตรวจตนเองให้ดี อย่าบ้าหลงเลอะไปกับเขา แต่คนทางโลกจะหลงระเริงก็ตาย
กับคำชมคำบ่นยอมหนักต่อนัก ไม่ได้เรื่องได้ราวก็แก้งยอกัน ให้ฟังดีๆ นี่
คือสังฆธรรมที่ลึกซึ้ง ไม่ใช่พ่อครูพูดเอง...

หลังจากนั้นร่วมกันรับประทานอาหารที่โรงบุญมังสวิรัต มีญาติธรรม
พันมิตร และผู้เคารพรักลุง มาร่วม**จัดโรงบุญมังสวิรัต**
ทั้งหมด ๓๖ เจ้า อาหารมากมายหลายอย่าง เช่น
ก๋วยเตี๋ยว ขนมจีนน้ำพริก-น้ำยา-แกงเขียวหวาน
ข้าวมันไก่มังฯ ผัดหมี่โคราช หมูสะเต๊ะมังฯ ปอเปี๊ยะ
ทอด ร้อนกะทิหน้าตาสวยๆใช้สีจากธรรมชาติ ลอดช่อง
น้ำกะทิหอมๆ ฯลฯ พ่อให้แม่ให้ต่างพร้อมกันตั้งใจ

รวมทั้งวัตรปฏิบัติของท่านเป็นแบบอย่างของผู้คน ผม
เองก็พยายามที่จะดำเนินรอยตามในส่วนที่เป็นไปได้
ก็คือพยายามไม่สะสมในสิ่งที่เป็นโรคภัยทั้งหลายเหล่า
เช่น ที่ดิน ปีนี้ก็ภูมิใจมากที่ว่าที่ดินที่เป็นโฉนดแปลง
สุดท้ายของตัวเองได้ขายออกไปแล้ว ไม่มีชื่อใดๆเลยใน
โฉนดประเทศนี้ เพื่อให้เห็นว่า มันไม่จำเป็นที่เราจะ
ต้องไปสะสม วนี่ของเรา เพื่อเก็บไว้ให้ลูก ลูกเขาก็หาของเขาได้ ในขณะที่ครอบครัวส่วนมากมักจะ
สะสมและเก็บไว้ให้ลูกให้หลาน เท่ากับเราไปแย่งกับคนที่เขาไม่มี เพราะฉะนั้นสิ่งที่คุณลุงทำก็เป็น
การจุดประกายให้วันนี้ที่ได้มาถือว่าได้ร่วมอนุโมทนาในสิ่งที่คุณลุงได้กระทำมา และเป็นการมาแสดง
ความชื่นชมร่วมกับพี่น้องชาวอโศกทั้งหลาย ที่มีทรัพยากรที่มีคุณค่า”

เตรียมอาหารมามากเหลือเกิน..จนพากันออกปากว่า “งานนี้อาหารชนะ...คนแพ้”

๑๔.๐๐-๑๖.๓๐ น. รายการ **ปวารณาเชิงวิพากษ์ วิชา ให้กับพลตรีจำลอง และชาว กองทัพบก** ผู้ร่วมรายการประกอบด้วย **พล.อ.ปรีชา เอี่ยมสุพรรณ, อ.พิภพ ธงไชย, อ.สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์** ดำเนินรายการโดย **อ.ปานเทพ พัวพงษ์พันธ์** โดยลุงจำลองขึ้นมากล่าวและไขความจริง เป็นระยะๆ รายการนี้**คุณสนธิ ลิ้มทองกุล** ตั้งใจอย่างมากที่จะมาร่วมรายการด้วย แต่ ลุงจำลองเกรงว่า คุณสนธิอาจจะถูกปองร้าย ได้ จึงขอร้องให้คุณสนธิงดการมาร่วมรายการ คุณสนธิจึงส่งคลิปวิดีโอที่คุณสนธิวิพากษ์ วิชา มาร่วมงานแทน อ.ปานเทพจึงเปิด รายการด้วยคลิปวิดีโอนี้

คุณสนธิ กล่าวโดยสรุปว่า พี่ลอง ไม่ใช่รัฐบุรุษ เป็นมหาบุรุษแห่งประเทศไทย

มหาเมื่อเดียว เป็นวิถีชีวิตความพอเพียง ผมรู้จักพี่ลอง ทุกอย่าง ที่พี่ลองทำเป็นสิ่งที่ดี พี่ลองคิดดีทำดี สิ่งที่ล้มล้มพี่ลอง พี่ลอง เปรียบเหมือนพระโพธิสัตว์ พี่ลองปล่อยวาง คนที่เคยเป็นเลขา เป็นผู้ว่ามานอนกลางดิน พี่ลองคิดที่ดีๆ ทำดีๆ พี่ลองเป็นคนสมณะ พี่ลองสร้างโรงเรียนผู้นำ โรงเรียนผู้นำสร้างจิตสำนึก พี่ลองรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ พี่ลองมองอะไรไม่มอง สั้นๆ พี่ลองใช้ธรรมมอง มิได้ใช้กิเลสมอง

พลเอกปรีชา เอี่ยมสุพรรณ เป็นนักเรียนจบปร.ร่วมรุ่น เดียวกัน เคยไปรบด้วยกัน เคาะพรักลุงจำลองเหมือนพี่ จึงเรียกว่า

♥ **อ.สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์** แกนนำพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย

การจัดงานครั้งนี้เป็นความร่วมมือใจของกองทัพธรรมชาวอโศกและพันธมิตรด้วย เห็นมวลชน มีความสุขจากการได้มาล้มล้มที่ปฐมอโศก ผมก็มีความสุขที่ได้มาในวันนี้

♥ **อ.พิภพ ธงไชย** แกนนำพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย

ผมมีความสุขกับกิจกรรมของอโศกเสมอ ถือเป็นบุญที่ได้เกิดมาร่วมสมัยกัน การที่ได้รู้จักกับ คนพิเศษแบบคุณลุงก็ถือเป็นบุญเป็นวาสนาของเรา นี่พูดจากใจจริงนะ เพราะว่าคนอย่างลุงจำลองก็หายาก โลกนี้ในประเทศไทย เหมือนกับคนอื่นหลายๆคนที่เราอาจจะไม่ได้เอ่ยถึง ก็เป็นคนหายาก ก็โชคดีที่เรา เกิดมาร่วมยุคสมัยกับผู้ใหญ่หลายคน คนดีๆหลายคน ซึ่งพล.ต.จำลองก็เป็นคนหนึ่ง ก็ถือว่าเป็นวาสนา ของคนไทย แต่เพียงว่าคนไทยส่วนใหญ่ยังไม่รู้จัก หรือส่วนหนึ่งที่ยังไม่เข้าใจในวิถีชีวิตของท่านเหล่านี้ โดยเฉพาะท่านพล.ต.จำลอง ศรีเมือง เมื่อย้อนกลับไปหรือมองไปในอนาคต คนจะระลึกถึงบุคคลเหล่านี้

พี่ลอง พลเอกปรีชากล่าวถึงพี่ลองโดยสรุปว่า พี่ลองว่าต้องสร้างฐานคุณธรรมก่อน เป็นแนวคิดพัฒนา พี่ลองจึงตั้งศูนย์คุณธรรม แล้วยังเรื่องเกษตรอินทรีย์ พี่ลองเป็นนักเกษตรด้วย พี่ลองทำอย่างนี้นานแล้ว ซึ่งอาศัยพื้นฐานจากชุมชนชาวอโศก เวลานี้พี่ลองทำเรื่องสุขภาพอีก เป็นคนมีคุณภาพรักษาสุขภาพดี

อาจารย์สมเกียรติ เตรียมความพร้อมมาอย่างดี เตรียมตัวเตรียมอ่านข้อมูลมาอย่างดีถึง ๓ วัน เพื่อมาเสริมความรู้สึกของใจไม่ให้ขาดตกบกพร่องซึ่งเนื้อหาที่ชัดเจน

อาจารย์พิภพ โดยส่วนตัวรู้จักพลตรีจำลองมานาน ผมช่างสังเกต ทำไมหอมเสม **พริ้งพวงแก้ว**

จึงเชื่อพลตรีจำลอง เรื่องการต่อต้านการทำแท้ง ไม่มีใครนำเคลื่อนมวลชนได้เท่าพลตรีจำลอง คุณจำลองไม่ใช่คำหยาบ ยกเว้นคำว่า ตอแหล ทดลองความจริงเหมือนกับ**คานธี** มหาจำลองไม่เคยพูดเรื่องท้อแท้ชีวิตมีหลักธรรมอยู่เบื้องหลัง มีภรรยาเป็นหลัก คนที่หนึ่งที่สุดคือ ภรรยาจำลอง หากอีก ๑๐๐ ปี หันมามองคุณจะสงสัยว่า มีคนอย่างมหาจำลองยืนอยู่บนโลกนี้ได้ได้อย่างไร

อาจารย์ปานเทพ ซึ่งชื่นชอบลุงมาตั้งแต่สมัยเป็นนักเรียน และแอบช่วยลุงหาเสียงเมื่อครั้งสมัครผู้ว่ากทม.กล่าวว่า นึกถึง ย้อนไปแล้วชนลูก สมัยเด็กๆเรามีความปลื้มพลตรีจำลอง ศรีเมือง มาก เหมือนกับครั้งหนึ่งที่ผมเขียนหนังสือพิมพ์บทความและปลื้ม **คุณสนธิ ลิ้มทองกุล** ในเรื่องของการสื่อสาร และในช่วงชีวิตเราจะได้ มาเจอคน ๒ คนอยู่ในที่เดียวกัน ทำงานร่วมกัน มันมหัศจรรย์มาก ยิ่งปลื้มเข้าไปใหญ่ ว่าคนที่เราปลื้มตอนเด็กๆและมีช่วงชีวิตวัยห่าง

♥ **คุณวันชัย สุนทรถาวร** หัวหน้าวงดนตรีลิซล

“จริงๆแล้วผมไม่ค่อยไปงานอะไรสักเท่าไรแต่พอวันนี้เป็นวันที่เป็นบุคคลที่ผมคิดว่าคุณลุงจะเป็นบุคคลอีกท่านหนึ่ง ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์ของประเทศไทย ที่ต้องบันทึกไว้คือหน้าหนึ่งของเรา ผมเลยคิดว่า มาร่วมด้วย ไม่ได้เป็นเกียรติกับคุณลุงนะ แต่เป็นเกียรติกับตัวเราที่ได้มาร่วม ผมรักลุงครับ ให้คุณลุงมีความสุขแข็งแรง อยู่เป็นกำลังใจให้พวกเราไปนานๆ ลัก ๑๕๐”

♥ **นายเป็นไท วิมุกตายนต์** อดีตผู้ติดตามพล.ต.จำลอง ศรีเมือง ปี ๒๕๓๕

“คุณลุงมีสิ่งที่ทำให้ตัวเองได้อย่างเดียวก็คือ เรื่องสุขภาพ นอกนั้นสิ่งที่คุณลุงคิดเป็นเรื่องของผู้อื่นทั้งหมด คือเรื่องชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เวลาของคุณลุงทุกนาทีมีค่า คุณลุงเคยบอกกับผม คิดแต่เรื่องเสียสละ ผมก็อยากให้คุณลุงแข็งแรงอย่างนี้ตลอดไป”

จากเรา มาก มันไม่น่าเป็นไปได้ที่เราจะร่วมงานกันได้เลยสะท้อนให้เห็นว่าท่านเป็นผู้ใหญ่ที่ใจกว้าง เปิดกว้าง รับฟังความคิดเห็นแม้กระทั่งเด็ก ๆ อย่างผม ก็ถือว่าเป็นบุญแล้วที่ได้รู้จักพลตรีจำลอง ศรีเมือง

รายการนี้แต่ละท่านก็วิพากษ์วิภาษกันอย่างเต็มที่ ด้วยความผูกพัน เคารพ รักในตัวพลตรีจำลอง แต่ละท่านมาร่วมรายการด้วยความยินดีและเต็มใจ บรรยากาศของรายการสนุกสนาน ครื้นเครง วิพากษ์วิภาษกันอย่างซัดๆ ตรงๆ ผ่าๆ จากใจของทุกท่าน แต่อย่างไรนั้นก็ขาดเสียไม่ได้ ซึ่งเจ้าของงานนี้นั่นคือลุงร่วมมานั่งฟังรายการอยู่ด้วย และก็จะลุกขึ้นมาขอไม้ค้ ขอพูดแซมพูดเสริมเป็นระยะๆ เป็นกันเอง อบอุ่นทั้งผู้พูดและผู้ฟัง หรือแม้แต่ลุงจำลองผู้ถูกวิพากษ์วิภาษ

๑๗.๓๐-๑๘.๓๐ น. บนแพแลตะวันตกในแม่น้ำภราดร **วงดนตรีคีตอาณูชลี** เริ่มด้วยเพลง **ก่อนสิ้นแสงตะวัน** และ **แสงดาวแห่งศรัทธา** ซึ่งเป็นเพลงที่คุณลุงประทับใจโดยส่วนตัว อีกทั้งวงคีตอาณูชลีก็เป็นวงดนตรีที่คุณลุงชื่นชอบ แพนนี้เพิ่งสร้างเสร็จ เพื่อใช้เป็นเวทีธรรมชาติ ด้านหน้าแพเป็นระเบียบโล่งมีทางขึ้นฝั่ง ๒ ข้าง บนฝั่งเป็นลานหน้าบ้านทิ้งและบ้านวรรณศิลป์ ซึ่งมีการปรับบริเวณพื้นที่ให้เป็นลานทราย ให้ผู้มาร่วมงานได้นั่งชมรายการ ด้านหน้ามีชาวพันธมิตรเจ้าประจำหน้าเวที มาต้อนรับเสียงเพลง เสมือนเป็นเวทีพันธมิตรก็ไม่ปาน ลุงจำลองและป้าลักษณะก็ไปนั่งฟังเพลงที่ระเบียบด้านหน้าแพ เพลงบรรเลงไปเรื่อยๆ เป็นเพลงเพื่อชีวิต

♥ **คุณอัมภา สันติเมธนีดล** นักข่าวอาวุโสของ ASTV, FMTV

“คิดว่าสักศตวรรษหนึ่งของประเทศไทยก็ว่าได้ ของโลกก็ว่าได้ ที่จะมีคนแบบนี้เกิดขึ้นมาสักคนหนึ่ง ที่มีประวัติชีวิตในการทำงานในการดำรงชีวิต อย่างที่เป็นตัวอย่างคนที่ซื่อสัตย์เสียสละ ตลอด

ทุกลมหายใจก็ว่าได้ของชีวิตของคุณจำลอง ได้ติดตามคุณจำลองไปต่างประเทศ ไปเกาหลี ไปญี่ปุ่น เขาบอกว่า ประเทศเขาอยากให้คุณจำลองไปเป็นผู้นำของประเทศเขาได้มั๊ย

ช่วงชีวิตนี้ เป็นชีวิตที่ทำได้ยากสำหรับคนอย่างนี้ ที่จะเกิดขึ้นมาในรอบ ๑๐๐ ปี”

และเพลงที่แต่งโดยพ่อครู สมณะโพธิรักษ์

พอ เวลา ใกล้เคียง
๑๘.๓๐ น. พ่อครูนำสมณะ
สิกขมาตุเดินธรรมยาตราเป็น
แถวยาวเข้ามาในหมู่บ้านมาที่
เวที เดินลงไปที่พักหยุดให้

ลูกกับป้ากราบ แล้วจึงเดินขึ้นฝั่งด้วยทางเดินอีกด้านหนึ่งไปที่บ้านที่ พ่อครูและปัจฉาฯหนึ่งที่ตั้งหน้า
บ้านที่ สมณะสิกขมาตุนั่งอยู่ด้านข้าง ลุงและป้าขึ้นจากแพมาหนึ่งที่ตั้งที่อยู่ข้างพ่อท่าน ตอนนั้นผู้ชม
รายการต้องหันจากเวทีที่เรือนแพมาทางบ้านที่ เพื่อจะร่วมชมวิดีโอ “วิถีชีวิตปฐมภพของลุงจำลอง” บน
จอโปรเจกเตอร์ เป็นชีวประวัติและเกียรติประวัติการปฏิบัติธรรมและการทำงานที่คุณลุงได้สร้างได้
กระทำมาตลอดชีวิต จนมีอายุครบ ๗๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน

ปิดท้ายด้วยการพูดคุยซักถามแบบไร้พิธีรีตอง **พ่อครู**เชิญชวนให้**อ.สมเกียรติ อ.ปานเทพ
เรื่อตรีแซมดิน คุณแก่นฟ้า** มาเข้าร่วมวงสนทนาด้วย รายการจบลงประมาณสองทุ่ม

รายการภาคค่ำนี้มีการจัดสถานที่ บรรยากาศ ระบบแสง สี เสียง มัลติมีเดีย สวยงาม
ลงตัว งานนี้มีการถ่ายทอดสดทาง FMTV ตลอดงาน ทุกคนที่ชมรายการทางทีวี ต่างชื่นชม
ประทับใจในภาพที่ออกมา ตลอดจนเนื้อหาสาระ...ทำได้ดีมาก

งานนี้เสร็จสิ้นลงด้วยบรรยากาศอันอบอุ่นของคนที่รัก เคารพ ศรัทธาลุงจำลอง ซึ่งชีวิต
แสนมีคุณค่าคุณประโยชน์ของลุงจำลองก็ยังคงดำเนินต่อไป **วัย ๗๗ ปี ๗ เดือน ๗ วันของลุงผู้ยัง
แข็งแรงกระฉับกระเฉง ไม่ได้จบเพียงแค่นี้ แต่ยังคงดำเนินต่อไปกับภารกิจที่ทรงคุณค่าต่อประเทศ
ชาติและประชาชนอีกมากมาย ขอชื่นชมและอนุโมทนากับปวงชนนียบคฤหาสน์ของชาติ**

❀ *ทีมงานข่าวอโศก*

♥ **อ.จรัญ ฤ ระนอง** วิทยากรรายการตีแสงหน้าทาง ASTV

“ดีใจที่มีโอกาสได้มา เพราะว่าคนดีๆ ถ้าเราพลาดโอกาสก็น่าเสียดาย คุณจำลองเป็นบุคคล
ที่มีประโยชน์กับชาติ ชาติต้องการมาก”

♥ **อ.เชาว์วัช หนูทอง** เครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษละโว้ธานี

“ตั้งแต่ได้รู้จักมา ก็ชื่นชมในวิถีชีวิตของลุง ผมไปที่โรงเรียนผู้นำ ผมไปทำบ้านเล็กๆให้แล้ว
ลุงก็ขอนามบัตร บอกว่าโอ..ต้องเก็บนามบัตรไว้ เพราะว่าเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่ง จนกระทั่งวันหนึ่งได้
ร่วมงานกับลุง ลุงก็มีส่วนสนับสนุนในการทำปุ๋ยขั้วผูดิน จนทำให้ปุ๋ยขั้วผูดินเผยแพร่ไปทั่ว

ในส่วนตัวแล้ว ลุงเป็นคนที่มีความคุณ เป็นตัวอย่าง เป็นต้นแบบในการดำรงชีวิต”

งานบุญฉลองข้าวศิษย์เก่าตุ้มโฮม ครั้งที่ ๑๕

เพื่อเชิดชูคุณค่าของข้าวและ

ชาวนา ชุมชนหินผาฟ้าน้ำจึงมีการจัดงาน

บุญฉลองข้าว มาเป็นปีที่ ๑๕ แล้ว และเพื่อตุ้มโฮม รวมหมู่ศิษย์เก่าสัณมาลิกษาหินผาฟ้าน้ำให้ได้มาพบปะเจอจะเจอกัน เป็นการกระชับสัมพันธ์ จึงรวมงานเข้าเป็นงานเดียวกัน คือ **งานบุญฉลองข้าวศิษย์เก่าตุ้มโฮม** งานนี้โดยปกติจะจัดเดือนธันวาคมต่อมาเลื่อนมาเดือนมกราคม แต่ปีนี้เลื่อนมาจัดเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งตรงกับเทศกาลตรุษจีนพอดี จัดขึ้นในวันที่ **๙-๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖** ณ ชุมชนหินผาฟ้าน้ำ อ.แก้งคร้อ จ.ชัยภูมิ

ในงานมีการทำบุญตักบาตรกับสมณะ ญาติธรรมจากหลายๆจังหวัดมาร่วมงาน ครั้งนี้มีผู้มาลงทะเบียน ๔๐๐ กว่าคน แต่ผู้ไม่ได้มาลงทะเบียนก็มาก รวมแล้วก็ประมาณพันกว่าคน ผู้มาร่วมงานจะได้ฟังสารธรรมจากการแสดงธรรมของสมณะ และอบอุ่นกับรายการเอื้อไออุ่นจากสมณะหลายๆรูป

พิธีเปิดงาน โดยกำหนดตำบลแก้งคร้อกล่าวรายงาน ปลัดอำเภอกล่าวเปิดงาน มีตลาดนัดบุญนิยมจำหน่ายสินค้าเครื่องอุปโภคบริโภคในราคาต่ำกว่าทุนประชาชนมาเข้าคิวรอซื้อของราคาถูกจำนวนมาก มีการจัดโรงบุญแจกอาหารมังสวิรัต ๑๙ โรงบุญ มีการแสดงที่เวทีกลางภายในงานมีนิทรรศการเกี่ยวกับข้าว มีการประชุมใหญ่สามัญประจำปีพรรคเพื่อฟ้าดิน สาขาชัยภูมิ ลำดับที่ ๑๑ ประชุมศิษย์เก่าสัณมาลิกษาหินผาฟ้าน้ำ คุรุณาศิษย์เก่าทำสวนใส่ปุ๋ยต้นไม้ด้วยบรรยากาศที่สนุกสนาน * * * *

ปีนี้เป็นโอกาสพิเศษสำหรับนักเรียนสัมมาสิกขาสันตือโสโกที่ได้อบรมงานฉลองหนาวร่วมกัน ทั้งโรงเรียน พร้อมการจัดค่าย “พี่น้องสัมพันธ์” กันไปในตัว

เราเดินทางถึงภูผาด้วยความปลอดภัย ในเช้าของ “วันดา” คือวันก่อนงานจริงหนึ่งวัน มีจุดรับกระเป่าช่วยขนของให้ผู้เดินทาง ซึ่งมาไกลจะได้สะดวกไม่เหนื่อยหนักเกิน เพราะทุกคนเตรียมขนเครื่องกันหนาวไปกันเพียบ และก็ได้ใช้ค้่มทุกชิ้น เพราะช่วงอากาศเย็นสุด อยู่ที่ ๓ องศาเท่านั้นเอง

เพื่อชดเชยความหนาวเหน็บเจ้าภาพจัดซ้่มต้มน้ำขิงไว้บริการร่วมกับมันเผือก(ภูเขา)ต้มน และบ้วยหวานอุ่นละไม ให้ดักต้มน้อยหน้าโรงครัว(เขื่อนญะกิน) ในโรงครัวยังมีข้าวซอยรำๆฮ้อๆ ที่ป้าสัก ร่มเย็นก็มีกัวยเตี้ยรสเด็ด นำปรุงเดือดกรุ่นตลอดเวลา มีผักไร่สารพิษชวนกิน ดักอ้อมเองเพิ่มความอุ่นพุงได้สบายๆ จะกัซามก็ได้...นางฟ้าบริการคือ “อาฮ้อ” น้อมตะวัน ลือโขง

ช่วงเช้าตอน ๙ โมงเช้าถึง ๑๑ โมง มีการประชุมใหญ่สามัญประจำปีของพรรคเพื่อฟ้าดิน สาขาลำดับที่ ๘ มีการเลือกตั้งคณะกรรมการ ๓ ตำแหน่งที่ลาออก โดยเลือก คุณสุนทร่า เอี่ยมสุข เป็นเลขาฯ คุณรอยไท จัตรพลชัยวิริยะ เป็นเหรัญญิก คุณหม่มหล้า ระดม เป็นผู้ช่วยเลขาฯ

ช่วงก่อนค่ำ ท่านอาจารย์หนึ่ง สมณะบินบน ถิรจิตโต กล่าวเปิดงาน “เป้าหมายของการมาร่วมงานฉลองหนาวคือ มาพักผ่อนอย่างมีสาระบันเทิงด้วย”

จากนั้นพิธีกรอารมณ์สุนทรีย คือคุณคงเด่น จันหนองฮี ก็มาช่วยให้ผู้ร่วมงานรู้จัก “ภูผาฟ้าน้ำ” เพิ่มขึ้น ด้วยการสัมภาษณ์คุณครูตีญญ(สุนทร่า) เอี่ยมสุข อดีตแม่หลวงน้ำแรง แพงค่าอโสโก (เป็นแม่บ้านของคุณภูฟ้า ผู้นำชุมชนยุคบุกเบิกที่เสียชีวิตแล้ว ชาวเขาเรียกคุณภูฟ้า ว่า พ่อหลวง) ทั้ง

สองท่านเป็นนักสู้แห่งภูผาที่ยังมีไฟศาสนาเต็มกำลัง ตามด้วย**คุณตาแก้วมารุน รวมชัย** วัย ๘๘ ปีของคุณตากลับประกาศว่า “ไม่เจ็บปวดตัวเลย” เป็นตัวอย่างให้น่าเชื่อว่า “ชาวโศกจะอายุยืนดังคำ คาดการณ์อย่างมีเหตุผลของพ่อครูจริงๆ” ...เพื่อให้สมกับการมาพักผ่อนเวลาของรายการจึงจบไม่ตึกเกิน ประมาณ ๒ ทุ่ม เราได้พักเร็วดี

เช้างานวันแรก ๒๖ มกราคม ๒๕๕๖

ด้วยอากาศที่หนาวเย็นอุณหภูมิ ๕ องศาเซลเซียส สมศักดิ์ศรี ของงานฉลองหนาว งานนี้ไม่มีการทำ วัตรเช้าตลอดงาน เป้าหมายก็เพื่อเป็นงานพักผ่อน ของชาวโศก ตามธรรมชาติของแต่ละคน เจ้าภาพ หลายคนตื่นมาทำหน้าที่อย่างสบายๆ เช่น **อาบุญพบ อโศกตระกูล** ล้างข้าวเหนียวท่ามกลางอากาศ ๔-๕ องศา อย่างไม่ทุกข์อะไร “ชินแล้วค่ะ บางวันไม่ต้องใส่เสื้อกันหนาวก็ได้” ดูๆช่างต่างกับแขกจรมาจากแดนไกล แค่อ้อมมือจุ่มน้ำล้างหัวมันเทศไม่ถึง ๑๐ นาที พลันมือและนิ้วชาขึ้นๆจนต้องรีไปหาความอุ่นจากเตาต้มน้ำก๋วยเตี๋ยวของอาอ้น แล้วกลับไปล้างมันใหม่สลบอย่างนี้จนเสร็จ

พอสว่างน้ำก๋วยเตี๋ยวของอา

น้อมตะวันก็หอมกรุ่น เรียกน้ำย่อยกระเพาะของทุกคน ให้ทำงาน เด็กๆและผู้ใหญ่ที่มาตระเตรียมแจกอาหาร โรงบุญต่างยื่นส่งอาหารอุ่นจากโรงบุญของตน ให้เพื่อน พ้องน้องพี่ได้ลิ้มรสคลายหนาวกันอย่างอบอุ่น มีทั้ง ข้าวเหนียวจี่, มันปิ้ง, เห็ดปิ้ง(ศิษย์เก่า), ถั่วเขียวต้ม, พักทองแกงบวด, น้ำโออิชิพลอย(หัวหน้ากลุ่มชื่อพลอย)

ใช้สมุนไพร ไกล่ตัว มาปรุง ให้กลมกล่อม เช่น ใบหม่อน ใบเตย รางจืด เป็นต้น

ตอน
ประมาณ ๘ โมง
เช้าในช่วงงาน
สมณะบิณฑบาต
ตามพุทธประเพณี
เทศน์
ก่อนฉันตอน ๙
โมงเช้า อาจารย์ ๑

สมณะบิณฑบาต ถึงจิตใต้ ย้ำถึงความเป็นมาและเป้าหมายของการจัดงานให้ชัดเจนว่า **“ที่นี่เขตปลอด
ถีอสา ถ้าเราทำตรงนี้ได้เราจะได้พักผ่อนเต็มที่จริงๆ”**

งานนี้รายการต่างๆ มีการถ่ายทอดสดทาง**สถานีโทรทัศน์ FMTV** ซึ่งเป็นครั้งแรกที่มีการถ่ายทอดสด ผู้ชมที่บ้านจึงสามารถติดตามรายการต่างๆอย่างไม่พลาดโอกาสใดๆ

จากนั้นเป็นรายการ**บอกเล่าข่าวโศกจากกฎหมาย** จัดโดย**คุณทองแก้ว นาวาบุญนิยม** สัมภาษณ์**คุณทองธรรม เจนชัย** ประธานชุมชน เรื่องบรรยากาศในงานฉลองหนาว สัมภาษณ์**อบต.บุญ แสงแก้ว** เรื่องความสัมพันธ์ของชาวหัวเลและชาวกฎหมาย สัมภาษณ์**คุณใบหญ้า** เรื่องตลาดอารียะ และสัมภาษณ์**คุณธรรมะกระจาย บุญยัง** เรื่องการแข่งขันกีฬาอารียะ

ยามเที่ยงถึงบ่ายสองโมง มี**ตลาดอารียะ** สนุกสนานกว่าปีที่ผ่านมา เพราะมีคนมารับบุญมากกว่าปีที่แล้วมาก

ช่วงบ่ายสองถึง ๔ โมงเย็น มีกีฬาอารียะ ๒ ประเภท คือ**เก็บผักป่าและหาฟืน** กติกาคือ เก็บผักได้มากชนิด และสามารถบอกสรรพคุณผักที่เก็บได้ตามกำหนดเวลาได้ด้วย มีผู้สมัคร ๘ กลุ่ม สำหรับการหาฟืนก็ห้ามตัดไม้ ให้เก็บเอามาจากไม้แห้งที่หลุดแล้ว หรือจะร่วงหลุดจากต้นมาเป็นฟืนได้ ในเวลาที่กรรมการกำหนดเท่าๆกัน มีผู้สมัคร ๑๑ กลุ่ม ผลปรากฏว่า**ชาวบ้านชาวเขา**ที่เคยครองแชมป์ครองอีกทั้งที่ ๑ และ ๒ มี**แขกจรจากประเทศทางตะวันตก**กว่ารางวัลที่ ๓

ไปได้อย่างน่าทึ่ง ของ**ข่าวรางวัลที่ ๑ คือเหรียญทองจากเหรียญสลึง(๒๕ สตางค์) ส่วนรางวัลที่ ๒-๓ เป็นเหรียญเงินจากเหรียญบาทและเหรียญ ๕ ตามลำดับ** มีของใช้อื่นๆประกอบไปด้วย

เป็นเช่นทุกปีอีก การแข่งขันคือ เก็บผักป่า เจ้าของรางวัลที่ ๑ เก็บและบอกสรรพคุณได้ถึง ๖๗ ชนิด ที่ ๒ เป็นของ**ชมรมมังสวิรัต** เชียงใหม่ ที่ ๓ และรางวัลชมเชย คือ**นักเรียน**

กลุ่มสีม่วงของสันติอโศกมีพี่พลอย(สส.สอ.วันเพ็ญ)และอาตี๋(เป็กรัก)นำทีม (มีการแนะนำจริงก่อนลงแข่งด้วย) รางวัลชมเชยคือพี่อาร์ม(สส.สอ.รมยากร)นำน้องๆกลุ่มสีเหลืองคว้าชัยมา

ภาคคำรายการ “เรียนอิสระตามสำนัก” สมณะเดินดิน ติกขวีโร ดำเนินรายการร่วมกับ สมณะผีนฟ้า อนุตตโร สมณะชยะชยัน สรณียะ และสมณะมีอมัน ปุรณโกโร ฟังธรรมได้ฟ้าใส ดาวสุกสกาว มีน้ำค้างพรหมหนาวเย็นจนต้องก่อกองไฟ ทุกท่านพาพวกเรารำลึกถึงเหตุการณ์ “กว่าจะมาเป็นภูผาฟ้าวันนี้” มีสิ่งใดควรศึกษาเพื่อเพิ่มสำนัก เพิ่มอธิศีลต่อไปอย่างไร โดยเฉพาะความสุขชั่วคราวที่เคลือบความทุกข์นี้วันตร้ดหลอกมนุษย์มาหลายยุคสมัย ไม่ยกเว้นใครให้จมนเวียนเป็นวิภูฏฐะไม่รู้จบสิ้น โดยเฉพาะคนเมืองที่มีสิ่งหลอกล่อชวนหลงอย่างมากมาย ต่างจากชาวเขาที่นี่ยังมีวิถีชีวิตที่เรียบง่ายน่าศึกษาแบบอย่าง เช่น การทำขนมข้าวต้มมัดที่ไม่ต้องใส่น้ำตาลใดๆ เลย หลายเสียงยืนยันว่า “กินแล้วเข้าใจง่ายขึ้นว่า นิพพานน้อยๆเป็นอย่างไร”... หลังรายการก่อนนิตรา ก็มีเพลงกล่อม โดยชาวพันธมิตรมาเป่าขลุ่ย และคุณปิงปองกับน้องต้นข้าวจากดอยรายปลายฟ้า มาร้องเพลงปิดท้ายรายการด้วย

เข้าที่สองของงาน วันอาทิตย์ที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๖ ใครจะตื่นเช้า-สายก็ตามสะดวก เข้ามีดวันนี้อุณหภูมียู่ที่ ๔ องศาอีก เหมือนคำคาดการณ์จากวันวานว่า “ถ้าฟ้าใสๆ ไม่นหนาวไม่มี” หลายคนมีโอกาสใส่บาตรอย่างอึ้งใจชาวพันธมิตรหลายท่านที่มีจุดหมายไปร่วมงานพันธมิตร ที่อำเภอปาย ก็ยังอุตสาหะแวะมาเยือน มายิ้ม มาชิมอาหารร่วมกันอย่างอบอุ่นก่อนไปต่อ หรือบางท่านค้างที่นี้ ๑ คืนก่อนไป

ก่อนอาหารเช้าก็มีกิจกรรม สัมพันธ์ฉันพี่น้องน่าสนใจคือ “การทำแนวป้องกันไฟ” ใช้จอบและเครื่องตัดหญ้า ดायหญ้าแห้งเป็นทางโล่งเตียนรอบเขตวัด ด้วยความกว้างประมาณ ๑ วา หลายคนได้เหงื่อและเจ็บมือมาก

รายการเทศน์ก่อนฉัน **สมณะเดินดิน ติกขวีโร** เทศน์ย้ำถึงความสุขที่ควรสะสมในเส้นทางธรรมอีก “กรณีของผู้ปฏิบัติธรรมที่ป่วยบ่อย หายยาก และหายช้า หรือขาดการดูแลกัน ก็ต้องหันมาพิจารณาการปฏิบัติกิจของแต่ละคนเองด้วยว่า ควรปรับสลับให้เหมาะสมอย่างไรต่อ เพื่อเตรียมรับมือ รับสถานการณ์ความขาดแคลนของสังคัม ที่จะประดังเข้ามาฟุ้งฟิงเราเพิ่มแน่ๆ” (แม้เราจะยังไม่เก่งไม่พร้อม นี่แหละ ก็ต้องเตรียมตัวล่ะ!!)

หลังอาหารเช้าช่วงเที่ยงตรงถึงบ่าย ๒ โมง มีตลาดอาริยะขายของถูกกว่าทุนบริการอีก ๑ วัน ชาวบ้านที่ตั้งแถวยาวหลายสิบเมตร ต่างแต่งกายสีสดใสเรียบร้อย และมาจากต่างๆ หมู่ถึง ๑๕ หมู่บ้าน (ปีนี้ผู้มารับบุญมากกว่าปีที่แล้วถึง ๒ เท่า ผู้มาร่วมลงทะเบียนร่วมงานมีประมาณ ๘๐๐ กว่าชีวิต) ตลาดอาริยะก็ได้รับการตอบรับจากชาวบ้านดี **สินค้ายอดนิยม คือน้ำมันพืช** ซื้อมาได้ไม่เกินคนละ ๒ ขวด **อันดับ ๒ คือ เกลือเม็ด** หัวไปขายถูกละ ๕ บาท แต่ที่ตลาดอาริยะในงานฉลองหนาวานี้ขาย ๓ ถู ๕ บาท

สินค้าที่นำมาบริการมีข้าวสาร น้ำตาล เกลือ น้ำมันพืช เสื้อผ้า และหมวก **อาชัดคม** ผู้ให้บริการเล่าว่า “ปีนี้ซื้อน้ำมันพืชมาตั้ง ๑๐๐ ลัง ยังไม่พอ ปีที่แล้วมีขายแค่ ๕๐ ลัง คนมาที่หลังต้องขอร้องให้เขาเฉลี่ยแบ่งๆกันไป เห็นใจคนเข้าแถวรอนาน

กลางวันอากาศก็ร้อน แต่เขาก็อดทน ยิ้มแย้ม รอได้ ปีหน้าจะจัดให้มากกว่านี้” เสียงเทวดาศาธุการ กระหึ่มก้องภูกาใครได้ยินบ้างเอ๋ย?

ยามบ่ายอากาศอุ่น ยังมี**การแข่งขันดำข้าว**อีกหลายทีม ที่ลานศาลาชาวนี (คือศาลาที่ก่อตั้งเมื่อพุทธศักราช ๒๐ ปี) กติกาการแข่งขันใช้เวลาเท่ากันทุกทีละ ๕ คน (เด็ก ๗ คน) ดูคุณภาพข้าว การเก็บทางและความสามัคคี พร้อมเพรียง รวมถึงกองเชียร์ด้วย ทีมใดฮาเฮ เก่ไก้ได้รางวัลเสริมง่ายๆ เจ้าเก่า**ชาวเขาจากหมู่บ้านหัวเล**รับรางวัลที่ ๑ เช่นเดิม **ทีมสวนปางฝืน อำนาจเจริญ**รับรางวัลที่ ๒ พร้อมรางวัลชมเชยการเชียร์ด้วยเสียงแแคน **รางวัลที่ ๓ ทีมโหยหิว เป็นนักเรียนอาชีวะราชธานีโศกคว่าไป**ครอง ทีมที่น่ารักน่าเอ็นดูกว่าทีมใด เพราะตัวเล็กแต่ใจสู้ ได้**รางวัลชมเชย**ให้ชื่นใจ คือ**ทีม “จ๊กจั่นดอย”** มีเด็กน้อยอายุตั้งแต่ ๗-๑๒ ขวบ เข้าร่วมสร้างสีสันเรียกความเอ็นดูได้ล้นหลาม แม้จะยังเป็นมือใหม่ฝึกหัดก็ตาม

หลังการแข่งขันมีการสัมภาษณ์เด็กๆแล้วว่า “พวกหนูอยู่ดอยมีความสุขดีค่ะ หนูก้อไฟเป็น ทำนาได้ เก็บผักเป็น หนึ่งข้าวสุก หนูอยากให้คน

เมืองหัดทำงานอย่างพวกหนูบ้าง จะมีความสุขนะคะ”

ภาคคำ **สมณะเดินดิน ดิกขวีโร**
เทศน์ให้เราทบทวนการปฏิบัติธรรมในยุคที่โลก
หมุนเร็วรีรี เมื่อหันมาดูวิถีชีวิตของชาวดอยที่
เขาเป็นอยู่ที่ยี่สิบง่ายแล้วน่าคิดใหม่ว่า เรายัง
ขาดการฝึกในหมู่ไม้ได้อีก สิ่งสำคัญที่จะรับประกัน
ได้ว่าเราจะมีโอกาสสะสมเสบียงบุญได้อีก
ประการคือ **“การหมั่นฟังธรรมะจากพ่อครูให้
ต่อเนื่อง อย่างมัวแต่ห่วงการทำประโยชน์ท่าน
จนลืมประโยชน์ตน”...**

หลังจากสมณะเดินดินแจกของรางวัล
แล้ว ก็มีการแสดงของทั้งจากชาวเขา ชาวเรา
ชาวพันธมิตร และชาวภูผาฟ้ากันอย่างเบิกบาน
เป็นสุขทุกคน ท่ามกลางกองไฟเปลวไฟอุ่น
ก่อนแยกย้ายกันพักผ่อนเอาแรงสู้รับวันใหม่ต่อไป

เช้าวันจันทร์ ที่ ๒๘ มกราคม

๒๕๕๖ อุณหภูมิ ๓ องศาเซลเซียส อากาศ
หนาวเย็น ยังมีการใส่บาตรและโรงบุญถวายเตี๋ย
น้ำร้อนบริการอยู่ บางทีมก็ยังคงออกกำลังกาย
ได้บุญด้วยการทำแนวกันไฟต่ออีก บางทีมก็เริ่ม

ช่วยกันเก็บโต๊ะเก็บภาชนะล้างหม้อล้างชามเท่าที่พอจะช่วยๆกันได้ เพื่อผ่อนแรงเจ้าภาพบ้าง

เทศน์ก่อนนั้น **สมณะเดินดิน ดิกขวีโร** กล่าวถึงว่า ที่นี่สมเป็นโรงเรียนสมณะนวกะ วัน
สุดท้ายมีสมณะค่อนข้างเยอะ ถ้าเป็นที่อื่นสมณะก็จะน้อย ในระบบสาธารณโภคีที่สมบูรณ์ที่สุดน่าจะ
อยู่ที่ดอยแพ่งคำ อยู่ที่บ้านราชค่าน้ำมันเดือนหนึ่งมากเลย อยู่ที่นี้ไฟฟ้าฟรีใช้พลังงานแสงแดด น้ำฟรี
ที่นี่ต้นไม้แต่ละต้นมีคุณค่า ต้นไม้ที่กินได้ก็ไม่ต้องปลูกเลย เช่น มะเขือพวง และผักอื่นๆอีก
เยอะแยะเลย เราควรที่จะฉลาดอย่างไรที่จะขยายให้สมบูรณ์

จากนั้นมีรายการสัมภาษณ์จักจั่นดอย มีชาวพันธมิตรกลับจากงานพันธมิตรที่ปาย **อาจารย์
สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ คุณดินแดนไทย คุณเสก คักดีสิทธิ์** เวะมาเยี่ยมเยียนด้วย

เมื่อฟังธรรมพรกก่อนลาเป็นกัณฑ์สุดท้ายของงานแล้ว ต่างก็ทยอยเก็บข้าวของส่วนตัว
เตรียมจากลาอย่างมีความสุขและมีพละอินทรีย์ที่จะต่อสู้กิเลสได้เพิ่มขึ้น จากการได้มาอยู่ภายใต้

บรรยากาศสงบเยือกเย็น มีเวลาอยู่หนึ่งๆ ได้ทบทวนและเก็บพลังอย่างมีสติได้อีกแบบ ต่างจากชีวิตปรกติที่เราต้อง“หมุ่น”ตัวเองไปตามวงจรที่คล้ายเครื่องจักรไปวันๆหนึ่งเท่านั้น

ความหนาวเหน็บของอากาศที่นี้ที่บางคนรู้สึก“เกินทน”นะ แต่ทำไมญาติธรรมเราก็กหลายท่านแม้แต่เด็กๆยืนยันว่า “อยู่ได้สบายมีความสุข อากาศก็สะอาด อาหารก็ไร้สารพิษด้วย” ภาพ

ประกอบรอบข้างคือ ยอดฟักแม้วชูชันสดชื่นมีลูกห้อยย้อยชวนกิน และแปลงผักแพรวแดงสดใสรวมถึงผักป่าผักพื้นบ้านที่แข็งแรง ขึ้นแซมอยู่มุมโน้นมุมนี้มากมายมากพอขายพอแจกที่ชมรมมังสวิรัตติเชียงใหม่มาได้หลายปีแล้ว สมคำ**พ่อครู** ที่ให้ชื่อดอยนี้ว่า “ดอยแพงค่า” จริงๆ

ปีนี้มีชาวบ้านมาถึง ๓๐ หมู่บ้าน และเป็นครั้งแรกที่ถ่ายทอดสดจากภูเขาลงไปเลย ปีนี้ดูเหมือนชาวโศกมาไม่มาก แต่ชาวบ้านและชาวพันธมิตรมากันมาก มีผู้ลงทะเบียนไว้ ๘๐๐ คน (แต่มีอีกหลายคนที่ไม่ได้ลงทะเบียน) มีโรงบุญแจกอาหารตลอดงาน **งานปีนี้นับเป็นครั้งแรกที่ช่วยรักษโลก โดยการรณรงค์ทำขยะให้เป็นศูนย์**

งานนี้**พ่อครู**สมณะ**โพธิรักษ์** ไม่ได้มาร่วมงานด้วย เพราะที่มดูแลสุขภาพ

พ่อครูและชาวชุมชนภูเขาดำเนินมนต์ขอให้งดการมาร่วมงาน เพื่อลดภาระการงานลง ไม่ต้องเดินทางไกลโดยไม่จำเป็น ซึ่งเป็นการรักษาสุขภาพของพ่อครูด้วย

กราบขอบพระคุณท่านสมณะทุกรูป รวมถึงญาติธรรมทุกท่านที่มีส่วนสำคัญยิ่ง ในการรักษาคุณค่าป่าน้ำภูเขาเหล่านี้ไว้ไว้ ให้ลูกหลานได้สัมผัสธรรมชาติที่ปนเปื้อนน้อย อยู่อย่างน่ารื่นรมย์ จากพื้นที่ที่เคยเป็นลานแล่นเ็นี่สดๆของชาวบ้านชาวเขา (แถวๆศาลาบรรพชน) กลายมาเป็นที่พักอยู่อาศัยของผู้ประพฤติธรรม ละลดเลิกบาปอกุศลทั้งปวงเพิ่มค่าให้กับ “ดอยแพงค่า” ได้สูงค่าเพิ่มขึ้น ตามกำลังปฏิบัติของแต่ละท่านช่วยกันจนเห็นผล“มหัศจรรย์” ได้มรรคผลทั้งตนเอง พร้อมแผ่ประโยชน์สุขไพศาลแก่มหาชนได้ต่อไปอีก

✽ *ทีมงานสารโศก*

๕ ธันวาคม ๕๕ วันพิพากษา โดยพลังมหาชน

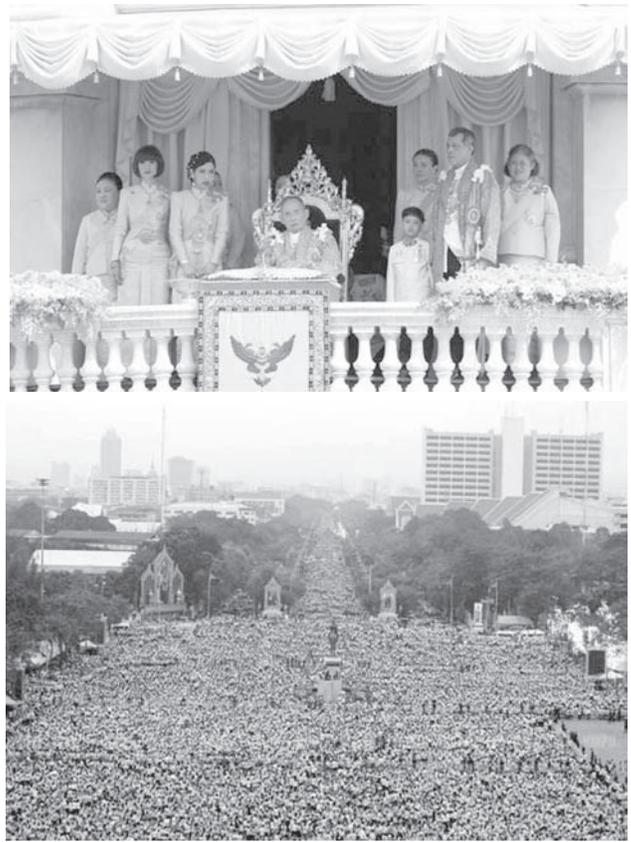
รายการเรียนอิสระตามสำนึก โดยพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ และสมณะเดินดิน ดิกขวีโร ที่
ราชธานีโอศก เรื่อง ๕ ธันวาคม ๕๕ วันพิพากษา โดยพลังมหาชน

สมณะเดินดินเปิดรายการ.....วันนี้เป็นวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ วันนี้ดูเหมือนนักการเมือง
ทุกพรรค จะออกมาพูดเรื่องประชาธิปไตย เหมือนประชาธิปไตยกำลังเบ่งบาน แต่ก็ดูเหมือนกับกำลัง
เกิดสงครามประชาธิปไตย ประชาธิปไตยกลายเป็นปัญหาให้คนออกมาเช่นฆ่า ออกมาต่อสู้เรื่อง
ประชาธิปไตยกัน มันก็จะมีประชาธิปไตยของใครของมัน ยังมองหากันไม่เจอว่า**ประชาธิปไตยแบบ**
ไหนที่พอพูดแล้วทุกคนก็ ok เอาแบบนี้เลย ทุกวันนี้พอพูด ประชาธิปไตยขึ้นมา ก็เตรียมรบเตรียม
ทำสงครามกันได้เลย ทำให้เกิดความร้อนแรงในหัวใจของคนที่กำลังหาประชาธิปไตย แต่ในเหตุการณ์
การเรียกร้องประชาธิปไตย **ประเทศไทยก็ยังมีวันร่มเย็นวันมหาปิติ ในวันที่ ๕ ธันวาคม ที่ผ่านมา**

เมื่อวานนี้ทางค่ายแดง **อดีตนายกาทักษิณ**ก็ยังออกมาพูดถึงปรากฏการณ์วันที่ ๕ ทาง
ช่อง ๑๑ เพื่อแก้ตัวว่ายังจงรักภักดี แม้แต่ในผู้จัดการออนไลน์ **อ.ปานเทพ** ก็ยังเก็บตกเขียนถึงวันที่
๕ ธันวาคมว่า คนมากมายกว่าในปี ๔๙ ที่ในหลวงเสด็จออก ณ สีหบัญชร ที่แปลกอีกอย่างคือ
ประชาชนพร้อมใจแสดงออกอย่างไม่ได้เขียนสคริป คือ **ในหลวงออกมาประชาชนก็ทรงพระเจริญ**
พอนายกาและประธานสภาออกมาพูด ประชาชนก็โห่ พอทหารออกมาถวายสัตย์ ประชาชนก็
พากันตะโกนถวายสัตย์ตามไปด้วย และหลายคนเปลี่ยนคำถวายสัตย์ว่า "ทหารรักษาพระองค์"
เป็น"ประชานรักษาพระองค์" โดยมีได้นัดหมาย ซึ่งปรากฏการณ์นี้ยังไม่ได้มีใครถอดรหัส คง
ต้องขออาราธนาพ่อครูอธิบายปรากฏการณ์นี้ด้วยครับ.....

พ่อครู: เรื่องนี้เป็นปรากฏการณ์ของสังคม ยุคที่เมืองไทยมี ประชาธิปไตย ผ่านมา ๘๐ ปีแล้ว จนเกิดความรู้ความเข้าใจที่ได้สะสมใส่จิตวิญญาณมาจนทุกวันนี้ จึงออกมาสื่อแสดงหลายๆอย่างอย่างคาดไม่ถึง จนทำให้ซึ้งได้ว่า **วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๕ นี้...เป็นวันพิพากษาความเป็นประชาธิปไตย**

สถานการณ์บ้านเมืองตอนนี้เอาง่ายๆ มี ๒ ข้างใหญ่ๆ คือ **ฝ่ายประชาธิปไตยฝ่ายแดง** อีกฝ่ายหนึ่งคือ **ฝ่ายเหลือง** ต่างก็พยายามยื้อว่าข้างตนเป็นประชาธิปไตยอีกฝ่ายไม่ใช่ ฝ่ายแดงเขาก็แสดงออกอย่าง เข้มขัน เอาใจใส่ เอาจริง เอาจัง มีโรงเรียนประชาธิปไตย นปช. แพร่ไปทั่วประเทศ ดูเหมือนช่วงนี้จะมีถล่มมากขึ้นก็มาเปิดที่อุบลฯ แล้วเขาก็เป็นตามที่เขาเป็น ซึ่งเราก็

เปิดเผยว่าเราโน้มเน้นไปทางเหลืองโดยไม่ได้ปิดบัง แต่ความเป็นประชาธิปไตยในวันที่ **๕ คือวันพิพากษา คือวันตัดสิน** เพราะประชาธิปไตยคือการแสดงพลังมวล แล้ววันนั้น ก็มีการแสดงมวลว่า **นี่คือประชาธิปไตยฝ่ายเหลือง** ก็ต้องยอมรับว่า เป็นปรากฏการณ์ที่แท้จริงว่า **มีมวลมากกว่าแดง** ก็ดูเอาเองว่ามีมากเท่าไร เฉพาะแต่ในถนนราชดำเนิน ตั้งแต่พระบรมรูปฯ ยาวไปตามถนนราชดำเนินสุดลูกหูลูกตา ตลอดสายทางเดินทางไปศิริราชสองข้างทางเดิน ที่จะทรงดำเนินมา คนก็ไปตัก ไปรอเข้าเฝ้ากันจนไม่มีที่ จะเฝ้าพระองค์ แล้วตกหล่นอยู่ที่นั่นที่นี่อีก ล้วนแล้วแต่เสื้อเหลือง

คนเหล่านี้มีใครจ้างไหม? มีคนจัดการจัดตั้งไหม? เป็นข้อซึ้ง ยืนยันโดยไม่ต้องไปใช้ปัญญาลึกลับซึ่งอะไร ถ้าจะวัดกันที่คะแนนเสียงมวลประชาชน คือเหลืองชนะแล้ว คุณจะทำอย่างไรคะแนเลือกตั้ง มันคนละบริบทเลือกตั้งคืออีกหนึ่งบริบท นี่ก็อีกบริบท ฝ่ายแดงก็พยายามชุมนุมกันมากมาย แม้แต่ในวันที่เขาไปชุมนุมกันเต็มทีเดือนเมษาที่ราชประสงค์ ก็ไม่ได้ถึงอย่างนี้ไม่ ก็ไม่ได้มีมากมายขนาดนี้

ถ้ามาลงรายละเอียดว่า **ลักษณะประชาธิปไตยอันไหนจริงกว่ากัน?** เพราะต่างคนต่าง ยืนยันประชาธิปไตยทางฝ่ายตน ทางไหนก็ดูว่าเป็นอำมาตยาธิปไตย ทางเราก็มองว่าทางไหนเผด็จการเพื่อ คนคนเดียว มีตัวแทน มีνομินี แต่เขาก็พยายามใช้ภาษาที่เหมือนกัน บอกว่าเขาก็เพื่อคนคนเดียว แต่ก็พูดไม่เต็มปาก เขาก็พยายามลบหลู่คนคนเดียวของฝ่ายนี้ ด้วยนัยอันซับซ้อน คือจับสั้นได้ว่า พยายาม ลดความเชื่อถือตลอดเวลา

ทางไหนก็เพื่อคนคนเดียว จริงแล้วในความเป็นจริงของโลก จะต้องมีคนคนเดียวที่เป็น

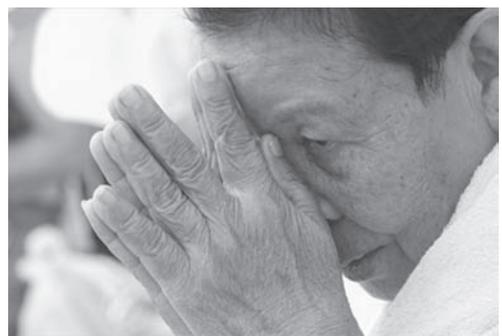
หัวหน้าใหญ่ใช่ไหม? ในการบริหารปกครอง มันมีอยู่ตลอดเวลา แต่โดยปริยายด้วยความ เข้าใจทั่วไปก็เอาหมู่บริหาร แต่จริงๆแล้วใน การปฏิบัติประพฤติดังฝ่ายแดงในความเป็นหมู่ แม้แต่นายกฯ ที่มีตำแหน่งเป็นทางการ มี อำนาจจริงไหมแก่นายกฯนะ ไม่ต้องเอารมต. รมต.ต้องเที่ยวไล่เที่ยวชื้อหานายกฯแฝง ผู้ไม่ มีร่องรอย หรือผู้มีบารมีนอกรัฐธรรมนูญ ของ ฝ่ายแดงคือผู้มีบารมีนอกรัฐธรรมนูญแท้ๆ แต่ทางนี้อย่างน้อยก็มีรัฐธรรมนูญรับรอง

เพราะในหลวงเป็นประมุขของประชาชน แต่อันนั้นสิไม่มีรัฐธรรมนูญ รับรอง แต่อันนั้นลืออย่างโจ่งแจ้งเลยที่ไม่มีรัฐธรรมนูญรับรอง ขอภัยที่พูดไม่ได้ซึ่งซึ่ง แต่เขาไม่อยู่ในร่องในรอยของสังขรณ์ หรือ ตามระบอบที่ควรจะเป็น

ในความเป็นประชาธิปไตยสองแบบ ซึ่งในประเทศไทยมัน

เกิดความแตกแยกอยู่ใน ขณะนี้ พฤติกรรม ของฝ่ายแดงใช้คำว่า **force** หรือจะเรียกว่า

อิทธิพล ส่วนทางด้านฝ่ายเหลืองใช้คำว่า **Athority** หรือ คำว่า**บารมี** การ force มีการกดดัน ครอบงำ ยัดเยียด กดดันไม่ต้องพูดถึงเล่ห์ไกองที่มีสารพัด ประมุข ฝ่ายเหลืองนี้จ่ายเงินไหม? ชื้อไหม? ประมุข ฝ่ายแดงนี้ชื้อไหม? และจ่ายเงินไหม? มีรายละเอียดชัดเจนมากมาย อยากจะให้ดูพระราชดำรัสในวันที่ ๕ ก็ท่านตรัสว่าอย่างนี้

พระราชดำรัสของในหลวงในวันที่ ๕ ธันวาคม

๒๕๕๕.....

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชดำรัส ในพระราชพิธีเสด็จ ออกมหาสมาคม ณ ลีห์ปัญชร ความว่า

“คำอวยพรและคำปฎิญาณ ลัญญา ที่ทุกท่านได้กล่าวนั้น เป็นที่ ประทับใจมาก ขอขอบพระทัยและขอไบ้ ท่านทั้งหลาย ตลอดจนประชาชนชาวไทย ทุกคน ที่ปรังพร้อมกันมาด้วยความ ปรารถนาดีและไม่ตรีจิต

ความปรารถนาดีและความพร้อมเพรียงกันของทุกท่าน อย่างที่ได้เห็นในวันนี้ ทำให้ข้าพเจ้า ปลื้มใจ มีกำลังใจมากขึ้น ด้วยมีความเชื่อเสมอมาว่า **ความเมตตาปรารถนาดีต่อกันนี้ เป็นปัจจัย อย่างสำคัญ ที่จะยังความพร้อมเพรียงให้เกิดมีขึ้น ทั้งในหมู่คณะ และในชาติบ้านเมือง** และถ้า คนไทยเรายังมีคุณธรรมข้อนี้ประจำอยู่ในจิตใจ ก็มีความหวังได้ว่า บ้านเมืองไทย ไม่ว่าจะอยู่ใน สถานการณ์ใดๆ ก็จะไม่ย่อถดถอย และดำรงมั่นคงต่อไปได้ตลอดรอดฝั่งอย่างแน่นอน”

“ขออำนาจแห่งคุณพระรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ จงคุ้มครองรักษาท่าน และชาติไทย ให้ มีแต่ความผาสุก ร่มเย็นยั่งยืนตลอดไป”

นี่เป็นพระราชดำรัสของในหลวงซึ่งสรุปผลได้ว่าท่านทรงชี้ให้เห็นชัดว่า **ประเทศจะปรอดได้ คือคนไทยต้องมีคุณธรรม** จะเกิดความสามัคคีพร้อมเพรียงกัน จะเกิดจริงไม่ได้ด้วยการซื้อตัวจัดตั้ง หรือกดดันด้วย force แต่จะเกิดความสามัคคีได้ด้วยคุณธรรม

และปรากฏการณ์ของวันที่ ๕ ธันวาคมเป็นวันพิพากษานั้น ตัดสินชัดเจนว่าประเทศไทย ตอนนี้อยู่มีประชาธิปไตยที่ประชาชนมาแสดงมวลง แสดงเสียงออกมายืนยันชัดเจน เป็นตัวบุคคลจริง เกิดจากจิตวิญญาณจริงของบุคคล มีเหตุการณ์อื่นๆในวันนั้น ประกอบการตัดสินเป็นต้นว่า เมื่อนายกฯอ่านคำถวายพระพร ประชาชนที่มาในงานร่วมกันให้ไม่ยอมรับนายกฯ กลบด้วยเสียงทรง พระเจริญ ก็เป็นที่ทราบว่านายกฯอยู่แดงหรือเหลือง นี่คือองค์ประกอบส่วนหนึ่งในการพิพากษาตัดสิน

แม้แต่ประธานสภาฯ ซึ่งประธานสภาฯแสดงออก ผู้มีปัญญา รู้ก็พอตัดสินได้ ให้คำตอบตัวเองได้ ว่า ประธานสภาฯเอียงไปข้างเหลืองหรือแดง

ที่นี้ในวันนั้นประชาชนก็แสดงออก ชัดอีก พอประธานสภาฯกล่าวคำถวายพระพร ก็โดนโห่อีก เป็นการชี้บ่ง ว่าเป็นเสียง ประชาชนที่แท้จริง เป็นคำพิพากษาที่แท้จริง และประชาชนที่มา มากมายมหาศาลเป็น ประวัติการณ์นี้ **เป็นประชาชนที่เขาใช้**

จิตวิญญาณของเขา มีความบริสุทธิ์ทางจิตวิญญาณ แล้วเขาต้องรู้ว่าฝ่ายเหลืองหรือฝ่ายที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข กับฝ่ายแดงที่มีผู้มีบารมีนอกรัฐธรรมนูญเป็นประมุข

เอาแค่ว่าในรัฐธรรมนูญ เขาถือว่าฝ่ายเหลืองคือผู้ที่รับใช้อำมาตย์ รับผิดชอบอยู่นอกรัฐธรรมนูญหรือกำกว่าผู้มีบารมีนอกรัฐธรรมนูญ แล้วจริงๆ คำว่าผู้มีบารมีนอกรัฐธรรมนูญตัวจริงคือใคร? เขาว่าใคร? ว่าแต่เขาโอเคเป็นเองใช่ไหม? นี่คือการสับสนทางปัญญา แล้วก็เอาปัญญาสับสนมาครอบงำประชาชน เมื่อประชาชนได้รับความครอบงำ ก็เชื่อว่านี่คือประชาธิปไตยที่ไปหลงตามอำมาตย์ ก็หลงเชื่อมาจนทุกวันนี้ คนที่ถูกครอบงำทางความคิด เห็นตามหลงเชื่อตามฉลาดหรือโง่?

ในเหตุการณ์ที่กำลังแย่งชิงคำว่าประชาธิปไตย เราต้องมาพูดกันว่า **“ประชาธิปไตยที่ดีงามที่แท้จริงที่ควรจะเป็นนั้นเป็นอย่างไร?”**

จริงๆ แล้วเมืองไทยมีความรู้ทางประชาธิปไตยหรือการเมือง ดีขึ้น โดยองค์รวมเจริญขึ้น ประชาชนเข้าใจมาก **ในวันพิพากษา ประชาชนจึงมากขึ้น มาแสดงคะแนนเสียงเพื่อแสดงมวลออกมาชุมนุม เป็นการแสดงเสียงอย่างสดๆ ไม่ใช่คะแนนแห้ง เป็นประชาธิปไตยสดไม่ใช่ประชาธิปไตยแห้ง เป็นประชาธิปไตย ระดับ ๑ ออกมาแสดงคะแนนเสียงด้วยตัวบุคคล นับหัวกันเลย ๑ คน ๑ เสียง ร้อยคนร้อยเสียง ล้านคนล้านเสียง**

ในการบริหารประชาธิปไตยของไทย เป็นประชาธิปไตยสองขา ถ้ามองจริงๆ ถอดในหลวงท่านทรงงานเพื่อประชาชนนี้เป็นประชาธิปไตยใหม่? เป็นการเมืองใหม่? **การเมืองคือ การทำเพื่อบ้านเพื่อเมือง** หรือจะเป็นการเมืองเผด็จการ จะเป็นสังคมนิยม หรือคอมมิวนิสต์ หรือประชาธิปไตยก็ตาม ถ้าเขาทำงานเพื่อประชาชนเป็นอยู่สุข ไม่เอาเบรียบริตนาทาเร้น ก็ล้วนเป็นการทำเพื่อบ้านเพื่อเมืองหรืองานการเมือง ยิ่งให้อยู่อย่างสามัคคีมีเมตตา ดังที่ในหลวงท่านตรัสและทรงยืนยันทำมาตลอด ๖๐ ปี ก็ยังเป็นที่ยืนยันความเป็นประชาธิปไตยหรือพระองค์ท่านทรงงานการเมืองใหม่?

ในรัฐธรรมนูญซึ่งบ่งว่า ท่านมีรัฐาธิปัตย์ในมาตรา ๒ หรือในรัฐธรรมนูญมาตราอื่นๆ ก็มีอยู่ด้วย ด้วยมีพระจริยวัตรในการบริหารปกครอง ท่านทรงมีอำนาจแต่งตั้งไม่รู้กี่อำนาจ อำนาจตามหน้าที่อยู่ในรัฐธรรมนูญระบุไว้ ท่านไม่เคยผิดหลักเกณฑ์กฎหมายอะไร ท่านระมัดระวังที่สุด ซึ่งต่างจากอีกฝ่ายที่ละเมิดกันอย่างโจ่งๆ อย่างกดขี่ น่าเกลียด อย่างกร้านกาจ อย่างแรดหรุ ละเมิดกันอย่างนั้นเลย อย่างเห็นๆ

ขอภัยไม่ได้ไปลงโทษ หรือโกรธเกลียดไม่ใช่พูดแก้ตัว แต่ต้องใช้สำนวนโวหาร อธิบาย ลัทธิธรรม เป็นการขยายความสภาวะธรรม แม้จะใช้คำที่หนักๆ พยายามประดิษฐ์ใช้คำไม่ให้แรง เช่น กร้านกาจ แรดหรุ เป็นคำจัดสรร ไม่ได้เจตนาให้มันหยาบคาย

ในประเด็นว่าอย่าเอาการเมืองไปใส่ในหลวง **แสดงว่าคนพูดคนนั้นไม่ได้เข้าใจประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขเลย** ถ้าไม่ให้อยู่เกี่ยวข้องตัดคำว่า พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ออกสิ คุณกล่าวหรือบัญญัติอย่างนั้นทำไม หรือในรัฐธรรมนูญมาตรา ๓ ทรงใช้อำนาจแทนปวงชนเป็นต้น ท่านก็ต้องทรงงานแทนประชาชน ในระบอบประชาธิปไตย ในรัฐธรรมนูญซึ่งชัดเจนแม้จะผ่านสามสถาบันก็ตาม ท่านก็คือผู้ต้องทำงานการเมืองทำงานประชาธิปไตยนั้นอยู่ ท่านก็ทรงงานอย่างตำหนิไม่ได้เลย ไม่มีบกพร่อง

ทรงยอมอย่างไม่น่าจะต้องลงพระปรมาภิไธยไทยเลยในหลายๆเรื่อง แต่ท่านก็ทรงยอม ประนีประนอมมาตลอด จึงเห็นพระทัยท่านอย่างมากเลย **ท่านทรงขันติ ท่านทรงจำยอม ไม่แข็งขืน ไม่แข็งกระด้าง หาพระมหากษัตริย์อย่างนี้ได้ที่ไหน หน้ๆที่ ท่านทรงปัญญา ทรงรู้ทรงเห็นทุกอย่าง แต่ท่านก็ทรงประนีประนอม**

แต่แทนที่จะสำนึก เขากลับยิ่งพยงละเมียดหยามคายร้ายแรงเพิ่มขึ้น แล้วจบบ้าง ล้วงเกินทางเน็ตทางเว็บไซต์ สื่อสารออกไปทั่วก็รู้จักกันเคลื่อนอยู่ เต็มไปหมดเลย แล้วเจ้าหน้าที่บ้านเมืองอยู่ในอำนาจใคร ทำไม่ไม่ทำงาน ถ้าจะเอากันจริงๆจางๆมาตรา ๑๕๗ นี้จะผิดกันมากไหม เจ้าหน้าที่ต่างๆ อย่างนี้เป็นต้น พระองค์ก็ทรงสงบอยู่อย่างนั้น เห็นพระทัยท่านไหม? ในความเป็นจริงของสังคมทุกวันนี้

นี่เป็นรายละเอียดที่พยายามเอาสิ่งที่

เกิดจริงเป็นจริง ชี้ให้เห็นว่าการเมืองคืออะไร ประชาธิปไตยคืออะไร การเมืองในภาคที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งเป็นสถานภาพอันดำเนินในประเทศไทยปัจจุบันนี้

เราก็ต้องเข้าใจว่า ในบริบทของประเทศไทย ที่มีประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขนี้ พระมหากษัตริย์คือใคร? พระมหากษัตริย์คือประมุข คือผู้บริหารประเทศ ผู้มีอำนาจที่จะลงพระปรมาภิไธยในเรื่องใหญ่ๆของประเทศใช่ไหม? เป็นจอมทัพใช่ไหม? แต่ก็ทรงประพฤติอย่างไม่พยายามจะใช้อำนาจอย่างที่พระองค์มี แม้เป็นจอมทัพก็ไม่ใช่ใช้อำนาจอย่าง force ท่านพยายามสร้างคุณงามความดี สร้างคุณธรรม

ในหลวงท่านทรงครองราชย์มาตั้งแต่ปี ๒๔๘๙ เป็นเวลากว่า ๖๖ ปี พระองค์ทรงงานบริหารทรงงานปกครองที่จะเป็นประมุขของประเทศมาตลอดพระชนม์ พฤติกรรมหรือพระจริยาวัตรชัดเจนว่าพระองค์ทรงธรรม ทรงประพฤติด้วยคุณธรรม **ประเทศไทยมีบุญที่เกิดมาในยุคมีพระมหากษัตริย์พระองค์นี้ ท่านทรงงานเป็นยอดมหาราช**

ถ้าจะนับไปแล้ว ยอดมหาราชคือเป็นผู้ที่ทรงงานเพื่อมนุษยชาติเพื่อประชาชนอย่างงดงาม ไม่ต้องมือเปื้อนเลือดไม่ต้องกดดัน สุภาพเรียบร้อยสวยสด สร้างพฤติกรรมที่เป็นประชาธิปไตย ขณะที่สส.ไปหาเสียงแต่พระองค์ไม่หาเสียง พระองค์ทรงงานหนักมาตลอด แต่ตอนนี้พระองค์ทรงพระชราจึงไปไม่ได้ แต่ก็ยังทรงงาน ไม่ใช่เอาหน้าหรือหาเสียง ถ้าปชช.มีคุณธรรม ที่มีความพร้อมเพียงอย่างที่ได้แสดงออกในวันที่ ๕ เป็นสามัคคีที่มาด้วยใจบริสุทธิ์ ถ้าคนไทยเรามีความเข้าใจ

ประชาธิปไตยแบบนี้ไปได้เรื่อยๆ เป็นอันหวังได้

ขณะนี้ในประเทศไทยความเป็นประชาธิปไตยนี้ ประชาชนจับชามว่าประชาธิปไตยต้องมีคุณธรรม ไม่ใช่ประชาธิปไตยที่มีการกดขี่เข้มแข็งครองจำแบบ force อย่างที่อีกฝ่ายหนึ่งแสดงออก เปรียบเทียบกันเลย อย่างที่อีกฝ่ายหนึ่งมีความหลอกลวงเล่ห์เหลี่ยมกลลอบ แม้แต่โกงกิน จะเห็นชัดเจนว่า ประชาธิปไตยแบบคุณธรรม ประชาชนเข้าใจ อย่างที่เห็นในวันที่ ๕ ธันวาคม ๕๕ เป็นวันพิพากษา ประชาชนออกมาแสดงความจริงด้วยปัญญาเห็นเองเสียสละเองเขาเต็มใจมาชุมนุมแสดงมวลนี้คือการยืนยันที่พ่อครูได้นิยามว่า ประชาธิปไตยคืออะไร นี่คือการdemonstrate ของประชาธิปไตย มาให้คะแนนยืนยัน แบบมีคุณธรรม แบบ authority ไม่เอาแบบบอธรรม ไม่เอาแบบ Force หรือแบบอิทธิพล

สรุป มนุษย์ควรประพฤติอย่างไรในหลวง คือสร้างauthority อย่าไปสร้าง force ไปกดดันคนอื่นเขา เป็นสิ่งประเสริฐ เป็นคุณธรรม ต้องการให้ศึกษาอย่างนี้ ยิ่งเป็นผู้ใหญ่ ทางข้าราชการหรือทางธุรกิจ ถ้าเข้าใจควรสร้างอำนาจที่เป็นคุณธรรมนี้ให้แก่ตน ไม่ใช่อำนาจที่สร้างแบบ force ที่สร้างกันทั่วโลกไม่ประเสริฐหรอก การศึกษาของไทยไม่ได้ศึกษาสิ่งเหล่านี้ ที่จริงในรัฐศาสตร์ก็ศึกษา คำศัพท์เรื่อง force และ Authority ก็ได้มาจากนักรัฐศาสตร์

ปราชญ์เองจะพยายามทำอะไรในหลวง เป็นตัวอย่างที่สวยงาม “ปราชญ์แท้ๆจะไม่สร้างอำนาจให้ตนเองจนคนเกรงและกลัว จนไม่กล้าค้านแย้งหรือติเตียนตำหนิติติง แต่คนที่ฉลาดจะสร้างอำนาจให้คนเกรง และกลัวจนไม่กล้าค้านแย้งและตำหนิติติง จึงได้อำนาจโดยไม่ชอบธรรม เขาสร้างอำนาจเป็นความชอบธรรม ถือว่าผิดอยู่ไม่เจริญ เป็นอวิชชาอยู่ เรียกว่าอำนาจเผด็จการ

สรุปว่าโดยรวม การเมืองของไทยเจริญขึ้น แต่การปลุกฝังคุณธรรมให้กับประชาชน ต้องเป็นไปอย่างอดทน ให้เกิดความเรียบร้อย ไม่ให้เกิดความรุนแรง ต้องใช้เวลา ส่วนอีกฝ่ายต้องการเผด็จศึก ต้องรุกเร็วรวบรัดอยู่เสมอ แล้วก็รุกคืบไปเรื่อยๆจนมีอำนาจเผด็จการทางสภา รวบได้ทั้งอำนาจกรม.และนิติบัญญัติตามที่ประชาชนเห็น แล้วประชาชนเขาก็ไม่เอา เพราะเขาเห็นว่าไม่เป็นประชาธิปไตย จึงมาพิพากษาในวันที่ ๕ ว่าการบริหารของนายกและรัฐบาลเขาไม่เอา ทางศาลเขาก็ยังยกให้ ส่วนทางทหารเขาจะร่วมกับทางทหาร ทั้งที่ไม่ใช่หน้าที่ขอประชาชนแท้ๆ แต่ก็เอาด้วย นี่คือนิยามการณ์ในประเทศไทย

จดหมาย จากญาติธรรม

ช่วยด้วย! ทูกซีใจจิง...

...แม่ของเพื่อนลูกมาขอยืมเงิน ฟังเรื่องของเขาแล้วรู้สึกสงสารที่เขาทุกข์ เขาเดือดร้อน จึงเอาเงินที่เก็บไว้ให้เขายืม แม่จะไม่ร่ำรวย และเงินนี้หากให้เขายืมไปเขาก็ไม่เดือดร้อนอะไร จิตใจ ตอนนั้นรู้สึกดีมากเลยที่ได้ช่วยคน หลังจากนั้นไม่นาน ความคิดเสียดายก็เริ่มทำงาน เริ่มหวาดระแวง เกรงว่าจะไม่ได้คืน เกรงว่าเขาจะเอาเงินนี้ของเราไปเล่นการพนัน เอาไปกินเหล้า เอาไปหมუნเงินหนี้ นอกกระบบ ฯลฯ ต่างๆนาๆ ไปคุยกับเพื่อนเพื่อระบายความทุกข์ เขาก็เพิ่มความเชื่อมั่นในเชิงลบ เข้าให้อีก เลยกลายเป็นแบกความหนักอก หนักใจ เกรงว่าเขาไม่คืน ไม่คืนเราแน่ๆเลย เสียเงิน เสียใจ สุขภาพจิตแย่มาก รู้แบบนี้ไม่ให้ใครยืมเงินก็ดีหรรอก ทำไงดี?

จาก จ.ชัยนาท

พ่อครูสอนให้ชาวอโศกปฏิบัติธรรม โดยอธิบายว่า “บุญ” คือการชำระกิเลส ช่วยคนที่เขาเดือดร้อนแล้วก็ได้“บุญ”ทันที คือ ได้ล้างกิเลสชั่วของตัวเอง หลังจากเสียสละทรัพย์ออกไปได้ไม่นาน โอ้โฮ! ทำความดีปั๊บ ก็ได้บุญปั๊บเลย ได้เห็นความยังหอบหวงของตัวเองชัดมากเลย หากตั้งสติทบทวน ตนเองว่า สิ่งที่เราทำนั้นดีงาม ได้ช่วยคนพ่อกุศลทุกซอกทุกมุมของเราให้บรรเทาหลง เราไม่เดือดร้อน แม้จะสูญเสียเงินจำนวนนี้ไปซะไหม ก็เป็นโอกาสดีแล้วที่จะได้เกื้อกูลกันในฐานะมิตรเขาจะอย่างไรเป็นกรรมเป็นวิบากกรรมของเขา เราไปจัดการชีวิตคนอื่นไม่ได้ แต่เราจัดการตัวเราได้เต็มที่เลย ดังนั้นควรเชื่อมั่นในความดี ชาวพุทธนั้นนอกจากละชั่ว(มีศีล) แล้วยังทำดี อีกทั้งต้องชำระจิตใจให้บริสุทธิ์ด้วยนะ

ขอ..ขอขอบคุณ มากมาย...

ได้ อ่านวารสารของอโศกทุกเล่มมีสาระดีมาก อ่านแล้วจิตใจดี รู้สึกว่าในโลกนี้ไม่แล้งไม่ร้ายจนเกินไป อย่างน้อยก็มีกองทัพธรรมนี้แหละเป็นที่พึ่งที่อาศัย เห็นพวกท่านเสียสละ ทำให้-ไม่ทำเอา รู้สึกประทับใจ ท่านพ่อของพวกคุณท่านอบรมยังในะ พวกคุณถึงได้เข้มแข็งอดทน มีน้ำใจเสียสละ ไม่รู้เหน็ดรู้เหนื่อยกันหรืออย่างไร ปลูกผักก็ไม่ใช้สารเคมี ขายปุ๋ยก็ราคาถูก เห็นเขาเอาไปใช้ก็ได้ผลผลิตดี แถมยังไม่ใช้ปุ๋ยเคมีอีกต่างหาก ที่อดชื่นชมไม่ได้คือ โทรทัศน์เอฟเอ็มนี้แหละ โอ้โห!ช่วยให้ฉันได้รู้ได้เห็นโลกในตัวและโลกกว้างใหญ่อีกมากมาย ก็ต้องขอขอบคุณชาวกองทัพธรรมทุกท่านทุกคน ที่ช่วยโลก ช่วยสังคมไว้อย่างมากเลย

จากแฟนคลับกองทัพธรรม

 ชาวพุทธเชื่อกกรรม ทำกรรมดี ย่อมได้วิบากกรรมดี ทำกรรมชั่วย่อมได้รับวิบากกรรมชั่วติดจิตวิญญาณไปตลอดตาย ดังนั้นชาวอโศกจึงมีความเข้าใจชวนชวนทำประโยชน์ตนได้ประโยชน์ท่านพร้อมไปด้วย ทั้งนี้ทั้งนั้นก็มีพ่อครูสมณะโพธิรักษ์และหมูนักบวชช่วยปลูก-สร้างสำนักดีๆให้พวกเราเสมอๆ เราจึงเป็นชาวกองทัพธรรมอย่างที่เห็นและเป็นอยู่นี้แหละ

มิตรดีสหายดี ถึงคมถึงแฉดล้อมดี เป็นทั้งถิ่นของพรหมจรรย์

...เวลาอยู่กับหมู่กลุ่ม จิตจะมีพลังในการปฏิบัติธรรมดี แต่พออยู่นอกหมู่กลุ่ม ใหม่ๆก็ยังมี ความชวนชวนดี ต่อไปๆคล้ายหมดพลัง รู้สึกท้อแท้

ทำอย่างไรหรือจะมีข้อธรรมไหน ที่จะช่วยให้จิตใจกลับมามีกำลังเช่นเคย เพราะยังมีจิตใฝ่ดีอยากสะสมกรรมดีที่เป็นกุศลอยู่ค่ะ

จาก จ.กำแพงเพชร

 หมั่นทบทวนตนด้วยศีล บันทึกทุกวัน ศีลข้อใดทำได้ดี หมั่นระลึกเพื่อให้เห็นอานิสงส์แห่งศีลข้อนั้น ข้อใดยังบกพร่องต้องทบทวนกุศโลบายให้เหมาะกับตน ควรได้คบคุ่นให้สมณะ/สิกขมาตุช่วยให้คำแนะนำปรึกษา จะช่วยได้มาก

ชนบทไทย...ทางเลือกใหม่ของชีวิต

ทัน ที่ได้รับหนังสือ รู้สึกดีใจอยากเปิดอ่านเลย เป็นกำลังใจให้ชีวิตชุ่มชื่นขึ้น ไม่เหี่ยวแห้ง กับสังคมที่อยู่แวดล้อม เป็นมนุษย์เงินเดือน เหน็ดเหนื่อยกับการเดินทางที่แออัดยัดเยียด บางครั้งคิดถึง

บ้าน อยากกลับไปสู่ทางเกวียนสายเก่า แต่ติดขัดที่ รายได้ ซึ่งหากกลับไปอยู่บ้านที่ชนบท อาจจะทำให้ ต้องเริ่มต้นใหม่ในสังคมที่แม่จะเคยอยู่ แต่ก็นานมาแล้วไม่รู้จะเจออะไรบ้าง จึงยังไม่กล้าเสี่ยงจะกลับไป โดยเฉพาะเรื่องทุนรอน ซึ่งไม่มีพอที่จะทำอะไรๆ เป็นชิ้นเป็นอันได้ จึงต้องใช้ความอดทนทุกวันเลย

อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่รู้จักชาวโศกมา ทำให้ชีวิตเปลี่ยนไปมาก ลดรายจ่ายในสิ่งฟุ่มเฟือย

ลงไปมากกว่าก่อน อย่างน้อยก็ไม่ซื้อของบ่อยอย่างที่เคยเป็นมา สิ่งที่ซื้อมาใช้ก็หาทางระบายออก ไม่เก็บไว้ให้รกอีก ตั้งใจจะฝึกเรื่องนี้ก่อน เพราะได้คิดจากสถาบันชยะวิทยาด้วยหัวใจที่เขารับบริจาคของเก่าที่เหลือใช้หรือของใหม่ที่เกินจำเป็น ช่างเป็นคำพูดที่“โดนใจ”ทำให้ได้คิด ช่วยเตือนใจตัวเองได้อย่างดี...

จาก คนบ้านนอก อยุธยา

👉 พระเจ้าอยู่หัวเคยตรัสว่า...เราจะไม่เป็นประเทศที่ก้าวหน้าอย่างมาก แต่เราจะอยู่แบบพอมือพอกิน...ฯลฯ พ่อครูก็เคยบอกสอนชาวโศกเราให้ถอยหลังเข้าครุรง เป็นการแนะให้ทบทวนชีวิตตน หากจัดสรรให้ดีให้ถูกครรลองคลองธรรม ชีวิตน่าจะดีกว่าที่เป็นอยู่ไหม ชนบทของไทย ยังมีสิ่งดีงามหลงเหลืออยู่มากกว่าเมืองใหญ่เมืองเจริญหลายๆเมือง โดยเฉพาะอาหาร-น้ำ-อากาศ สุขภาพจะดีกว่าแน่นอน ซึ่งสิ่งเหล่านี้สื่อสะท้อนจากคุณธรรมในจิตใจของคนในสังคมชนบทที่ยังมิให้ได้สัมผัส

ทำอย่างไรจะเลิกได้เด็ดขาด

ดิฉัน ได้มาอยู่ในโศกไม่นาน ตอนอยู่ในวัดก็ถือศีล ๕ กินมังฯ ปกติ แต่เมื่อใดที่ได้ออกนอกวัด บางครั้งดิฉันก็เพลอกินเนื้อ(แต่แค่ชิ้นสองชิ้น) เพราะอยากมากค่ะ ก่อนที่จะมาอยู่ในโศกกินเนื้อเป็นชีวิตจิตใจ แทบไม่กินผักเลย เข้าวัดเลยต้องกดข่ม กินแต่ผัก จะมีวิธีอะไร หรือทำอย่างไรดิฉันจะเลิกได้เด็ดขาด เพราะกลัวจะอยู่วัดได้ไม่นาน และขอสารภาพผิดในที่นี้ด้วยค่ะ

👉 **ตบะ** เป็นเครื่องช่วยเพากิเลส ควรตั้งตบะกับสมณะหรือสิกขมาตุ ด้วยเพราะตั้งใจจะเลิกให้ได้เด็ดขาด ก็ควรทำจริงจัง ป้องกันตนเองไม่ให้เพล่อีก หากฝึกตนยังไม่มั่นคงพอ เวลาต้องออกไปนอกวัด ไม่ควรไปคนเดียว เปิดเผยกับหมู่ จะได้มีผู้ช่วยดูแลเรา อีกทั้งยังจะได้รับคำแนะนำเทคนิคต่างๆ ไม่ให้เราเพลียงพล้ำอีก ข้อสำคัญต้องเอาจริง!

ลตละโลกธรรม ๘ จะมีวิธีปฏิบัติอย่างไร

ดิฉันปฏิบัติธรรมอยู่บ้านมานาน เมื่อมีโอกาสได้รับเข็มพระธรรม มีความยินดี ผนวกกับความรู้สึกกังวลใจที่ตนเองยังปฏิบัติธรรมยังไม่มากพอ ทำให้ต้องปฏิบัติธรรมเอาจริงมากกว่านี้ ดิฉันถือว่าเป็นโจทย์ขั้นสูงที่ต้องเลื่อนฐาน ขอขอบพระคุณพ่อครู, ท่านสมณะ, ลิกขมาตุ และญาติธรรมที่เปิดกว้างในการศึกษาที่มีอิสระไม่เลือกชนชั้น แล้วแต่สำนึกของแต่ละคน ดิฉันคิดว่าที่ดิฉันสอบได้ เพราะกลุ่มที่อยู่ร่วมกันทำงานมีพลังสามัคคี สมาชิกในกลุ่มไม่ว่าเด็กผู้ใหญ่จะประทับใจในการร่วมขบวนการกลุ่ม จะได้เข็มหรือไม่ได้เข็มไม่ใช่เรื่องใหญ่ เสี่ยงจากสมาชิกหลายคนจะพูดทำนองนี้ ดิฉันรู้สึกประทับใจตั้งแต่ยังไม่ประกาศผลสอบแล้ว เมื่อมาเจอกับกลุ่มอีกจึงเปิดใจว่า เข็มที่ดิฉันได้นั้นเป็นเข็มของกลุ่ม ดิฉันได้ถวายคืนพ่อครูแล้ว ดิฉันสบายใจขึ้นที่ได้กระทำเช่นนี้ การที่จะปฏิบัติลตละโลกธรรม ๘ ควรจะมีวิธีการปฏิบัติจิตใจได้อย่างไร

👉 ฝึกเข้ามาร่วมกระบวนการกลุ่มมากขึ้น ยินดีให้หมู่กำหนดบทบาทหน้าที่ให้ แล้วแต่หมู่จะให้ทำอะไร การเข้าร่วมกระบวนการกลุ่มจะเห็นตัวตนที่แท้จริงของตัวเองมากขึ้น หากไม่เห็นหมู่ก็จะบอกให้ ถือเป็นการเรียนรู้-พัฒนาตนเองไปพร้อมๆกับหมู่

ปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม

ดิฉันเป็นญาติธรรม ได้รู้จักชาวโศกในช่วงชุมนุม ก่อนหน้านี้ ไม่เคยรู้จักมาก่อน ในช่วงชุมนุมได้เข้าร่วมกิจกรรมในฐานะสขจ. ทำให้รู้สึกว่าเมื่อสิ้นบุญแม่แล้วอยากเข้ามาศึกษาความเป็นอยู่ของชาวชุมชน เพื่ออยากเข้าร่วมมาบำเพ็ญประโยชน์ในสขจ. ทหารายได้ให้กับ FMTV ได้เข้าร่วมงานว.บบ. และฉลองหนาว ล่าสุดก็คือ งานปลูกเสกฯ จากความรู้สึก ๑๐๐% ก่อนเข้า ขณะนี้จะลดเหลือ ๕๐% ปกติเป็นคนใจร้อน ไม่ยอมคน โมโหร้าย กลัวว่าเข้ามาแล้วจะทำให้ชาวโศกและตัวเองอึดอัด “ไม่ทราบว่าจะทำเช่นไร” กราบขอความกรุณาท่านช่วยชี้ให้คำแนะนำด้วยค่ะ

👉 กระบวนการพัฒนาตนไปกับหมู่ มีอึดอัดบ้าง อบอวนบ้าง และอีกหลายขบรยาภาค คละเคล้ากันไปโดยธรรม หน้าที่ของเราคือ ดูแลปรับ กาย-วาจา-ใจของเราให้ไม่ทุกข์เกินไป ในขณะที่เดียวกันก็ต้องดูแลตนเองให้ได้ด้วยศีลเพราะการคบคั่นกันต้องมีทิวฐิสามัญญตา(ความคิดเห็นเสมอกันไปในทิศทางเดียวกัน) ศีลสามัญญตา(ศีลเสมอกันไปในทิศทางเดียวกัน) หากเรายังไม่ไหวก็อาจจะกำหนดช่วงเวลา-ความเข้มเท่าที่ฐานะของตนจะรับไหวจึงจะไม่ทุกข์มาก

ชีวิตที่ไล่เวลาของพ่อครู!

วันนี้พ่อครูเดินทางไปขอนแก่นที่ ศิริระอโศก ชีวิตของพ่อครูท่านบอกอยู่บ่อยๆว่า ต้องไล่ล่าเวลา ทำงานไม่ค่อยทันเวลาเลย ถึงขนาดออกปากว่าจะขอซื้อเวลาให้เลยนาทีละ ๑๐๐ ล้าน แต่ก็ยังไม่มีคนมาขายให้ ก็เลยบอกว่า ขอเช่าเวลา ก็ยังไม่มีคนมาให้เช่า

พ่อครูเคยบอกว่า เวลาเขาให้เราฟรีๆ ไม่ต้องซื้อต้องหา ดังนั้นจึงต้องใช้ให้คุ้มค่า ไม่เหมือนที่ดินหรืออย่างอื่นที่ต้องซื้อหา ที่ดินก็ขึ้นราคาอยู่ทุกวันๆ แต่เวลานั้นทุกคนได้มาฟรีๆ เท่ากันวันละ ๒๔ ชม. เราต้องใช้เวลาให้หมด ดังนั้นทุกวินาทีของพ่อครูจึงเห็นได้ว่าท่านใช้คุ้มแล้วท่านไม่ได้ใช้เพื่อตัวตนของตนเองแต่อย่างใด ไม่เคยเห็นว่าท่านเอาเวลาไปเสพสุขสบายส่วนตัว ตรงไหน ขนาดตอนนอนทวดายังปลุกท่านให้มา

สนทนาธรรม เพื่อเอาไปใช้สั่งสอนคนให้พ้นทุกข์อีก การใช้เวลาของพ่อครูใช้คุ้มค่าแค่ไหนก็อาจสังเกตได้จากเวลาเทศน์ท่านมักจะไม่ให้เหลือเวลา และถ้ามีโอกาสก็จะแถมให้อีก เรียกว่าถ้าเป็นลูกจ้างก็ทำงานล่วงเวลา ทำงานอยู่ตลอดเวลา อย่างนี้นายจ้างต้องพอใจอย่างมากเลย **ชีวิตพ่อครูจึงเป็นชีวิตที่เป็นตัวอย่างที่ดีของผู้เป็นที่ทำงานหนักเพื่อผู้อื่นอย่างแท้จริง** เมื่อพ่อครูมีเวลาไม่พอทำงานเพื่อสั่งสอนคนให้พ้นทุกข์ เพราะสนามแม่เหล็กแห่งโลกียะนั้นก็มีพลังแรงสูงมาก พ่อครูจึงต้องเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารเวลา เพิ่มความสามารถให้ทำงานได้มากทันกับเวลา

บ่อยครั้งที่พ่อครูทำงานหลายอย่างพร้อมกัน ในขณะที่กำลังฉันอยู่ ก็ติดตามข่าวสารจากทีวีหลายช่องพร้อมกัน และเมื่อมี

แขกหรือมีคนมาประชุม พ่อครูก็ ฟังไปด้วยหรือออกความเห็นด้วยอีก และยังไม่พอถ้ามีเรื่องที่ต้องเขียน เพื่อลงหนังสือหรือใช้เทศน์ พ่อครูก็จะเขียนหนังสือไปด้วยอีก เรียกว่า เป็นซูเปอร์คอมพิวเตอร์ที่สามารถประมวลผลเร็วไว แยกแยะแต่ละเรื่องได้ดี ไม่มีติดภาพใดๆ ก็ทำให้ ทำหลายอย่างได้ในเวลาเดียวกัน

ในรายการขออนุญาตโฮมที่ สันติอโศก เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่ผ่านมา พ่อครูได้เทศนาตอนหนึ่งไว้ ว่า...เมื่อกี้ทำสถิติในชีวิตออกกำลังกายโยคะเสร็จ

สถิติได้ทัน มาทันเวลาเทศน์ เหลืออีก ๓ นาที ต้องมาขออนุญาตโฮม เพราะฉะนั้นหากโกนมันไม่ เกลี้ยงซักหน่อยก็อย่าว่ากันนะ ลงมาท่านหนัก แน่นก็บอกว่าได้แผลที่หัวมาหลายแผล ก็มันก็ต้องได้เพราะโกนหัว ๕ นาทีเสร็จ เป็นสถิติที่ กิเนสบุ๊กน่าจะบันทึกไว้

เห็นได้ว่าชีวิตโพธิสัตว์นั้นท่านมีชีวิตอยู่ ก็มีแต่ทำกุศล ท่านเป็นคนหมดบุญ ท่านเป็นคนไม่ทำบุญแล้ว คือ(ไม่ต้องทำประโยชน์ตน คือการชำระกิเลสแล้ว) แต่ชีวิตท่านก็ยังไม่หมด วิบาก ยังมีความเจ็บป่วยเช่นคนธรรมดา ดังที่ท่านได้เทศนาในรายการขออนุญาตโฮมที่ศิระะอโศก ในวันนี้ตอนหนึ่งว่า....สิ่งดีจะมาช้า แต่สิ่งไม่ดี เหมือนหมาล่าเนื้อคอยเล่นงานเราอย่าไปกลัว ใช้ หนีไป อย่างเก่งก็ตาย ตายเราก็ได้ใช้หนีไป เกิด มาใหม่เราก็ได้ร่างกายใหม่ ทำดีเข้าไว้ทำดีให้มาก แล้วก็ตาย

ปัจจุบันบอกว่าเหลืออีก ๒๐ นาที แต่ยังต้อง โกนหัว ต้องอาบน้ำ แล้วการอาบน้ำนี้พ่อครูต้อง สปาด้วยฉี่อีกต่างหาก และภายใน ๒๐ นาที ต้องทำให้เสร็จทั้งโกนหัว ทั้งสปา ทั้งอาบน้ำ ทำ

หลังรายการขออนุญาตโฮมที่ศิระะอโศกวันนี้ พ่อครูก็ได้ไปเยี่ยม “ห้างสรรพสินค้าเพื่อสุขภาพ” ของชาวศิระะอโศก ที่ชาวชุมชนศิระะอโศกช่วย กันสร้าง เพื่อรองรับการซื้อสินค้าเกี่ยวกับสุขภาพ ที่มีการสั่งซื้อมาอย่างมากมายในช่วงนี้ เพราะที่

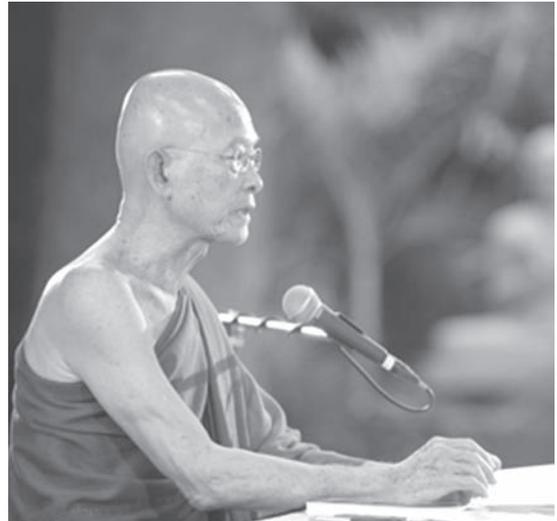
ศิระชอโศกมีการเปิดคอร์สสุขภาพล้างพิษตับ และได้รับความนิยมมีคนมาเข้าคอร์สและซื้อสินค้าเกี่ยวกับสุขภาพมากมาย จนต้องเปิดร้านนี้ขึ้นมา และวันนี้พวกเขาก็ได้ขอให้พ่อครูทำพิธีเปิดร้านให้ ซึ่งพิธีเปิดร้านก็เรียบง่ายอย่างที่สุด(เท่าที่ผู้เขียนจะเคยพบเห็นมา) คือพ่อครูก็เปิดประตูร้านเข้าไป พร้อมกับมีเสียงอนุโมทนาสาธุการจากชาวชุมชนศิระชอโศก แค่นี้ก็เสร็จการเปิดร้านแล้ว

จากนั้นพ่อครูก็ได้เข้าไปเยี่ยมชมร้าน พอออกมา ชาวศิระชอโศกก็ขอให้พ่อครูตั้งชื่อร้านให้ โดยถามพ่อครูว่า พ่อครูจะให้ชื่อหิ้งดี(ถามเป็นภาษาอีสาน) ดังนั้นพ่อครูจึงให้ชื่อร้านนี้ว่า **“เฮือนหิ้งดี”** คืออะไรมาดีทั้งนั้น **เป็นร้านที่จะมีแต่การทำดี ทำกุศลอยู่ให้ถึงพร้อมนั่นเอง** เข้ากับชีวิตพ่อครูที่มีแต่ทำกุศลอยู่ตลอดชีวิต

พอออกจากศิระชอโศกพ่อครูก็แวะไปดูรถสิบล้อขนปุ๋ย ที่ประสบอุบัติเหตุ หงายท้องอยู่ข้างทาง ที่จะมาศิระชอโศก ไม่ไกลนัก จากศิระชอโศก โดยรถสิบล้อคันนี้ขนปุ๋ยมาจากบ้านราชาเพื่อมาส่งที่ศิระชอโศก แต่เคราะห์ร้ายประสบอุบัติเหตุ รถเบรคไม่อยู่ตกลงไปข้างทาง หงายท้อง แต่เศษขบวนที่คนขับรถไม่ได้รับบาดเจ็บแต่อย่างใด มีแต่คนที่นั่งข้างคนขับบาดเจ็บเล็กน้อย

มีคนถามว่าคนขับห้อยอะไร คนขับตอบว่าห้อยจี้โบโพธิ์ พ่อครูบอกว่า อย่าไปบอกใครเขียนนะ ว่าห้อยจี้นี้แล้วรอดจากอุบัติเหตุ เตียวคนแห่มาขอมากมายเลย .....**แม้แต่ความหลังแบบอเทวนิยมพ่อครูก็ไม่ปรารถนา..**อย่างนี้แล้วลูกๆคงต้องพากเพียรให้มากๆ ใส่ใจฟังธรรมพ่อครูให้เข้าใจ แล้วปฏิบัติให้เอาจริง เพื่อไม่ให้เสียเวลาชีวิตของพ่อครูที่ได้พากเพียรใช้ทุกเวลาวิภาที่เพื่อรื้อขนส้วโลกผู้นำสงสาร.....

โวจาทพ่อครูหลังสวดปาติโกฏ ณ โบสถ์สันตโศก

ผมเองผมทำงานนี้ ผมใช้ตัวตัดสินลำคัญก็คือ พิจารณาจากสิ่งที่มีมันวิ่งเข้ามาจนเราว่ามันคืออะไรบ้าง และไอ้สิ่งที่วิ่งมาจนเราเนี่ย ผมถือว่า ผมไม่ได้อยากนะ ผมไม่ได้เล่นลานเป็นคนไปหามานะ มันมาหาเรา ให้เราทำ เราก็มีสลิตีเลือกเอา เลือกเอาเท่าที่เราคิดว่า ควรไม่ควร.. ที่ผมทำงานนี้ผมทำอย่างนี้ทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นการออกอากาศทางดาวเทียมนี้ก็ตาม ไอ้โฮไม่รู้ก็แสนเรามีที่ไหน ลำพังผมเองผมจะไปมีใจสู้ได้อย่างไร แต่เขามาเสนอ และก็อะไรหลายอย่างต่างๆนานา และพวกเราด้วยก็เอา ต่างคนต่างรับปากก็เอาสิ!.. ถ้าทุกคนต่างมันใจก็ไม่ว่าอะไร ผมก็ตัดสินเอาตามที่เหมาะ ไม่ได้อัดสินด้วยความใจแรงใจร้อนอะไร บางคราวเหตุบังจัญ มันยังไม่เหมาะไม่ควรผมก็ไม่เอาด้วย ก็อย่างนี้แหละก็ต้องใช้ดูเอาว่ามันเป็นจริงไหม ถ้าใจมันอยากเห็นว่ามันก็น่าได้เนะนี้... มันตะกอละ ถ้ามันตะกอละแล้วมันไหวไหมละ ถ้ามันไม่ไหวนี่ก็ดูตามเนื้อของมัน ก็ถ้ามันไม่ไหวไปเอาเข้าไปได้

โอวาท เรื่องสลายอัตตา (โอวาทต่อกันหลังสวดปาติโมกข์ ณ โบสถ์สันติอโศก ๒๘ พ.ย.'๕๕)

ยังไง ไปตายดาบหน้าเท่านั้นเอง เราก็ต้องดูตาม
เหมาะสมตามควรตามจริง ก็เป็นไปได้ทุกวันนี้
ผมก็ว่ามันยังไม่เสียทำเลเสียที่อะไรในการทำงานนี้
ที่สำคัญที่สุดคือ ผมไม่ได้ทำด้วยความอยาก
อันนี้เป็นเครื่องตัดสินหลักแรกเลย ผมไม่ได้
ได้ทำเพราะผมอยากจะทำอย่างนี้อยากจะทำ
อย่างนั้น ยกตัวอย่างง่ายๆ อยากจะออกไป
ชุมนุม พุทโธเอ๊ย! มันเหนื่อยจะตาย มัน
ลำบากจะตาย ....

“ไม่ได้อยาก แต่ว่ามันสมควรเราก็
ต้องทำ และหากปล่อยให้มีความอยากเข้า
ครอบงำเมื่อใด เรื่อง “เล็ก”ๆ ก็จักกลายเป็น
เป็นเรื่องใหญ่ๆ ไปทุกเรื่อง!”

วิถีชีวิตมันจะต้องเป็นไป พวกคุณ
(สมณะ)เดินทางมาแล้ว นี่เรียกว่าทางอาริยะเป็น
ทางที่จะให้เราเป็นมนุษย์แบบนี้ เป็นมนุษย์ที่
จะต้องศึกษาฝึกฝนทำตนให้เป็นอย่างนี้ไป
คุณจะทำเอาเขตไหนก็แล้วแต่...เขตอรหันต์หรือเขต
ต่ออรหันต์อีก...มันก็มีอย่างนั้น...แค่นั้นแหละ!
คุณจะทำเอาอย่างไหนก็แล้วแต่... มันก็ทิศทาง
เดียวกัน...จริงๆไม่ได้แยกกัน...ไม่ว่าเป็นอรหันต์
หรือโพธิสัตว์ คือเป็นประโยชน์ตน-ประโยชน์
ท่านอยู่ในตัว มันไม่ได้แยกกันหรอก คนที่แยก
นั้นอัตรามันพาแยก จะเอาแต่ประโยชน์ตน...
อ้าว! มันก็บอกอยู่แล้วประโยชน์ตนคือ...คุณนี่
เอาแต่ตนใช่ไหม?...มันก็อัตรากันอยู่แล้ว...มัน
ไม่ใช่!... **ประโยชน์ตนจริงๆคืออะไร?... คือ เอา
ตนออก...เอาตนออกก็คือ ไม่ให้มีตน...เมื่อไม่
ให้มีตนก็คือ เป็นหนึ่งเดียวกับทุกๆคน... เป็น
หนึ่งเดียวกับทุกๆคนก็คือ คุณก็ต้องประสาน
คุณก็ต้องช่วยกัน ต้องจับมือกัน คุณก็ต้องเป็น
หนึ่งเดียวกับอันอื่น คุณก็ต้องเอาของคุณไปเป็น
คนอื่นใช่ไหม?...คุณก็ต้องเอาของคุณไปเป็นคนอื่น
นั่นคือไม่มีตน ละตัวตน กระจายตัวตนออกไป
ก็ไม่ต้องมีตัวตน...ก็ต้องไปสัมพันธ์ไปเชื่อมโยง...
ไปช่วยเหลือเกื้อกูล...ไปติด...หรือไปผสมผสานตัด
นี้พูดเป็นลีลาของสังฆธรรมใช่ไหม... มันก็อย่างนี้ !**

ที่นี้พูดเป็นรูปธรรมเลยก็คือไป
สัมพันธ์คนอื่น ไปช่วยคนอื่น จับมือกับคนอื่น
ร่วมกับคนอื่น ทำงานร่วมกับคนอื่นเท่านั้นเอง...
สุดท้ายกรรมทำการกระทำกับคนอื่น ไม่กระทำ

เพื่อตน คุณก็กระทำกับคนอื่น... ก็เพื่อใครละ ..เพื่อทั้งหมด.. ร่วมมือกับคนอื่น...กระทำเพื่อใคร? เมื่อไม่มีตัวตนคุณก็ทำเพื่อทุกคน...ใช่ไหม?

ประโยชน์ตนก็คือการละตัวตน เพราะเราต้องยอมละตัวตนไปทำกับคนอื่น...ให้ไปเป็นตัวอื่นไปเป็นคนอื่น...แล้วเป็นคนอื่นอย่างไร...**ทิศทางโลกุตระก็คือ ดึงคนออกจากความเป็นตัวตน** โลกุตระดึงคนที่มันยังเป็นตัวตน...ดึงออกมาให้หมดความเป็นตัวตน...เราก็ทำอะไร?... ทำทั้งตัวเขา...ไม่ให้เขามาเป็นตัวตน...ดึงทั้งเขา...ให้เขาต้องทำงาน...ดึงเขาช่วยเขาให้ดึงความเป็นตัวตนของเขาออกมา เราต้องทำงาน ใช่ไหม!

นี่คือประโยชน์ตน ประโยชน์ท่านมันอันเดียวกันเพราะฉะนั้นคุณจะบอกว่าคุณเป็นโพธิสัตว์ คุณจะเป็นอรหันต์ไม่ต้องไปพูดหรอก! มันไม่ได้แยก...พลังงานมันไปสองทิศ...ไม่ไปทางนี้ มันก็ไปทางนี้ ใต้ตัวจบนั่นคือตัวกลางๆ...แต่กลางแล้วนี่มันเป็นตัวจบ...แล้วเมื่อคุณยังมีชีวิต คุณไม่ไปทางนี้...คุณก็ไปทางนี้ **“ความเป็นกลางคือต้องเลือกเข้าข้างกุศล ไม่ทำอกุศล” สัพพปาปัสสะ อกรรมกุศลัสสุปสัมปทา** คนที่จิตสะอาดแล้วก็ต้องอยู่กับข้างบัณฑิต แล้วคนที่มีปัญญาแล้วใครจะไปอยู่ข้างพาลละ มันก็ต้องอยู่กับบัณฑิต

โอวาท เรื่อง...อย่าติดแป้น! (โอวาทหลวงพ่อติปิโภกย์โดยพ่อครู ณ โบสถ์สันติอโศก ๑๑ ม.ค.' ๕๖)

พ่อครูเกริ่นกล่าวถึงพระไตรปิฎก ที่ได้นำมาอธิบายสอนธรรมในตอนนี้ ว่าเป็นฉบับที่พระมหากัสสปะเป็นผู้นำทำสังคายนา จึงเป็นพระไตรปิฎกของสายเจโต คำสอนจึงเป็นก้อนๆ ขึ้นๆ ส่วนมหายานเป็นสายปัญญา จึงฟุ้งบานเต็มโลก ด้านเจโตเสียไปทางถิ่นนั่งมีทัง ส่วนปัญญาจะเสียไปทางอุทซัจจกุกุกจัจ แต่ถ้าพาทำอย่างสัมมาทิวฐิติก็จะไปได้

พ่อครูไม่ได้มาย่อหย่อนโดยเอาลามาบ่าเรอพวกคุณก็เลยทนอยู่ได้ ถ้าไม่ต้องทนก็ไม่ มีปัญหาที่ดีใช้ได้ทุกคน ก็ดูที่ใจว่าใจฝึนอยากสัก ด้วยกามหรือด้วยอัตตา ถ้าได้บ่าเรอใจด้วยกามก็ได้เสพรสทางทวาร ๕ ถ้าบ่าเรออัตตาก็ยึดให้ได้ สมใจกูตามที่มุ่งมาดปรารถนาเป็นตัวกูของกู เป็นตัวราชาผสมโลก ราคะนั้นเสพรส ถ้าเลิกเสพรสก็เหลือตัวกูของกู รูปาวจรอรูปาจรจริงๆ กามก็เป็นตัวกูของกู แต่เป็นของตัวไปไม่ได้ เพราะเสพนั้นรสสุขก็เพียงชั่วแวบเป็นเหมือนฟองน้ำ พยับแดด เหมือนหยวกกล้วย(ที่ไม่มีแก่นสาร)

มันชั่วล้มผัสพอดอนล้มผัสก็เป็น
ความจำเป็นของแห่งมันจึงเป็นของเท็จไม่มีตัวตน
เป็นมายา **ใครเห็นว่าความสุขมันเป็นอนัตตา
พิจารณาให้เห็นความจริงตามจริงว่ามันทุกข์** เพราะ
เราคิดว่าต้องได้ต้องมีต้องเป็นตามที่ยึด เมื่อยึด
คุณต้องบำเรอ คุณยังถือว่ามันจริง ไอร์สลอม
ว่าสุข อาการอย่างนั้นมันต้องเหลืออยู่ แต่แค่
รสปริก ตอนนี้นึกไปก็มีแต่ว่ามันแสนร้อน ไอ้ที่
อุปาทานว่าอรรอยนั้นเป็นของหลอกเราหลอกตัว
เองมานาน ถ้าใครเข้าใจแล้วไม่มีรสสุขทุกข์ ก็
ไม่ดูดี ไม่ผลัก มีแต่จะรู้ความจริงตามจริง

อย่างพริกนี่ก็รู้ว่าแสบทนลำบาก
หรือเย็นเกินทนไม่ค่อยไหว สิ่งเหล่านี้แต่ก่อน
เราคิดว่าอรรอย ต้องนำเย็นจึงชื่นใจ แต่ตอนนี้
เอาน้ำอุณหภูมิปกตินี้แหละ ถ้ามันเคยฝึก
ก็พอได้อย่างคนจีนดื่มน้ำร้อน ปากลิ้นไม่พอง
เพราะเขาฝึกมา แต่เราลองดื่มดูบ้างก็ปากพอง
เช่นเดียวกับคนลุยไฟได้ คนเดินบนมีดดาบได้
หนังเหนียว ถ้าไม่ฝึกรับรองขาด!

พลังพิเศษเหล่านี้มันเหนือสามัญเป็น
อิทธิปาฏิหาริย์ อาเทศนาปาฏิหาริย์ที่รู้จักคน
เรามาฝึกธรรมะพระพุทธเจ้าไม่ให้ไปศึกษาเหล่านี้
พระพุทธเจ้าไม่สรรเสริญบริกาษอีกด้วย แต่ถ้า
คุณฝึกไปเป็นโพลิสต์ก็จะมีได้มีให้ครบ การเป็น
พระพุทธเจ้าต้องครบทุกอย่าง แต่ถ้าคุณจะมีก็
ต้องเป็นอรหันต์ก่อน ก็จะมีประโยชน์ได้ อย่าง
ปางนี้พ่อท่านก็เคยฝึกมาแต่ว่าในยุคนี้คนจะไป
หลงมากกว่า ถ้าเราใช้คนจะติดอาเทศนา-อิทธิ
ปาฏิหาริย์จะให้ธรรมะไม่เข้า จะเป็นภัย ซาตินี้
พ่อครูจึงเก็บใส่ลิ้นชักไว้

การปฏิบัติธรรมพระพุทธเจ้าแบบชาว
อโศกยืนอยู่ได้เพราะเป็น **“จริง”** ในนามธรรมจน

เป็นถึงมีรูปธรรม เราไม่ไปแย่งลาภ ยศ สรรเสริญ
แย่งกามอัตตาทัน เป็นรูปธรรมที่คนเห็นชัดทั้งที่
เราไม่ใหญ่มาก แรงดูดของโลกสูงกว่าแรงธรรมะ
เทียบกันไม่ติดไม่รู้ก็ต่อ จึงยากลัส แต่ก็เป็นไปได้
ถ้าเป็นไปไม่ได้ พ่อครูจะมาทำอะไรได้ ต้อง
สอดคล้องทั้งผู้ให้ผู้รับในมูลสูตรต้องมีจังหวะเป็นมูล
ในพวกที่เขาต่อต้านเรา เขาปิดประตูรับไม่มี
ปรโตโฆษะอย่าไปดันเสียเวลา เขาไม่รับหรอก

แต่ละคนที่มาจะมีความมุ่งมาด
ปรารถนา อย่างมหาเถรสมาคมพวกที่จะเข้ามา
หากินแฝงอยู่จะมากกว่าพวกที่ตั้งใจปฏิบัติ
ส่วนใหญ่มาเพื่อหาเลี้ยงตัวเองก็บาปของเขาที่มา
เกาะศาสนา ใช้เป็นเครื่องหากินเลี้ยงชีพทั้งๆที่
ตนต้องทำงานให้คุ้มกับการเลี้ยงชีพอันนี้เป็นลัจจะ
เราต้องทำเกินทำเพื่อไว้ เพราะแต่ก่อนนี้เรา
เอาเปรียบเขามาเท่าไรเราไม่รู้

กรรมเป็นของจริง อรรถภาพของแต่ละ

คนคือคลังความจริง คนเราอยู่กับอวิชชามาก่อน ทั้งนั้น บาปบุญอยู่ครบ บาปไล่ทำลายเรา แต่บุญจะมาช้าๆ บาปเหมือนหมอลำเนื้อ แต่บุญมาอย่างเรือเกลือ ลัจจะว่าบาปเหมือนคนใจร้อนจะแรงกว่าคนที่รัก นอกจากพวกรักดำตฤชณา แต่บาปนี้มาก่อนระคะคนที่สะสมมากกับพยาบาท มันจะเป็นคลังของสมบัติกรรม เป็นของตนทำอะไรตนเป็นทายาทต้องรับมรดก ไม่มีขาดหกตกหล่นไม่ระเหยระเหิด พาเราเกิดเป็นสัตว์นรก ถ้าแก้ไม่ได้ก็เป็นอเวไนยสัตว์ นึกไม่ออกว่าทักซิณเขาจะแก้ไขตัวเองอย่างไร เพราะเขาหลงว่าสิ่งที่เขาทำยิ่งใหญ่จะเป็นเจ้าโลกทั้งที่อายุก็มากขึ้นป่วยก็ป่วย เขายังอยากยิ่งใหญ่ เขายังโกหกหลอกลวงมาก ก็ยิ่งแสดงให้เห็นว่าเขาแก้ไม่ได้

ขอเตือนพวกเราว่าอย่าติดแป้น เราอยู่สบายไปวันๆแต่ก็ไม่เลื่อนฐาน เมื่อกิเลสเราเหลือน้อยลงก็อ่านได้ยาก เห็นได้ยาก และไม่เดือดร้อนมากด้วย แต่จะเกิดปัญญาจรามตา(ติดฐานยินดีในความเนิ่นช้า) จะเร่งรัดพัฒนาได้ด้วยโพชฌงค์ มีสติเป็นหลักตัวกลางใหญ่เบื้องต้น ต้องทำสติให้เป็นองค์ของการตรัสรู้ สติเฉยจะไม่พาบรรลุหรอก เพียงแต่รู้ตัวทั่วพร้อมอย่างที่เขาสอนกันทั่วโลก ก็ไปติดสบาย(ยถาสุขขังขิเมวิหฺรโต)ที่สำคัญต้องมีผัสสะ ปฏิบัติต้องมีผัสสะ จึงจะรู้กิเลส ต้องโลมาตั้งแต่อบายก่อน แล้วไปเรื่องกามคุณ เรื่องหยาบเราก็พอรู้แต่ในเรื่องกามาวจรก็ต้องมีผัสสะกระทบแล้วจะออกมา

ต้องเอาไปตรวจสอบว่าได้ผลอย่างที่ครูสอนหรือไม่ หรือว่าอยู่ไปวันๆ เพราะสบายแล้วก็จะไม่เก่งต่อผัสสะ ก็จะไม่ทำงานอันควร ผู้ทำงานอันไม่มีโทษจะมีผัสสะอยู่ตลอด มีใจหทัย

มีแบบฝึกหัดอยู่ตลอดเวลา พ่อครูไม่ชอบจู้จี้คุณคุณไม่ทำเลวร้ายก็ไม่มีอะไร แล้วทุกวันนี้ชอบคุณที่ ไม่มีเรื่องสตรี-กับสตังค์-ไม่สังฆเภท ถ้าอโศก รักษาสถานะอย่างนี้ไว้ได้ ศาสนาจะไปได้ยาวนาน แต่ห้ามไม่ได้ในอนาคตจะมีคนชั่วเข้ามา

มีเรื่องการไปต่างประเทศของสมณะ พ่อครูว่า การไปเที่ยวนี้ไม่ดี นักเที่ยวนี้ไม่ดี จะไปดูโน่นนี่ ก็ไม่จำเป็น แคเห็นในภาพในรูปก็พอแล้ว กิเลสมันให้เราทำเกินกาล ต้องไปดูสังฆนียสถาน ในรูปที่เขาถ่ายมาให้ดูก็ละเอียดยิ่งกว่าดูเองอีก จิตอยากเที่ยว นั่นคือกิเลส ถ้าคุณอยากเที่ยว นั่นคือมีกิเลสอยู่ ถ้าอยากทำงานกับอยากไปเที่ยว นั่นต่างกัน ถ้าอยากทำงานไม่มีโทษนี้ สนับสนุนให้ทำเลย!

การศึกษาที่เรานำหน้ากว่าทางโลก (ขอบุญโสมที่บ้านราช ๑๑ ปี.ค.'๕๖)

บ้านราชจะเป็นราชธานีแห่งอุดมการณ์ คำว่าราชธานี ที่จริงเป็นเมืองที่ใหญ่ สมัยโบราณยิ่งใหญ่มาก แม้ปัจจุบันคำว่าราชก็ยังใหญ่ แม้แต่ในแผ่นดินที่ไม่มีพระมหากษัตริย์ เขาก็ยอมรับเป็นสากล เราเอาคำว่าราชเอามาใช้ประกอบ ไม่ได้ตั้งเอง เอามาจากจ.อุบลราชธานี

นายเสริมศักดิ์ พงษ์พานิช รรมช.ศึกษาธิการ
ศ.(พิเศษ)ดร.ภาวิศ ทองโรจน์ ในฐานะประธาน
คณะกรรมการปฏิรูปหลักสูตร และตำราการ
ศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหารสำนักงานคณะ
กรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พร้อมนักการ
ศึกษาร่วมประชุมประมาณ ๕๐ คน

ศ.(พิเศษ)ดร.ภาวิศ กล่าวว่า คณะ
กรรมการปฏิรูปหลักสูตรฯ ตั้งเป้า ๖ เดือน
จากนี้จะร่างกรอบแนวทางการปฏิรูปหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐานให้เสร็จ แต่ยังไม่สามารถที่
จะนำมาใช้ได้ทันทีเพราะต้องดูในรายละเอียดต่างๆ
อีกครั้ง ส่วนสาระสำคัญที่จะปรับแน่นอน เป็น
เรื่องการลดชั่วโมงเรียนในชั้นของนักเรียนแต่
ระดับชั้นลง เนื่องจากพบว่าเวลาเรียนของเด็ก
ไทยในแต่ละช่วงชั้นต่อปีมากเกินไป เช่น
ประถมศึกษาเรียนประมาณ ๑,๐๐๐ ชั่วโมง
มัธยมศึกษาเรียนประมาณ ๑,๒๐๐ ชั่วโมง เป็นต้น

ศ.(พิเศษ)ภาวิศ กล่าวต่อไปว่า เมื่อ
เปรียบเทียบชั่วโมงเรียนของนักเรียนไทยกับ
ประเทศอื่นพบว่า ประเทศไทยมีจำนวนชั่วโมง
เรียนต่อปีสูงเป็นอันดับ ๒ ของโลก รองจาก
ประเทศในแถบแอฟริกา ซึ่งเรียนประมาณ ๑,๔๐๐
ชั่วโมงต่อปี แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก
กลับต่ำลงเรื่อยๆ ขณะที่ประเทศที่มีผลสัมฤทธิ์
สูงอย่างเกาหลีใต้ ญี่ปุ่น มีชั่วโมงเรียนต่ำกว่า
๑,๐๐๐ ชั่วโมงต่อปี โดยเฉพาะฮ่องกงซึ่งประสบ
ความสำเร็จในการพัฒนาการศึกษาอย่างมาก มี
ชั่วโมงเรียนต่อปีแค่ ๗๙๐ ชั่วโมง ส่วนยูเนสโก
กำหนดชั่วโมงเรียนของนักเรียนที่เหมาะสม ๘๐๐
ชั่วโมงต่อปี

**(อันนี้โอศกเราทำมาแล้ว แต่เขา
ยังไม่เห็น เรายังเป็นผ้าขี้ริ้วห่อทอง)**

ตอนนี้เรามีนงานเข้าเยอะ ให้พวกเรา
ก็เอาใจใส่ขมิ้นพริกเพียร ทำให้สำเร็จเข้าเป้า
ช่วยกันคิด อย่าไปคิดเอาแต่ใจตัว เอาแต่ใจตัว
นี่แหละจะทำให้ซ้ำ ให้ปรึกษาหารือกัน คนไหนที่
เก่งที่ดีให้ระวัง**“มานะอัตตา!”** ถือดีถือตัวของ
ตนเอง ระวังมันจะหลงว่าเราเก่ง แล้วก็ถือดีถือ
ตัว ถ้าจะดี และเก่ง ก็เอาสิ แต่อย่าหลงตัวเอง
พยายามอย่าถือดี แล้วถ่อมตนไว้ เพื่อแผ่ความ
เก่งความดี ขยายกว้างแก่คนอื่น ช่วยบอกสอน
คนอื่น แล้วก็จะได้เบาแรงเรา เราไม่ได้ขึ้นกับ
ลาภยศสรรเสริญ โลภียสุขหรืออามิสแล้ว เมื่อ
ไม่ได้ทำเพื่ออามิส ก็ลดความเห็นแก่ได้ เพื่อตัว
เอง ก็ตัดปัญหาไป อำนาจการต่อรองก็ลดลง
มันง่ายขึ้นเยอะ

มีรายงานเรื่องการศึกษาราชการว่า จากการประชุมระดมความคิดเรื่อง
กรอบแนวทางการปฏิรูปหลักสูตรการศึกษาขั้น
พื้นฐาน ในวันที่(๑๐ มี.ค.) ที่โรงแรมมิราเคิล
แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพฯ โดยมี
นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา รรมว.ศึกษาธิการ

“การลดชั่วโมงเรียนที่วุ่นนั้น ไม่ใช่จะทำให้เวลาเรียนของเด็กลดลง แต่ลดการเรียนในชั้นเรียนเท่านั้น ส่วนเวลาที่เหลือให้เด็กได้เรียนรู้นอกห้องเรียน อาทิ การให้นักเรียนทำกิจกรรมหรือทำโครงการต่างๆ ซึ่งครูจะต้องช่วยเสนอแนะด้วย ผมขอย้ำว่าการปฏิรูปครั้งนี้ไม่ใช่จะทำเฉพาะการปฏิรูปหลักสูตรอย่างเดียว เพราะคงจะไม่สามารถทำให้แก้ไขปัญหาการศึกษาที่ป่วยหนักได้เลย แต่จะต้องปฏิรูปเรื่องอื่นๆควบคู่ไปด้วย ทั้งการปฏิรูปครู เร่งสร้างความเข้มแข็งปฏิรูปไอซีทีเพื่อการศึกษา และปฏิรูปโครงสร้าง” ศ.(พิเศษ)ดร.ภาวิช กล่าว

ด้านนายพงศ์เทพ เทพกาญจนา รมว.ศึกษาธิการ กล่าวว่า กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) จะปรับลดชั่วโมงเรียนทุกช่วงชั้นแน่นอน เพราะนักเรียนประเทศอื่นไม่ได้เรียนมากอย่างนักเรียนไทย แต่กลับมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีกว่า อีกทั้งต้องเปลี่ยนทัศนคติของสังคมไทยที่คิดว่าเรียนมากจะรู้มาก ซึ่งไม่จริง แม้เด็กบางคนเรียนมากแต่กลับคิดวิเคราะห์ไม่ได้ หรือไม่มีทักษะอื่นเลย ดังนั้นคงต้องมาทบทวนหาชั่วโมงที่เหมาะสมกับเด็กไทยว่า ควรจะเป็นเท่าไร

ด้าน รศ.ดร.สมพงษ์ จิตระดับ อาจารย์คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่า ตนเห็นด้วยที่ ศธ. จะปรับลดชั่วโมงเรียนลง เพราะทุกวันนี้เด็กไทยเรียนมากเกินไป และเมื่อเด็กต้องเรียนในชั้นเรียนมาก จึงไม่มีเวลาไปเรียนรู้ทักษะอื่นๆ อย่างไรก็ตามศธ. ต้องกล้ายกเลิกหลักสูตรฉบับปัจจุบันเลย ยกเว้นหลักสูตร

สูตรใหม่ขึ้นมาใช้แทน เพราะใช้มานาน มีจุดบกพร่องและไม่ทันสมัยแล้ว (จากเดลินิวส์ ๑๒ มี.ค. ๕๖)

พ่อครูตั้งข้อสังเกตว่า เด็กเราเรียนจบ ม.๖ แล้วไปเรียนต่อ ม.อุบลฯ ได้เกียรติยศมากันหลายคน ที่ตั้งข้อสังเกตนี้ไม่ใช่เรื่องเล่น เป็นข้อชี้บ่งให้เห็นว่า เด็กเรา ๑๕ คนได้เกียรติยศมั่งตั้ง ๔ คน อีกรุ่น เด็กเรา ๗ คนได้เกียรติยศมั่งตั้ง ๓ คน ในปีที่สามเรียน ๕ คน ได้เกียรติยศมั่งอีก ๒ คน ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ และเรื่องนี้ นักเรียนสัมมาสิกขาราชธานีโอศอกไปแข่งขันกับนักเรียนโรงเรียนเอกชนทั่วภาคอีสาน เด็กนักเรียนเราได้เหรียญทอง ๑๗ เหรียญทอง ๕ เหรียญเงิน ๒ เหรียญทองแดง รวม ๒๔ เหรียญ เราส่งทั้งหมด ๒๕ รายการ ได้เหรียญมา ๒๔ รายการ ที่ไม่ได้คือคณิตศาสตร์

เรื่องการศึกษาที่เป็นอยู่ขณะนี้ เราปรับมาก่อนเขา นำหน้าเขา อย่างที่มีหลักฐานอ้างอิง เขายังงงๆ ยังเห่ออย่างเก่าอยู่ พ่อครูมาพานำให้เจริญ แต่เขาไม่เชื่อหรือกตอนนี้เขาก็แค่เอ๊ะๆๆ ว่ามันจะใช่หรือเปล่า ยังไม่เชื่อ ก็

ให้ดูไปเถอะ แม้แต่ว่าประเด็นเถรวาทในเมืองไทย
ไม่รู้จักโพธิสัตว์ พ่อครูจึงต้องยืนยันประกาศ
พิสูจนีให้ดู ๔๐ ปีผ่านมา ยังไม่พอใจๆ พ่อครู
ยังมีความโลภในสิ่งที่เจริญ ก็อยู่เพื่อสร้างพวกเรา
พวกเพียรเอาใจใส่ให้เจริญยิ่งกว่าพ่อกว่าแม่
คือไม่บ่าเรอ ไม่ปล่อยยให้หลง อะไรที่พ่ออนุโลม
ก็ให้บ้าง แต่เคร่งครัดไว้ **ตั้งตนบนความลำบาก
ไม่เอายศฐาซึ่ง ไม่ปล่อยยให้ระเริงหลงสุข
แต่ต้อง ทุกขย อัตตาทัง** เราได้ดีมาทุกวันนี้
เพราะมีการตั้งตนอยู่บนความลำบาก

ตอนนี้เรากำลังมีงาน ที่จะเชื่อมโยง
เข้าสู่สังคม มันเป็นประโยชน์ทั้งเราและเขา ไม่
ใช่ว่าแต่เราที่ได้ประโยชน์ เราได้ทำงานสร้าง
ความชำนาญ ได้ฝึกฝนอดทน แม้แต่ได้ปฏิบัติ
ธรรม ถ้าเข้าใจว่า**ทำงานคือการปฏิบัติธรรม** อย่าง
พวกเราพ่อครูพาทำ ให้มีสัมมา สังกัมปะ วาจา

กัมมันตะ อาชีวะ
ทั้งสี่กรรมอยู่ใน
ภาคปฏิบัติทั้งสิ้น
ให้รู้มีจฉา รู้
สัมมา ถ้าเข้าใจ
สังกัมปะ ๗ แล้ว
ป รับ ปรุ งได้
จัดการได้ ให้
เป็นสังขารที่
พัฒนาเป็นวิชชา
ไปควบคุมสังขาร
ไม่ใช่วิชชาที่ไป
ควบคุมสังขาร
มันจัดการถึง
ต้นตอ คือวจี
สังขารที่อยู่ในจิต
ยังไม่ออกมาเป็น

วาจากรรม จิตเป็นประธาน เป็นอำนาจ เป็นพลัง
การเกิดการตายคือการเวียนวนของชีวะ
เช่นดินเป็นก้อน จนสลายเป็นผงเป็นอากาศ ก็
หมุนเวียนกลับไปมา จนแปรมาเป็นธาตุชีวะก็
เปลี่ยนแปลงไป เกิดขึ้นตั้งอยู่ดับไป จนกว่าจะ
เปลี่ยนจากนามไปหารูปอีกทีหนึ่ง คือนิพพาน
คือให้ธาตุจิตของเราให้กลายเป็นดินน้ำไฟลมได้
ไม่อย่างนั้นต้องมีอุปาทานยึดติดจิตเป็นธาตุ
วิญญาน เป็นจิตนิยามอยู่แตกสลายไม่ได้ ซึ่ง
วิทยาศาสตร์เขาสลายนิวเคลียสได้ อย่างไอส์ไตน์
สลายนิวเคลียสได้ $E = MC^2$ ธาตุเป็นสสารแตก
ได้ แยกธาตุเป็นนิวเคลียสได้พลังงานมหาคาล
ของเราก็เป็นธาตุทางจิตวิญญาน เป็นวิญญาน
ธาตุ จิตธาตุ หรือมนธาตุก็เรียก ผู้สามารถ
แตกแยกวิญญานธาตุให้เล็กลงๆได้ ละเอียดได้
เก่งเท่าไรรก็ได้ พลังงานที่เหมือนนิวเคลียสไว้

เป็นลัจจะ ผู้ที่บรรล
ธรรมจะแยกธาตุที่
ทำให้เราขยันน้อยออก
แล้วมันจะขยันมาเอง
พลอดขี้เกียจได้ก็จะ
ขยันขึ้นเอง มันเป็น
ภาวะคู่เป็นธรรมชาติ
ของขยันกับขี้เกียจ
จะรู้ว่าขยันนี้มันก็เป็น
สุขดี ขยันก็ไม่เห็น
ทุกข์เลย งานหนักก็รู้
ว่างานหนัก ก็ทำไป
จะทนเก่งทำเก่งขึ้น
เรื่อยๆ ฝึกฝนไป
คนไม่ฝึกก็ไม่ได้ ยิ่ง
ในวัยที่เป็นวัยเจริญ
พันธุ์ จะยิ่งสร้าง

สภาวะเก่งเลย ถ้าเด็กคนไหนเอาถ่านในวัยเจริญพันธุ์ จะสร้างบาทฐานให้ตัวเองแข็งแรงได้ ทั้งรูปและนามเลย ก็ค่อยๆเป็นไปเด็กเราที่รู้ทางก็ทำพอครูไม่บังคับ มีฉันทะเป็นมูล แล้วมามนสิการมาทำใจในใจเป็นหลัก

พวกเราในด้านการศึกษานี้ถึงขั้นจะทำการวิจัยต่อจากไอส์ไตน์คือ $E = MC^2 + A$ และ A คือที่พ่อครูค้นพบต่อยอดของไอส์ไตน์คือ Abstract หรือ Absolute หรือนามธรรม ถ้าเอานามธรรมมาสร้างพลังงาน(E) โดยรูปและนามคือ M กับ C มันก็คูณ หรือยกกำลัง แล้วก็บวกกันไปตามเหตุปัจจัยก็แต่ละคนจะได้พลังงานเพิ่มมา คือ A ตัว E ก็สูงขึ้นไม่ใช่แค่ปากเปล่า เป็นสูตรที่แท้จริง แต่ต้องมีปัญญาารู้ถึงขั้นนาม ถ้าสามารถสังเคราะห์รู้สิ่งกัปปะ ๗ รู้มาตรวัต เช่น เจโตปริยญาณ ๑๖ แจกเป็นเวทนา ๑๐๘ เอามาปฏิบัติมนสิการเป็นสังกัปปะ ๗ คือกระบวนการ process ของการสังเคราะห์ของจิตวิญญาณที่แท้จริง ต้องเรียนรู้เป็นกระบวนการทัศน์ก่อน เป็นมโนทัศน์ก่อน ต้องเข้าใจเป็น concept ก่อน แล้วมี process ทำให้เกิดมีพลังงานที่มีจิตวิญญาณเป็นประธาน

พลังงานที่มีจิตวิญญาณเป็นประธานจะมีลักษณะ

๑. ขยัน ไม่เกียจ
๒. สะอาดบริสุทธิ์ ไม่มีมลพิษเจือปน
๓. เป็นพลังงานเสียสละ เป็นพลังงานที่เยี่ยมยอดที่สุด

ขยันไม่มีมลพิษคือขยันแบบไม่โลกไม่โกรธ ไม่หลง ขยันแล้วให้ ขยันแล้วไม่หวังนั้นยอดใหม่ อยากเป็นคนอย่างนี้ไหม? เด็กๆอยากเป็นไหม? ..เราผ่านมาทุกวันนี้ พวกเรามีธาตุจิตตัวนี้แล้ว คนข้างนอกเขาไม่เชื่อ แต่ของ

เรามีตัวอย่างให้ดูด้วย ชี้ตัวเราได้ แม้จะมีนิตก็ยังมี พุดอย่างไรทำได้อย่างนั้น ทำอย่างไรก็พุดอย่างนั้น (ยถาวาที ตถากาโร ตถากาโร ยถาวาที) อย่าให้พ่อครูต้องกระเสือกกระสนที่จะมีชีวิตยืนยาวเปล่า เหนื่อยไปอีกๆ แต่ไม่มีอะไรเกิด มันก็ไม่ดี ลงแรงเปล่าก็น่าสงสารนา ตั้งใจรู้แล้วเอาไปปฏิบัติ บอกตรงๆอยากได้อรหันต์อย่างพวกเราไม่ใช่มีแต่ไสตบ้าน ให้ตรวจสอบตัวเอง อย่าไปหลงผิด ให้ตรวจให้ชัด อย่าไปตัดสินว่าตัวเองสูงง่าย ตรวจมานะให้ชัด ให้ตรวจมานะ ๙ มานะ ๑๒ คือประมาณสิ่งๆที่เรา มีจริงผิดพลาดก็เป็นมิจจาทิฎฐิได้ เป็นต้น เราจะต้องพัฒนาให้ไปถึงอรหันต์ให้ได้จริง

❀ กองงานเบ็จฉาสมณะ

อยู่ตึกคฤหาสน์โก้
โอ้อ่อยากหวัง
หนี้สินล้นพ้น
สุขบ่เท่าของข้า

เหมือนนวัง
ใหญ่หน้า
พินธนา
กระท่อมน้อยกลอยใจ

❁ *ครูแก้วกู่*

ดินอุดมเพราะหญ้า กำบัง
ป่ารกเพราะเลื้อยยัง อยู่ไซ้
น้ำหลากเพราะฝนหลัง จากเมฆ
สัตว์โลกเลี้ยงชีพได้ เพราะไม้ ยังมี
สำเนียงสัตว์ เสนาะพร้อม สนั่นไพร
จักจั่นหิ่งห้อยเรไร นุชชาติ
ไก่อ่าขันเสียงก้อง ป่าส้าน หุ่นสะท้อน
ราตรีกาลล่วงแล้ว มนุษย์เอ๋ย
นอนแน่นชนิดแนบเขนย ขนบข้าง
ลมพัดแผ่วรำเพย ทิวไผ่
โลกหลับ ป่าถูกล้าง โคนล้ม ดังครืน
เสียงไพร ร่ำป้าร้อง คร่ำครวญ
สรรพสัตว์โศกกำสรวล ร่ำไห้
ปีกป้ายสง่าป่าสวงน ไครงาน
ใครเปิดปากบ่องไม้ ลั่นโป่งกินป็น
ชูชกกลับชาติแล้ว ฤาไฉน
เขมือบพฤษ์จนหมดไพร โลกแล้ง
โลกลากแหลภบรรลัย เลื้อยโค่น
ห้วยเหือดละหานแห้ง ร่ำไห้ โหยหา
เดือนก่อนตายปลุกไม้ ลักต้น
คืนป่าแก่ไพรสณฑ์ อีกครั้ง
โลกร้อนช่วยผ่อนปรน ปลุกป่า
โลกอยู่เย็นป้ายัง ผ่อนเลี้ยง แห่งดิน

❁ *อ.เบ็นตัน นาประโคน เวมภาวโศก*

ติเตียนเพื่อเติบโต

ปวารณากันเกิดประเสริฐแท้
เพื่อมองแง่มืดบ้างสร้างสติ
เปิดโอกาสฉลาดเพิ่มรู้เริ่มริ
ปัญญาญาณบานผลิจากติเตียน
ช่วยจับผิดด้วยจิตดีไมตรีด้วย
กระจกส่องหน้าสวยดูลิ่วเสียน
ลบรอยเปื้อนถึถ้วนให้นวลเนียน
รักบทเรียนปวารณาก้าวหน้าเอย

❁ *พ.ก้องเกียรติ*

จนเพราะคร้านการงานไม่ชวนชวาย
จนเพราะกินสินเป็นนายตามใจปาก
จนเพราะใช้ไม่พอตัก่อนนี้มาก
เลิกจนยากหากหัวใจรู้ร้อนเฝียง

❁ *อ.ชวอ ธรรมดา*

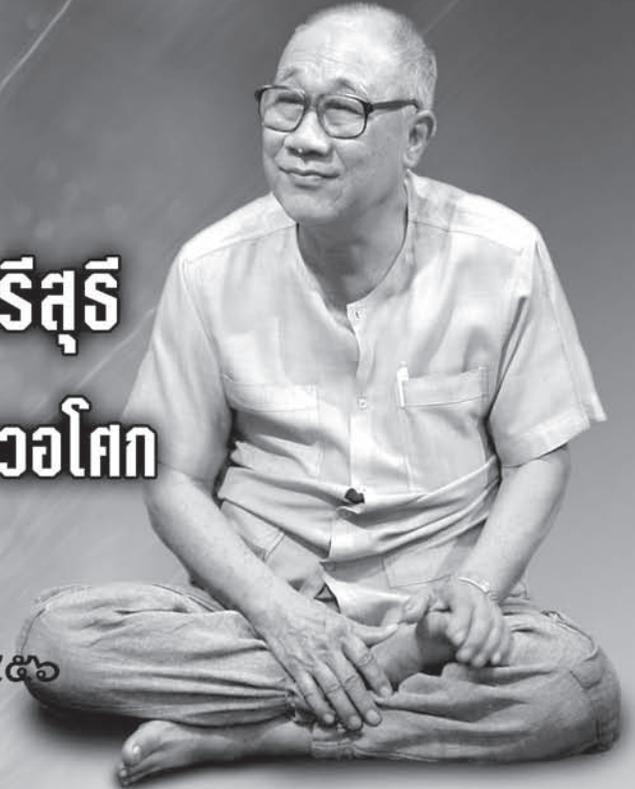
แต่....

คุณชวนไชย เทชศรีสุริ อุปกฎฆากษุคแรกขอชาวอศอก

ชวต: ๒๔๓๕

มรณ: ๒๑ เมษายน ๒๕๕๖

อช: ๘๑ ปี

คุณพ่อลีง แซ่แต้ และคุณแม่อย่าง แซ่ตั้ง พาลูกชายสองคน เดินทางจากประเทศจีน มาอยู่ที่เมืองไทย ตั้งแต่ลูกทั้งสองยังเด็ก เมื่อมาอยู่เมืองไทยคุณแม่จึงคลอดลูกอีก ๙ คน ลูกๆได้ เปลี่ยนนามสกุลจาก **แซ่แต้** เป็น **เทชศรีสุริ** คุณพ่อคุณแม่มีลูกถึง ๑๑ คน **คุณชวนหรือคุณชวนไชย เทชศรีสุริ** เป็นลูกคนโต เมื่อมีน้องหลายคน คุณชวนและน้องคนถัดๆมาจึงต้องเสียสละ เลิกเรียนเมื่อ จบชั้นป. ๔ เพื่อช่วยเหลือครอบครัว และส่งเสียให้น้องๆคนต่อๆมาได้เรียนหนังสือจนจบปริญญา แต่พี่ๆก็มีการหาความรู้เพิ่มเติมเอง เช่น อ่านหนังสือ เรียนภาคค่ำ ฯลฯ **ครอบครัวเทชศรีสุริเป็น ครอบครัวใหญ่ที่อยู่กันแบบกงสี ทุกคนช่วยกันทำงาน กินอยู่ด้วยกัน ใช้จ่ายอยู่ด้วยกัน เงินใน ลิ้นชักสามารถไปหยิบใช้ได้ทุกคน**

ในฐานะที่คุณชวนเป็นพี่คนโต ก็ต้องช่วยพ่อแม่ทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นกิจการงานต่างๆ การ ค้าขาย หรือแม้แต่การดูแลน้องๆ คุณชวนจะคอยบอกคอยสอนอบรมต่างๆนานา

คุณชวนเป็นคนมีความคิดสร้างสรรค์ เป็นคนชอบคิดนอกกรอบ ส่งผลให้กิจการทางบ้านที่ เป็นแค่ร้านกาแฟเล็กๆ ได้พัฒนาขึ้นเป็นผู้ผลิตกาแฟ และเปิดร้านถ่ายรูปชื่อ **“ห้องภาพสุวรรณ”** ทำ **โรงพิมพ์ผลิตหนังสือ** เช่น หนังสือดารภาพ หนังสือสตาร์พิก (STAR PICS ที่ผลิตมาตลอดจนถึง ยุคปัจจุบัน) พิมพ์ภาพโปสเตอร์ และยังก้าวไปถึงการสร้างหนังสือ **“โหน”** ที่ดังทำลายสถิติของหนังสือ ทุกเรื่องในยุคนี้

คุณชวนรู้จักกับ **พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** สมัยที่พ่อครูยังเป็นฆราวาส และทำงานโทรทัศน์อยู่ที่ ช่อง ๔ บางขุนพรหม ซึ่งห้องภาพสุวรรณก็อยู่ที่สี่แยกบางขุนพรหม และพ่อครูก็เป็นลูกค้าร้านกาแฟ ของร้านคุณชวน จึงมีการได้พบปะเจอเจอกัน พ่อครู หรือรัก รักพงษ์ในสมัยนั้นมีโครงการที่จะทำ

นิตยสาร จึงสนใจโรงพิมพ์ของห้องภาพสุวรรณ เลยได้พูดคุยกับคุณชวน และตัดสินใจตกลงมาพิมพ์นิตยสารชื่อ “ขวัญดาว” ที่นี้ ต่อมาภายหลังก็ได้มีการทำนิตยสารร่วมกัน ชื่อนิตยสาร “ดาราทอง” ซึ่งพ่อครูขณะนั้นร่วมเป็นกองบรรณาธิการ มีคุณชวนเป็นผู้ลงทุนการผลิต เป็นนิตยสารเกี่ยวกับดารานักแสดง ปรากฏว่าเมื่อนิตยสารวางตลาด ผลการตอบรับดีมาก ขายดีเป็นเทน้ำเทท่า เมื่อนิตยสารฉบับนี้ประสบความสำเร็จ ตอนหลังคุณชวนก็ชวนพ่อครูทำภาพยนตร์ โดยพ่อครูดูแลด้านเพลงประกอบภาพยนตร์ มีคุณเบ๊ยกโปสเตอร์เป็นผู้กำกับการแสดง และคุณชวนเป็นผู้อำนวยการสร้าง ขณะนั้นพ่อครูเริ่มปฏิบัติธรรมแล้ว หนังสือนี้ชื่อว่า “โพน” ดารานำแสดง คือ ไชยา สุริยัน และ อรัญญา นามวงศ์ เป็นหนังรักสนุกสนาน มีเพลงประกอบเรื่อง ซึ่งยังไม่ค่อยมีใครทำหนังแนวนี้มาก่อน พ่อครูแต่งเพลงประกอบภาพยนตร์หลายเพลง เช่น ชื่นรัก ฟ้าต่ำแผ่นดินสูง เรืองรถไฟ ฯลฯ เมื่อหนังเข้าฉายลงโรงก็ดังเป็นพลุแตก ได้รับความนิยมเป็นอย่างสูง เป็นที่กล่าวขวัญกันทั่วเมือง มีหลายคนไปดูหลายรอบ ทำรายได้หลายล้าน ทำสถิติถล่มหลายอย่างชนิดที่ไม่เคยมีใครทำมาก่อน แม้มีหนังที่มาสร้างเลียนแบบก็ยังไม่สามารถทำรายได้ถึงหรือเท่ากับหนังเรื่องนี้ ตอนที่หนังกำลังดังนั้นเองพ่อครูก็ตัดสินใจเลิกงานทางโลก แล้วไปอยู่วัดปฏิบัติธรรม โดยไม่สนใจลาภ ยศ สรรเสริญ โลภียสุข ที่กำลังเจริญรุ่งเรืองอย่างเต็มที่

พ่อครูอยู่วัดปฏิบัติธรรม ไปแสดงธรรมพูดคุยธรรมะตามวัดต่างๆ ภายหลังก็บวชเป็นพระ ก็ยังมีการได้ไปเทศนาธรรมตามวัดตามที่ต่างๆ พ่อครูดำริทำหนังสือ ทำเอกสารเผยแพร่ธรรมะ ซึ่งคุณชวนก็ยินดีและเต็มใจเป็นอุปถัมภ์ผลิตหนังสือธรรมะให้พ่อครูอย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะหนังสือธรรมะเล่มเล็ก เล่มใหญ่ในยุคแรกของชาวโศก ล้วนผลิตมาจากห้องภาพสุวรรณ ทั้งผลิตให้และลงทุนให้ โดยมีพ่อครูและชาวโศกในยุคนั้นจะไปช่วยกันทำ ก็คือช่วงโพนที่ผลิตหนังสือ ก็จะยกขบวนจาก

แดนอโคก(สถานที่ปฏิบัติธรรมในยุคแรกของชาวอโคก)ไปกินไปนอนกันอยู่ที่ห้องภาพสุวรรณ เพื่อช่วยกันผลิตหนังสือแต่ละเล่ม จนกว่าหนังสือเล่มนั้นๆจะเสร็จ โดยก็ทำกิจวัตรตามปกติ เช่น มีการทำวัตรเช้า นักบวชไปบิณฑบาตแถวนั้น ฯลฯ จนตอนหลังเกิด**พุทธสถานสันติอโคก** และมีการตั้งโรงพิมพ์ผลิตหนังสือธรรมะเอง คุณชวนก็ได้มอบเครื่องพิมพ์ออฟเซตมาให้ และมีการไปเรียนรู้งานจากห้องภาพสุวรรณ **ห้องภาพสุวรรณจึงเป็นเสมือนแม่แบบโรงพิมพ์ของชาวอโคก** และยังมีภารกิจกันอยู่เสมอมา

จากความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เสมือนเป็นพี่เป็นน้องกันนี้ คุณพ่อ คุณแม่ คุณชวน และน้องของคุณชวนก็ได้ปฏิบัติตามแนวทางของชาวอโคก ตามเท่าที่แต่ละคนจะทำได้ และมีน้องคนที่ ๔ ของคุณชวน คือ **นายमाणพ เตชศรีสุธี(คิม)** ที่ได้ปฏิบัติตามอย่างจริงจัง จนกระทั่งได้เข้ามาบวชกับชาวอโคก ในปี พ.ศ. ๒๕๒๘ ฉายา **สมณะสิริเตโช** ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อและนามสกุลใหม่ว่า **ชาบซึ่งรักพงษ์อโคก**

คุณชวนมีพี่น้องรวมทั้งคุณชวน ๑๑ คน ดังนี้

๑. นายชวนไชย เตชศรีสุธี (ชวน, เหลียง)
๒. นายคมกฤษ เตชศรีสุธี (เลียง)
๓. นายนิคม เตชศรีสุธี (ห่วย)
๔. นางสาวอรพินท์ เตชศรีสุธี (เตียง)
๕. นางกชน้อย สุวรรณเทศ (ไน้)
๖. นางสาวสุภัทรา เตชศรีสุธี (เอ่ง)
๗. นายสุชาติ เตชศรีสุธี (ฮุย)
๘. นายเสฏฐวุฒิ เตชศรีสุธี (ฮง)
๙. นางสาวรัมภา เตชศรีสุธี (เฮียง)
๑๐. นายमाणพ เตชศรีสุธี (คิม)
(สมณะชาบซึ่ง สิริเตโช)
๑๑. นายชนินทร์ เตชศรีสุธี (ฮั่ว)

คุณชวนมีบุตรและธิดา ๙ คน คือ

๑. นายสุวัฒน์ เตชศรีสุธี (เปี้ยก-เสี้ยชีวิต)
๒. นายสุธรรม เตชศรีสุธี (ป่อง)
๓. นายสมุทัย เตชศรีสุธี (ปอง)
๔. นายสุรกิจ เตชศรีสุธี (ป็อก)
๕. นายสุรฉัตร เตชศรีสุธี (ปึก)
๖. นางสาวปาริชาติ เตชศรีสุธี (ปู)
๗. นายณัฐ เตชศรีสุธี (แป๊ป)
๘. นายลลิตลักษณ์ เตชศรีสุธี (ลักษณ์)
๙. นายจาวุฒิ เตชศรีสุธี (จา)

บทสัมภาษณ์รำลึกถึงคุณชวนไชย เตชศรีสุธี

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์

อาตมารู้จักกับคุณชวนตั้งแต่ยังหนุ่มๆ ตอนทำงานอยู่โทรทัศน์ ช่อง ๔ ซึ่งอยู่สี่แยกบางขุนพรหม ร้านของคุณชวนก็อยู่สี่แยกบางขุนพรหม ชื่อ **ห้องภาพ-สุวรรณ** แรกๆก็ไม่ได้รู้จัก เขาขายกาแฟแพง อาตมาก็ไปซื้อกาแฟเขาประจำ เอาไปชงกินที่บ้าน แล้วเขาก็ขายรูปดารา ต่อมาเขาก็มาทำหนังสือ STAR PICS เป็นหนังสือดาราต่างประเทศ ก็ค่อยๆรู้จักกันขึ้นมา เพราะใกล้ชิดกัน ผ่านไปผ่านมาซื้อข้าวซื้อของอะไรกันอยู่ อาตมาก็เข้าไปดูเขาพิมพ์หนังสือ อาตมาจะทำหนังสือขวัญดาว อาตมาก็เห็นเขามีเครื่องพิมพ์ออฟเซทเล็กๆ พิมพ์หน้าปกอะไรต่อมิอะไร เอ้ออตุติ อาตมาก็เห็นว่า เราน่าจะทำหนังสือดาราบ้าง คิดอยากทำหนังสือเกี่ยวกับเพลงเกี่ยวกับดารา หนังสือ**ขวัญดาว** ก็เลยไปคุยกับเขา ตกลกกับเขา พิมพ์หนังสือขวัญดาว อาตมาทำได้ไม่กี่เล่มก็ไม่มีทุนต่อแล้ว ทำไม่ได้

คุณชวนก็เห็นว่า เอ๊ อาตมาทำก็ได้นะ เขาเองเขาก็มีภาพเยอะ เขาขายภาพดารา ส่วนเรื่องราวอาตมาก็ทำเป็น มีกองบรรณาธิการ มีการทำหนังสือ เขาก็เลยมาเสนอว่า เอมั้ยเขาจะลงทุน ส่วนเรามีกองบรรณาธิการทำหนังสือ อาตมาก็ว่าดี เรามีภาพสวยๆเป็นตัวนำ ก็ช่วยกันคิดว่า จะเอาชื่อหนังสืออะไร ก็เสนอดารา กับภาพเป็น หนังสือ **“ดาราทภาพ”** ก็มีภาพเด่นๆ เอาภาพเป็นหลัก เราเป็นกองบรรณาธิการก็คิดเรื่องทำขึ้นมา พอออกไปๆ โอโห มันขายระเบิดเถิดเทิงเลย จนกระทั่งคุณชวนก็ฟิตขึ้นมา ทำหนังสือขึ้นมา ก็เลยสนิทสนมกัน ตอนทำหนังสือเรื่อง **“โหน”** พ.ศ.๒๕๑๒ อาตมาก็เริ่มปฏิบัติธรรมแล้ว ทำหนังสือเสร็จ พ.ศ.๒๕๑๓ ฉายเข้าโรงพยาบาลดังถล่มทลาย ดังทั้งหนังสือดังทั้งเพลง

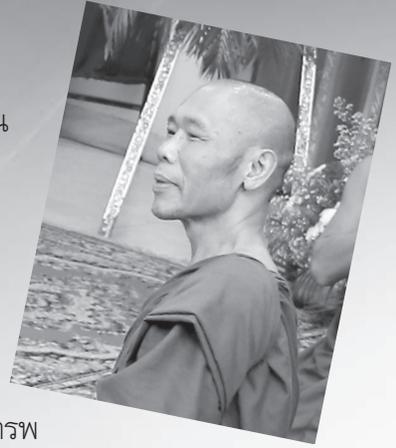
หนังสือกำลังดัง แต่อาตมาก็หันหน้าเข้าวัด พออาตมาปฏิบัติธรรม คุณชวนก็ช่วยพิมพ์**หนังสือธรรมะ** พิมพ์ฟรีทุกที ไม่

เคยจ่ายสตางค์ค่าพิมพ์หนังสือกับคุณชวนเลย มีแต่เขาอุปถัมภ์ค่าขูมาเรื่อยๆ พิมพ์ให้เรื่อยๆ ก็ถือว่าเขาก็ได้ส่งเสริมธรรมะไป **ถือว่าเป็นอุปกุฎฐาก ในยุคแรกของชาวโศก** พวกเราก็ไปนอนไปกินที่นั่น สมัยก่อนต้องเรียงพิมพ์ พวกเราก็ไปช่วยไปเรียงกันอยู่ตรงนั้น จัดอาร์ตกันอะไรต่างๆ โศกก็เลยสนิทสนมกับห้องภาพสุวรรณ ก็ทำอะไรกันมา แล้วก็ทำงานพิมพ์กันเป็น จากห้องภาพสุวรรณนี่แหละ ต่อมาเราสร้างโรงพิมพ์แรกๆ ก็ได้รับบริจาคเครื่องพิมพ์ออฟเซท(ออมซ่า)จากคุณชวน

สมณะกรรมกร กุสโล

ชื่นชม อนุโมทนาสาธุกับคุณชวนและครอบครัว ที่มีส่วนร่วมในการบำเพ็ญบารมี เป็นกำลังสำคัญในการหมุนกงล้อธรรมจักร ช่วยพ่อครูในด้านพิมพ์หนังสือ **ชาวโศกกับครอบครัวคุณชวน รู้สึกว่าเราจะเป็นพี่น้องกันเลย** อาตมาได้ไปอยู่ที่นั่นตั้งแต่ปี ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙ ตรงนั้นจึงเหมือนกับเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรม และเป็นสถานที่เผยแพร่ธรรมะ ตอนที่เราลาออกจากมหาเถรสมาคม คนทั่วไปเขาจะมองเราแปลกๆ แต่บ้านนี้เขาเต็มใจ เขาเห็นพ่อท่านเป็นเหมือนญาติผู้ใหญ่ แล้วเขาก็ให้ความเคารพ ศรัทธาหนักบวชชาวโศก เป็นเหมือนญาติธรรมกันเลย

สมณะชาบซิ่ง สิริเตโช พระน้องชายคุณชวน น้องคนที่ ๔

อาตมาเป็นพระน้องชายของคุณชวน อาตมาเป็นลูกคนที่ ๑๐ ของครอบครัว คุณชวนเป็นพี่คนโต อายุเลยห่างกันมาก คุณชวนนี่คล้ายกับเป็นพ่อ อบรม ดูแล สอน สอนเยาะที่สุดกับอาตมานี้แหละ ตอนเด็กๆอาตมาก็ซี้เกียบบ้าง ก็อยากไปเที่ยวเล่นบ้าง แต่ก็หนีแหละ โดนโยมพี่ชายนี่แหละ

อบรมมากสอนมาก ตื้อมากๆ อาตมาก็โดนตี แต่ก่อนก็รู้สึกไม่ค่อยชอบใจ รู้สึกว่าจะต้องมาอะไรกับเรามาก โยมพี่สอนให้ทำงาน ทำอะไรไม่ถูกก็จะพูดรายละเอียด พูดเหตุผลให้ฟังว่า ถูกผิดยังไง ตอนนั้นเราก็ไม่ค่อยยอมรับเท่าไรนะ แต่ก็จำนว่าเป็นน้องเป็นเด็ก ยังไงก็ต้องทำตามพี่บอก พี่ให้ทำยังไงก็ต้องทำอยู่แล้ว พอโตแล้วถึงจะมารู้ว่า ที่จริงเนีย ดีขึ้นมาได้ก็เพราะโยมพี่คนนี่แหละ ว่า อบรมสั่งสอนเรามากเลย พุดง่ายกว่า ไม่ให้เราได้ตามใจเราเลย คิดว่าอะไรดีก็สอนเราก็บอกเรา

อาตมารู้จักพ่อท่านตั้งแต่ท่านยังเป็นฆราวาสอยู่ ตอนนั้นเรียนอยู่ชั้นประถมเองมั้ง ยังเป็นเด็กอยู่เลย ที่นี้โยมพี่ชาย กับคุณชวน เนี่ยทำงานเกี่ยวกับหนังสือดาราที่ห้องภาพสุวรรณ ก็มีบทความคอลัมน์อะไรต่างๆ ที่จะลงเกี่ยวกับเพลง เกี่ยวกับดนตรี ซึ่งตอนนั้นพ่อท่านก็ยัง

ทำงานอยู่ที่ไทยทีวี ช่อง ๔ พ่อท่านก็ช่วยเขียนเกี่ยวกับร้องรำทำเพลง อุทยานนักเพลงอะไรพวกเนี่ย ก็ช่วยกันทำหนังสือ ตอนหลังก็มีความคิดขึ้นมาที่จะทำหนังสือ นั้นแหละ คราวนี้ก็มี **คุณเปี้ยก ไปสเตอร์ มีพ่อท่าน** แล้วก็ีมีบางคนที่จะมาช่วยกันทำ โดยคุณชวนก็จะเป็นผู้อำนวยการสร้าง เปี้ยก ไปสเตอร์ เป็นผู้กำกับ พ่อท่านก็มาทำเพลง

ตอนนั้นพ่อท่านก็เริ่มปฏิบัติธรรมแล้ว คอลัมน์ในหนังสือดาราทภาพ บทความก็ไม่ใช่มั้แค่เรื่องเพลง เรื่องดนตรีเท่านั้น ยังมีคอลัมน์ **“ชีวิตนี้มีปัญหา”** เขาถามมาก็ตอบไป ซึ่งก็เริ่มเป็นธรรมะแล้ว ตอนหลังพ่อท่านเริ่มเปลี่ยน แต่ตอนนั้นอาตมาเด็กๆ ก็ไม่รู้อะไรนะ เพียงแต่ว่ารู้สึกแปลกๆ คุณรัก(พ่อท่าน)โกนหัว ทุ่งกางเกงขาสั้น ใส่เสื้อคอกลมสีขาว บางคนก็ว่า คุณรักบ้าไปหรือเปล่า

คุณชวนเคยเล่าว่า แต่ก่อนมีรถไฟก็ไปกับพ่อท่านตะลอนๆไป เอาหนังสือธรรมะที่คุณชวนพิมพ์ให้ฟรีไปด้วย พ่อท่านลงที่ไหน เทศน์ที่ไหน ก็เอาหนังสือไปแจก

คุณชวนปฏิบัติธรรมกับพ่อท่านหรือเปล่า อาตมาไม่รู้ แต่ยังไงพ่อท่านก็ต้องมีพุดยั้งพุดยั้งนี่ อะไรดีอะไรไม่ดี ซึ่งก็ต้องรับรู้เข้าไป ดูแล้วโยมพี่ชายก็เปลี่ยนแปลง ยิ่งตอนหลังๆเปลี่ยนแปลงมากเลย แม้แต่เรื่องการกิน ก็เริ่มจะกินพืชผัก กินมังสวิรัตอะไรวกเนี่ยมากขึ้น ไม่งั้นนะ โฮ้! สมัยแต่ก่อนโยมพี่ชายชอบกินแปะก๊วยนะ ไข่พวกเนื้อสัตว์เนี่ย เขาว่าอะไรดังที่ไหนก็ไปกิน แต่พอตอนหลังๆก็เลยเลิก ก็เลยงดพวกนี้ กินพวกมังสวิรัตมากขึ้น

คุณชวนศรัทธาพ่อท่าน แล้วก็คุ้นกันอยู่แล้วด้วย คบคุ้นกันมาก่อน ร่วมทำงานกันมาก่อน แล้วก็รวมไปทั้งตอนที่ทำหนังสือที่ไหนก็ได้เงินด้วย เพราะฉะนั้นก็เลยพอมีเงินไป เพราะนั้นก็เลยถ้าพิมพ์หนังสือธรรมะให้พ่อท่าน คุณชวนเขาเต็มที่ จะถือว่าเป็นอุปถัมภ์คนแรกๆของชาวโอศกเลยก็ได้

คุณชวนป่วยมานานจะนับสิบปีแล้ว ตอนแรกๆเข้าโรงพยาบาลเพราะกระดูกทับเส้นประสาทแล้วมันปวด ก็เลยผ่าตัด ผ่าแล้วก็ยังไม่ดีขึ้น กลายเป็นอัมพาตเดินไม่ได้อีกด้วย เลยต้องนอนอยู่แต่บนเตียง นอนยาว โรคภัยไข้เจ็บก็มาก เดี่ยวเป็นตรงนั้นเป็นตรงนี้ เดี่ยวผ่าตรงนั้น เดี่ยวผ่าตรงนี้ มันก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ครั้งสุดท้ายที่ไปเยี่ยม ไม่ค่อยตอบรับ แต่มองตาก็คงจะรู้ว่ามาเยี่ยม แต่ว่าพูดอะไรไม่ได้แล้ว

คุณชวนนี่ จริงๆแล้วสำหรับใจอาตมาเองนะ อาตมารู้สึกว่าเป็นผู้ที่มีโอกาสดีมากๆเลย ได้พบพ่อท่าน ได้ทำงานด้วยกัน ได้รู้จัก ได้คบคุ้น พุดงายๆก็เป็นเพื่อนกันนะนะ ยังนึกอยู่ว่า คุณชวนน่าจะได้อะไรมากกว่านี้

เพราะคุณชวนมีโอกาสดีมาก ได้เป็นอุปถัมภ์พ่อท่าน ได้เกื้อหนุนกัน ได้พบเจอผู้ที่เราคิดว่าดีแล้ว ประเสริฐแล้ว **เราน่าที่จะเอาประโยชน์ เอามรรคผลให้มากที่สุด ก่อนเราจะตายให้ได้มากๆเถอะ** อาตมาว่าถึงจะตายไปแล้วก็ไม่เสียชาติเกิดเลย

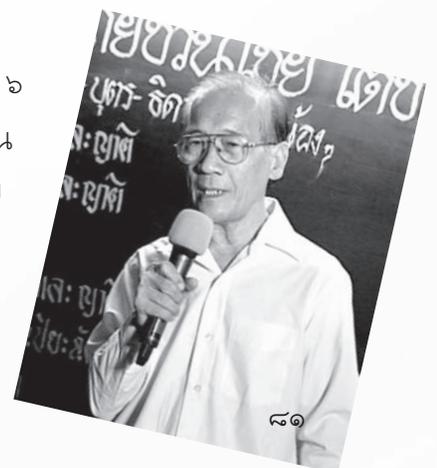
คุณอรพินท์ เดชศรีสุธี (เจ้เต๋ยง) น้องคุณชวนคนที่ ๓

พี่ชวนเป็นคนน่ารักน้อง รักเพื่อนฝูง รักญาติมาก มีอะไรก็ช่วยเหลืออย่างเต็มที่ เป็นคนใจสปรตตะ ตอนชาวโอศกมานอนพักค้างทำหนังสือที่บ้าน (ห้องภาพสุวรรณ) ก็ดีใจที่มีคนปฏิบัติธรรมสมบูรณ์แบบมาพักมาค้างที่บ้าน

คุณสุชาติ เดชศรีสุธี (ฮุย) น้องคนที่ ๖

ตอนที่ผมเป็นเด็ก ผมก็คือแขนซ้ายแขนขวาของคุณชวน พี่ชายทำอะไรทุกอย่างผมก็สนับสนุน ตั้งแต่เริ่มกิจการส่งกาแฟ เปิดร้านถ่ายรูป จนกระทั่งมาทำหนังสือ ไปทำหน้าที่ ผมเสียตายที่ว่าผมไม่สามารถไปทำตามได้ทุกเรื่อง เพราะว่าพอมานำหนังสือผมก็ต้องรับผิดชอบทำหน้าที่ สิ่งหนึ่งที่ผมคิดก็คือ **พี่ชวนเป็นคนที่มีความคิด**

สร้างสรรค์ มองการณ์ไกล สามารถที่จะคิดอะไรที่มันแปลกแหวกแนวออกมาได้เรื่อยๆ โดยที่เราไม่สามารถที่จะนึกถึง แต่ว่าพอลงมือทำไปแล้ว มันเป็นไปได้ ซึ่งอันนี้ผมนับถือพี่ชายผมมาก

คุณรัมภา เดชศรีสุธิ (เฮียง) น้องคนที่ ๘

คุณชวณเป็นพี่คนโตต้องเสียสละ ก็เลยไม่ได้เรียนสูง ต้องทำงานหนัก ต้องทำงานเยอะมาก และเป็นคนขยัน

คุณชนินทร์ เดชศรีสุธิ (ฮั่ว) น้องคนที่ ๑๐

ผมเป็นคนสุดท้อง พวกพี่ๆก็จะเห็นเราเป็นเด็กตลอด มีอะไรเขาก็จะใช้เรา เลยกกลายเป็นคนที่ถูกใช้เยอะที่สุด ที่บ้านทุกคนจะต้องช่วยกันทำงานหมด

ตั้งแต่เด็ก คือถ้าเราทำอะไรได้เขาก็จะใช้เราทำ แต่ยิ่งพี่ชายคนโต พี่สาวคนโตยิ่งต้องทำงานมาก มากกว่าน้องๆ เวลาทำงานพวกน้องๆก็จะเป็นเหมือนตัวประกอบ พี่ชายคนโต พี่สาวคนโตก็เป็นเหมือนตัวเอก การริเริ่มอะไรส่วนใหญ่ พี่ชวณจะเป็นคนริเริ่มซะเป็นส่วนมาก ส่วนน้องคอยช่วยเหลือคอยสนับสนุน ลักษณะของที่บ้านจะเป็นยังงั้น ที่บ้านจะอยู่กันแบบกงสี คือ เป็นส่วนกลาง ทุกคนทำ ทุกคนกิน ทุกคนจะร่วมกันทั้งหมด คือทำแล้วก็เข้าส่วนกลางทั้งหมด แล้วใช้จ่ายจากส่วนกลางออกไป ที่ทำได้แบบนี้ก็คือ ไม่เห็นแก่ตัว ทุกคนไม่ว่าจะทำมากทำน้อย เงินรายได้จะเข้ากองกลางทั้งหมด ส่วนเวลาใช้จ่าย บางคนใช้จ่ายมาก บางคนใช้จ่ายน้อย ก็

จะไม่มาเฟ่งเล็งกัน แม้ใครจะทำน้อย ก็จะมีส่วนได้รับผลตอบแทนทุกคน เป็นตั้งแต่คุณพ่อคุณแม่แล้ว แม้คุณชวณจะไม่อยู่ ธุรกิจการงานก็ยังดำเนินต่อไป พี่น้องก็ยังอยู่กันหลายคน แต่ว่าส่วนใหญ่ก็จะเป็นรุ่นหลานๆแล้ว ลูกของคุณชวณ เขาก็คงติดนิสัยจากพวกอาๆไปเหมือนกัน ทุกวันนี้ส่วนใหญ่ก็ยังอยู่ที่ห้องภาพสุวรรณรวมกัน

คุณธีระ อุษณกรกุล

ผมเป็นเพื่อนกับน้องชายคุณชวณ เรียนหนังสือมาด้วยกัน คุณชวณซื้อเครื่องพิมพ์มา อยากจะพิมพ์หนังสือ ก็เลยเรียกกันมา มาช่วยกันทำ แล้วผมก็เริ่มต้นทำในหนังสือ Star Pics ซึ่งเป็นหนังสือที่มีอายุยาวนานเกือบ ๕๐ ปี ตอนที่ผมทำงานอยู่กับคุณชวณ คุณชวณให้ความรู้สอนผมมาเยอะเลย ห้องภาพสุวรรณเป็นบ้านหลอมผมขึ้นมา จนกระทั่งผมสามารถเปิดโรงพิมพ์เองได้ บริหารโรงพิมพ์ได้เอง ตอนอยู่ห้องภาพที่นั่นอยู่กันแบบกันเอง เหมือนแบบเป็นพี่เป็นน้องกัน แล้วคุณชวณก็ถ่ายทอดความรู้ต่างๆให้แบบน้องชายคนหนึ่ง นี่คือสิ่งที่ผมประทับใจคุณชวณมาก คุณชวณเป็นคนมีความคิดสร้างสรรค์ ในวงการ

บ้านเที่ยงคุณชวนเป็นคนบุกเบิก **เรื่องโรงพิมพ์คุณชวนเป็นคนพิมพ์ระบบออฟเซตเป็นโรงพิมพ์แรกๆของเมืองไทย** คุณชวนเป็นคนไม่อยู่กับที่ เป็นคนที่คิดสร้างสรรค์อะไรใหม่ๆอยู่เรื่อยๆ จนกระทั่งห้องๆ นี้อยอมรับคุณชวน ว่าคุณชวนคิดอะไรนี้ ห้องๆจะเป็นคนช่วย ช่วยอย่างขยันขันแข็ง ทำตามคุณชวนทั้งหมดเลย คุณชวนเป็นหัวเรือใหญ่ นี่คือนี่สิ่งที่ผมประทับใจครอบครัวคุณชวนมากเลย

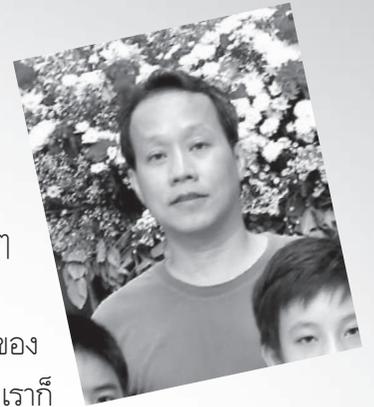

คุณสุรฉัตร เตชศรีสุธี (ปิ๊ก) ลูกคนที่ ๕ ของคุณชวน

คุณพ่อเป็นคนที่ชอบใช้งานลูกๆเยอะมาก แล้วลูกๆก็จะถูกบ่นว่าเป็นประจำ เช่น ทำให้มันละเอียดยล ทำให้มันถูกต้องสิ ให้เรามีหัวคิดที่จะแก้ไขมัน ตอนเด็กๆรู้สึกว่าคุณพ่อดู ละเอียด จะรู้สึกไม่ค่อยชอบ เพราะเรารู้สึกว่ามันเหนื่อย เวลาทำงานกับคุณพ่อ คุณพ่อจะละเอียดมากๆ เป็นคนที่แบบทุกจุดเลย เราก็อทำงานกับคุณพ่อมาตลอด

พอเวลาผ่านไปเนี่ย คุณพ่อไปอยู่ที่สวน เราก็ดูขึ้นก็เริ่มจะทำงานของตัวเองบ้าง ตอนนี่สิ่งที่คุณพ่อเคยบอกๆเรามาเนี่ย มันก็เริ่มย้อนมาหาเรา เราก็อเริ่มจะบอกคนอื่นว่า ทำงานให้มันละเอียดมากขึ้นสิ แม้คุณพ่อไปอยู่ที่สวน แต่มันก็เหมือนกับว่าคุณพ่อก็ยังอยู่ข้างๆเราตลอดเวลา เราได้เรียนรู้จากคุณพ่อมาเยอะมากกว่า ทำงานนะเราต้องรักมัน เราต้องตั้งใจทำมันเต็มที่ ณ ตอนนี่ผมก็ทำงานหลายๆอย่าง ซึ่งก็ถือว่าเป็นผู้นำขององค์กรเล็กๆของเราเอง คุณพ่อเป็นตัวอย่างของการเป็นผู้นำ ที่มีความกล้าหาญ มีความคิดสร้างสรรค์ คือคุณพ่อเป็นคน ที่คิดอะไรใหม่อยู่ตลอดเวลา แล้วที่สำคัญคือคุณพ่อเป็นคนมีจิตใจดี ช่วยเหลือคนอื่น ตลอด

อย่างที่เคยให้ความช่วยเหลือชาวโศก คุณพ่อก็เป็นทั้งผู้ให้และผู้รับ ผมก็ได้เห็นการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ทางคุณพ่อก็ช่วยเหลือทางด้านโรงพิมพ์ แต่ว่าทางด้านในครอบครัวของเราเองเนี่ย **สิ่งที่เห็นอยู่มาตลอดตั้งแต่สมัยคุณพ่อแล้วคือ เราได้ธรรมะมาอยู่ในบ้านด้วย** ตั้งแต่เล็กจนโตเนี่ยผมรู้สึกว่า มีความสุขกับครอบครัวนี้มาก เอาอะไรมาแลกก็ไม่ยอม เพราะทุกคนในบ้านก็ดี มีธรรมะกันพอสมควร เราอาจจะไม่หรูหราฟุ่มเฟือยเหมือนคนอื่นแต่ช่วยเหลือเกื้อกูลกันดี เป็นครอบครัวใหญ่ที่มีความสุข

ชื่อใหม่	นางสาวกูดาว วันนุ
ชื่อเดิม	นางสาวละออง วันนุ
เกิด	๕ กันยายน ๒๕๑๖
พี่น้อง	๔ คน เป็นคนที่ ๒
สถานภาพ	โสด
ภูมิลำเนา	จ.นครราชสีมา
การศึกษา	ปริญญาตรี คณะนิเทศศาสตร์ เอกหนังสือพิมพ์ มจร.
อาชีพเดิม	พนักงานบริษัท
สถานที่ทำงาน	พ.ศ. ๒๕๓๒-๒๕๓๕ บ.โศภวัฒน์นาเอ็กซ์พอร์ตอิมพอร์ตจำกัด, ก.ลาดพร้าว ๗๐, พ.ศ. ๒๕๓๕-๒๕๔๔ บ.สยามคาสต์ จก. ก.ลาดพร้าว ๖๔, พ.ศ. ๒๕๔๔-๒๕๔๕ บ.วี.เอส.เอฟ.จก. สีลมคอมเพล็กซ์

พ.ศ. ๒๕๓๕ ฟังวิทยุรายการ **“ทุกข์ปัญหาชีวิต”** โดยท่านจันทร์ ช่วงแรกไม่ทราบว่าเป็นพระจากสันตือโคก เพราะท่านไม่เปิดเผย จนมาทราบภายหลังหลายปี ติดตามฟังมาเรื่อยๆ ถึง พ.ศ.๒๕๔๕ ตอนนั้นอายุประมาณ ๑๙-๒๐ ปี กำลังเรียนและทำงานไปด้วย ปกติเป็นคนสนใจอ่านหนังสือธรรมะอยู่แล้ว พอมาพบรายการธรรมะที่ฟังแล้วเข้าใจง่ายๆ และสามารถนำมาปฏิบัติกับชีวิตประจำวันได้ ก็ชอบ เลยติดตามฟังมาเรื่อยๆ ได้ฟังปัญหาความทุกข์ต่างๆ ของแฟนรายการวิทยุ ทำให้เข้าใจชีวิตมากขึ้น จนมาเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางรายการจัด และมาวัดในวันหยุด ศรัทธาในวัตรปฏิบัติของญาติธรรมที่สันตือโคก และ

ประทับใจในสถานที่ที่ร่มรื่นเป็นธรรมชาติ ผู้คนที่อัธยาศัยดี มีความเสมอภาคกัน เป็นที่ที่เป็นหนึ่งกันมีวิถีการใช้ชีวิตเรียบง่าย มีอิสระ คิดว่าเป็นแนวทางที่จะนำพาชีวิตไปสู่ความดีงามทั้งชาตินี้และชาติต่อไปได้

ปี พ.ศ.๒๕๓๘ เริ่มถือศีล ๕ อย่างจริงจัง เริ่มรับประทานอาหารมังสวิรัต

ละบายมุข เช่น ไม่ซื้อหอย ไม่ดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลดการแต่งตัว- แต่งหน้า-ดูหนัง-ฟังเพลง-อ่าน นิตยสารดารานำ ใช้เวลาว่างทำ ประโยชน์มากขึ้น

ครอบครัวมีอาชีพทำนา ฐานะค่อนข้างยากจน อยากเรียน ต่อแต่ไม่ได้เรียน ก็เลยมาทำงานที่ กรุงเทพฯ ตั้งแต่ จบ ม.๓ ทำงาน เกี่ยวกับเสื้อผ้าสำเร็จรูปส่งออกอยู่

ประมาณ ๓ ปีกว่า บริษัท ถูกเวนคืนที่ดินสร้างทางด่วน ก็เลยหางานใหม่ ได้งานเกี่ยวกับเครื่อง ประดับเทียม ทำแผนกลงสีชิ้นงาน และธุรการอยู่ประมาณ ๑๐ ปี หลังจากเรียนจบปริญญาตรี ก็ ลาออกไปทำงานร้านอาหารเวียดนาม อยู่ ถนนสีลม ตำแหน่งรองผู้จัดการร้านอาหาร ช่วงนี้ทำงานไม่ ถึงกับหนักมาก แต่ก็เหนื่อย เพราะช่วงการทำงานจะยาว ตั้งแต่เตรียมเปิดร้านจนถึงปิดร้าน(ประมาณ ๙ โมงเช้าถึง ๔ ทุ่ม) นอนดึก สุขภาพเริ่มไม่ไหว รู้สึกเครียดกับปัญหาหลายเรื่อง

อยากมาทำงานที่สันตโศก แต่มีภาระทางบ้านก็เลยทนอยู่ จนรู้สึกว่าไม่ไหวจริงๆ พอได้ มาพบใบปิดประกาศรับสมัครงานของบริษัทฟ้าอภัยจำกัด ที่ พุทธสถานสันตโศก ก็สนใจมาสมัครงานเป็นพนักงาน เริ่มทำงาน วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๕ แผนกพิสูจน์อักษร ทำอยู่ระยะหนึ่ง ต่อมาย้ายมาอยู่แผนกจัด Art Work (ฝ่ายออกแบบ) จนถึงปัจจุบัน

✽ ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน

ต้องปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมทั้งสถานที่ บุคคล เหมือน มาอยู่อีกโลกหนึ่ง โดยพกเอาความคาดหวังอย่างสวยหรู และ ความยึดติมาด้วย พอมาอยู่ร่วมกับคนที่หลากหลายระดับ เป็น สังคมที่มีความเป็นตัวของตัวเองสูงในแต่ละบุคคล มีหลายชั้น หลายฐานะ(ระดับศีล ๕ ศีล ๘ ศีล ๑๐) ก็พบปัญหาเรื่องความคิด เห็นที่ต่างกัน อุปนิสัยที่ต่างกัน การศึกษาและประสบการณ์ชีวิตที่ ต่างกัน กรอบความคิดเห็น การยึดถือ ความเชื่อที่ต่างกัน ก็จะเกิดปัญหาเรื่องความขัดแย้งใน ความคิดเห็น ปัญหาเรื่องความเข้าใจไม่ตรงกัน การสื่อสารที่ไม่ครอบคลุมทำให้เกิดความเข้าใจผิด การประมาณผิดพลาด มองโลกในแง่ดีเกินไปบ้าง ไม่อยู่กับความจริงก็จะเป็นทุกข์ **ปัญหาที่เกิดขึ้น ก็คือมาจากตัวเราส่วนหนึ่งและมาจากคนอื่นส่วนหนึ่ง ต่างก็มีผัสสะต่อกัน** ถ้าเรายังไม่แข็งแกร่งก็จะ เป็นทุกข์ เอาปัญหาของคนอื่นมาทำให้ตัวเองทุกข์ เพราะคาดหวังกับคนอื่นมากเกินไปเกินความจริงที่เขา เป็นอยู่

✿ แนวทางแก้ไข

พยายามแก้ไขด้วยตนเองก่อน ถ้าเกินความสามารถของเราแล้ว ก็ปรึกษาสมณะ ผู้รู้ เพื่อนผู้ปฏิบัติธรรมด้วยกัน ให้คำแนะนำ พยายามมีสติให้มากๆ ไม่เอาอารมณ์เป็นตัวตั้ง เพราะจริง ๆ แล้ว เราไม่สามารถแก้ไขคนอื่นได้ แม้ว่าเราจะหวังดีก็ตาม แต่ทุกคนก็มีเอกลักษณ์ของตัวเอง ต้องยอมรับความแตกต่างให้ได้ พยายามเข้าใจ วางใจให้ได้ มองตนให้มากขึ้น ปรับปรุงพัฒนาที่ตัวเรา ดีกว่า มองปัญหาที่เกิดขึ้นในด้านที่จะเอาเป็นประโยชน์ตนให้ได้ก่อน

✿ ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด

กินอาหารมื้อเดียว ยากสำหรับตนเองมาก พยายามอยู่หลายครั้งก็ยังไม่ได้ดี รักสวยรักงาม และเรื่องการเพิ่มฐานถือศีลที่สูงขึ้น เช่น ไม่ใช้เงิน การลดความถือดี หลงดี เพราะจะไม่ค่อยยอมให้กับสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ไม่ยุติธรรม

✿ คติประจำใจ

เราจะเป็นคนดีหรือไม่ดีขึ้นอยู่กับตัวเราเอง คนอื่นไม่สามารถจะทำให้แก่เราได้

✿ เป้าหมายชีวิต

ปฏิบัติธรรมตลอดชีวิต และทำงานเสียดสละช่วยงานศาสนา

✿ ข้อคิดข้อฝากให้หมู่กลุ่ม

เมื่อมาเป็นนักปฏิบัติธรรมแล้ว **ต้องมั่นใจและชัดเจนในจุดยืนของตัวเอง** เพราะถ้ามาพบปัญหาและอุปสรรคต่างๆแล้ว หากเราไม่เข้มแข็งพอ ก็จะหวั่นไหว ท้อแท้ และหมดกำลังใจในการทำความดี พยายามเข้าใจตัวเองให้มาก ให้อภัยและให้กำลังใจตัวเองได้ ทบทวนตัวเองในเรื่องมโนกรรม วาจากรรม กายกรรมเสมอๆ มีความเพียรเสมอๆ ฟังธรรมเพิ่มพูนภูมิธรรม มองโลกในแง่ดีให้มากขึ้น เพราะชีวิตเราจะเป็นอย่างไรก็อยู่ที่ใจ อยู่ที่ความคิดของเราเอง ทำประโยชน์ตนและประโยชน์หมู่กลุ่ม เห็นความสำคัญของทุกชีวิต ทุกสรรพสิ่งในโลกนี้ ต่างเกื้อกูลซึ่งกันและกัน จึงจะทำให้โลกนี้น่าอยู่ มีคุณค่าต่อโลก บำเพ็ญบารมีสะสมไปจนกว่าแต่ละชีวิตจะบรรลุนิพพาน

● รักรูปงามตรำมฤกติ
 หัตถ์ตีมาถิเห็นรูปพราม
 แฉ่งเบ็ื่อหน้ายศตายอากกาม
 ติตทั้งพรามกามสิ้นใจ.

ยุค สมัยของพระพุทธเจ้าองค์วิปัสสี ผู้มีความเพียรยิ่ง ทรงเป็นนายก(ผู้นำ)ของโลก มี พระจักรพรรดิ(รัฐเจ้า)ในธรรมทั้งปวง ได้เสด็จอุปบัติขึ้นแล้ว

ชาตินั้นพระอภิรูปนันทาเถรี เป็นธิดาของคหบดีสกุลใหญ่ที่มั่งคั่งร่ำรวย อาศัยอยู่ใน นครพันธุมดี นางเป็นหญิงที่งดงาม น่าพึงใจ มหาชนพากันยกย่องเชิดชู

วันหนึ่ง นางได้เข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า ฟังธรรมแล้วเกิดศรัทธามาก จึงขอถึงพระองค์ เป็นสรณะ(ที่พึ่ง) สำรวม(ระมัดระวัง)ในศีลตลอดชีวิต

ครั้นถึงกาลที่พระองค์เสด็จดับขันธปรินิพพาน(การตายของผู้หมดกิเลสโดยไม่กลับมาเกิด อีก)แล้ว นางได้ทำบุญเสียสละทำนุบำรุง(คล้ายร่มที่ซ้อนกันขึ้นเป็นชั้นๆ)ทองคำ บูชาไว้บนพระสถูป(สิ่ง ก่อสร้างที่บรรจุของควรบูชาเช่นเดียวกับเจดีย์) ที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ

จนกระทั่งตายจากชาตินั้นแล้ว ได้ไปสู่ภพดาวดึงส์(สภาวะเสวยสุขสบายจนติดยึด) มีอำนาจเหนือ**เทพธิดา(หญิงจิตใจสูง)**ทั้งปวง ด้วยฐานะ ๑๐ อย่างนี้คือ

๑. รูป(กาย)
๒. เสียง
๓. กลิ่น
๔. รส
๕. สัมผัส(โผฏฐัพพะ)
๖. อายุ
๗. ผิวพรรณ(วรรณะ)
๘. สุข
๙. ยศ
๑๐. ความเป็นใหญ่(อธิปัตติ)

พอถึงชาติสุดท้าย ได้เกิดอยู่ในกรุงกบิลพัสดุ์ เป็น **พระธิดาของเจ้าศากยะ** ซึ่งมีพระนามว่า **เชมกะ** องค์หญิงน้อยมีพระนามว่า **นันทา** เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยความงาม ครั้นเติบโตแล้ว เป็นสาวสวยซึ่งดงามเป็นเลิศ ทั้งรูปร่างหน้าตา ทั้งผิวพรรณ เป็นเหตุให้พวกเจ้าศากยะเกิดการวิวาทกันมาก ด้วยหมายปองแย่งชิงเจ้าหญิงนันทานั้นเอง (มหาชนจึงพากันขนานนามเป็น**เจ้าหญิงอภिरูปนันทา** คือ ผู้มีรูปโฉมงามน่าพึงพอใจอย่างยิ่ง)

เพราะเหตุการณที่เกิดขึ้นอย่างนี้ ทำให้พระเจ้าเชมกะ ทรงตัดสินพระทัย ตรัสกับองค์หญิง

“พวกเจ้าศากยะอย่าฉิบหายเสียเลย”

แล้วให้องค์หญิงไปบวชในสำนักของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม**

เมื่อได้บวชเป็น**ภิกษุณี**แล้ว มักชอบหลบเลี่ยง ไม่ยอมเข้าเฝ้าพระศาสดา เพราะได้ฟังมาว่า

“พระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงติเตียนรูป”

ดังนั้นจึงไม่ยอมเข้าเฝ้า เพราะตัวเองยังรักษารูปอยู่ เลยกลัวที่จะพบพระศาสดา ไม่ยอมไปรับโอวาท(คำกล่าวสอน)

เป็นเช่นนี้ พระศาสดาจึงรับสั่ง**พระมหาบชาบดีโคตมีเถรี**ว่า

“ภิกษุณีทั้งหมดจงมารับโอวาทตามลำดับ”

แต่พอถึงวาระที่ต้องไปรับโอวาท ภิกษุณีอภिरูปนันทาก็ส่งภิกษุณีรูปอื่นไปแทนตน

พระศาสดาทรงทราบแล้ว ทรงตำหนิว่า

“เมื่อถึงวาระของใคร ภิกษุณีนั่นพึงมาด้วยตนเอง ไม่พึงส่งรูปอื่นมา”

ครั้นรับสั่งอย่างนั้น ภิกษุณีอภिरูปนันทาจึงไม่อาจละเมิดรับสั่งนั้นได้ จำใจต้องไปเข้าเฝ้าฟังโอวาทของพระศาสดา พระองค์ทรงเป็นผู้ฉลาดเลิศในอุบายอันเป็นกุศล จึงทรงแสดงฤทธิ์ให้ปรากฏเป็นหญิง ๓ ลักษณะ คือ

๑. หญิงสาวสวยราวกับนางฟ้า
๒. หญิงชราแก่หง่อม
๓. หญิงที่ตายเป็นซากศพแล้ว

ภิกษุณีอภิรูปนั้นหาได้เห็น
หญิงทั้ง ๓ แล้ว บังเกิดความสลดใจ
ยิ่งนัก ไม่ยินดีเลยในซากศพหญิงที่ตาย
มีความเบื่อหน่ายในความเกิด ขณะที่
วิถิจิตเป็นอย่างนั้น พระศาสดาทรงทราบ
แล้ว ได้ตรัสโอวาททันที

“ดูก่อนนั้นหา เธอจงดูรูป
กายที่ทูลนทูลรายนี้ มีความไม่สะอาด
โสโครก เต็มไปด้วยหลุมคุช(อุจจา
ระ)ที่มีน้ำไหลเข้า มีของเน่าถ่ายออก
อยู่เป็นนิตย์ อันเป็นที่รารณาของ
พวกคนพาล(คนโง่เขลา)

เธอจงอบรมจิตให้เป็นสมาธิ

(จิตตั้งมั่น) **มีอารมณ์เดียวด้วยอสุภะ(พิจารณาให้เห็นสภาพที่สกปรกโสโครก)** เพราะรูปกายนี้เป็น
ฉันใด รูปกายเธอก็เป็นฉันนั้น รูปกายเธอเป็นฉันใด รูปกายนี้ก็เป็นฉันนั้น

เมื่อเธอพิจารณาเห็นรูปอยู่อย่างนี้ มิได้เกียจคร้านทั้งกลางวันและกลางคืน **ก็จะเบื่อหน่าย
ในรูปด้วยปัญญาของตน”**

นับตั้งแต่ได้รับโอวาทมา ภิกษุณีอภิรูปนั้นหาที่ประพุดิตตนเป็นผู้ไม่ประมาท หมั่นพิจารณา
ร่างกายนี้โดยแยบคาย ก็ได้เห็นกายนี้ทั้งภายในภายนอกตามความเป็นจริง

เป็นเช่นนั้น จึงเบื่อหน่ายในกาย คลายกำหนดในภายใน ไม่เกาะเกี่ยวกายนั้น เป็นผู้สงบ
เย็นแล้ว เผากิเลสทั้งหลายแล้ว ลีนอาสวะ(กิเลสที่หมักหมมในสันดาน)ทั้งปวง ภพใหม่(เกิดใหม่)ไม่มี
ได้บรรลุเป็น**พระอรหันต์องค์หนึ่ง**

พระอภิรูปนั้นหาเถรีเป็นผู้มีความชำนาญในฤทธิ์ ใน**ทิพพโสตราตุ**(หุทิพย์แยกแยะกิเลสได้)
ใน**เจโตปริยญาณ**(กำหนดรู้จิตว่ามีกิเลสอันใดบ้าง)ใน**บุพเพนิวาสานุสติญาณ**(รู้แจ้งระลึกชาติของกิเลสได้)
ใน**ทิพยจักขุ**(ตาทิพย์มองเห็นลูกิเลสได้) ใน**อาสวักขยญาณ**(รู้แจ้งว่ากิเลสหมดสิ้นแล้ว)

และมีความรู้แตกฉานใน**อรรถปฏิสัมภทา**(เนื้อหาสาระ) ใน**ธัมมปฏิสัมภทา**(ธรรมะ) ใน
นิรุตติปฏิสัมภทา(ภาษา) ใน**ปฏิภาณปฏิสัมภทา**(ไหวพริบ)

พระเถรีนี้ได้มาสู่สำนักของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นการมาดีแล้วโดยแท้ ได้ทำความรู้แจ้ง
แล้วในคำสั่งสอนของพระศาสดา ได้ทำกิจจบแล้วในพระพุทธศาสนา

❀ **ฉนวนพุทธ**

พฤษภาคม ๒๕ ก.พ. ๒๕๕๖

(พระไตรปิฎกเล่ม ๓๓ ขั้ว ๑๗๖)

อรรถกถาแปลเล่ม ๕๔ หน้า ๕๓

รายงาน

จาก

พุทธสถาน

สันติอโศก

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๖

เดือนแรกของปีใหม่ คนไทยยังถือว่าเป็นปีมะโรง จนกว่า ๑๖ เมษายน ๒๕๕๖ จะผ่านไปจึงขึ้นศักราชใหม่เป็นปีมะเส็ง(งูเล็ก) พระพุทธเจ้าสอนว่าอย่าประมาทแม้งูตัวเล็ก อย่าประมาทแม่ไฟกองน้อย อย่าประมาทแม่พระราชาจะทรงพระเยาว์ และอย่าประมาทแม่เป็นภิกษุหนุ่ม

* เหตุการณ์ทั่วไป

อัง.๑-พฤ.๓ ชาวสันติอโศกไปร่วมงานนิพชนังคาริยสังคายน์ ครั้งที่ ๒ ณ พุทธสถานราชธานีอโศก

ศ.๔ ทีมงาน FMTV เดินทางไปวัดป่าสวนธรรมร่วมใจ อ.ป่าติว จ.ยโสธร เพื่อไปร่วมงานและถ่ายทอดสดงานธรรมชาตிரำลึก(บุญกุ่มข้าวใหญ่) วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๖ ซึ่งพ่อท่าน สมณะเดินดิน สมณะและญาติธรรมได้ไปร่วมงานกันหลายท่าน

อา.๖ ร่วมงานฉาปนกิจศพ นาย วุฒิศักดิ์ เกิดผล ที่วัดสะพานคลองเตย กทม.

อัง.๘ ประชุมคณะทำงานด้านสุขภาพ โทรทัศน์ FMTV ระบบ C-BAND ของไทยคม(จานดำ) เริ่มถ่ายทอดครั้งแรกเวลา ๑๖.๐๗ น.

พ.๙ พ่อครูเดินทางมาจากบ้านราชา

พฤ.๑๐ คณะทำงาน FMTV ไปถ่ายทอดสดการเสวนาเรื่องเขาพระวิหาร ที่รัฐสภา

ศ.๑๑ สวดปาติโมกข์ พ่อครูให้อโวาทแก่หมู่
สมณะ เนื่องในวาระขึ้นปีใหม่ ดึงเตือนเรื่องการ
ศึกษาสัมมาสิกขา และการพัฒนาพาณิชย์บุญนิยม

กลุ่มนักศึกษาหลักสูตรการพัฒนาการเมือง
และการเลือกตั้งระดับสูง รุ่นที่ ๔ จำนวน ๔๐ คน
มาทำงานที่สันติอโศก และได้ฟังหลักการบุญนิยมของ
พรรคเพื่อฟ้าดินและสันติอโศก จากพ่อครูสมณะ
โพธิรักษ์ และคณะกรรมการพรรคเพื่อฟ้าดิน

ส.๑๒ คณะทำงานกลุ่มชะลอชรา ประชุมปรึกษา
เกี่ยวกับสุขภาพของพ่อครู

นักเรียนสัมมาสิกขาไปทัศนศึกษาที่ห้องฟ้า
จำลอง(เนื่องในวันเด็กแห่งชาติ)

อา.๑๓ จัดงานวันเด็ก บริเวณลานทรายหน้า

ตึกแดง มีศิษย์เก่าและผู้ปกครองมาร่วมงานอย่าง
อบอุ่นสนุกสนาน

จ.๑๔ สามเณรกวี ปริกัมศีล ลาลิกขา

พ.๑๗ นักเรียนสันติบาล(ระดับประถมฯ)ไป
ถวายส้มไร่สารพิษ แด่ในหลวงที่ ร.พ.ศิริราช

ศ.๑๘ เข้าค่ายอุโบสถศีล ๓ วันที่สันติอโศก
เข้าค่ายสุขภาพที่สวนบุญ ๓ วัน

พ.๒๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท จากมหา
วิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน ๔๐ คน มา
เยี่ยมชม และร่วมรับประทานอาหาร

ส.๒๖ ร่วมงานฉลองทวารธรรมชาตอโศก ที่
ภูผาฟ้าหน้า จ.เชียงใหม่ เป็นเวลา ๓ วัน

พ.๓๐ ผู้เดินทางไปร่วมงานฉลองทวาร
เดินทางกลับโดยสวัสดิภาพ

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

วันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำเดือน ๓ เป็นวัน
มาฆบูชาณมีบูชา แปลว่าการบูชาในวันเพ็ญเดือน ๓
เป็นวันที่พระพุทธองค์ประทานโอวาทปาติโมกข์ ซึ่ง
เป็นการประชุมใหญ่ของพุทธสาวก ประกอบด้วย
องค์สี่เรียกว่าจาตุรงคสันนิบาต คือ

๑. พระสาวกที่มาประชุมล้วนเป็นเอหิภิกขุ

๒. พระสาวกเหล่านั้นล้วนเป็นพระอรหันต์
ผู้ได้อภิญญา ๖

๓. พระสาวกมาประชุมกันโดยมิได้นัดหมาย
จำนวน ๑,๒๕๐ รูป

๔. เป็นวันอุโบสถขึ้น ๑๕ ค่ำเดือนสาม เป็น
วันเพ็ญเต็มดวง

* เหตุการณ์ทั่วไป

ศ.๑ สมณะชัตแจ้ง ผ่าตัดไส้ติ่งที่ร.พ.สินแพทย์
นักเรียนสันติบาลและครูไปศิระะอโศก

อา.๓ ประชุมผู้บริหารฝ่ายการศึกษาโรงเรียน
สัมมาสิกขาสันติอโศก

จ.๔ ประชุมชาวชุมชนสันติอโศก

ศ.๘ สมณะ และญาติธรรมไปร่วมงานบุญฉลองข้าวศิษย์เก่าตุ้มโฮม ที่หินผาฟ้าน้ำ จ.ชัยภูมิ

จ.๑๑-อ้ง.๑๒ สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรม ไปร่วมงานโพชฌังคาริยสังจายู พลตรีจำลอง ศรีเมือง ที่ปทุมธานี

พ.๑๓ มีการแสดงธรรมหน้าศพ น.ส.บุญเลี้ยง โชติธรรม เสียชีวิตตอนกลางคืน ด้วยโรคเบาหวาน หัวใจ ไตวาย อายุ ๖๗ ปี ฌาปนกิจวันที่ ๑๔ ก.พ. ที่วัดบางเตย

ศ.๑๕ กิจกรรมเข้าค่ายอุปสมถศีล ๓ วัน มีผู้เข้าร่วม ๓๑ คน

อ้ง.๑๙ หมุ่สมณะประชุมอภิธานิยธรรม

พ.๒๐ ประชุมคณะกรรมการ ๓ บริษัท(พลังบุญ, แต่ชีวิต, ขอบคุณ)

ศ.๒๒ นักเรียนสัมมาสิกขาไปช่วยเตรียมงานพุทธาภิเษกฯ ที่ศาลือโคก

อา.๒๔ ร่วมงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ครั้งที่ ๓๗ ที่ศาลือโคก จ.นครสวรรค์

จ.๒๕ วันมาฆบูชา มีญาติโยมมาทำบุญใส่บาตรที่หน้าพุทธสถานเป็นจำนวนมาก

อ้ง.๒๖ คุณไฟรเมือง(สุรเดช)นำช่างจากคลอง ๑๓ มาปูพื้นบริเวณล้างจาน

วະยะธัมมา สังฆาธา อับปะมาเทนะ สัมปาเทถะ สังฆารทั้งหลาย มีความเลื่อมไปเป็นธรรมดาเธอทั้งหลาย จงบำเพ็ญความไม่ประมาทให้สมบุญเกิด (มรดกธรรมชั้นสุดท้ายขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า)

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๖

“คำว่ากรรม มีผู้เข้าใจว่าเป็นความเลวร้ายกรรมคือการกระทำ แม้ความคิดก็เป็นกรรม(โมโนกรรม) นักแก้กรรมที่ยิ่งใหญ่คือพระพุทธเจ้ากรรมคือพลังงานที่ยิ่งใหญ่รวมถึงกรรมเก่า(อดีตชาติ) คนที่ยังไม่หนีโรธ ยังไม่วิมุตติ ยังไม่นิพพาน ยังจะต้องมีบาปอยู่บ้าง...” (โอวาทจากพ่อครูในวันบุญโฮมเมื่อ ๔ มี.ค.'๕๖ ที่สันตือโคก)

* เหตุการณ์ทั่วไป

ส.๒ หมุ่สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรม เดินทางกลับจากการไปร่วมงานพุทธาภิเษกฯ ที่อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

อา.๓ กลุ่มญาติธรรมสันตือโคกออกไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งผู้ว่า กทม.

จ.๔ พ่อครูขออนุญาตโฮมชาวสันตือโคก พ่อครูทำสถิติปลงผมเร็วที่สุด โดยใช้เวลาเพียง ๕ นาที เนื่องจากมีเวลาก่อนขออนุญาตโฮมแค่นั้น

อ้ง.๕ ร่วมงานฌาปนกิจศพคุณแม่ของคุณ ผกฟ้า(จุ่ม) ที่จังหวัดสงขลา

พฤ.๗ กลุ่มศิษย์เก่าและพี่น้องผองเพื่อนชาว สัมมาสิกขาสันตือโคก จัดงานเลี้ยงส่งผู้ที่เรียนจบชั้นม.๖ในปี นี้ ที่บริเวณลานทราย หน้าตึกแดง

ศ.๘ นักเรียนสัมมาสิกขา ม.๖ และม.ปลาย ทุกคนเดินทางไปพุทธสถานราชธานีโคก อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี เพื่อร่วมพิธีรับกลดจากพ่อครู และช่วยเตรียมงานปลุกเสกฯ ตลาดอาริยะ

อ.๑๒ นักเรียนสัมมาสิกขาชั้นม.ต้นทุกคนเดินทางไปบ้านราชฯ โดยออกเดินทางจากสวนบุญผักพืช เพื่อช่วยเตรียมงานปลุกเสกฯ และงานตลาดอาริยะ

พ.๑๓ ประชุมกรรมการ ๓ บริษัท

ส.๑๖ กิจนิมนต์ประชุมกลุ่มญาติธรรมชลบุรี ที่ สวนนงนุช จ.ชลบุรี

อา.๑๗ ประชุมใหญ่สมาธิกลุ่มสังฆะออมทรัพย์ สันตือโคกบุญนิธิ

จ.๑๘ ร่วมงานศพโยมแม่ของสมณะชยชยขันสรณีย์โย ที่จ.ชลบุรี

อา.๒๔ ประชุมชาวชุมชนสันตินาคร

จ.๒๕ ประชุมกรรมการ ๘ องค์กร

ศ.๒๙ จัดคอร์สสุขภาพ ๔ วันที่สวนบุญคลอง ๑๓ ซึ่งเป็นกิจกรรมของกลุ่มนักศึกษา-ผู้ปฏิบัติธรรม(นศ.ปธ.)

อา.๓๑ ร่วมงานเปิดสถานีวิทยุชุมชนของคุณพัชรี ตูลาบดี กลุ่มญาติธรรมปากช่อง จ.นครราชสีมา มีสมณะจากหลายพุทธสถานมาร่วมงาน ๑๕ รูป พระอาคันตุกะ ๒ รูป

☆ **สมณะ:แก่ธรรม ธิมรักข์โก**

ปฐมอโศก

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๖

วันเดือนปีผ่านไป สังคมกำหนดเอาไว้วันนี้เป็นวันปีใหม่ ๑ ม.ค.'๕๖ หลายพื้นที่จัดงานฉลองกันใหญ่โต เมื่อวันนี้เดินทางมาถึง เราทุกคนก็แก่ไปอีก ๑ ปี เดินทางไปสู่ความแก่-เจ็บ-ตาย ไกลเข้าไปทุกลมหายใจ พระพุทธเจ้าตรัสว่า “วันเวลาย่อมเคียงกลืนสรรพสัตว์ พร้อมทั้งตัวมันเอง” เวลาที่เราได้มา คือชีวิตที่เราเสียไป

กลับจากงานโพชฌังคารียสังจายูที่บ้านราชฯ พวกเราต้องมาเตรียมงานฉลองโพชฌังคารียสังจายู

ให้ลุงจำลอง ๗๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน ในวันที่ ๑๑-๑๒ ก.พ. พ่อครูบอกว่า ถ้าใครอายุครบเลข ๗ ลีตัว จัดงานโพชฌังคารียได้เช่นกัน

พท.๑๐ พระพัลลภ ชัยพันธ์โท อ.ขุนยวม จ.แม่ฮ่องสอน ได้ให้นักเรียนและคณะครู ๑๐ กว่าคน โรงเรียนพุทธเกษตร มาดูชุมชนวิถีพุทธ เพื่อนำไปใช้เป็นแม่แบบการพัฒนาการศึกษาของบุญนิยม

ร.ร.นานาชาติเมธา พานักเรียนระดับประถมและครูผู้ดูแล รวม ๑๐ กว่าคน มาศึกษาดูงานชุมชนวิถีพุทธ

โรงเรียนสัมมาสิกขาได้รับเชิญไปร่วมงานวันเด็กกับทางจังหวัด ไปจัดโรงบุญที่สนามจันทร์ แจกอาหาร, น้ำดื่ม, ขนมหวาน มีการจัดกิจกรรมมากมาย มีนักเรียนมาร่วมงาน ๒ พันกว่าคน เสร็จแล้วจึงมาจัดกิจกรรมวันเด็กกันที่พุทธสถานอีก

ศ.๑๑-อา.๑๓ ทีมงานหอมเขียว จัดงานสุขภาพพึ่งตนครั้งที่ ๖ ที่อนุสรณ์สถานแด่นอโศก มีผู้มาร่วมงานประมาณ ๔๐ คน

จ.๑๔ จัดงานบูชารำลึกถึงพระคุณของครูและรำลึกถึงอาหมอฟากฟ้าหนึ่งที่จากไป โดยมีพ่อครู

แสดงธรรมในวันนี้และต่อด้วยการประชุมชุมชน

พถ.๑๗ คุณสมหวัง แหลมเนียม เป็นชาว จ.อุทัยธานี ขอนิมนัตสมณะ ลิกขมาตุ และมีนักเรียนชั้น ม.๑ ไปทำบุญที่บ้าน

คุณพิพัฒน์ พิทักษ์ประเวช หมูบ้านอ่อมไทย สาย ๗ นครปฐม นิมนัตสมณะ ลิกขมาตุ และ เชิญชวนชุมชนไปทำบุญ

พระ ๒๕ รูป แม่ชี ๒ ท่าน และ ฆราวาส ๒ คน รวม ๒๙ ชีวิต จากรัฐฉาน ไทยใหญ่ ประเทศพม่ามาศึกษาวิถีชีวิตชุมชนโรงเรียน ฐานงานต่างๆ

จ.๒๑ ตอนเช้า ชาวชุมชนนำประมาณ ๔๐ ชีวิตเดินทางไปร่วมกับพี่น้องคนไทยหัวใจรักชาติที่พระบรมรูปฯ และเดินทางไปต่อที่ศาลฎีกา-ยูเอ็น-กองทัพบก ไปยื่นเอกสารว่าเราไม่ยอมรับคำตัดสินของศาลโลก เรายังยืนยันว่า เขาพระวิหารเป็นของไทย มีผู้มาร่วมในครั้งนี ๒ พันกว่าคน

พ.๒๓-ศ.๒๕ คณะครู ๔ คนจาก ร.ร.รุ่งอรุณ กทม. พานักเรียน ป.๔ จำนวน ๒๔ คนมาอยู่ร่วมปฏิบัติเข้าค่ายสร้างคุณภาพคุณธรรมให้แก่เด็กเรียนคุณเล็ก ชูบุญ เรืองศรี และที่นักเรียนสัสมาฯ ชั้น ม.๔ และ ม.๖ เป็นที่มหาวิทยาลัยให้ความรู้และเป็นพี่เลี้ยงตลอดงาน ผลออกมาประทับใจมาก แล้วจะพานักเรียนมารับการอบรมใหม่

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

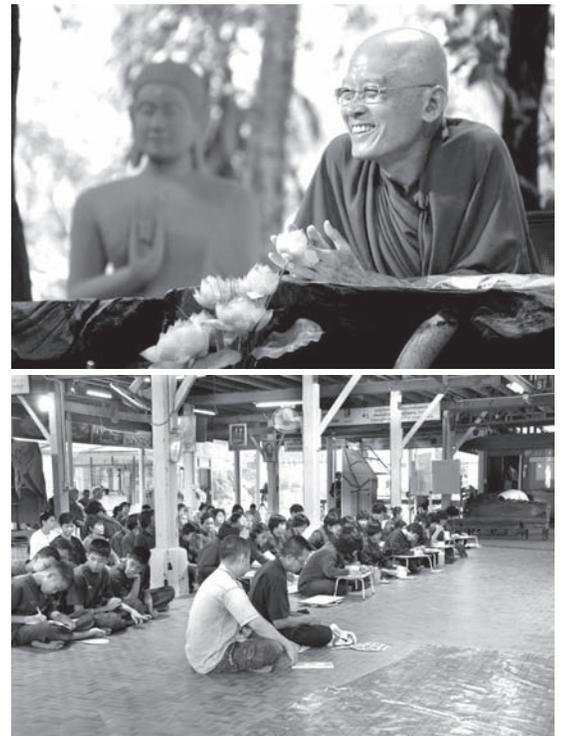
อ้ง.๕ สมณะเสียงศีล รับนิมนต์ เข้าร่วมประชุมวุฒิสภา ธนาคารสมองโครงการของสมเด็จพระราชาธิบดีฯ ในฐานะที่ได้รับเลือกให้เป็นวุฒิสภาประชุมที่มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม

พถ.๗ คุณสมเกียรติ ลีชัยสิทธิ์ เป็นหัวหน้า กกต. การเลือกตั้งประจำจังหวัดนครปฐม และคณะมาประชุมชาวชุมชน ให้ความรู้เรื่องของหน้าที่พรรคการเมือง และวันที่ ๔ ก.พ. คุณสุเมศ ลังสุบรรณ เป็นกกต.ผู้ตรวจราชการจากส่วนกลาง และคุณสันติพล พัฒสงวน ผู้อำนวยการเลือกตั้งได้แวะมาเยี่ยมเยียน สาขาพรรคเพื่อฟ้าดินลำดับที่ ๑

ศ.๘ อบรมชาวไนจีเรียที่เนินพอกิน เป็นวันสุดท้าย มีรายการเปิดใจไนจีเรีย และมีข้าราชการผู้ใหญ่จากประเทศไนจีเรียเข้าร่วมรายการนำโดย ดร.รัตนภรณ์ ธรรมโกศล

ศ.๑๑-ส.๑๒ งานโพชฌังคาริยสังจาญ พลตรีจำลอง ศรีเมือง ที่อายุครบ ๗๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน จัดที่ปฐมอโศก

พถ.๑๔ ประชุมชุมชน พ่อครูเป็นประธาน ก่อนประชุม พ่อครูก็เทศน์ขอบุญโฮมตามประเพณีทุกครั้งที่มาปฐม

ตอนเย็น สมณะ ลิกขมาตุ และชาวชุมชน ไปร่วมฟังสวดอภิธรรมที่วัดศรีบุญเรือง เขตบางบัวทอง เป็นงานสวดศพคุณพ่อองยุทธ เอี่ยมแก้ว ประชุมเพลิงในวันอาทิตย์

พถ.๑๔-ส.๑๖ อาจารย์และนักศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ นครราชสีมา ศึกษาอบรมที่เนินพอกิน ๒๐ คน

ศ.๑๕ เครือข่ายธรรมาภิบาลด้านพลังงาน จ.นครปฐม จัดงานทำไมคนไทยจึงซื่อน้ำมันแพงที่สุดในกลุ่มเอเชีย ไครปล้นคนไทย ไครปล้นพลังงาน

ในประเทศ ตอนเย็นที่ตลาดนครปฐม มีผู้มาร่วมรับฟังประมาณ ๒๐๐ คน

อา.๑๗ คณะครูพานักเรียน ม.๖ ไปเตรียมงานพุทธาครั้งที่ ๓๗ ศาลิโอศก

อัง.๑๙-พฤ.๒๑ คณะครู ร.ร.รุ่งอรุณ เขตบางมด กทม. พานักเรียนมา ๒๕ คน ระดับ ป.๔ เข้าค่ายฝึกกิจกรรมพึ่งตนเอง เป็นเวลาสามวัน

พ.๒๐ คณะอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี คีทซาอบรมที่เนินพอกิน ประมาณ ๑๕ คน

พฤ.๒๑ สมณะเสียงศีล เข้าร่วมประชุมกับคณะอาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช(ม.สธ.) และเครือข่ายพหุภาคี โครงการเรียนรู้สื่อทางไกลในฐานะเป็นคณะทำงาน

พฤ.๒๘ คณะครูจาก ร.ร.วัดเกาะวังไทร นำโดยครู อภิชาติ จาดคล้าย พานักเรียน ๑๐๐ คน มาศึกษาชุมชนวิถีพุทธ

ขอสรุปรายงานเดือนนี้จากจำนวนคุณประดับดาว ที่มีต่อลุงจำลองว่า

“ขอคารวะพลตรีจำลอง ศรีเมือง ผู้เป็นนักรบ นักบริหาร นักการเมือง นักสู้ผู้ไม่หวั่นไหวต่อภัยใดๆ ผู้มีคุณูปการต่อสังคม ที่ทำได้ยากยิ่งในยุคนี้”

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๖

ความไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐ ที่มงานจิตอาสาแพทย์วิถีธรรม จัดงาน “สุขภาพพึ่งตน” เป็นครั้งที่ ๗ วันที่ ๓-๗ มี.ค. ๕ วัน หมอเขียวใจเพชร

มาร่วมบรรยายในงานครั้งนี้ด้วย ผู้มาร่วมงานทั้งหมดประมาณ ๓๐๐ คน ได้ผลดีมาก

พ.๖ ผอ.ศุภชัย สถาพร ผู้อำนวยการ สถาบันเพื่อพัฒนาการเกษตรและชนบท(จากธ.ก.ส.) พาเกษตรกร ๓๐ คน ศึกษาดูงานที่เนินพอกิน

พฤ.๗ คณะวุฒิอาสา ธนาคารสมอง นำโดย พล.ร.ต.สัมพันธ์ และคณะ เกือบ ๒๐ คน ประชุมสัมมนา ที่เนินพอกิน

ชาวชุมชนไปร่วมงาน“พลังงานไทยเพื่อใคร” จัดโดยเครือข่ายธรรมมาภิบาลด้านพลังงานจ.นครปฐม มีผู้ร่วมเสวนา ๑.สว.รสนา โตสิตระกูล ๒.ม.ล.กร กสิวัฒน์ เกษมศรี ๓.คุณนิลฐิบุญรณ์ อ้นวงษา ณ หน้า ที่ทำการอบต.ทุ่งขวาง อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม ช่วงเย็น นักเรียนสส.ฐ.ร่วมจัดงานให้พี่ม.๖จบ ๕ คนและม.๓ ที่จบ ๑๐ คน มีกิจกรรมการแสดง มีการให้พรและการเปิดใจก่อนจาก ประทับใจกันดี

ศ.๘ นักเรียนสส.ฐ.ม.๖ ไปบ้านราชเพื่อรับกลด

อา.๑๐ ครูพานักเรียนสส.ฐ. ชั้น ม.๒-๕ เดินทางไปบ้านราชเพื่อร่วมงานรับกลด พระมหาอุทตนา

มาทำวิจัยระดับปริญญาเอกจากมหาจุฬาลงกรณ์ราช-
วิทยาลัย ที่ปทุมธานี สมณะเสียงศีล ให้การต้อนรับ

พถ.๑๔-ศ.๑๕ เด็กชาวเขาจากจ.ตาก ๖๐ คน
คณะของคุณจินตนา ร้านแม่บัวคำ พามาอบรมที่
เนินพอกิน

ส.๑๖-อา.๑๗ คณะทำงาน Ecovillage
Transition Asia ภายใต้สมาคมสถาบันที่ปรึกษา
การจัดการแห่งประเทศไทย พากลุ่มผู้เข้าร่วม
อบรมศึกษาดูงานเรื่องชุมชนนิเวศ(Eco-
Community)จากสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน
๑๗ ท่านมาศึกษาดูงานชุมชนปทุมธานีในด้านปรัชญา
วิถีการดำเนินชีวิต รวมถึงกิจกรรมต่างๆที่มีในชุมชน
เพื่อนำมาสู่วิถีชุมชนแห่งการพึ่งตนเอง

และคณะของคุณกำราบจากจ.สตูล ๑๐ คน
มาศึกษาดูงานที่เนินพอกิน

อ.๑๙ สมณะ-สิกขมาตุและชาวชุมชนรวม ๒๕
ชีวิตเดินทางมาร่วมประชุมเพลิงโยมอิน เพื่องัณฑ์
ที่วัดหนองแขงแรด อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์ และ

เดินทางต่อไปร่วมงาน
สวดศพโยมแม่สมณะ
ชยะขยัน นางเยี่ยมเตียง
แขกอ วัดเนืองจำนงค์
อ.บ้านบึง จ.ชลบุรี และ
วันที่ ๒๐ มี.ค. สมณะ-
สิกขมาตุ ชาวชุมชน ๓๐
ชีวิต เดินทางไปร่วมฟัง
ธรรมโดยท่านจันทเสฏฐ์อีกครั้ง

พถ.๒๑ นายแพทย์บัญญัติ พงษ์พานิช ได้ติด
ต่อขอพานักศึกษาทุนเศรษฐกิจพอเพียงฯ เข้าเยี่ยม
ชม“ชุมชนพึ่งตนเอง” ในวิถีแบบปทุมธานี จำนวน
๓๐ คน

อา.๒๔-อ.๒๖ เกษตรกรจากจังหวัดพะเยา ๑๐
คนมาศึกษาดูงานที่เนินพอกิน

อ.๒๖ ตอนเที่ยงคุณใจกลั่นได้นำร่างอันไร้

วิญญาณของน.ส.เล้ง
อินทิรา ตั้งสวัสดิ
รัตน์ จากร.พ.ราช
บุรี เธอเสียชีวิต
เพราะเนื้องอกใน
สมอง เล้งอยู่ชุม
ชนมาเป็นเวลา ๒๘
ปี แม่สุขภาพไม่สม
บูรณ์ เธอก็
พยายามปฏิบัติ
ธรรมในหมู่บ้านตรี

จนถึงวาระสุดท้าย มีรายการแสดงธรรมหน้าศพ ๑
คืน วันรุ่งขึ้น ๒๗ มี.ค.ตอนบ่ายก็ประชุมเพลิง

กำหนดวิชาญขออนุญาตนำเยาวชนในเขตพื้นที่หมู่
๕ จำนวน ๓๕ คน มาศึกษาดูงาน ฟังการอบรม
จากสมณะเพื่อเข้าใจชุมชนพึ่งตนเองแบบวิถีพุทธ

ศ.๒๙ เจ้าหน้าที่กต. จ.นครปฐม ๓ ท่าน
มาตรวจเยี่ยมกรรมการสาขาพรรคลำดับที่ ๑

อา.๓๑ รองปลัด ชีรวัดณ์ จ.นครปฐม พา
เกษตรกร ๗๐ คน ศึกษาดูงานที่เนินพอกิน

☆ สมณะกรรมกร กุสโล

ศิระ:อโศก

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๖

งานฉลองปีใหม่คนทั่วไปจัดงานเลี้ยงบันเทิง เริงรรมย์ สนุกสนานเบิกบานกับบอบายมุข เดินทาง แต่ละปีมีอุบัติเหตุ คนเจ็บนับพัน คนตายนับร้อย ทรัพย์สินเสียหายอีกมากมาย ยิ่งจัดงานปีใหม่ จิตใจคนก็ยิ่งเสื่อมลง เพราะมีกิเลสร่วมฉลอง ส่วนพวกเราฉลองปีใหม่ด้วยการปฏิบัติธรรม มีทั้งบำเพ็ญคุณและบำเพ็ญธรรม เป้าหมายคือเพื่อฝึก ลดละกิเลส เริ่มจากการฟังธรรม นำไปปฏิบัติ จนเกิดผลเป็นคนที่เกิดใหม่ทางจิตวิญญาณเป็น มนุษย์ผู้ประเสริฐยิ่งขึ้นๆ เป็นผู้มักน้อย สันโดษ ลดละ ขยัน กล้าจน ทนเสียดสี หนีสะสม นิยม สร้างสรร สวรรค์ นิพพาน

* กิจกรรมและความเคลื่อนไหวต่างๆ

อัง.๑-พ.๓ สมณะ ๔ รูป ชาวชุมชน ครู และ นักเรียนประมาณ ๘๐ คน นำโดย สมณะถ่องแท้ วินยธโร ร่วมงาน ว.บ.บ. ที่ราชธานีอโศก

พ.๒ ครูจิตจรดา นิลนนท์ ร่วมประชุมทางวิชาการกับสำนักงานเขตการศึกษาประถมศึกษาระดับ ๔ ศรีสะเกษ เรื่องการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับ การประเมินคุณภาพภายนอก รอบ ๓ จาก สำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพ การศึกษา(องค์การมหาชน)(สมศ.) วันที่ ๔-๖ ก.พ.

พ.๓ สมณะหม่อน มุทุกันโต จาริกต่อ เป้าหมายคือ งานพุทธา จ.นครสวรรค์

ศ.๔ ร่วมประชุมสรุปงานว.บ.บ. และประชุม เตรียมงานปีใหม่ ตลาตอาริยะ

ส.๕ ประชุมครู และผู้ปกครองนักเรียน เพื่อ เตรียมการประเมินคุณภาพภายนอก รอบ ๓ จากสมศ.

ครูขวัญดิน สิงห์คำ ชาวชุมชน ปวส. รวม ๑๐ คน ไปร่วมงานธรรมชาตีสาลึก(บุญกุ่มข้าวใหญ่) เวทีเสวนาบุญคุณข้าว ข้าวนามันคง เพราะเก็บ เมล็ดพันธุ์ ที่วัดป่าสวนธรรมร่วมใจ อ.ป่าดิว จ.ยโสธร

จ.๗,๑๑.๑๓,๒๐,๒๗ ประชุมตรวจศีล สัปดาห์ สุดท้าย มีชื่นชมให้ชุ่มทรัพย์

จ.๗ ประชุมอภิปรายนิยธรรม

จ.๗-ศ.๑๑ ครูขวัญดิน สิงห์คำและครูแก่นฟ้า แสนเมือง ไปประชุมเรื่องการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ ที่ โรงเรียนผู้นำ จ.กาญจนบุรี

อัง.๘,๑๕,๒๒,๒๙ ประชุมชุมชน สัปดาห์สุด ท้ายมีรายการเอื้อไออุ่น

พ.๙,๑๖,๒๓,๓๐ วันหยุดประจำสัปดาห์ของ นักเรียน ช่วงเข้ามีกิจกรรมพัฒนาชุมชน ฟังธรรม ก่อนอาหารเช้า ตอนเย็นนักเรียนช่วยกันทำอาหาร ตามบ้านจิตอาสาในชุมชน

ศ.๑๑,๑๘,๒๖ สมณะฟังสวดปาฏิโมกข์

ศ.๑๑ สมณะถ่องแท้ วินยธโร สมณะผองไท รตนบุญโญ และคุณเกื้อดิน สุวรรณ เดินทางไป ประชุมและร่วมงานเพื่อฟ้าดินที่ศูนย์อบรมศรีโคตร บูรณ์อโศก จ.นครพนม งานจัดวันที่ ๑๒-๑๔ มกราคม

ส.๑๒ คณะครู ผู้ปกครอง ชาวชุมชนและ ญาติธรรม ร่วมกันจัดกิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ มี นักเรียนเกาหลี จากโรงเรียนกักของพีช สกุล ร่วม กิจกรรมด้วย มีการละเล่น มอบรางวัลนักเรียนดีเด่น

อ.๑๓ คณะครูและนักศึกษากศน. อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ ครู ๔ คน นักศึกษา ๓๕ คน มาศึกษา ดูงานเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงและวิถีชีวิตชาวชุมชน

อ.๑๓-อ.๒๐ ครูขวัญดิน สิงห์คำ ครูแก่นฟ้า แสนเมือง ไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับคอร์สสุขภาพที่ ประเทศไต้หวันโดยมีพล.ต.จำลอง ศรีเมือง อ.ปานเทพ พัวพงศ์พันธ์และคณะเป็นผู้นำการเดินทางครั้งนี้

พ.๑๐,๑๗,๒๔,๓๑ ครูและนักเรียนมีกิจวัตร

ทำวัตรเช้าและฟังธรรมร่วมกับชาวชุมชน

พฤ.๑๗ ชาวชุมชนและเครือข่ายกลุ่มจิตอาสา เพื่อสาธารณะ ร่วมงานวันคนพิการ ที่เกาะห้วยน้ำคำ(เกาะกลางน้ำ) จ.ศรีสะเกษ กิจกรรมที่เข้าร่วม คือ จำหน่ายสินค้าที่จำเป็นในครัวเรือน ราคาเท่าทุน และโรงบุญมังสวิรัต ซึ่งได้รับความสนใจมาก

ส.๑๙-อ.๒๒ สมณะต้องแท้ และสมณะพองไท ไปศูนย์อบรมร้อยเอ็ดอโศก เพื่ออบรมเกษตรกรในโครงการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

จ.๒๑ นักเรียนม.ต้นและม.ปลายเข้าค่ายภาษาอังกฤษ(English Camp) โดยมีครูอาสาสมัครชาวเยอรมัน ๔ คน เป็นผู้ดำเนินกิจกรรม ตอนเย็นมีงานเลี้ยงส่งนักเรียนเกาหลีจากโรงเรียนกักของพีชสคูล มีการแสดงเพื่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม

พฤ.๒๔ ผ.อ.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ นำนักเรียนชั้น ม.๖ จำนวน ๓ คน ปวช. ๓ คน ปวส. ๒ คน นักเรียนแลกเปลี่ยนจากโรงเรียนกักของพีชสคูล ๑ คน อาสาสมัครเยอรมัน ๔ คน ไปร่วมงานฉลองหนาว ที่พุทธสถานภูผาพ้าน้ำ จ.เชียงใหม่

ส.๒๖ สมณะต้องแท้ วินยธโร และทีมสื่อไปร่วมงาน “งานรวมใจให้แผ่นดิน เทิดไท้องค์ราชัน ๘๕ พรรษา” ที่บ้านสันปันน้ำ ต.บักได อ.พนมดงรัก จ.สุรินทร์ ในงานมีการพบปะสังสรรค์กลุ่มญาติเก่า และการเสวนาเรื่องแผ่นดินและพลังงาน

จ.๒๘ สมณะดวงดี วิฑูตบุญโญ ไปกิจนิมนต์งานฌาปนกิจศพนายกัน อาษาสนา อายุ ๘๕ ปี บิดาของคุณอุดม อาษาสนา ราชธานีอโศก ตั้งศพที่ชุมชนดอยรายปลายฟ้า เผา ๓๑ ม.ค.'๕๖

พ.๓๐ สมณะต้องแท้ วินยธโร สมณะพองไท รตนบุญโญ เดินทางไปร่วมสรุปงานของเครือข่ายศรีโคตรบูรณอโศก

พฤ.๓๑ กลุ่มนักเรียนจากประเทศเกาหลีใต้ ในชื่อ Peace Road Camp ๑๑ คน มาเรียนรู้วิถีชีวิตของชาวชุมชน ประมาณ ๑๐ วัน

* คอรัสสุขภาพ

จ.๗-ศ.๑๑ ผู้เข้าคอรัสจากกรุงเทพฯ ขอนแก่น ศรีสะเกษ ภาควิทยา ชาวสวีเดน ชาวชุมชนศิระอโศก และสมณะ ๕ รูป รวม ๗๔ คน ด.ต.สุคนธ์ เรืองฤทธิ์ เป็นผู้ดูแล

อึ้ง.๑๕-ส.๑๙ ผู้เข้าคอรัสจากกรุงเทพฯ นนทบุรี สระบุรี ศรีสะเกษ กาฬสินธุ์ อุตร หนองคาย ปราจีนบุรี ๖๔ คน ครูขวัญดิน สิงห์คำ เป็นผู้ดูแล

อา.๒๐-พฤ.๒๔ ผู้เข้าคอรัสจากทม.ศรีสะเกษ อุบลฯ ๑๓๗ คน คุณทรายศิลป์ ลิ้น เป็นผู้ดูแล

ศ.๒๕-พฤ.๓๑ คอรัสย่อยๆ ครูขวัญดิน สิงห์คำ เป็นผู้ดูแล

ส.๕-อา.๖ คอรัสของนักเรียนศิระอโศก ผ.อ.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ ดูแล

* คติก่อนจาก

“มีความเข้มแข็ง

แสดงออกด้วยความอ่อนโยน

ผู้้นเป็นลำธารของโลก” (เต๋า)

☆ สมณะ:แก่นหล้า วัฒนโน

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

อโรคยา ปรมาลาภา ความไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐ เสียทรัพย์นับว่าเสียน้อย เสียเกียรติยศชื่อเสียง นับว่าเสียมาก แต่หากเสียสุขภาพร่างกายชื่อว่าเสียหมดทุกสิ่งทุกอย่าง สุขภาพดีไม่มีขาย ถ้าอยากได้ต้องไปเข้าค่ายล้างพิษที่ศิระอโศก เพราะได้ล้างทั้งโรคกายและโรคใจ เจ้าหน้าที่ฝ่าย

ฆราวาสจะพาล้างพิษทางกาย ส่วนสมณะนักบวช จะพาล้างพิษทางจิตวิญญาณ เพราะหากจิตป่วย กายก็ป่วย จิตใจเข้มแข็งร่างกายแข็งแรง จิตดี กายดี แต่ถึงอย่างไรร่างกายคือรังแห่งโรค จึงต้อง ดูแลให้ดีทั้งใจและกาย

* เหตุการณ์ประจำวัน

ส.๒-อ้ง.๕ นักเรียนม.๒ ม.๕-๖ และปวช.๑ ไปประกวดโครงงานวิทยาศาสตร์ที่เมืองทองธานี ผลออกมาชั้นม.๒ ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ ๑

อ.๓-พ.๖ คณะผู้ประเมินสมศ. มาประเมิน ภายในและให้คำแนะนำในสิ่งที่ควรแก้ไข

จ.๔-ส.๒๓ คณะนักศึกษาแพทย์แผนไทย จาก วิทยาลัยสิรินธร ๔ คน เข้าพื้นที่เพื่อศึกษาเรียนรู้ การใช้วิถีชีวิตชุมชน โดยมีอาจารย์โก้(ฟ้าฉาย)ดูแล

พ.๖ พ่อครูโพธิรักษ์มาเยี่ยมชาวชุมชน ขอบุญ โยม, ประชุมบวร.(บ้าน,วัด,โรงเรียน)

พ.๗ สมณะ ๒ รูปและนักเรียนชั้นปวส.ปี ๒ เดินทางไปร่วมงานโพชฌังคาฯของคุณลุงจำลอง ศรีเมือง ที่พุทธสถานปฐมอศอก

ศ.๘-ส.๙ สมณะแกนหลัก ไปเทศน์ในงานบุญ แจกข้าว ที่บ้านของคุณใหม่ ตะวันเดือน บ้านทุ่ง ต.ทุ่ง อ.ศิลาลาด จ.ศรีสะเกษ โดยมีกลุ่มจิตอาสา แพทย์วิถีธรรมไปแจกอาหาร จัดงานตลาดอารียะ

ส.๑๖-พ.๒๐ หลวงตาสอน หลวงตาพันเมือง ไปงานอบรมเกษตรกรที่ชุมชนร้อยเอ็ดอศอก

ส.๑๖ กลุ่มจิตอาสาไปเปิดตลาดอารียะ จัด โรงบุญฯ เพื่อเชื่อมสัมพันธ์กับคนชายแดน ที่บ้าน พลาญ อ.ขุนหาญ จ.ศรีสะเกษ

อ.๑๗ กลุ่มจิตอาสา ไปเปิดตลาดอารียะจัด โรงบุญฯ ณ บ้านด่าน อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ เพื่อเป็นการเชื่อมสัมพันธ์กับคนชายแดน

จ.๑๘ สมณะถ่องแท้ วินยธโร ไปร่วมเสวนา เรื่องดินแดน ที่บ้านโสกขามป้อม

พ.๑๑-จ.๒๕ จัดค่ายสุขภาพ ผู้เข้าร่วมจำนวน ๑๔๐ คน โดยมีอาจารย์ตะวันเป็นผู้ดูแล

ศ.๒๒ สมณะเดินทางไปร่วมงานพุทธาภิเษก สูดยอดปาฏิหาริย์ ณ พุทธสถานศาลือโคก อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

ส.๒๓ ญาติธรรมชาวชุมชน เดินทางไปร่วมงานพุทธาภิเษกฯ

ศ.๒๒-จ.๒๕ ครูและนักเรียนชั้นม.๒-๖ ไป ช่วยเตรียมงานตลาดอารียะและปีใหม่ไทยที่บ้านราช เมืองเรือ จ.อุบลราชธานี

* ข้อคิดจากพระไตรปิฎก

เหตุที่ทำให้มีโรคน้อย

บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้มึนปกติไม่เบียดเบียน สัตว์ด้วยฝ่ามือ ก้อนดินก้อนไม้ของมีคม หากเขา ตายไปจะเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์ ถ้าเกิดมาเป็น มนุษย์จะเป็นคนที่มีโรคภัยไข้เจ็บน้อย

(พระไตรปิฎกเล่ม๑๔ ข้อ๕๘๕ จุฬามณีวงศ์คสุตร)

☆ นักรบทวนกระแสน

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๖

กลับจากงานพุทธาฯ มีงานร่อยอยู่มากมาย ทั้งงานภายในและเตรียมงานปลูกเสกฯ, ตลาดอารียะ ที่ราชธานีโอศก ทั้งงานจรงานประจำ ชาวศิระชะ โอศกแม้คนจะไม่มาก อาศัยความขยันอดทน แต่ละคนเปรียบดั่งนักรบที่เจนนาม พร้อมจะสู้ พร้อมปรับตัว เพราะเคยชินกับเหตุการณ์ มหัทศจรย์อนิจจัง และยังได้รับเมตตาจากพ่อครูมา เยี่ยมให้กำลังใจในรายการขออนุญาตโฮม เป็นครั้งที่ ๖ ช่วยปลูกพวกเราให้ตื่นตัว

อากาศปีนี้ร้อนอบอ้าวมาก ขนาดอยู่ใกล้ป่า ในชุมชนต้นไม้ก็เยอะ บ่อน้ำ “สระสร้างดิน” อัน เป็นดั่งหัวใจหล่อเลี้ยงพืชผัก ผลไม้ ในชุมชนจน เจียรจะถึงวันน้ำแห้ง ก็มีฝนตกลงมาช่วย ทั้งยัง ช่วยให้ความชุ่มชื้นได้ผ่อนคลาย และชุมชนเล็กๆ แห่งนี้ยังได้ต้อนรับพี่น้องทั้งชาวไทยและชาวต่าง ประเทศที่เวียนกันมาศึกษา เยี่ยมเยียน อีกทั้ง คอร์สสุขภาพที่ยังคงความแข็งแรง ทำให้สถิติผู้มา เข้าคอร์ส ชัยบขึ้นใกล้หลัก ๒๐๐ คนต่อรุ่น

* เหตุการณ์ประจำวัน

ศ.๑ นักศึกษาแพทย์แผนไทย จากวิทยาลัย สาธารณสุขสิรินธร จ.พิษณุโลก ๖ คน อยู่ฝึกงานมา ตั้งแต่วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์

อา.๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัย รามคำแหง วิทยาเขตอำนาจเจริญ จำนวน ๔๕ คน มาศึกษาวิถีชีวิตชุมชน

ครูขวัญดิน ลิงห์คำ และตัวแทนชาวชุมชนไป ช่วยงานที่ราชธานีโอศก

อา.๓,๑๐,๑๗,๒๔,๓๑ ตรวจศีล

จ.๔ สมณะถ่องแท้ วินยธโร สมณะผองไท รตนบุญญ์ และทีมช่างไปช่วยงานราชธานีโอศก

อ.๕ สมาชิกครอบครัว สอง จู วัน จากเกาหลี ใต้ประกอบด้วยพ่อ สอง จู วัน วัย ๕๒ ลูกสาว สอง ชู อึน วัย ๒๑ ปี และลูกชาย สอง ซึง ควัน ๑๗ ปี มาเรียนรู้อวิถีชีวิตศิระชะโอศกถึง ๒๐ เม.ย.'๕๖

อ.๕,๑๒,๑๙ ประชุมชุมชน บวร

พ.๖-อา.๑๐ สมณะถ่องแท้ วินยธโร และ สมณะผองไท รตนบุญญ์ ไปอบรมเกษตรกรและ นักศึกษา ที่ศูนย์อบรม ศรีโคตรบูรณ์โอศก

พฤ.๗ นักศึกษา ว.สส. พิษณุโลก ๖ คน บัณฑิตนิเทศ และเดินทางกลับในวันรุ่งขึ้น

ส.๙ สมณะแก่นหล้า วัชฌเน รับนิมนต์ไป แสดงธรรมในหัวข้อ “ล้อมรั้วให้ครอบครัว” ใน โครงการสัมมนาเรื่อง “ล้อมรั้วให้ครอบครัว ล้อม รั้วยาเสพติด” จัดโดยนักศึกษามหาบัณฑิต สาขา บริหารการศึกษามหาวิทยาลัยพุทธธานี ศูนย์ กันทรลักษณ์ ที่ สพป. ศรีสะเกษ เขต ๔

อา.๑๐-๑๒ อาจารย์ ๔ คน นักศึกษา ๘๐ คน จากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ มาอบรมจริยธรรมมีนักเรียนสัมมาสิกขา ม.ปลาย เป็นพี่เลี้ยง

จ.๑๑,๑๒๖ สมณะฟังสวดปาฏิโมกข์

พ.๑๓ พ่อครูมาบุญโฮม ครั้งที่ ๖ ก่อนเดินทาง กลับ ที่งานบ้านยาคีนิมนต์ไปเปิดร้านขายปลีก ผลิตภัณฑ์ยาคี พ่อครูตั้งชื่อว่า “เฮือนหยงดี”

นำอาหาร, เต็นท์ ไปช่วยกลุ่มธรรมาธิปไตย ที่มาชุมนุมเรื่องปัญหาชายแดน ที่บ้านกุดนางแก้ว เขตอำเภอขุนหาญ

พฤ.๑๔, ส.๓๐ ประชุมครู

พฤ.๑๔ นำอาหาร, นำไปช่วยกลุ่มผู้ชุมนุม สมณะถ่องแท้ วินยธโร เชิญคุณไชยวัฒน์ ลินสูงวงศ์ และคณะ มาถ่ายรายการ “เกาะติด สถานการณ์ ชายแดน” อีกคณะคือ ป้าสำเนียง สุพรรณภาพ และทีมงานที่เชิญมาเป็นประจำ

พ.๒๐ งานเลี้ยงส่งนักเรียน ม.๓, ม.๖ มีศิษย์

แก่รุ่น โคไฟร มาเยี่ยมสถาบันและร่วมงานด้วย
ญาติฯนำศพ นายบรรยง แก้วศรี อายุ ๔๓ ปี
ลูกชายโยมปลั่ง แก้วศรี ชาวชุมชนเสียชีวิตจาก
อุบัติเหตุ โดยซึ่งจักรยานยนต์จากบ้านบัวงาม
อ.เดชอุดม จะมาเยี่ยมแม่ที่ชุมชนศิระชะโคก

ศ.๒๒ เข้าค่ายดูตัวนักเรียน ม.๑, ม.๔ และ
ปวช.๑ นักเรียนดูตัวเพื่อสอบเข้าม.๑ มี ๘ คน ม.๔
๑ คน และ ปวช.๑ มี๑๕ คน ตั้งแต่วันนี้ถึง ๓๐ มี.ค.

จ.๒๕ ทีมงานรายการคนค้นคนมาเข้าคอร์ส
สุขภาพและถ่ายทำค่ายคอร์สสุขภาพตลอดรายการ

อ.๒๖ ประชุมผู้ปกครองนักเรียนนกระจาบ

พ.๒๘ คุณเชิดผู้นำทีมรายการคนค้นคนออก
รายการพระพุทธเจ้าสอนอะไร สมณะต้องแท้ วินยธรโร
สัมภาษณ์

ส.๓๐ ประกาศผลการเข้าค่ายนักเรียน สรุปได้
ว่า นักเรียนดูตัวเข้า ม.๑ ถอนตัว ๑ คน
นอกนั้นผ่านฉลุย ผ่านอย่างมีเงื่อนไข ผ่าน
อย่างมีชมทรัพย์ ม.๔,ปวช.๑ ผ่านทุกคน
สมณะต้องแท้ วินยธรโร และทีมสื่อไปร่วม
งานเปิดสถานีวิทยุ ที่อำเภอปากช่อง จ.นครราชสีมา
งานจะมีในวันอาทิตย์ ที่ ๓๑ มีนาคม

* คอร์สสุขภาพ

ครั้งที่ ๑ วันที่ ๔-๕ สมณะ ๗ รูป บุคคล
ทั่วไป ๗๐ คน

ครั้งที่ ๒ วันที่ ๑๐-๑๕ บุคคลทั่วไปประมาณ
๖๐ คน

ครั้งที่ ๓ วันที่ ๒๐-๒๓ บุคคลทั่วไปประมาณ
๑๒๐ คน

ครั้งที่ ๔ วันที่ ๒๕-๒๙ บุคคลทั่วไปประมาณ
๓๐๐ คน

* คติก่อนจาก

เพราะอาศัย ตั้งใจ ฟังครูสอน จึงได้ความรู้
ความรู้ทำให้ได้ปัญญา

เพราะปัญญาจึงทำให้รู้ประโยชน์
ประโยชน์ที่รู้แล้ว ย่อมนำสุขมาให้

อาจาณุสรณ์ พระมหาจันทะ
จากหนังสือ อลิติมหาสาวก

☆ สมณะ:แก่นหล้า วัฒนโน

ศาลือโส

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๖

บรรยากาศในเดือนนี้ เป็นบรรยากาศของการ
เตรียมงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๗
เพราะใกล้วันงานเข้ามามากแล้ว ซึ่งพวกเราช่วยกัน
เตรียมงานกันมาเรื่อยๆ เช่น ดูแลสถานที่ ตัดหญ้า
ตัดกิ่งไม้ เช็ดถูปิดกวาด ตรวจสอบระบบน้ำไฟ
และซ่อมบำรุง ดูแลและเตรียมภาชนะต่างๆ ถ้า
ขาดตกบกพร่องก็จัดการซื้อมาเพิ่มเติมให้พร้อม
ช่วยกันปลูกผักเพื่อเป็นอาหาร และกำหนดตัว
บุคคลผู้รับผิดชอบงานต่างๆ พวกเรามีกันอยู่น้อย
แต่เมื่อเราสามัคคีย่อมเกิดพลัง

* เหตุการณ์ในเดือนนี้

อ.๘ นักเรียนจากโรงเรียนอนุบาลไพศาลีจำนวน
๑๕๐ คน มาศึกษาณสถานที่ สมณะสื่อคม
ฉัมมกิตติโก และताल่าพัน ซะเอม ให้การต้อนรับ

ศ.๑๑ ประชุมคณะกรรมการชุมชนบุญนิยม
เศรษฐกิจพอเพียง

ส.๑๒ วันเด็กแห่งชาติ ครูไพโรศีสลพานักเรียน
สส.ศ.ไปศึกษาณสถานที่

อ้ง.๑๕ ทำบุญระลึกถึงคุณทิวา (โผน) ทับลอย ซึ่งสิ้นชีวิตไปแล้ว ๑๐๐ วัน ญาติและพี่น้องมาร่วมบุญกันหลายคน สมณะเน้นแก่น พลานีโกและสมณะลือคม ธรรมกิตติโก แสดงธรรม

ส.๑๙ ประชุมวิสามัญ คณะกรรมการชุมชน บุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลือโคก

ส.๑๙-ส.๒๖ เปียกับหม่อง ๒ พี่น้องจากบ้านราช มาปั้นเสาต้นไม้ที่เมรุเสร็จเรียบร้อย

อ้ง.๒๐ เบส น้องเบิร์ คิษย์เก่าสัฒมาลิกษาศาลือโคก บวชที่วัดหัวถนไนใต้ แล้วมาอยู่ที่วัดเขาชวดนาราม สมณะ พระอาคันตุกะ ชาวชุมชน และญาติธรรมไปร่วมอนุโมทนา

จ.๒๑-ศ.๒๕ สมณะลือคม ธรรมกิตติโก และสมณะเน้นแก่น พลานีโก เข้าคอร์สล้างพิษตับ

* ข้อคิดสุดท้าย

ผู้อยู่ในภุมิของปุถุชนและกัลยาณชน ยังเป็นชาวโลกย์ ผู้ที่ก้าวพ้นภุมิของกัลยาณชนขึ้นไปได้ จึงจะก้าวเข้าสู่โลกุตระภุมิ เป็นชาวโลกุตระได้จริง เป็นชาวอารยชน

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

บรรยากาศในเดือนนี้ เป็นบรรยากาศของงาน พุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๗ นับตั้งแต่เริ่มเตรียมงานมาเรื่อยๆ ชาวชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลือโคก ซึ่งมีจำนวนน้อย แต่พยายามประสานสามัคคีกัน สร้างความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ด้วยการมาร่วมประชุมเตรียมงาน พุทธากันอย่างพร้อมเพรียงกันอยู่เสมอ ส่งผลให้ญาติธรรมที่อยู่ใกล้เคียงหลายคนเข้ามาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมงานด้วยเมื่อใกล้วันงานเข้ามา ญาติธรรมหลายคนมาช่วยเตรียมงาน อาจารย์ ๒ และสมณะนวกะมาช่วยเตรียมงานทำให้ดูคึกคักมีชีวิตชีวา ผนวกกับนักเรียนสัฒมาลิกษาชั้นมัธยมปีที่ ๑ มาเข้าค่ายบูรณาการเตรียมงานพุทธาฯ ด้วย ทำให้งานบรรลุผลเรียบร้อยเกือบจะเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์

* เหตุการณ์ในเดือนนี้

ส.๒ ประชุมชาวชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลือโคก

อา.๓ ประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๕๖ พรรคเพื่อฟ้าดิน สาขาที่ ๕ จ.นครสวรรค์

พ.๓ ลูกหลานทำบุญระลึกถึงโยมทา ลิน ทรัพย์ ครอบกำหนดร้อยวัน สมณะ พระอาคันตุกะ แสดงธรรมก่อนนั้น บรรยายภาศ ว่าเรื่องในธรรมกัณฑ์

ศ.๘ อาจารย์ ๑ สมณะบินบน ธิริจิตโต และปัจฉาสมณะ อาจารย์ ๒ สมณะผืนฟ้า อนุตโตโร พร้อมสมณะนวกะ เดินทางถึงพุทธรสถานศาลือโคก

ส.๙ อาจารย์ ๑ สมณะบินบน ธิริจิตโต พร้อมปัจฉาสมณะเดินทางสู่พุทธรสถานปลุ้มอโคก

อา.๑๐ เป็นวันพระตรงกับวันตรุษจีน อาจารย์ ๒ สมณะผืนฟ้า อนุตโตโร แสดงธรรมก่อนนั้น หลังนั้น สมณะ พระอาคันตุกะ ชาวชุมชน ญาติธรรม และนักเรียนสัฒมาลิกษา เดินทางสู่พุทธรสถานปลุ้มอโคก

จ.๑๑ วันสุกดิบงานโพชฌังคาริยสังจาญของ พลตรีจำลอง ศรีเมือง ชาวชุมชนและญาติธรรม เดินทางสู่พุทธรสถานปลุ้มอโคก

อ้ง.๑๒ ร่วมงานโพชฌังคาริยสังจาญ พลตรีจำลอง ศรีเมือง

พ.๑๓ สมณะ พระอาคันตุกะ ชาวชุมชน ญาติธรรมและนักเรียนสัฒมาลิกษา เดินทางกลับสู่พุทธรสถานศาลือโคก

พ.๑๔ ประชุมวิสามัญชาวชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลือโคก เพื่อเตรียมความพร้อมงานพุทธาภิเษกฯ ครั้งที่ ๓๗

อา.๑๗-ศ.๒๒ นักเรียนสัฒมาชั้นมัธยมปีที่ ๑ มาเข้าค่ายบูรณาการเตรียมงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๗

ศ.๒๒-อา.๒๔ วันคืนสู่เหย้าเข้าคืนถ้ำของ คิษย์เก่าสัฒมาลิกษาศาลือโคก

ส.๒๓ เข้าประชุมสมณะมหาเถระ ป้ายประชุมสมณะเกจิ

อา.๒๔-ส.๒ งานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์

ครั้งที่ ๓๗

* ข้อคิดสุดท้าย

คนที่มีคุณธรรมในหัวใจ จะเข้าใจว่า ความรักที่แท้จริงนั้น คือการให้การเสียสละ

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๖

เดือนนี้เป็นบรรยากาศของความเป็นภราดรภาพ เพราะพวกเราเมตตาให้กันและระลึกถึงกัน มีการไปเยี่ยมเยียนให้กำลังใจกัน เมื่อมีผู้เจ็บป่วย เป็นน้ำใจที่เกิดจากความคุ้นเคย ที่พวกเราคบคุ้นกันมานาน จึงมีการระลึกถึงกัน ด้วยความรักและความเคารพกัน และพยายามที่จะอนุเคราะห์ที่เกื้อกูลกัน เพราะเราอยู่และทำกิจการงานร่วมกันในระบบสาธารณโภคี นี้คือ ผลที่เกิดจากการปฏิบัติธรรมของพวกเรานั้นเอง

* เหตุการณ์ในเดือนมีนาคม ๒๕๕๖

ศ.๑-ศ.๒ งานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์

ครั้งที่ ๓๗ (สองวันสุดท้าย)

อึ้ง.๓ ทำบุญระลึกถึง นายบุญโชค จูเฉย น้องชายสมณะสมชาย ต้นติปาโล ซึ่งเสียชีวิตจากอุบัติเหตุรถยนต์ชนครบ ๑ ปี

สมณะและชาวชุมชน ประชุมสรุปงานพุทธาภิเษกครั้งที่ ๓๗

ศ.๘ อาโก้ ใจจริง ชาวหินฟ้า พานักเรียนสัมมาสิกขาภูผาฟ้าหน้า ๑๓ คน ไปบ้านราชฯ เพื่อเข้าค่ายบูรณาการเตรียมงานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๓๗ และร่วมงานรับกลดด้วย

ส.๙ ตาลำพัน ชะเอมป่วย สมณะพระอาคันตุกะและชาวชุมชนไปเยี่ยมให้กำลังใจที่โรงพยาบาลโพทาลี

อึ้ง.๑๐ ตาเลี่ยมป่วย สมณะ พระอาคันตุกะและชาวชุมชน ไปเยี่ยมให้กำลังใจที่สวนวังพิกุล

ส.๑๖ โยมอิน พี่องจันทร์ มารดาของนายชลัมพล พี่องจันทร์ ลีนชีวิต พวกเราไปร่วมงานสวดและร่วมงานฌาปนกิจ

จ.๑๘ สมณะ และชาวชุมชนไปเยี่ยมให้กำลังใจมารดาของคุณสาว(คุณสตรี แก้วเดือน แก้วคง ดล) ซึ่งป่วยพักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์ ขากลับได้แวะเยี่ยมโยมบัววัยที่สมอทอด และโยมยั้งที่บ้านโป่งบุญเจริญ

ส.๒๓ ประชุมชาวชุมชนบุญนิยมศาลือโคก

จ.๒๕ สมณะ พระอาคันตุกะและชาวชุมชนไปเยี่ยมโยมวิไล และโยมแสงจันทร์ ที่หมู่ ๑ บ้านอู่ป้อง อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดพิษณุโลก และขากลับไปส่งโยมจอม ที่จังหวัดพิจิตร ด้วย

ส.๓๐ สมณะ พระอาคันตุกะและชาวชุมชน

ไปเยี่ยมโยมแจว เพชรน้ำขม อายุ ๘๙ ปี ที่บ้านหนองแกแรด ตำบลโคกเตี้ย อำเภอไพศาลี ต่อจากนั้นไปเยี่ยมยายซิม ชาวพาย ที่อำเภอท่าตะโก

อา.๓๑ สมณะ พระอาคันตุกะ และชาวชุมชนเดินทางสู่บ้านราชฯ เพื่อร่วมเตรียมงาน และร่วมงานปลูกเสกพระแท่นของพุทธ ครั้งที่ ๓๗ แล้วอยู่ร่วมงานเตรียมงาน และร่วมงานตลาดอาริยะปีใหม่ส่งกรานต์ ๒๕๕๖ ต่อด้วยเลย

* ข้อคิดสุดท้าย

มนุษย์เท่านั้นที่จะบรรลุธรรม ตามที่พระบรมศาสดา ทรงสอนได้

☆ สมณะเน้นแก่น ปลายโก

สีมาอโคก

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๖

* เหตุการณ์

ส.๕ สมณะบินบน(อาจารย์๑) สมณะโพธิสิทธิ์ มาแวะเยี่ยมพุทธสถานสีมาอโคก พักค้าง ๒ คืน

จ.๗ เปลี่ยนเสาสัญญาณการส่งวิทยุชุมชน

จ.๗-ศ.๑๑ ค่ายสุขภาพอบรมแพทย์วิถีธรรมสุขภาพพึ่งตนเอง แนวเศรษฐกิจพอเพียง โดยทีมงานเครือข่ายหมอเขียว (ใจเพชร กล้าจน) ๒๑๔ คน

ส.๑๒ จัดงานวันเด็กแห่งชาติ ผู้ใหญ่และชาวชุมชนให้ความร่วมมืออย่างอบอุ่น มีรายการแสดงของเด็กๆ, เล่นเกม, ตอบปัญหาชิงรางวัล, จับสลากแลกเปลี่ยนของขวัญกัน

ช่วงเช้า อาจารย์สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ แกนนำพันธมิตร มาทำบุญครบรอบวันเกิด มีพันธมิตรฯชาวโคราชมาร่วมงานพอสมควร

อา.๑๓ ประชุมชาวชุมชนสีมาฯ

อ.๑๕ สมณะประชุมอธิการิยะธรรม

ศ.๑๘ ประชุมครู

อ.๒๒ สมณะชาติดิน, สมณะดินทอง และญาติธรรมไปงานฌาปนกิจศพ นางจุฑามณี หิรัญคำ อายุ ๘๐ ปี เป็นโยมแม่สมณะหินจริง วิโรปาสาณ ที่วัดกำแพง อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

พ.๒๔ สมณะเทินธรรม สมณะดินทอง นักเรียนสส.ม.ชั้นม.๖ ศิษย์เก่า และชาวชุมชนจนดี ไปร่วมงานฉลองหนาว(๒๖-๒๘ ม.ค.)

ศ.๒๕-อา.๒๗ คอร์สสุขภาพล้างพิษตับ จำนวน ๖๔ คน

ส.๒๖ ประชุมกรรมการชุมชน

พ.๓๑ สมณะประชุมอธิการิยะธรรม

“หลักประกันสูงสุดของชีวิต จิตต้องหมดกิเลส”

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เดือนนี้เป็นเดือนที่สำคัญของเหล่าชาวพุทธทั้งมวลซึ่งมีวันสำคัญ คือ วันมาฆบูชา(วันเพ็ญเดือน๓) และเป็นช่วงที่ชาวอโคกไปบำเพ็ญบุญกุศลให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น ตลอด ๗ วันในงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๗ ท่ามกลางเปลวแดดที่ร้อนและมีฝนตกลงมาทดสอบความอดทนเพื่อเพิ่มขันติบารมี ณ พุงศาลี(อโคก)

* เหตุการณ์

ศ.๑ นักเรียนสัมมาสิกขา สีมาอโคกไปสอบ o-net ที่พ.ส.ศิระชะอโคก มีสมณะดินทอง และครูหนุ่มลี้กไปด้วย

ส.๙ สมณะเทินธรรม, สมณะดินทอง, ญาติธรรมและนักเรียนสส.ม.ไปร่วมงานบุญลอมข้าวที่สังฆสถานหินผาฟ้าหน้า จ.ชัยภูมิ

จ.๑๑-อ.๑๒ สมณะสร้างไท่ สมณะเทินธรรม สมณะดินทอง ญาติธรรมและนักเรียนสส.ม. ชั้น ม.๕ ไปร่วมงานโพชฌังคาริยะสัจจาญ ๗๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน พลตรีจำลอง ศรีเมือง ที่พุทธสถานปฐมอโคก

ส.๑๖ ประชุมชาวชุมชนสีมาฯ

นักศึกษาม.เกษตรศาสตร์(หญิง) ๔ คน มา

ศึกษาวีถีชีวิตชุมชน

อา.๑๗ สมณะดินทอง, นักเรียนม.๑ และม.๖
ไปเข้าค่ายและช่วยเตรียมงานที่ศาลือโคก

พ.๑๒-๑๓ คอรัสสุขภาพล้างพิษตับและถุง
น้ำดีประมาณ ๖๐ คน

ส.๒๓ ประชุมสมาชิกพรรคเพื่อฟ้าดิน สาขา
ที่ ๓

สมณะสร้างไท, สมณะเทินธรรม, สมณะสยาม
และญาติธรรมเดินทางไปร่วมงานพุทธาภิเษกครั้งที่
๓๗ ที่พุทธสถานศาลือโคก

“รักมาก ทุกข์มาก

รักน้อย ทุกข์น้อย

“ไม่มีรัก ไม่มีทุกข์” (พุทธพจน์)

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๖

* เหตุการณ์

พ.๖ ประชุมคณะกรรมการชุมชนสี่มาอโคก

ส.๙ สมณะเทินธรรม, สมณะดินทอง, นักเรียน
สส.ม.ชั้นม.๓และม.๖ มาช่วยเตรียมงานปลูก
เสกฯและงานตลาดอาริยะ

ศ.๑๕ พิธีรับกลดนักเรียนที่จบชั้นม.๖ ปีนี้สส
.ม.มีผู้จบเพียงคนเดียว คือ น.ส.ศิวลักษณ์ เกริงชื่อ

อา.๑๗ ญาติธรรมชาวสี่มาฯ ไปร่วมตั้งโรงบุญ
มังสวิรัต(ผัดหมี่โคราช) ในงานเสวนา พลังงาน
และดินแดน ไทย-กัมพูชา โดยกลุ่มพันธมิตรฯ ที่
อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์

ส.๒๓ ประชุมชาวชุมชนสี่มาอโคก

ศ.๒๙-๓๑ คอรัสสุขภาพล้างพิษตับและถุง
น้ำดี จำนวน ๘๐ คน

อา.๓๑ สมณะสร้างไท สมณะสยาม และญาติ
ธรรมไปร่วมงานทำบุญ เปิดสถานีวิทยุชุมชน“ระดม
บุญเรดิโอ” คลื่น FM ๑๐๓.๕ MHz ของตระกูล
ตุลาบดี ที่อ.ปากช่อง

ชาวชุมชนสี่มาฯไปร่วมกับพันธมิตรฯโคราช
ตั้งโรงบุญแจกอาหารมังสวิรัตในงานเสวนา พลังงาน

และปัญหาชายแดนไทย-เขมร ที่โรงแรมจอมสุรางค์
อ.เมืองนครราชสีมา

☆ สมณะสร้างไท ปณิโก

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๖

ช่วงต้นเดือนหมู่สมณะ ญาติธรรม ชาวชุมชน
คนวัด และนักเรียนก็ได้เดินทางกลับจากการไป
ร่วมงานโพชฌังคาริยส์จายู ซึ่งมีงานวิซชาลัย
บรรดาบัณฑิตบุญนิยม(ว.บ.บ.) และธรรมยาตรา
นาวานุญนิยม ที่พุทธสถานราชธานีอโศก

ช่วงกลางเดือน วันเสาร์ที่ ๒๖ ถึงวันจันทร์ที่
๒๘ ม.ค. เป็นงานฉลองหนาวธรรมชาตอโคก ครั้งที่
๑๐ งานครั้งนี้ที่มดูแลสุขภาพพ่อครูนิมนต์งดการ
เดินทางมาร่วมงาน งานนี้เป็นครั้งแรกที่รณรงค์
เรื่องรักษ์โลก ทำขยะเป็นศูนย์ งานนี้มีญาติธรรม
ครู นักเรียน ชาวสวนล้างฝัน ฮ่อมบุญ ดอยราย
ปลายฟ้า มีพันธมิตรฯมาร่วมด้วย และมีชาวบ้าน
มาร่วมงาน ๓๐ หมู่บ้าน

* เหตุการณ์ในรอบเดือน

ส.๕ อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ถิรจิตโต) และ
ปัจฉาฯ ไปกนิมนต์ จันอาหาร แสดงธรรม ที่
ร้านผ้ามา่าน พีแอนด์พี จ.สุรินทร์

จ.๗ สมณะยังดิน ภูมิตโต นำสมณะถักร้อย
ธัมมชโร ไปศูนย์โรคปอด เพราะไอมหาหลายเดือน
แล้ว ไม่หายไอ ที่อ.เมือง จ.เชียงใหม่

พ.๙ สมณะนวกะ ๕ รูป นำโดยอาจารย์ ๒
(สมณะฝันฟ้า อนุตโตโร) ไปกนิมนต์ที่บ้านโยมอ้อย
ณ บ้านสันทรายน้อย ต.เวียง อ.ฝาง จ.เชียงใหม่

พ.๑๐ สมณะชูปดิน วิชชานันโต นำสมณะ
ถักร้อย ธัมมชโร ไปตรวจที่ศูนย์โรคปอด ครั้งที่ ๒

ที่ อ.เมือง จ.เชียงใหม่

ส.๑๒ สมณะ ๖ รูป นำโดย อาจารย์ ๒ ประชุมคณะกรรมการและชาวชุมชนภูผาฟ้า

อา.๑๓ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ ประชุมคณะกรรมการชุมชนเพชรผาภูมิ จ.กำแพงเพชร

สมณะ ๔ รูป นำโดย อาจารย์ ๒ ไปร่วมงานฌาปนกิจศพพ่อด้วง แสงแก้ว อายุ ๙๑ ปี ซึ่งเป็นพ่อของ อบต.บุญแสงแก้ว อบต.บ้านแม่เลา ต.ป่าแป๋ อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

พ.๑๖ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ แสดงธรรม งานทำบุญครบรอบวันเกิดของคุณสุภัทรา (คุณหนู) จันทร์สุวรรณ อายุครบรอบ ๖๗ ปี และคุณรอยไพบู้ มณีเวช อายุ ๓๓ ปี ที่ชมรม.ชม.

อ้ง.๑๕ สมณะแม่ในใจมั่น จิตตถาวโร, สมณะ หินจริง วีรปาสาโณ เดินทางไปงานศพโยมแม่จุฑามณี หิริญคำ โยมแม่ของสมณะหินจริง วีรปาสาโณ ที่ อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ส.๑๙ สมณะ ๔ รูป นำโดยสมณะฟ้ารู้ นโมค ใต้ ประชุมชุมชนดอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย

จ.๒๑ สมณะแม่ในใจมั่น จิตตถาวโร, สมณะ หินจริง วีรปาสาโณ ร่วมงานพระราชทานเพลิงศพ กรณีพิเศษ คุณแม่จุฑามณี หิริญคำ ที่วัดกำแพง ต.บางเลน อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

พ.๓๐ สมณะ ๑๑ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ และ อาจารย์ ๒ มาร่วมงานทำบุญบ้านของพ่อเต็ง-แม่ชนิดหน้อย ที่ ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่

* แง่คิดก่อนจากสอนตน-สอนท่าน

“รู้เียงก็จะเกิดปัญญา หลงปัญญาเียงเียงอีก”

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เดือนนี้เป็นเดือนที่มีเทศกาลงานหลายงาน คือมีงานวันตรุษจีนของคนไทยเชื้อสายจีน งาน โฆษณังคารยัสัจจายุของพลตรีจำลอง ศรีเมือง ที่ ปฐมอโคก งานวันวาเลนไทน์ ส่วนปลายเดือนก็เป็นงาน

พุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ครั้งที่ ๓๗ ที่พุทธสถานศาลือโคก

* เหตุการณ์ในรอบเดือน

ส.๒ อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) สมณะยังดิน ภูมิกโต ไปร่วมงานศพคุณแม่พูนศรี พวงทรัพย์ ซึ่งเป็นภรรยาของพล.ต.ท.สมเกียรติ พวงทรัพย์ เสียชีวิตวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ ด้วยโรคมะเร็งและโรคหอบหืด อายุ ๗๒ ปี ๙ วัน ฌาปนกิจศพที่สุสานวัดสันภูเหล็ก อ.เมือง จ.เชียงใหม่

สมณะร่วมเมือง ยุทธวีร สอนธรรมะบนกระดานที่บ้านพีชผัก สวนชายดอย

ส.๒-อา.๓ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ สมณะ หินเพชร ธัมมธีโร ไปร่วมงานสังสรรค์คนทำงานรุ่นคุณพรพิชัย เจียมกัลชาญ ที่บ้านของคุณแก้วแก้ว ต.ห้วยยาง อ.ทับสะแก จ.ประจวบคีรีขันธ์

อ้ง.๕ อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) สมณะยังดิน ภูมิกโต ประชุมชาวลานนา

พ.๓.๗ อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) สมณะยังดิน ภูมิกโต เวะเยี่ยมชุมชนฮอมบุญอโคก

ศ.๘ ประชุมคณะกรรมการชุมชนเพชรผาภูมิ อาจารย์ ๒ (สมณะผืนฟ้า อนุตตโร) สมณะ ชาติุดิน ปฐวีโรส พร้อมสมณะนวกะ ๓ รูป และนักเรียนภูผาฯ ห้อง ๒ จำนวน ๑๐ คน ครู ๒ คน ญาติธรรม ๒ คน ได้เวะดูงานที่สวนคุณสี(คุณ กฤษณา มณีรัตน์) ต.ในเมือง จ.พิจิตร จากนั้น เวะเยี่ยมญาติธรรมพันธมิตรคุณพงศ์ธร ทรัพย์พันธุ์ และคุณคันทันต สนสวาท อ.เมือง จ.พิจิตร

ส.๙ อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) สมณะ ยังดิน ภูมิกโต เดินทางไปที่ศาลือโคก พร้อมนักเรียน สส.ภ. ห้อง ๓ มาสอบโอเน็ต

อาจารย์ ๒ และสมณะชาติุดิน ปฐวีโรส พร้อมสมณะนวกะ ๓ รูป และนักเรียนสส.ภ.ห้อง ๒ ๗ คน ครู ๑ คน ไปกิจนิมนต์ทำบุญบ้านรวมญาติที่บ้านนางวานี ศิริผล อ.เมือง จ.ลพบุรี

อา.๑๐ อาจารย์ ๒ และสมณะนวกะไปร่วมงานโฆษณังคารยัสัจจายุ พลตรีจำลอง ศรีเมือง ที่ ปฐมอโคก

สมณะชาตุดิน ปรุฐวีโรส พานักเรียนสส.ภ. ม.๑ ห้อง ๒ ไปตอกลงมะขามที่บ้านครุฑประดิษฐ์ อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

อัง.๑๒ สมณะชาตุดิน ปรุฐวีโรส กลับมาบ้านพี่ซึกแวะสวนคุณลี ที่ จ.พิจิตร เจ้าของสวนได้บริจาคต้นไม้ มูลค่าประมาณหกพันบาท

พฤ.๑๔-๑๗ มีคอร์สฟื้นฟูสุขภาพองค์รวม (ล้างพิษตับ) ที่ชุมชนดอยรายปลายฟ้า จ.เชียงใหม่

ส.๑๖ สมณะฟ้ารู้ โนภคโต สมณะชูปดิน วิชานันโต ประชุมชาวชุมชนดอยรายปลายฟ้า จ.เชียงใหม่

สมณะ ๔ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ประชุมคณะกรรมการชุมชนและประชุมชาวชุมชนภูผาฟ้าที่ลานนาอโศก วันนี้คุณสมยศจากอ.พยุหะฯ จ.นครสวรรค์นำขนมจีนน้ำเงี้ยวมาทำบุญเพื่อระลึกถึงภรรยาที่เสียชีวิตไปแล้ว

อา.๑๗ ครูและนักเรียนสส.ภ.ห้อง ๓ จัดโรงบุญแจกอาหารมังสวิรัต ที่ปากทางเข้านาอโศก

อัง.๑๙ สมณะ ๓ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ ญาติธรรมและนักเรียนสส.ภ.ห้อง ๓ ไปเยี่ยมคุณสุวรรณ แก้วมณี อายุ ๖๓ ปี เป็นอัมพฤกษ์ที่บ้านในสวน ต.เชียงดาว อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่

พ.๒๐ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ สมณะหินเพชร ธรรมธีโร ไปเยี่ยมโยมชนิดหน้อย โยมเต็งลิลิตที่บ้านต.ช้างคลาน อ.เมือง จ.เชียงใหม่

ศ.๒๒ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ประชุมคณะกรรมการชุมชนเพชรผาภูมิ จ.กำแพงเพชร จากนั้นเดินทางมาร่วมงานพุทธาภิเษกสวดอ-ปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๗ ที่พุทธสถานศาลืออโศก

* สุกท้ายขอฝากแง่คิดจากอาจารย์ ๑

จงเห็นปัญหาเป็นอาหาร เห็นทุกข์เป็นอาหาร เอาทุกข์มาเป็นประโยชน์ให้ได้ อย่ารักตัวเองเกินไป ทำอะไรให้ปรึกษา“ท่านสัมมาทิฐิ”ก่อน

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๖

บรรยากาศในรอบเดือนนี้ เรียบง่าย ๆ อาจารย์ ๒ (สมณะผืนฟ้า อนุตตรโร) นำสมณะนวกะไปช่วยเตรียมงานปลูกเสกฯและงานตลาดอาริยะ ที่พุทธสถานราชธานีอโศก

ส.๒,๙,๑๖ สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร สอนธรรมะบนกระดาน ที่บ้านพี่ซึก

พ.๖ สมณะ ๒ รูป พระ ๒ รูป นำโดย สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ ไปกักนิมนต์ที่บ้านโยมแวว เพชรหน้าชม อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) และปัจฉา มาปฐมอโศก เพื่อพูดคุยกับคณะครู

พฤ.๗ สมณะฟ้าแสง ปภากรโธ ลาลึกษา

พ.๑๓ สมณะ ๔ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ พุดคุยกับ ชาวชุมชนศาลืออโศก จ.นครสวรรค์

พฤ.๑๔ อาจารย์ ๑ และปัจฉา ประชุมคณะกรรมการชุมชนเพชรผาภูมิ จ.กำแพงเพชร

ศ.๑๕-พฤ.๒๐ สมณะ ๕ รูป นำโดย สมณะดวงดี ฐิตปุณฺโญ ร่วมงานมหกรรมรักชาติศึล และค่ายสุขภาพล้างพิษ

อัง.๑๙ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ พุดคุยกับศิษย์เก่า สส.ภ. ที่ลานนา

สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ประชุมชาวลานนา

พ.๒๐ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ประชุมชาว ชมร.ชม.

พฤ.๒๑ สมณะ ๔ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ สัมมนาครูที่บ้านพี่ซึก มีกรณีพิพาทเรื่องที่ดิน ตรงสมณะพัก สมณะจึงย้ายมาพักด้านหน้าบ้านพี่ซึก

ส.๒๓ สมณะ ๔ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ประชุมคณะกรรมการชุมชนภูผาฯ เริ่ม ๐๕.๐๐ น.

สมณะ ๔ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ประชุมชาวชุมชนภูผาที่ลานนา

อา.๒๔ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ กิจนิมนต์ ฉันทตอาหารและแสดงธรรมที่บ้านคุณชินโสคติ อ.เมือง จ.ลำปาง

ศ.๒๙ อาจารย์ ๑ และสมณะหินเพชร ธรรมธีโร ไปเยี่ยมโยมไพจิตร บุญกำเนิด เป็นโรคเส้นเลือดสมองตีบ ที่ร.พ.นครปฐม

อา.๓๑ สมณะ ๕ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ร่วมงาน กิจนิมนต์ เปิดสถานีวิฑูระตมบุญ เรดิโอ ๔๔/๑ บ้านกลาง อ.ปากช่อง ของคุณพัชรี ตูลาบดี

* ธรรมปฏิบัติก่อนจบจากอาจารย์ ๑

ให้ไว้กับการลัมนาย่อยครู ที่ปฐมอโศก การศึกษาจะไปด้วยดี คณะครูต้อง ๑.ไม่ถือสา ๒.ไม่พูดให้คนอื่นเกลียดกัน หากข้อ ๒.จะทำได้ดี ต้องเป็นผู้ยอมรับคำตำหนิได้ ผู้ยอมรับคำตำหนิได้ก็จะ เป็นเหตุปัจจัยให้เกิดสัมมาทิฐิ

☆ สมณะ:ไพริสัทธ์ ไพริสัทโร

ราชธานีอโศก

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๖

งานโพชฌังคาริยสังคายนา(ว.บ.บ.) ก็จบลงอย่างเรียบร้อย พร้อมกับฝากผลงานไว้ให้กับชาวบ้านราชมากมายในช่วงบำเพ็ญคุณ(ปฏิบัติงาน) โดยเฉพาะงานด้านกิจกรรมทั้งช่วยกันขุดดินทำแปลงทำปุ๋ย ใส่ปุ๋ย ปลูกผัก เป็นต้น ตั้งแต่ช่วงกลางเดือนม.ค. เป็นต้นมาสวนทุกสวนจึงเขียวชอุ่มด้วยพืชผักหลากหลายชนิดมากมาย นอกจากจะนำพืชผักมารับประทานกันในชุมชนแล้ว ทำให้มีพืชผักเหลือส่งไปให้พี่น้องพุทธสถานต่างๆได้รับประทานด้วย และชาวบ้านราชเองก็ได้ปลูกพืชผักเพิ่มเติมขึ้นเรื่อยๆ เพื่อที่จะได้มีพืชผักกินตลอด และมีพืชผักเข้างานปลูกเสกๆ ที่จะขึ้นในเดือน เม.ย. ที่จะถึงนี้

* เหตุการณ์ทั่วไป

อ้ง.๑-พ.๓ งานโพชฌังคาริยสังคายนา ช่วงบำเพ็ญธรรม

จ.๗ คุณมิ่งหมาย มุ่งมาจน ผู้ใหญ่บ้านไปประชุมประจำเดือนที่ว่าการอำเภอวารินชำราบ

อ้ง.๘ ประชุมคณะครูสัมมาสิกขา และครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาสัมมาสิกขาวิชาธรรม

ศ.๔ พ่อท่านและปัจฉา เดินทางไปม.อุบลฯ

ส.๕ พ่อท่านและปัจฉา รวมทั้งนักเรียนและญาติธรรมไปร่วมงานธรรมชาตรีรำลึก ที่วัดป่าสวนธรรมร่วมใจ อ.ป่าดิว จ.ยโสธร พ่อท่านแสดงธรรมก่อนฉัน บ่ายรายการบุญคุณข้าวชาวนามั่นคง เพราะเก็บเมล็ดพันธุ์ ดำเนินรายการโดยคุณสุทธิพงษ์ ธรรมวุฒิ เย็นสมณะเดินดินสัมภาษณ์ผู้นำชาวนาคุณธรรม ทูกรายการถ่ายทอดสดเอฟเอ็มทีวี

อา.๖ ประชุมที่งานกิจกรรมไร่สารพิษ ประชุมชุมชนโดยมีพ่อท่านเป็นประธาน แจ้งเปลี่ยนแปลงผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านเนื่องจากคุณแรงพุทธ ลีนป่าโลกก็ลาออก เปลี่ยนเป็นคุณซึ่งบุญ บุรณะกิติ

พ.๙ พ่อท่านและปัจฉา กลับสันตืออโศก

อา.๑๓ จัดกิจกรรมวันเด็ก

จ.๑๔ ประชุมคณะกรรมการคนของแผ่นดิน
เวลา ๑๔.๐๐ น. ประชุมคณะครูสัมมาสิกขา
และครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาสัมมาสิกขาวิชชาธรรม

ศ.๑๘ ประชุมกรรมการชุมชน

นายธำรงค์ ศรีแสง นักวิชาการสาธารณสุข
ชำนาญการ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพวังทองสูง
และคณะ ๔ คนมาบริการด้านทันตสาธารณสุขให้
แก่นักเรียนระดับประถมศึกษา

พ.๑๕ ลิกขมาตุผาแก้ว ลิกขมาตุศิริพร คณะ
ครูและนักเรียนชั้นม.๖ จำนวน ๒๘ คนเดินทาง
ไปร่วมงานฉลองหนาวที่ภูผาฟ้า

ส.๒๖ ประชุมพยานิชย์บุญนิยม

* ศึกษาดูงาน

ส.๑๒ คณะครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการ
สถานศึกษาโรงเรียนบ้านดอนชะยอม อ.คำเขื่อนแก้ว
จ.ยโสธร ๖๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ส.๑๙ นางเบญจภรณ์ ยานาธรรมย์ อาจารย์
พิเศษ สาขาสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
ศูนย์การเรียนรู้เพื่อปวงชนศรีสะเกษ สถาบันการ
เรียนรู้เพื่อปวงชน มหาวิทยาลัยชีวิต และคณะ จำนวน
๑๔ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

พ.๒๓ คณะนักศึกษาสาขาวิชาปกครองท้องถิ่น
ม.ราชภัฏอุบลฯ ๕ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจ
พอเพียง

พ.๒๔ นักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ มหา
วิทยาลัยขอนแก่น ๑๖ คน มาศึกษาวิถีชีวิต
เศรษฐกิจพอเพียง

อา.๒๗ คณะนักเรียนชั้น ม.๕ จากโรงเรียน
นารีนุกูล ๘ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

พ.๓๑ คุณวรรณมา ศรีใส และคณะจากวัดพระ
ธรรมกาย ๔ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

* ก่อนจากขอฝากคำสอนของพ่อท่าน

“สะอาด ผ่องใส โดดเด่น รุ่งแจ้ง สงบ สดยอด
แห่งความสุข ”

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

ช่วงกลางเดือนมีข้อสรุปที่ชัดเจนว่า งาน
ตลาดอารียะปีนี้จะขยายพื้นที่จัดงาน ขยายไปที่ริม
ฝั่งแม่น้ำจนถึงฝั่งเมืองอุบลฯ โดยจะนำเรือเอี่ยมจุ่น
๓ ลำ สำหรับวางสินค้าไปจอดที่ท่าเรือฝั่งเมืองอุบลฯ
จัดให้มีเรือท้องแบนบริการรับส่งผู้โดยสารจากฝั่ง
เมืองอุบลฯถึงฝั่งมูลของเราเพื่อจับจ่ายซื้อของโดย
จะบริการทั้งรับและส่งฟรี

นับเป็นโครงการใหญ่และใหม่ที่ชาวบ้านราช
ต้องเร่งเตรียมงาน เตรียมปลูกพืชผักต่างๆ พอดี
ให้ผลผลิตได้ทันภายใน ๖๐ วัน นับจากช่วงกลาง
เดือนเป็นต้นมา หลายฝ่ายจึงต้องไปช่วยงานด้าน
กิจกรรมที่ริมมูล จัดให้มีการเข้าค่ายกิจกรรมของ
นักเรียนชั้น ม.๑ ม.๒ เตรียมพื้นที่ปลูกผัก ปลูก
ดอกทานตะวัน หลายอย่างเตรียมพื้นที่ไม่ทันก็
ปลูกใส่ถุงใส่กระบะไว้ก่อน ก็ได้เห็นพลังสามัคคี
ของพวกเรายามมีงานเร่งด่วนก็รวมตัวด้วยกันดีจริงๆ
นอกจากนี้ก็มีผู้เชี่ยวชาญเรื่องการปลูกพืชผักมา
ช่วยแบ่งพื้นที่ทำด้วย เช่น จากกลุ่มศรีโคตรบูรณ์
วังสีเมฆ สวนไสหม่วน ศีรษะอโศก คุณธงชนะ
เป็นต้นงานตลาดอารียะปีนี้จะจึงเป็นงานรวมปราชญ์กรายๆ

ศ.๑ พ่อท่านและปัจฉาฯ เดินทางมาบ้านราช

ส.๒ พ่อท่านเดินทางไปม.อุบลฯ

เวลา ๑๘.๐๐ น. ประชุมคณะกรรมการชุมชน

ส.๒-อา.๓ ประชุมชุมชน พ่อท่านเป็นประธาน

จ.๔ เวลา

๐๘.๓๐ น.

พ่อท่านแสดง

ธรรมชอบุญไฮ่ม

เวลา ๑๓.๐๐ น.

พ่อท่าน สมณะ

ลิกขมาตุ เดิน

ทางไปสำรวจ

ท่าเรือที่ ฝั่ง

อำเภอเมือง

อ้ง.๕ คุณมิ่งหมาย มุ่งมาจน ผู้ใหญ่บ้าน นายรินไท มุ่งมาจน และคุณดินดอน ตั้งใจจะไปประสานงานที่สำนักงานเจ้าท่าแจ้งโครงการคืนชีวิตให้แก่แม่น้ำ ซึ่งเป็นโครงการที่ร่วมกันระหว่างบ้านราชและสำนักงานเจ้าท่า เพื่อจะสร้างตลาดน้ำ และการสัญจรทางน้ำ ซึ่งจะจัดกิจกรรมในงานตลาดอารีเยะช่วงสงกรานต์

พ.๖ พ่อท่านและปัจฉา ไปศิระชะโคก

พ.๗ ประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ พรรคเพื่อฟ้าดิน สาขาพรรคลำดับที่ ๔ อุบลราชธานี มีผู้เข้าประชุม ๖๕ คน โดยมีคุณวิชา แสนใจกล้า หัวหน้างานพรรคการเมือง สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง จ.อุบลฯ มาสังเกตการณ์

ส.๙-๑๑.๑๐ ครูอนุชญา จันทร ไปร่วมการประชุมปฏิบัติกร การใช้ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนที่จบการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๑ ณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๔

ส.๙ ลิกขมาตุกล้าข้ามฝืน และลิกขมาตุ ผาแก้ว ชาวหินฟ้า ไปประชุม ว.บ.บ. ที่ปลูมอโคก

๑๑.๑๐ ชาวบ้านราชเดินทางไปปลูมอโคกเพื่อร่วมงานนิทรรศการวิจัยสัจจายุ พลตรีจำลอง ศรีเมือง ที่ปลูมอโคก

พ่อท่านและปัจฉา เดินทางกลับสันตือโคก

พ.๑๓ คุณมิ่งหมาย มุ่งมาจน คุณดินดอน ตั้งใจจน คุณรินไท มุ่งมาจน และคุณหลักบุญ เต็มใจจน ไปดูการรังวัดที่หน้าบ้านค้ำกลาง

พ.๑๔ สมณะมีอมั่น ครูและนักเรียน ๑๑ คนไปร่วมกิจกรรมเฮ็ดอยู่เฮ็ดกิน ที่สวนล่างฝืน จ.อำนาจเจริญ

ศ.๑๕ คุณมิ่งหมาย มุ่งมาจน ผู้ใหญ่บ้าน นายรินไท มุ่งมาจน และคุณดินดอน ตั้งใจจน สมาชิกสภา อบต. บุ่งใหม่ และคุณหลักบุญ เต็มใจจน ไปร่วมสังเกตการณ์การรังวัดที่ดิน ที่หน้าบ้านค้ำกลาง

ส.๑๖ พ่อครูและปัจฉา เดินทางมาบ้านราช

๑๑.๑๗ ประชุมคณะทำงานตลาดอารีเยะที่เฮือนโสเหล่ ตอนเย็นประชุมชุมชน พ่อครูเป็นประธาน

จ.๑๘-อ้ง.๑๙ นักเรียนชั้นม.๑- ม.๒ เข้าค่ายปลูกทานตะวันและผักที่ริมมูล

พ.๒๐ คุณวาสนา แสงอรุณ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลวังสูง และเจ้าหน้าที่ ๓ คน มาประสานงานเรื่องการดำเนินการชุมชนปลอดภัยและหมู่บ้านจัดการสุขภาพแบบองค์รวม การดำเนินการโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพระดับทองของโรงเรียนสัมมาสิขาราชธานีอโคก

จ.๒๔ พิธีมอบนิกิจศพ คุณสมศักดิ์ คงสิน อายุ ๕๑ ปี (พ่อเลี้ยงของคุณชนิตา ชำมะกุล (คุณพริก)พิธีกรเอเอสทีวี)

พ.๒๖ นักเรียน สส.ธ. ไปร่วมงานมหกรรมการแข่งขันทักษะทางวิชาการ โรงเรียนเอกชนระดับชาติประจำปี ๒๕๕๕ ที่โรงเรียนเอกชนในจังหวัดอุบลราชธานี

* ศึกษาดูงาน

พ.๖ นายศรัชัย สุภิมารถและคณะ อบต. เมืองที่ อ.เมือง จ.สุรินทร์ จำนวน ๕๐ คน มา

ศึกษาวิถีชีวิตตลอดจนการบริหารจัดการในชุมชน

พถ.๑๔ ดร.สมิทธิ ดารากร ณ อยุธยา ประธานกรรมการองค์การตลาด, นางนิลวรรณ เพชรบุรณิน ประธานคณะกรรมการวิชาการวิทยาศาสตร์ กระทรวงมหาดไทย และคณะ จำนวน ๑๔ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ศ.๑๕ คณะครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านทรายทอง อำเภอวารินชำราบ จ.อุบลราชธานี จำนวน ๑๒๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

คณะครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านกุดระงุม ๑๑๓ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ส.๒๒ น.ส.จริยา วงศ์ธีระ นักวิชาการปฏิรูปที่ดินชำนาญการพิเศษ สปก.อำนาจเจริญ ได้นำเกษตรกรในโครงการนิคมการเกษตร(ข้าว) ต.คำพา อ.หัวตะพาน จ.อำนาจเจริญ ๕๐ คน และเครือข่ายจังหวัดร้อยเอ็ด ๑๕ คน (รวม ๖๕ คน) มาศึกษาเรียนรู้กิจกรรมการทำปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพและปลูกผักตามแนวเศรษฐกิจแบบพอเพียง

* ก่อนจากขอฝากคำสอนของพ่อท่าน

“อุปสรรคหรืองานหนัก ยิ่งพิสูจน์คน”

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๖

เดือนเมษายน จะมีงานปลูกเสกฯ และตลาดอาริยะคืนชีวิตให้แม่มูน เดือนมีนาคมจึงเป็นเดือนที่พวกเราเจริญมรรคองค์ ๘ กันเต็มที่ มีพี่น้องหลายๆพุทธสถานมาช่วยทำ โดยเฉพาะที่มจรุและนักเรียนจากสันตโตโคกมาช่วยเตรียมงานตั้งแต่วันที่ ๑๒ เป็นต้น รวมถึงที่มคิษย์เก่าและนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาศิระะอโศกด้วย เรือเอี่ยมจันจะใช้เป็นร้านค้าได้ก็อยู่ที่ที่มนี้แหละที่ทำงานกันทั้งกลางวันและกลางคืน ได้พักผ่อนหลับนอนกันคืนละไม่กี่ชั่วโมง นอกจากนี้ก็มีที่มจรุและนักเรียนจากทุกพุทธสถานหมื่นเวียนกันมาช่วยเตรียมงานตลอดทั้งเดือน งานต่างๆจึงเป็นรูปเป็นร่างอย่างที่เห็น มี

ผลผลิตทางการเกษตรออกมาให้ได้รับประทานอย่างอุดมสมบูรณ์ ทั้งนี้ต้องขอบคุณพี่น้องๆ ชาวญาติธรรมทั้งเด็กและผู้ใหญ่จากทุกที่ ที่เสียสละมาร่วมด้วยช่วยกันเตรียมงาน สาธุ

จ.๔ ประชุมครุสัมมาสิกขา และครุวิทยาลัยอาชีวฯฯ

อ.๕ พ่อท่านและปัจฉา เดินทางมาบ้านราช

ศ.๘-๑.๑๒ หมอเขียว ใจเพชร กล้าจน จัดคอร์สสุขภาพ มีผู้มาเข้าคอร์ส ๑๐๑ คน

ศ.๘ นักเรียนลัมมาสิกขา ชั้น ม. ๖ เข้าพื้นที่

ส.๙-ศ.๑๕ กิจกรรมสร้างอนุสรณ์โกตัญญูตานุภาพบุญนิยมของนักเรียนชั้น ม.๖ ช่วยเตรียมงานปลูกเสกฯและงานตลาดอาริยะ

ส.๙ ประชุมคณะกรรมการหมู่บ้าน

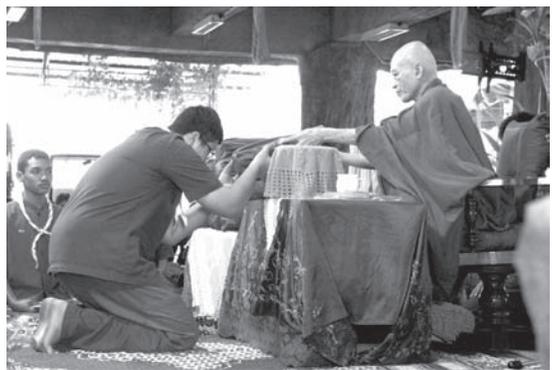
อา.๑๐ ประชุมการศึกษาบุญนิยมระดับอาชีวศึกษา

จ.๑๑ ประชุมการศึกษาบุญนิยมบ้านราช

๐๘.๓๐ น. พ่อท่านแสดงธรรมขออนุญโสม

พถ.๑๔เจ้าหน้าที่จากเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๔ นำโดยว่าที่ร้อยตรี สาคร กิ่งจันทร์ และคณะ มานิเทศโรงเรียนลัมมาสิกขาราชธานีอโศก

ศ.๑๕ เวลา ๐๙.๐๙ น. พิธีรับกลดของนักเรียนที่จบชั้น ม.๖ ทุกพุทธสถาน

อา.๑๗ ประชุมชุมชน พ่อครูเป็นประธาน

จ.๑๘ เวลา ๐๕.๐๐ น. ประชุมครุสัมมาสิกขา และครุวิทยาลัยอาชีวฯฯ

พถ.๒๑ ประชุมทีมงานกลีกรมรมิมนุน โดยมีสมณะเดินดิน ดิถีวีโรเป็นประธาน

ศ.๒๒ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

ชาวบ้านราชน้ำเต้าจำนวน ๓ แห่งค์ ความจุแท็งค์ละ ๒,๕๐๐ ลิตรไปช่วยเหลือชาวบ้านกุดระงุมที่จัดงานบวช เนื่องจากระบบน้ำประปาหมู่บ้านกุดระงุมมีปัญหาไม่มีไหล

จ.๒๕ เวลา ๐๕.๐๐ น. ประชุมครูผู้มาศึกษา และครูวิทยาลัยอาชีวฯ

ช่างอัมพร ธีรวิทย์ และคุณหลักบุญ เต็มใจจน ไปช่วยแก้ปัญหาระบบน้ำประปาของหมู่บ้านกุดระงุม โดยเปลี่ยนปั้มที่สูบน้ำประปาที่หมู่บ้านกุดระงุม โดยหมู่บ้านราชธานีโอโกลได้ซื้อปั้มใหม่และออกค่าใช้จ่ายประมาณหมื่นกว่าบาท ส่วนปั้มเก่าได้นำมาซ่อมใช้ในหมู่บ้านราช

พ.๒๗ นักเรียนชั้น ม.๒ และ ม.๓ ที่ปิดเทอมกลับเข้าพื้นที่

ศ.๒๙ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

เวลา ๑๓.๐๐ น. ประชุมพาดิษย์บุญนิยม

ส.๓๐ ประชุมผู้ประสานงาน ผู้รับผิดชอบงานฝ่ายต่างๆ ในงานปีใหม่ที่ตลาดอารียะสงกรานต์

อา.๓๑ ประชุมชุมชนเตรียมงานปลูกเสกฯ และงานปีใหม่ที่ตลาดอารียะสงกรานต์ พ่อครูเป็นประธาน

* ศึกษาดูงาน

อ.๕ คณะนักศึกษารามคำแหง แพทย์แผนไทย และแพทย์แผนไทยพิษณุโลก จำนวน ๑๕ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ศ.๘ คณะอาจารย์จาก ม.อุบลฯ และ Freedom Zone จำนวน ๓ คนมาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงและนิมนต์สมณะไปบรรยายที่มหาวิทยาลัยฯ

กลุ่มรัฐวิสาหกิจชุมชนลืออำนาจ จำนวน ๑๕ คน มาศึกษาการทำน้ำยาล้างจาน-น้ำยาซักผ้า

อธิการบดีมหาวิทยาลัยเจ้าพระยา และคณะ จำนวน ๕ คน มาศึกษาดูงานที่โรงปุ๋ยพลังชีวิต

อ.๑๙ คณะจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนลาว ๔๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

อ.๒๖ คณะครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านดอนไร่ จ.อำนาจเจริญ จำนวน ๑๒๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

พ.๒๘ คณะครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนอนุบาลยโสธร จำนวน ๔๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

อา.๑๐ ม.ล.วัลย์วิภา จรุงโรจน์ บุรุษรัตนพันธุ์ นำคณะอาจารย์และนักศึกษาปริญญาโทรัฐศาสตร์ สหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยรามคำแหง ๕๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

จ.๑๑ คณะนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ คณะครุศาสตร์ จำนวน ๘๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

* คำสอนของพ่อท่านสมณะโพธิ์ธิกข์

ปิดเทอมก็คือตาย ทุกขณะที่ยังไม่ตายก็ยังไม่เปิดเทอมอยู่

คนเราต้องเรียนตลอดเวลา ชีวิตคือการเรียน

☆ สม.พาแก้ว ชาวหินฟ้า

ปกครองเดือน นาวาบุญนิยม

สัปดาห์ หินผาฟ้า

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๖

พ.๓ สมณะชาวชุมชนและนักเรียนสส.ผ. เดินทางกลับหลังจากไปร่วมงานว.บ.บ.บ.ที่ราชธานีโอศก

ส.๕ ประชุมชาวชุมชนสรุปไปร่วมงานว.บ.บ.บ. สมณะสารูปไปเป็นประธาน

อา.๖ ประชุมนักเรียนสส.ผ. ประจำสัปดาห์ สมณะสารูปไปเป็นประธาน

ส.๑๒ ชาวชุมชนจัดกิจกรรมเนื่องในวันเด็กแห่งชาติให้กับนักเรียนสส.ผ.

พ.๒๓ คณะกต.จากจ.ชัยภูมิมาแวะเยี่ยมชม

อา.๒๗ ประชุมนักเรียนสส.ผ.ประจำสัปดาห์

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

จ.๔ ประชุมชาวชุมชนเตรียมงานบุญฉลองข้าว สมณะสารูปไป เป็นประธาน

ส.๙ เปิดงานบุญฉลองข้าว แสดงธรรมก่อนฉันโดย สมณะเดินดิน ดิกขวีโร

อา.๑๐ สรุปงานบุญฉลองข้าว สมณะเดินดิน ดิกขวีโรเป็นประธาน

ศ.๑๕ ประชุมกรรมการชุมชน สมณะสารูปไป เป็นประธาน

อา.๑๗ สัมมาสิกขา ม.๑ จำนวน ๔ คนไปเข้าค่ายเตรียมงานพุทธาภิเษก ที่ศาลิโอศก นำโดย สมณะเมฆฟ้า และป่าเพียรพร

จ.๑๘ จัดค่ายสุขภาพล้างพิษตับหลักสูตร ๓ วันมีสมาชิก ๓๐ คน

อา.๒๔-ส.๒ มี.ค. ไปร่วมงานพุทธาภิเษกที่ศาลิโอศก จ.นครสวรรค์

☆ สมณะแกนพา สารูปไป

สัปดาห์ ทะเลธรรม

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๖

พ.๓ คุณนวลจวี โรงพยาบาลตรัง นำนักศึกษาอกระบบ จำนวน ๑๓ คน มาเรียนรู้เกี่ยวกับผลิตต้นยาสมุนไพร

จ.๗ อาจารย์จากโรงเรียนบ้านในตามาติดต่อเพื่อนำนักเรียนมาเข้าค่ายอบรมคุณธรรม

พ.๑๖ มีคอร์สย่อยล้างพิษตับ บริหารโดยคุณสายพุทธ ผู้ที่ไม่ได้เข้าคอร์สช่วยเก็บข้าวในนา

ศ.๑๘ สมาชิกพรรคและนักปฏิบัติธรรมเริ่มทยอยกันเข้าพื้นที่

ส.๑๙ ประชุมใหญ่สมาชิกพรรคเพื่อฟ้าดิน สาขา ลำดับที่ ๑๒ สมาชิกมาลงทะเบียนเข้าร่วมประมาณ ๑๐๐ คน มีก.ต.มาเยี่ยม

อา.๒๐ บ่าย ประชุมชุมชนทะเลธรรม เขาวชนสตรีสัญชาติ Belgium เข้ามาศึกษาวิถีชีวิตชุมชน เธอชื่อ Axell

อา.๒๗ คุณฟางฝน คุณพันแก้ว คุณเชิญชาญ Axell ไปร่วมงานศพแม่คุณแก้ว เทียนแก้ว อ.ปะนาเระ จ.ปัตตานี สมณะไปร่วมงาน ๔ รูป

จ.๒๘ สมณะดาวดินร่วมประชุมกลุ่มธรรมชาติดิโอศกที่ควนธรรม อ.หลังสวน จ.ชุมพร

อ.๒๙ เข้าสมณะนาไท ญาติธรรม ๕ คนและ Axell ไปบ้านคุณสุดสฎญ อ.จุฬาภรณ์ จ.นครศรีธรรมราช เพื่อเก็บขนส่งผลไม้เข้าปฐุมโอศก

ความเคลื่อนไหวต่างๆตามบทบาทภาระหน้าที่ของมวลสมาชิกชาวทะเลธรรมเป็นสิ่งที่ดูเหมือนกับสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างเป็นปกติธรรมดาของชีวิต สิ่งต่างๆเกิดขึ้นและดำรงอยู่มาตั้งแต่เริ่มต้นของการเข้ามาอยู่ร่วมปฏิบัติธรรมกันที่นี่ ในกระแสวิถีแห่งการดำรงอยู่อาจจะมีสิ่งใหม่ๆและความปกติธรรมดาเป็นอนิจจังในวัฏฏะนี้ โดยมีภารกิจแห่งการลดละกิเลสของเสขบุคคลที่พึงกระทำ จนกว่าจะเข้าถึงความเป็นอเสขบุคคลในที่สุด

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

ส.๒ คุณเอียดเข้ามาในชุมชน ที่ประชุมคณะกรรมการชุมชนซึ่งมี ส.นาไทเป็นประธานมีมติให้เธอกลับไปปรับปรุงแก้ไขตนเองก่อนที่จะกลับเข้ามาร่วมปฏิบัติธรรมกับหมู่ฯในชุมชนชาวอโศกทุกชุมชนเป็นเวลา ๕ ปี แม้กับหมู่ฯคณะแพทย์ทางเลือกฯก็ไม่ฟังเข้าไปยุ่งเกี่ยว เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาต่างๆตามมภายหลัง

อา.๒๐ ญาติธรรมไปปฐมอโศก เพื่อไปร่วมงานโพชฌังคาริยาสัจจายุ พลตรีจำลอง ศรีเมือง

ศ.๑๕-จ.๑๘ คอร์สสุขภาพล้างพิษตับ ๒๐ คน

จ.๑๘ ประชุมสรุปงานคอร์สสุขภาพ

ส.๒๒ คุณอุ๊ต คุณประจวบผลัดกันขับรถตู้ นำ ส.ดาวดิน คุณสายพุทธ คุณเพชรเพียงดิน คุณดวงแก้ว คุณหญิง แม่ฟ้าสดใส คุณวรรณ คุณประลุญ ไปร่วมงานพุทธาภิเษกฯ

งานโพชฌังคาริยาสัจจายุฯ พลตรีจำลอง ครั้งนี้เป็นการจัดครั้งที่ ๒ ของการจัดงานแนวนี้ เนื่องจากเป็นงานที่จัดให้กับผู้ใหญ่ซึ่งเป็นที่เคารพนับถือของบรรดาญาติธรรม รวมถึงสมาชิกในชุมชนทะเลธรรม การไปร่วมงานนี้จึงเป็นสิ่งที่มวลสมาชิกในชุมชนให้ความสำคัญ แม้จะต้องเดินทางไปร่วมงานพุทธาภิเษกฯ ซึ่งเป็นงานประเพณีในช่วงปลายเดือน สมาชิกชาวชุมชนจำนวนหนึ่งก็ยินดีที่จะไปร่วมงานนี้อันจึงมีใช้แต่เพียงสิ่งที่เกิดขึ้นดำรงอยู่ และแตกสลายไปแต่เพียงนั้น สมมุติบางอย่างอาจสร้างให้บังเกิดขึ้นมาได้บนพื้นฐานของหลักมหาปเทศ

พระพุทธพจน์ สัจจะทั้งหลายเว้นแต่สัญญาว่าเพียงเสียแล้วไม่มีในโลก

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๖

พฤ.๗ ส.เลื่อนลิ่ว, ส.ดาวดิน มาถึงสังฆสถาน ส.เลื่อนลิ่ว, ส.กัลลัตี, ส.ดาวดิน ไปร่วมงานศพแม่ของคุณฝากฟ้าที่วัดคอกหงส์ อ.หาดใหญ่ สงขลา

อา.๑๐ ส.เลื่อนลิ่ว, ส.กัลลัตี, ส.ดาวดิน, ส.นาไท และชาวชุมชนไปร่วมงานพระราชทานเพลิงศพ อาจารย์ใหญ่ ม.สงขลานครินทร์ มอ.หาดใหญ่ ซึ่งมีศพของคุณกัลลัตีบุญรวมอยู่ด้วยที่วัดโคกนาว อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

หลังงานศพ ส.เลื่อนลิ่วเดินทางกลับพุทธเมตตาธรรมสถานโดยรถไฟ

ส.ดาวดินและคณะไปเยี่ยมเยียนนุพพการีของคุณทองแก้วซึ่งอยู่ไม่ไกลจากวัดซึ่งเป็นที่พระราชทานเพลิงนิก

จ.๑๑ บ่ายโมง ส.ดาวดิน, ส.นาไท เป็นประธานในการประชุมชุมชน

เย็น ส.ดาวดิน, ส.นาไท ร่วมประชุมวิสามัญคณะกรรมการชุมชน

ส.๑๖ ส.นาไท คุณสัญญาไปร่วมประชุมกลุ่มธรรมราชาอโศกที่สวนป่านานูญ อ.ชะอวด จ.นครศรีธรรมราช

อา.๑๗ ส.เด็ดขาด, ส.ดาวดิน ไปกิจนิมนต์ทำบุญขึ้นบ้านใหม่ของคุณจรรยา อ.นาโยง จ.ตรัง

ส.นาไท คุณสัญญา ไปร่วมประชุมกลุ่มชลขวัญ

อา.๒๔-อ.๒๖ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ คนพลังงาน ดิน น้ำ กบวธิญาณนิยม

จ.๒๕ คุณคำนึ่ง นวลมณี บรรยายสาธิตเทคนิคในการเพาะปลูกพืชไร้สารพิษแบบใหม่ฯ

อ.๒๖ เช้า ส.นาไท ดำเนินรายการเปิดใจคณะทำงาน ปฏิบัติกร

ส.ดาวดินเดินทางเข้าปฐมอโศก

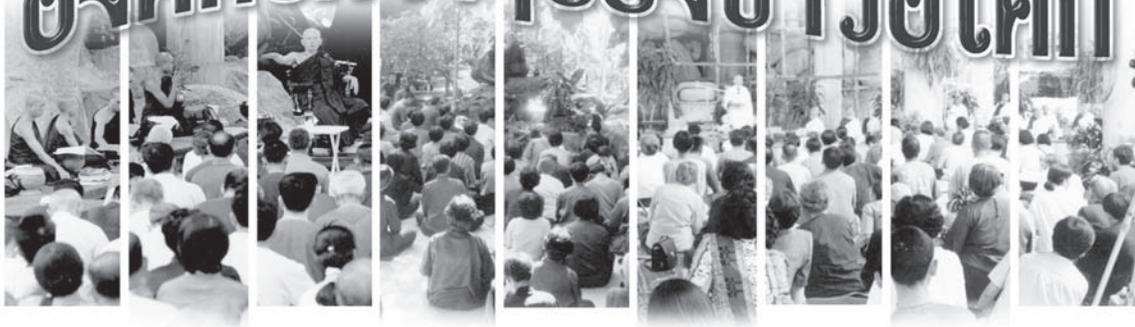
พ.๒๗รถบรรทุกดินที่เข้ามาถมพื้นที่เพื่อก่อสร้างโรงเรียนร้านค้าสิ้นสุดการทำงาน

ส.๓๐ คณะจากชุมชนทะเลธรรมเดินทางโดยรถตู้เพื่อเข้าร่วมงานปลูกเสกฯและตลาดอาริยะ

การเกิดขึ้นดำรงอยู่และดำเนินไปของสังฆสถานและชุมชนนั้น ตั้งอยู่บนพื้นฐานของคำสอนของพระพุทธองค์ สมาชิกทุกคนในสังฆสถานและชุมชนต่างล้วนมีส่วนร่วมเช่นกัน

☆ สมณะภาวณ ปฐวัตโก

สรุปรายงานการประชุม องค์กรต่างๆของชาวอโศก

รายงานการประชุมคณะกรรมการ

มูลนิธิธรรมสันติ

* ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ (๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖)

- กรรมการมาประชุม ๙ คน
- โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก (สส.ฐ.)
- ๒๔-๒๖ ธ.ค.'๕๕ โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก ได้รับการประเมินภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)(สมศ.) และอยู่ในระหว่างรอผลการประเมินที่เป็นลายลักษณ์อักษรจาก ผู้อภิมานภายใน จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน)(สมศ.) อีกครั้ง
- ๑๒ ม.ค.'๕๖ เทศบาลนครจังหวัดนครปฐม เชิญโรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศกไปสาธิตการทำอาหารและแจกอาหารเด็กๆ เนื่องในวันเด็กแห่งชาติ ณ บริเวณสนามจันทร์ จ.นครปฐม

-๒๓-๒๕ ม.ค.'๕๖ คณะครูโรงเรียนรุ่งอรุณ ๕ คน พานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๒๕ คน เข้ารับการอบรมและร่วมฝึกค้างเป็นเวลา ๒ คืน

-๒๗ ม.ค.'๕๖ นักเรียนไปทัศนศึกษาที่พิพิธภัณฑ์อู่ทอง อ.อู่ทอง จ.สุพรรณบุรี และเข้าชมการแสดงสงครามยุทธหัตถีระหว่างองค์สมเด็จพระนเรศวรมหาราชกับพระมหาอุปราชาของพม่า
-โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตืออโศก (สส.สอ.)

-๓-๔ ธ.ค.'๕๕ โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตืออโศก ได้รับการประเมินภายในจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ผลการประเมินอยู่ในระดับดี

-๑๑-๑๓ ธ.ค.'๕๕ โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตืออโศก ได้รับการประเมินภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)(สมศ.) และอยู่ในระหว่างรอผลการประเมินที่เป็นลายลักษณ์อักษรจาก ผู้อภิมานภายในจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน)(สมศ.) อีกครั้ง

-๒๓ ม.ค.'๕๖ อาจารย์และนักศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิต ปริญญาโท และปริญญาเอก สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ๕๐ คน มาศึกษาดูงานโรงเรียน

-๒๔-๒๕ ม.ค.'๕๖ นักเรียนทุกชั้นปีไปทัศนศึกษาร่วมงานฉลองหนาวที่ชุมชนภูผาฟ้า

อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

-หน่วยงานบุญญาภิบาล ปฐมอโศก มีผู้มารับบริการ ๒๐๐ ครั้งในเดือนมกราคม มีการบริการทำแผล วัดความดันโลหิต จ่ายยา ฯลฯ, โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ต.พระประโทน มาตรวจเฝ้าระวังโรคความดันโลหิตสูงและโรคเบาหวาน ในชุมชนปฐมอโศก ๒ ครั้ง ช่วงเดือนมกราคม, ๑ ก.พ. อบต. พระประโทน มาให้บริการฟันผุดยาป้องกันการแพร่ระบาดของยุงลาย เนื่องจากมีโรคไข้เลือดออกระบาด

-กรรมการและสมาชิกอาคารตะวันงาย ๒ ประชุมประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๖ มีมติให้เปลี่ยนชื่อผู้ใช้ไฟฟ้าของอาคาร จากชื่อ นายประภาส บุตรประเสริฐ เป็นชื่อ มูลนิธิธรรมสันติ

-มีมติตัดไม้สัก(สวนป่า) และไม้อื่นๆ ที่สวนพนาอโศก จ.ลพบุรี เพื่อบริจาคให้ใช้งานซ่อมแซมเรือโบราณที่ชุมชนราชธานีอโศก และเพื่อใช้งานในโรงปฎิยของชุมชนปฐมอโศก โดยชุมชนราชธานีอโศก และชุมชนปฐมอโศก จะร่วมกันจ่ายค่าใช้จ่ายในการตัดและเคลื่อนย้ายไม้ทั้งหมด

รายงานการประชุมคณะกรรมการ มูลนิธิบุญนิยม

※ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ (๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖)

- กรรมการที่เข้าร่วมประชุม ๖ คน
- การยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ

โทรทัศน์ดาวเทียม และกิจการกระจายเสียง(แบบสาธารณะ) ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต รวม ๑๕ แห่ง ต่อ กสทช. ภายในระยะเวลาตามกฎหมายแล้ว

-จัดงานบุญฉลองข้าว ศิษย์เก่าตุ้มโฮม ที่ชุมชนบุญนิยมหินผาฟ้า น้ำ อ่างเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ ในวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

-จัดงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๗ ซึ่งเป็นการอบรมธรรมะในหลักสูตรเข้มข้น ที่พุทธสถานศาลือโคก อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์ ในวันที่ ๒๔ ก.พ. - ๒ มี.ค. ๕๖

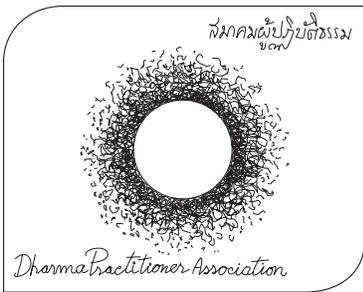
-จะมีการจัดทะเบียนเพื่อรวบรวมกิจการของ ๓ บริษัท คือ บริษัทพลังบุญจำกัด บริษัทขอบคุณจำกัด และบริษัทแต่ชีวิตจำกัด ซึ่งจะมีผลทำให้มูลนิธิกลายเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่ รวม ๑๒๐,๑๕๐ หุ้น

-มีผู้ประสงค์จะบริจาคที่ดิน ซึ่งอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดิน ของสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม(ส.ป.ก.) เพื่อให้มูลนิธิใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานด้านกิจกรรมบุญนิยม ตลอดจนส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับงานด้านกิจกรรมบุญนิยม แต่เนื่องจากมูลนิธิยังไม่มีวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านกิจกรรม หากมูลนิธิมีนโยบายที่จะดำเนินงานด้านกิจกรรมบุญนิยม หรือกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับงานด้านกิจกรรมบุญนิยม มูลนิธิจำเป็นต้องจดทะเบียนเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ในเรื่องดังกล่าว จึงเสนอให้ที่ประชุมพิจารณา

มติที่ประชุมให้เพิ่มเติมวัตถุประสงค์ของมูลนิธิเกี่ยวกับงานด้านกิจกรรมบุญนิยมเป็นข้อ ๔.๘ ดังนี้ “๔.๘ ดำเนินงานด้านกิจกรรมบุญนิยม ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับงานด้านกิจกรรมบุญนิยม”

รายงานการประชุมคณะกรรมการ สมาคมผู้ปฏิบัติธรรม

* ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ (๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖)

-กรรมการเข้าประชุม ๑๕ คน
-ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่(ชมร.ช.ม.) มีผู้พักค้างชาย ๓ คน หญิง ๗ คน รวม ๑๐ คน มีชาวต่างชาติชื่อคุณพายุ คุณอเล็กซ์ มาช่วยงาน ลินค้ำชายดีอันดับ ๑ คือ ลินค้ำจากชมชนปฐมอโศก ที่มงาน คกร.ชม. ได้ไปตรวจไร่เกษตรอินทรีย์ที่ อ.พร้าว จ.เชียงใหม่ มีสมาชิกนำสิ่งของมาบริจาคสดจ.อย่างต่อเนื่อง

-กลุ่มวังจันทร์พุกษา (จังหวัดจันทบุรี) นายชำนาญแจ้งจะอินที่เข้ามาลนิธสถาบันบุญนิยม, ๑๘-๓๑ ส.ค.'๕๕ กลุ่มจ้างคนงาน ๗ คน ทำไม้หอม ๑๐๒ ต้น ค่าแรง ๕๕,๐๐๐ บาท, มีมติขายอาหารเจ ที่ร้านดาวอาหารเจ มีผู้พักค้างประจำ ๔ คน, ๒๖-๒๘ ต.ค.'๕๕ ญาติธรรม ช่วยกันขายเครื่องดื่มและอาหารที่โรงเจ(งานสี่สัปดาห์วันวาน ยานริมน้ำจันทบุรี), ๕ ต.ค.'๕๕ ญาติธรรมและพันธมิตร ๑๙ คน ร่วมกันจัดโรงบุญ ๕ ธันวาคมมหาธาตุ ที่ร้านดาวอาหารเจ

-กลุ่มรักษาดิน จังหวัดชุมพร โรงปุ๋ยอยู่ระหว่างดำเนินการก่อสร้าง ยังไม่แล้วเสร็จ ศาลาค่าเปิดขายสินค้าแล้ว ลูกค้าเริ่มเข้ามาซื้อสินค้าบ้าง สินค้ายังมีน้อย

-ได้รับหนังสือจากการรถไฟแห่งประเทศไทย เรื่องให้ต่ออายุสัญญาเช่าอาคารชั่วคราวชั้นเดียวของชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย(จตุจักร) และค่าต่างๆ เป็นเงิน ๑,๘๔๕,๒๔๔ บาท (หนึ่งล้าน

แปดแสนสี่หมื่นห้าพันสองร้อยสี่สิบสี่บาทถ้วน) ซึ่งเป็นสัญญาใหม่ ที่ประชุมให้ยึดสัญญาเก่า และทำหนังสือชี้แจง ผู้ว่าการการรถไฟแห่งประเทศไทย
-สถาบันอาศรมศิลป์ได้เสนอโครงการกิจการสังคมเพื่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูย่านประวัติศาสตร์ชุมชนริมน้ำจันทบุรี ซึ่งอาคารโรงเจเที่ยงเชิงตั้งเป็นหนึ่งในอาคารประวัติศาสตร์ที่มีคุณค่า โดยปรับปรุง ซ่อมแซมให้สภาพคงเดิม ที่ประชุมมีความเห็นให้ซ่อมบำรุงได้ ส่วนรายละเอียดจะตกลงอีกครั้ง

รายงานการประชุม ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาหน้าสันตโศก

* ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖(๑๖ มกราคม ๒๕๕๖)

-ผู้ร่วมประชุม ๘ คน
-งาน วนบบ.(วิชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม) ครั้งที่ ๒ ชาวชมร.ที่สอบได้เข็มที่สองคือ คุณบึงบุญ และคุณชลลดา
-พักช่วงนี้ไม่มากเหมือนปีก่อน เนื่องจากอากาศไม่หนาวต่อเนื่อง หนาวๆร้อนๆ
-คุณหนายมีพฤติกรรมทำผิดระเบียบของชมร.และผิดศีล ควรเรียกเขามาพูดคุยในที่ประชุม
-ช่วงงานฉลองหนาวธรรมชาตโศกที่ภูผาฟ้าหน้าชมร.เปิดร้านตามปกติ

* โอวาทจากประธาน สมณะติสสวโร

หลักของสาธณโมคคือ "อย่าเป็นหนี้ ฟังตนรอด สะพัดส่วนเหลือสู่สังคม"

* ครั้งที่ ๒/๕๖ (๑๑ มกราคม ๒๕๕๖)

- ผู้ร่วมประชุม ๗ คน
- คุณบ๊วย กลุ่มอุโบสถศีล มาเป็นอาสาสมัครช่วยตักข้าววันอังคาร
- ช่วงนี้ผักเข้ามามาก งานขายผักหนักขึ้น พนักงานกู้ดินฟ้าจึงอาจจะไม่ได้ไปช่วยทางชมร.
- ควรหุงข้าวให้เร็วขึ้น ข้าวควรจะหุงเสร็จเวลา ๕.๐๐ น. คุณชูลิตต์รับแก้ไข
- วันที่ ๒๑ ม.ค.'๕๖ มีงานชุมนุม”คัดค้านการเสียดินแดนเขาพระวิหาร” ที่ลานพระบรมรูปทรงม้า เชิญชวนให้ชาวอโศกเข้าร่วมด้วย
- ที่ประชุมรับรองคุณซึ่งงูชาเป็นพนักงานเก็บเงิน

* ประธานให้อวาท สมณะติสสวโร

เรียนรู้และล้างภพ ๓ (กามภพ รูปภพ อรูปภพ) จะทำให้เกิดกำลัง ๔ (ปัญญาพละ วิริยพละ อดนวัชชพละ สังคหพละ) และพันภัย ๕ (อาชีวิกภัย อลีโลกภัย ปริตสาร์ชชภัย มรณภัย ทุกติภัย)

* ครั้งที่ ๓/๕๖ (๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖)

- ผู้ร่วมประชุม ๘ คน
- คุณมุ้งธรรมชาติพักรักษาตัวแล้วอาการปวดหลังเกือบหายแล้ว ตอนนี้นำมาช่วยเป็นพนักงานเก็บเงินที่ร้านกู้ดินฟ้า แต่จะยกของหนักไม่ได้
- ประตูม้วนหน้าร้านมีช่างมาปรับแล้ว แต่การเปลี่ยนจะทำช่วงงานพุทธา
- คุณดาบบุญกลับมาช่วยงานที่ชมร.ทุกวัน อังคาร, พุธ, พฤหัสบดี
- คุณดาบบุญรับอาสา ศึกษาการหุงข้าวแบบใช้น้ำของบ้านราช
- ที่ประชุมเห็นควรมีประชุมหน้าร้านเดือนละครั้งในวันอังคารสุดท้ายของเดือน
- ที่ประชุมรับรองคุณฟองฟ้า, คุณกล้วย, คุณเปิ้ล, คุณศิริจิต, คุณมุ้งธรรมชาติ เป็นพนักงานเก็บเงิน

* ครั้งที่ ๔/๕๖ (๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖)

- ผู้ร่วมประชุม ๗ คน
- คุณวิฑูรย์สรุปการศึกษาการหุงข้าวแบบใช้

ไอน้ำของบ้านราชแล้ว ชมร.ยังคงต้องใช้แบบเดิม เพราะหากจะหุงแบบบ้านราชต้องมีสถานที่เฉพาะสำหรับวางเตา มีอุปกรณ์เฉพาะเช่น ถาด เป็นต้น

-สรุปการประชุมหน้าร้านเมื่อวันพุธที่ผ่านมา คือร้านค้ำหน้าร้านจะนัดกันทำความสะอาดร่วมกันหนึ่งครั้งต่อสองสัปดาห์ หากมีข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไข จะดำเนินตามขั้นคือตักเตือน-ใบเหลือง-ใบแดง(พัก ๑ เดือน)-งดการขาย

-แต่งตั้งผู้รับใช้เพิ่มอีกสองคนคือคุณบึงบุญและคุณวิโรจน์

* ครั้งที่ ๕/๕๖ (๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖)

- ผู้ร่วมประชุม ๗ คน
- คุณดาบบุญทำแบบควอชระบบน้ำกรองให้ โดยการทำแบบควอชต้องทำเดือนละครั้ง
- ปิดร้านเพื่อไปร่วมงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๗ ที่ศาลอโศก วันที่ ๒๓ ก.พ.'๕๖ ถึง ๔ มี.ค.'๕๖ และเปิดวันที่ ๕ มี.ค.'๕๖

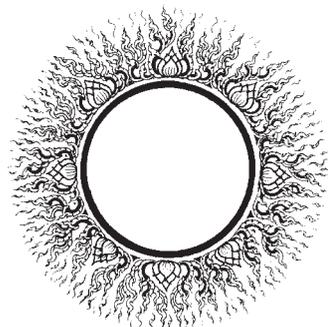
รายงานการประชุม

บริษัท พลังบุญ จำกัด

(บริษัทพลังบุญจำกัด บริษัทแต่ชีวิตจำกัด บริษัทขอบคุณจำกัด กำลังดำเนินการรวมกัน และจะจดทะเบียนเป็นบริษัทเดียวคือ บริษัทพลังบุญ(บุญนิยม) จำกัด)

* ครั้งที่ ๔/๒๕๕๖ (๓๐ มกราคม ๒๕๕๖)

-โลโก้บริษัทพลังบุญ(บุญนิยม)จำกัด คุณแสงศิลป์กำลังออกแบบ

-แผนกบุคคล มีผู้รับผิดชอบคือ คุณข้าพุทธ
ชาวดารา คุณยลศิริ คำช่วย คุณจันทร์แรม
อัมรินทร์

-ฝ่ายสำนักงานเป็นเลขานุการของการประชุม
แยกย่อยเป็นดังนี้

การประชุมกรรมการบริหาร คือ คุณ
ข้าพุทธ คุณยลศิริ คุณจันทร์แรม

การประชุมคณะผู้จัดการ คุณยลศิริ
คุณกิตติรัตน์

การประชุมพนักงาน คุณยลศิริ คุณ
พิจิตรา คุณจันทร์แรม

-คุณสงกรานต์ ภาคโชคดี เป็นแกล้งชกร
ประจำร้านยาพลังบุญ การรับเงินเดือนจากร้านยา
ทำให้รายได้สูง จึงขอไม่รับเงินเดือน และอาสา
ดูแลร้านยาเหมือนเดิม

-เส้นหมี่บีบีฟาร์มขายดีมาก จึงเสนอให้
ชมร.(ศูนย์อาหาร)นำไปทำอาหารขาย

-กรณีอาสาสมัครมาช่วยงานในร้าน ให้แจ้ง
หัวหน้าฝ่าย เพื่อพิจารณาก่อนทุกครั้ง และ
หัวหน้าฝ่ายจะเป็นผู้มอบหมายงานให้

-คุณพลังเพ็ญผู้ช่วยฝ่ายจัดซื้อ เรียนรู้การ
สั่งซื้อขายส่งหน้าร้าน

-วันที่ ๓๑ มกราคม หน้าร้านขายส่งจะปิด
ร้านครึ่งวันหลังเที่ยง เพื่อนับสินค้าคงคลัง ส่วน
ทางโกดังนับสินค้าช่วงเช้า

✳️ โฉวากสมณะชาวซิ่ง สิริเตโช

การควมรวมบริษัทเป็นสาธารณโภคี ถ้า
พนักงานมีจิตวิญญาณเป็นสาธารณโภคี จะรู้สึก
เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน บริษัทควมรวมกันแล้ว
ด้านจิตใจถ้าเราควมรวมกันได้ การทำงานเป็นระบบ
ใครทำแผนกใดอันนั้นแบ่งโดยระบบ ถ้าเรามี
จิตวิญญาณรวมกัน ก็จะไปช่วยกันได้ จึงเรียกว่า
เข้าถึงสาธารณโภคีจริงๆ

มีผัสสะเกิดขึ้นถ้าเราจะยังคงรักษาสาธารณโภคี
ไว้ เมตตามโนกรรม เมตตาวจกรรม เมตตาท
กายกรรมต้องมี ถ้าไม่มี ๓ ตัวนี้นำทางแล้ว
สาธารณโภคีเกิดไม่ได้จริงๆ

✳️ ครึ่งที่ ๖/๒๕๕๖ (๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖)

-บ้านพักพลังบุญที่บ้านราช ให้ระงับการสร้าง
ไว้ก่อน เพราะมีบ้านแต่ชีวิตอีกหนึ่งหลังแล้ว น่า
จะเพียงพอ สำหรับบ้านที่สวนบุญผักพืช บ้าน
พลังบุญเป็นที่พักสมณะและฝ่ายชาย บ้านแต่ชีวิต
ให้เป็นที่พักฝ่ายหญิง

-คุณวันดี พนักงานแต่ชีวิตแจ้งลาออก มีผล
วันที่ ๕ มีนาคม

-คุณนรมน พนักงานพลังบุญ(ร้านยา) แจ้ง
ขอลาออก เนื่องจากสุขภาพไม่ดี ต้องหยุดงานบ่อย
หลังจากได้ปรึกษาแล้ว คุณนรมนจะทำงานต่อ
ไป ขอให้เพื่อนร่วมงานเข้าใจกันด้วย

-มีการแก้ไขเพิ่มเติมใบต่างๆของบริษัทใหม่
เช่น ใบลงเวลาทำงาน ใบเบิกสินค้า ใบขอทำกุศล
เพิ่ม กรณีพนักงานขาดงาน

-กรรมการและพนักงานที่ทำงานประจำใน ๓
บริษัท สามารถซื้อสินค้าได้ลดราคา ๘.๕ %

-แนวร่วมคนไทยรักชาติ รักษาแผ่นดิน ได้
จัดทำเสื้อยืดตรนรงค์คนไทยไม่เอาศาลโลก เพื่อ
รณรงค์คัดค้านศาลโลกกรณีเขาพระวิหาร ขอวาง
จำหน่ายเสื้อในร้านค้าชาวอโศก ในราคา ๑๐๐ บาท

-ได้ไปแจกผลไม้ในโรงบุญฯ ในงานโพชฌง-
คาริยสังจาย พลตรีจำลอง ศรีเมือง ที่ปฐมอโศก
ใช้งบ ๑๐,๐๐๐ บาท และได้จัดกระเช้าผลิตภัณฑ์
เพื่อสุขภาพมอบให้คุณลุงจำลองด้วย

✳️ โฉวากสมณะชาวซิ่ง สิริเตโช

เราทำงานแล้วขอให้ตั้งใจจริง พยายาม
สอนให้เราตรวจจิต อ่านจิต ปรจิต ที่เราทำงานอยู่
คือ การลงภาคสนาม แต่ละแห่งก็มีผัสสะของตัวเอง
ทุกผัสสะที่กระทบและเกิดขึ้น ให้ระลึกว่า อย่าให้
อารมณ์เหนื่องาน สิ่งนี้เรียกว่า สติสัมโพชฌงค์ เมื่อมี
ผัสสะแล้วหมั่นระลึก แสดงว่ามีสติ ถ้าอารมณ์ขึ้น
แสดงว่าขาดสติ ให้ระลึกถึงสราณีธรรม ๖ ซึ่งเริ่ม
ด้วยเมตตาทกายกรรม เมตตาวจกรรม เมตตามโน
กรรม หมั่นระลึกถึงกันเในทางดี มีอะไรช่วยกันได้ดีก็
ช่วยกัน จิตเราต้องไว หมั่นระลึกถึงสติ ต้องตั้งสติ
ถ้าตั้งสติได้อารมณ์ที่จะไปตามใจกิเลสก็จะโดนสะกัด

* ครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ (๖ มีนาคม ๒๕๕๖)

- ผู้เข้าร่วมประชุม ๓๕ คน
- ตลาดอารีเยตั้งงบประมาณไว้ ๕.๕ ล้าน ๓ บริษัท (พลังบุญ แต่ชีวิต ขอบคุณ) บริจาคบริษัทละ ๕ แสนบาท ร้านที่จัดขายในงาน แบ่งงานโดยคร่าวๆ เช่น พลังบุญรับผิดชอบเครื่องจักรสถาน แต่ชีวิตขายวุ้นเส้น น้ำมันพืช น้ำตาล ขอบคุณขายสินค้าชุมชนเช่น น้ำยาล้างจาน น้ำยาซักผ้า จำนวน ๑๐,๐๐๐ ขวด(ขนาดลิตรครึ่ง) โดยจะไปผลิตที่บ้านราช ให้ฝ่ายผลิตเดินทางไปก่อนงาน ๑ สัปดาห์
- เปิดรับสมัครพนักงาน ชายหรือหญิง ๓ ตำแหน่ง
- ห้องน้ำลูกค้ำ มีการจัดเวรทำความสะอาด
- มีการนำเสนอรูปแบบสหกรณ์ จึงให้มีการทำบัญชีรูปแบบสหกรณ์มาเทียบเคียงกับรูปแบบของบริษัท หรือองค์รวมของสันติอโศก ระยะเวลา ๓ เดือน แล้วค่อยมาหาข้อสรุป
- พนักงานยังไม่คุ้นเคยระบบใหม่ สินค้าปรับราคาหลายชนิด จึงให้มีกระดานเขียนแจ้งข้อมูลสินค้าปรับราคา
- บริษัทพลังบุญจะมีสวัสดิการให้พนักงานเบิกของได้เดือนละ ๒๐๐ บาท/คน แต่มีรายการเบิกเกิน กรรมการรีบไปตรวจสอบข้อมูล

* โวาทสมณะชาบซิ่ง สิริโตโซ

พ่อท่านก็ท้าวชีวิตมาให้พวกเราทำถ้าจะเปลี่ยนเป็นสหกรณ์จริงๆ พวกเราก็จะทำ แต่ไม่ใช่จำใจทำ จะไม่หมองเหมือนสมัยก่อน เป็นการมองจิตเรา พวกที่ชำนาญในความคิดก็จะบริหาร พวกที่ไม่ชำนาญก็เตรียมพร้อมที่จะทำ พวกเราวางใจได้เร็วขึ้น จะพันทุกข์เป็นประเด็นสำคัญ บางครั้งมีข้อบกพร่อง ผิดพลาด เปลี่ยนแปลง ไม่ต้องไปทุกข์อะไร ปรับปรุงแก้ไขให้ดีที่สุด ไม่ต้องไปวน ถ้าใครปฏิบัติธรรมได้จริงแล้ว จบได้ วางใจได้ วางเป็นคือ “จบ” จบไม่ใช่ตาย งานไม่มีวันจบ

“จบให้เป็น จึงจะเย็นสบาย”

* ครั้งที่ ๘/๒๕๕๖ (๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖)

- ผู้เข้าร่วมประชุม ๓๕ คน
- มีการปรับปรุงการเบิกสวัสดิการ ร้านขายปลีกพลังบุญ
- ร้านยาพลังบุญติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์เกือบเรียบร้อยแล้ว สินค้าบางตัวต้องติดบาร์โค้ดเอง
- วันที่ ๓๑ มี.ค. ปิดร้าน ๑ วัน เพื่อไปร่วมชุมนุมกับองค์กรพิทักษ์สยาม กรณีดินแดนเขาพระวิหาร ที่สนามม้านางเลิ้ง
- ฝ่ายบริหารมีมติให้รับนักเรียนเข้าฐานงาน
- งดจำหน่ายปุ๋ยเพราะมีปัญหาความร้อนจากปุ๋ยทำให้แอร์ทำงานหนัก ปุ๋ยส่งกลิ่นเหม็น ฤดูแล้ง
- อนุญาตให้คุณแพทย์พรตติดเครื่องปรับอากาศที่ห้องพัก เพราะคุณพ่อป่วย
- ร้านค้าร้องเรียนเรื่องราคาสินค้าที่ประชุมให้ลด ๒% ถ้าซื้อยอด ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป ยกเว้นข้าวและพืชไร่
- นโยบายให้ขายสินค้าเหมือนกัน คือให้มีทั้งที่พลังบุญและแต่ชีวิต ยกเว้นอาหารสด และสินค้าที่เก็บได้ไม่นาน
- การขายส่งหน้าร้าน ขอคุณพลังเพิ่มจากขอบคุณ ไปช่วยงานเวลา ๑๔.๐๐ น.
- การขายส่งต่างจังหวัด ลูกค้ำตำหนิดติดต่อทางโทรศัพท์ยาก ไม่มีคนรับสาย สมณะให้แกคิดว่า ถ้าปลีกตัวรับโทรศัพท์ไม่ได้จริงๆ ก็ต้องตัดรอบแต่อย่าให้จิตเสียอย่างหงุดหงิดพาลไปเรื่องอื่น ต้องคุมจิตตัวเองให้นิ่ง ถือผัสสะเป็นปัจจัย เหตุการณ์เหล่านี้จะเป็นคุณสำหรับตัวเอง เราอาจจะเสียลูกค้ำไปบ้าง แต่ประโยชน์ที่ได้รับคือ การควบคุมอารมณ์ให้สงบ ทำจิตให้นิ่ง

* โวาทสมณะชาบซิ่ง สิริโตโซ

โยนิโสมนสิการคือ ทำใจให้เบาบาย ระวังให้ดี บางคนทำใจแล้วหยาบคายไม่รู้ตัว เพราะไม่ทันสติ คิดแล้วยึด อยากให้เป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ถ้าคิดแล้วไม่ยึดก็ไม่มีอะไร คนส่วนใหญ่ คิดแล้วยึด ก็จะตั้งเครียด ทำงานไม่มีความสุข ถ้าไม่รู้ตัว ละสมไปเรื่อยๆ งานหนักอยู่แล้ว จิตยิ่งเสีย ทำให้

เสียพลังมาก ปฏิบัติธรรมตามความเป็นจริง ไม่ใช่ตามที่เราอยากให้เป็น ปัจจุบันมีอยู่แค่นี้ ทำได้แค่นี้ ให้มีความสุขอยู่กับปัจจุบัน

บางคนทำงานหลายหน้าที่ สวมหมวกหลายใบ เพราะคนเราน้อย ถ้าเรามีสติเท่าทัน ระลึกรู้ตัวเข้าใจ ปฏิบัติธรรม ถึงจะทำงานจนตายก็ยังมีมรรคผลคุ้มค่า แต่ถ้าทำงานเหนื่อยจนวาระสุดท้ายแล้วคิดว่าทำไม่มีใครมาช่วย ทำใจไม่เป็นก็ไม่ได้มรรคผล หวังว่าพวกเราเข้าใจ ทำงานหนัก ยังอารมณ์ดี งานก็จะดี คนรอบข้างก็จะดีได้ทั้งงานและจิตวิญญาณ

มีภารกิจหนึ่งที่เราเข้าใจไว้ว่า “มันสำคัญมาก” แต่เพื่อนของเรากลับ “เฉยกับมันมาก”

ใจเรารู้สึกทั้งจนและวูบ
ความรู้สึกในใจขีดเส้นแบ่งกัน
และกันโดยอัตโนมัติ...รู้สึกผลึก..เขา

เราหมดแรงจะไปทำภารกิจใหม่ที่ตี
อันดับไป กำลังจะพาลชะแล้ว อยากประชิด
เผาเมือง(จิตวิญญาณตัวเอง)

ต้องระงับ..ขมใจ..ใช้เวลาพักหนึ่ง
ทบทวนตัวเองกันอีกครั้ง แล้วคิด
ใหม่..ว่า

ถ้าคิดเหมือนเขา...ก็จะเห็น
เหมือนเขา ได้มั๊ย? เห็นใจเขามั๊ย
ว่าคิดไปได้?

ถ้ามันสำคัญ..อย่างเรา
มันก็ไม่สำคัญ..อย่างเขาก็ได้

สถิติเผยแพร่สัจธรรม ประจำเดือน ม.ค.-มี.ค.๒๕๕๖

ธรรมพิมพ์

สารอโศก [ขอเป็นจุดเหลืองเล็กๆ

ในสายพระเนตรของในหลวง] ๑๐,๐๐๐ เล่ม

ดอกบัวน้อย [อยู่อย่างเป็นสุข] ๑๐,๐๐๐ เล่ม

สถิติธรรมโสต

มกราคม - มีนาคม ๒๕๕๖

	ฐิติ+ เอ็มพี 3	เท็ป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๕	๑๔	๘๗ ราย
จำนวนที่ยืม	๔๐	๒๕๕	๑๘๕ แผ่น/ม้วน

พัสดุ

๑๑

ชิ้น

ธรรมปฏิกรรม

	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.
ได้รับจดหมาย(ฉบับ)	๕๔๓	๔๖๓	๕๒๒
ได้รับสิ่งตีพิมพ์(ฉบับ)	๗๒	๔๗	๕๖
ตีคืน (ชิ้น)	๔๒	๒๘	๓๔

ได้มั๊ย?

เย..จับวิญญาณตัวเองได้แล้ว ว่ามันเข้าไปยึด!

เฮ้อ! เผลอไปเรียกร่องซะแล้ว นะเอง!!!

อ้อ..จิตมันเล่นละครจริงๆ ในบทบาท
เอาแต่ใจ...

ที่เล่าเนี่ย..รู้สึกตัวแล้ว..

โล่งใจเลย.. เจอช่อง
ทางให้หัวใจไหลมาจากอาการอิน
in แล้ว..เฮ้อ..รอด! เกือบผูก
โกรธเพราะเรื่องนิดเดียวที่ผูกใจ
ไปว่ามันใหญ่ยิ่ง

📖 **ทิวเม่า หัวอกขี้**

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหาของนักปฏิบัติธรรม

สารอศก ฉบับที่ ๓ ปีที่ ๓๓(๓๖)
ประจำเดือน ม.ค.-มี.ค. ๒๕๕๖

ความลับแห่งจักรวาล

ทำอย่างไรชีวิตจะมีความสุขและยั่งยืน
มาบัดนี้ ฝรั่งเศสค้นพบ

แต่คนไทยเจอเจอมานานแล้ว

“พรหมวิหาร ๔” นี้แหละของแท้

ที่จะนำพาชีวิต สุขนิรันดร์

พ้นภัยพ้นโรคสารพัด

ประตูดั่งเกราะวิเศษ ๗ ชั้น !

ข้อ ๑

- หัดมีน้ำใจ
- หัดช่วยเหลือคนตกทุกข์ได้ยาก
- หัดมีส่วนช่วยเหลือแบ่งเบาผู้อื่น
- หัดแบ่งปัน... หัดให้
- หัดร่วมกิจกรรม... ชมรม... หมู่กลุ่ม

นี่แหละรูปธรรมแห่งเมตตากรุณา

ข้อ ๒

เลิกพูดความไม่ดีของคนอื่น

เลิกนินทาเพื่อนฝูง

หากจำเป็น... ต้องพูดสำรวจอย่างยิ่ง

นี่แหละเมตตากรุณาแห่งวจีกรรม

ข้อ ๓

สำนึกแห่งบุญคุณ

บุญคุณทุกสิ่งที่อยู่รอบตัว

เพื่อน, อาหาร, ร่างกาย, รถ, ถนน,

ไฟฟ้า, บ้าน, ประปา ฯลฯ

กว่าจะได้... ล้วนผ่านบุคคล องค์กรมากมาย

ทุกลมหายใจ กล่าวขอบบุญคุณๆ เสมอๆ

ข้อ ๔

หัดประทับใจ... คนรอบข้าง

ฝึกฝนจากเล็กๆ น้อยๆ

สักวันจะเป็นแม่ น้ำกว้างใหญ่

ข้อ ๕

หัดแบ่งงาน หัดให้คนอื่นมีส่วนร่วม

ให้เขามีบทบาท ให้เขาเป็นเจ้าของ

อย่าหวังงาน... อย่างงาน

ข้อ ๖

หัดเคารพความคิดผู้อื่น

หัดให้เกียรติความคิด...

ที่ไม่ใช่ของเรา...

ที่แตกต่างจากเรา...

เพราะเหตุปัจจัยเหล่านี้

ประตูแห่งพรหมวิหาร ๔ ย่อมเปิดรับ

ยินดีต้อนรับ “พระพรหมแห่งมนุษย์!”

ผิดจากนี้ก็มีโอกาสเป็น “พาลชนมนุษย์!”

วิหารหินฟ้า Monolith Sanctuary

ในที่สุด บุญนิยมคอมเพล็กซ์ หรือ Monolith Sanctuary ที่พ่อครูให้ชื่อเรียกว่า **วิหารหินฟ้า** ได้ย้ายโครงการจะสร้าง จากสันตือโศกมายังราชธานีโศก ในย่านเขตเทศบาลเมืองอุบลฯ ทำเลติดถนนสายเข้าเมืองใกล้ริมแม่น้ำมูล พ่อครูบอกถึงเจตนา ว่าตั้งใจจะให้วิหารแห่งนี้เป็นที่สามารถรองรับชาวโศกจากทุกแห่งทั่วประเทศ สามารถเข้ามาพักได้ ไม่แออัดยัดเยียดกันเกินไป ตัวอาคารจะโปร่งโล่ง ไม่กั้น ไม่ตกแต่งภายในอะไรมาก เพื่อจะได้สามารถปรับเปลี่ยนใช้งานได้หลากหลาย ส่วนที่สำคัญที่สุดของอาคารนี้คือฐานรากต้องแข็งแรง สามารถรองรับน้ำหนักได้มาก เพราะจะมีการตกแต่งเป็นศิลปะปูนปั้นเป็นหินก้อนใหญ่ก้อนเดียว บรรจุน้ำพุ ๑๐ ชั้นอยู่ภายใน ซึ่งนอกจากจะใช้เป็นที่พักแล้ว ยังจะเป็นทำเลธุรกิจพาณิชย์บุญนิยม พุทธภาพสังคมบุญนิยม ที่แสดงนิทรรศการสื่อถึงความ เป็นชาวบุญนิยม นักรบทวนกระแสนองทัพอธรรม งานแสดงศิลปวัฒนธรรม งานอบรม และอื่นๆ

ณ วันนี้ พ่อครูได้ตั้งชื่อชั้น แต่ละชั้น เล่าสู่กันฟัง เมื่อวันประชุมชุมชนราชธานีโศก ใน **วันอาทิตย์ที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๖** นี้ว่า

- ชั้นใต้ถุน ชื่อว่า **“วินิต”** แปลว่า ฝึกหัดอบรม, ปกครอง, ทรมานให้เรียบร้อย ใช้เป็นที่จอดรถ
- ชั้นที่ ๑ ชื่อว่า **“วินัย”** แปลว่า อยู่ในระเบียบแบบแผนข้อบังคับ
- ชั้นที่ ๒ ชื่อว่า **“วิสัย”** แปลว่า สันดาน, ความสามารถ, ขอบเขต, ลักษณะที่เป็นอยู่
- ชั้นที่ ๓ ชื่อว่า **“วิมล”** แปลว่า บริสุทธิ์ ปราศจากมลพิษ, ไม่มีตำหนิ, สวยงาม, กระจ่างใส, สะอาด
- ชั้นที่ ๔ ชื่อว่า **“วิมาน”** แปลว่า ที่อยู่ของเทวดา, เมืองฟ้า, สถานที่ให้ความรื่นรมย์, แดนอันแสนสุข
- ชั้นที่ ๕ ชื่อว่า **“วิเศษ”** แปลว่า ยอดเยี่ยม, เลิศ, มหัศจรรย์, ปาฏิหาริย์, ล้ำเลิศ
- ชั้นที่ ๖ ชื่อว่า **“วิศาล”** แปลว่า กว้างขวาง, มีอำนาจ, สำคัญ, มีชื่อเสียง, ยิ่งใหญ่มาก, มาก, ใหญ่
- ชั้นที่ ๗ ชื่อว่า **“วิโมกข์”** แปลว่า ภูมิรู้ชั้นโลกุตระ, การขาดจากสิ่งพัวพันแห่งโลกย์, ความมอดทน
- ชั้นที่ ๘ ชื่อว่า **“วิมุตติ”** แปลว่า ความมีอิสรภาพแบบโลกุตระ, ความหลุดพ้น, พระนิพพาน
- ชั้นที่ ๙ ชื่อว่า **“วิหาร”** แปลว่า ที่อยู่สุดรื่นรมย์, สถานที่ที่บริสุทธิ์, สะอาด, ที่อยู่ของพรหม เป็น

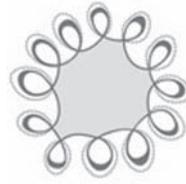
ชั้นดาดฟ้า ใช้เป็นเมรุเผาศพ มีสวนประดับ และสระน้ำด้วย

มีผู้ถามพ่อครูว่า ทำไมไม่ซื้อที่กว้างๆ เพื่อสร้างอาคารนี้ เพราะเป็นวิหารที่ยิ่งใหญ่ มีค่ามาก ควรจะได้ตกแต่งให้สมฐานะ ใช้ที่แค่นี้ ๓ ไร่เท่านั้น เล็กไปหรือเปล่า?

พ่อครูตอบว่าเรามีทุนน้อย หากอยากจะได้พื้นที่กว้างๆก็ต้องใช้เงินมาก ส่วนพื้นที่บนอากาศไม่ต้องซื้อ เราจะใช้แค่นี้ก็ไม่ต้องซื้อเพิ่ม “โศก” ไม่ใช่คนกลุ่มใหญ่ เราเป็นคนกลุ่มเล็กๆที่ทำการยิ่งใหญ่ จึงต้องรู้จักประมาณ อย่างมีศิลปะ จุ้ยๆๆ

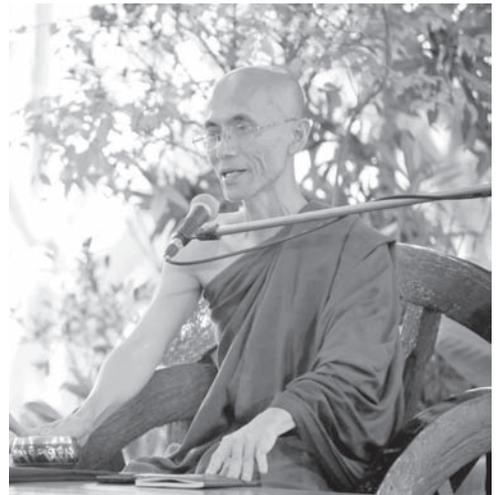

ลำบากที่อินเดีย

สมณะชาวโศกหลายรูปได้รับนิมนต์ไปอินเดียประเทศซึ่งเคยมีสังเวชนียสถานสมัยพุทธกาล ตามที่ได้กล่าวอ้างกันต่อๆมา ชาวพุทธสมัยนี้นิยมไปบำเพ็ญบุญกันด้วยวิธีการต่างๆตามความเชื่อของตนๆ

งานพุทธาภิเษกฯ ครั้งที่ ๓๗ ที่ผ่านมา...**ท่านสมณะชยะชยัน สรณีย** เล่าถึง

สิ่งที่ท่านได้พบจากการไปกัจจิมณฑลที่อินเดียในครั้งนี้ ทำให้ได้วางใจตลอดการเดินทาง เป็นต้นว่า การจัดหาเตียงนอนรถ แล้วให้ผู้โดยสารขึ้นรถเดินทางต่อ หรือการถ่ายหนัก ถ่ายเบา แบบไปทุ่ง เมื่อรถจอด ผู้โดยสารก็หวังจะเห็นห้องส้วมสะอาด บริการตามปั้มน้ำมันอย่างที่ทำให้บริการอยู่ทั่วทุกภาคของประเทศไทย กลับหาไม่เจอ จะมีก็แต่ที่ว่างสาธารณะข้างทาง บางทีก็มีผู้ถ่ายกองทิ้งไว้ก่อนหน้าแล้ว ต้องใช้ความสามารถเฉพาะตัวหลบหลีกให้ได้ หากเหยียบจะหาน้ำล้างยาก และมันจะติดตามผู้เหยียบไปทุกที่ด้วย ช่างเป็นธรรมชาติที่สดจนดิบชะจริง ๆ

สำหรับคนอินเดีย ท่านบอกว่า เขาพูดภาษาอังกฤษคล่องมาก แม้เด็กๆที่มารุมขอทานจากท่านก็พูดภาษาอังกฤษเก่งมาก **ท่านสมณะเองท่านไม่ได้ใช้เงินแล้ว ท่านจึงแจกความเป็นมิตรเป็นเพื่อนให้เด็กๆเหล่านี้แทน** โดยการพูดคุยด้วย และบอกแก่เด็กๆว่า ท่านเป็นเพื่อนพวกเขา ซึ่งเด็กๆก็แสดงความยินดีตอบรับท่าน

มีผู้โดยสารหาของไม่เจอ รู้สึกไม่ไว้วางใจเด็กๆที่มาขอทานกลุ่มนี้ คิดว่าเขาอาจจะขโมยของไปปรากฏว่าท้ายที่สุดเด็กกลุ่มนี้กลับเป็นผู้พบสิ่งของที่หายไปแล้วนำมาส่งคืนให้หากเหตุการณ์นี้ทำให้ได้ฉุกคิดว่าจะสรุปคนจากที่เขาเป็นขอทานแล้วต้องเป็นขโมยไม่ได้ ดูจากตัวอย่างนี้ ของหายยังได้คืนจากกลุ่มเด็กขอทานชาวอินเดียกลุ่มนี้ **จึ้ยจึ้ย**

ภูมิทัศน์จัด-แต่งตามกาล:

บ้านราชฯบริเวณข้างเขื่อนเอ็นชาน เด็กๆสมุนพระรามพากันกระโดดโลดเต้นส่งเสียงเจี๊ยวจ้าวสนุกสนานเล่นน้ำในคลองเล็กๆที่คดเคี้ยวไปมา ในขณะที่น้ำตกเปิดทดลองเป็นน้ำแรกๆ บรรยากาศร่มรื่นเย็นสบาย มีลมพัดถ่ายเทดีกว่าเดิมมาก ทำให้มุมอื่นๆดูแห้งแล้ง เทียวเฉลงไปตามนัดตา ตอนกลางวันแดดแรงมาก ต้นไม้บางต้นใบเหี่ยว บางต้นแห้งคล้ายจะไหม้เลยที่เดียว จากการจัดปรับแต่งใหม่ บริเวณข้างเขื่อนเอ็นชาน ทำให้ภูมิทัศน์งดงาม สดใสมากขึ้นตามที่ทันใจ

ศิลปินทีมพระราชฯช่วยเนรมิตภูมิทัศน์ใหม่ให้ ก็ถูกขอให้ช่วยปรับมุมอื่นๆในบริเวณใกล้เคียงด้วย โดยจะค่อยๆทยอยปรับจัดแต่งไปเรื่อยๆ แต่เดิมบริเวณหน้าเขื่อนศูนย์สูญมีภูมิทัศน์ที่โดดเด่น หลายมุมเคยถูกเลือกใช้เป็นเวทีออกรายการทีวีก็หลายครั้ง พ่อครูจึงให้ชื่อเรียกบริเวณต่างๆเพื่อที่เมื่อกำหนดหมายจะได้เข้าใจตรงกันว่าเป็นสถานที่ใด เช่น เขื่อนผาแหงน แม่น้ำริน หินสนาม งามยี่นส์ (ออกเสียงสำเนียงอีสาน)

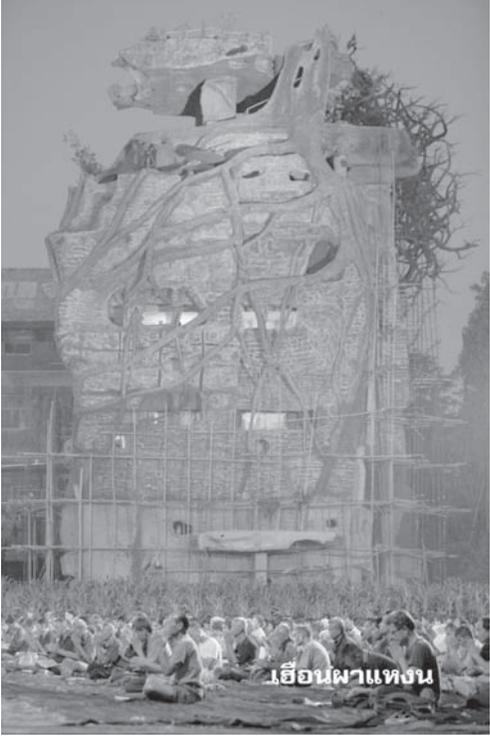
เขื่อนผาแหงน คือ อาคารต่อเติมจากเขื่อนศูนย์สูญ ตกแต่งเป็นหินก้อนใหญ่ก้อนเดียว ถูกพันด้วยรากไม้ ภายในมีหลายชั้นสำหรับห้องสุขาชายหญิง แท็งค์เก็บน้ำ และจุดชมวิวยุ่บนสุด

แม่น้ำริน คือ น้ำตกเล็กๆมีน้ำรินจากชะง่อนหิน ตอนบนเป็นแนวระนาบหลายจุด ไหลสู่แอ่งน้ำคุดเคี้ยว ไหลวนเวียนถ่ายเทดูกลับขึ้นมาปล่อยเป็นน้ำตกตลอดเวลา

หินสนาม คือ บริเวณสนามหญ้า หน้าเขื่อนศูนย์สูญที่ปูด้วยหินแกรนิตแผ่นกระจัดกระจายทั่วบริเวณ

งามยี่นส์ คือ ทาง ๒ สายที่มาบรรจบกันเป็นง่ามที่หน้าเขื่อนหญังกิน(เขื่อนคร้วกลาง) แต่ละครั้งของการจัดงาน ภูมิทัศน์จุดต่างๆจะถูกเปลี่ยนไปอยู่บ่อยๆ แม้แต่การเคลื่อนย้ายเรือเอี่ยมจิ้น ๑๒ ลำ ไปสู่การรอกซ่อมที่เดินเบ็งผ้า(ลานเบ็งผ้า) ก็สามารถทำให้เกิดถนนเส้นใหม่ชั้นดีถมด้วยหินปูนดำที่บดอัดด้วยน้ำหนักรถขนเรือและจักรกลหนักด้วย นอกจากนี้ก็มีถนนเฉพาะกิจเชื่อมเส้นทางริมมูนให้ลัดตรงมากขึ้นอีกด้วย และคงจะมีอีกหลายจุดที่เปลี่ยนไป

เคยมีผู้ถามพ่อครูเมื่อครั้งได้มาเยี่ยมชมชุมชนราชธานีโอศอกด้วยความที่งั้นตาตื่นใจว่า ใครเป็นผู้ออกแบบชุมชนแห่งนี้กัน? ชาวโอศอกโดยเฉพาะชาวบ้านราชฯ ที่รับเป็นเจ้าของภาพในฐานะเจ้าของสถานที่จัดงานบ่อยๆคงจะพอตอบกันได้กระมังว่า ใครหนอเป็นผู้ออกแบบชุมชนแห่งนี้ *จู้ยี้ๆ*

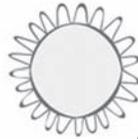

คำปรียจากปากพระโพธิสัตว์

“...คนไม่ได้เข็มปีที่ ๑๑ จะไป (ร่วมงาน)ไหม?” ใครมาร่วมงาน ว.บ.บ.บ. แล้วไม่ได้รับเข็ม โปรดฟังคำท้าทายอันงดงามของพ่อท่านแล้วปฏิบัติเถิด คุณจะรู้ว่า ถ้างานนี้คุณได้รับประโยชน์ ๑๑ ครั้ง นั้นมันวิเศษอย่างพิเศษแท้ๆ จุ๊ย์ๆ

เลี้ยงง่าย อยู่รอด

ทีวี ดาวเทียมหลายช่องต่างบอกว่าเขาขาดทุน บางช่องต้องงดการเผยแพร่ไปเพราะเหตุนี้ เนื่องจากเขาต้องจ้างเจ้าหน้าที่แต่ละตำแหน่ง ค่าจ้างสูงๆทั้งนั้น

แต่ FMTV เราทุกตำแหน่งทำฟรี จะจ้างก็ขอแค่ข้าวเหนียวกับปลาแดกเจ !! เจ้าหน้าที่ที่บอกว่า “ของโปรด” เป็นคนเลี้ยงง่าย หัวใจถวายพระศาสนาทำงานได้กว้างเป็นเช่นนี้ นี่เอง ฟรี!! จุ๊ย์ๆ

มหัศจรรย์!! เก้าเหล่า!!!

งาน พุทธาฯ มีคนใหม่เข้ามาร่วมงาน บอกว่า ที่นี้ตอนฟังเทศน์ทำไมเงียบจัง เวลากินข้าวก็เงียบจัง วัดที่อื่นตอนพระเทศน์โยมโหวกเหวก รุก ตอนกินข้าวก็ปานจะรบกัน แต่ที่นี่...คน ๑,๐๐๐ คนมาร่วมงาน ยังเงียบ ยังสะอาดสะอาดอันคนมหัศจรรย์นะเนี่ย จุ๊ย์ๆ

“วิชาการฟัง” ไครลงเรียน ลงปฏิบัติกันบ้างแล้วอ๋อ

น.ส.รุณ ฟางรวงทอง เผยคุณค่าของการมีคุณสมบัติในการฟังผู้คน (ในฐานะที่เธอทำงานเป็นผู้สื่อข่าว FMTV) ว่า... **ประโยชน์**ของการคุยกันของหนุ่มมีตรีดีคือคุณจะได้รับฟังสภาวะที่ดีที่สุดของเขา **จะได้ฟังสรรพธรรมที่ดีที่สุดที่เขาไปได้ยินมา** คำพูดของเธอสะกิดใจให้จึงจกเห็นค่าของการฟังว่า ลองออกจากมุมทำงานของตนมานั่งคุยกับเพื่อนนักปฏิบัติธรรมกันบ้าง แล้วเรื่องที่ดีในแวดวงนักปฏิบัติธรรมจะเติมไฟในการปฏิบัติธรรมให้คุณอีกที่ *จึ้ยๆๆๆ*

กินมังฯไครว่าหากินยาก

ปู่โยชน์(ดีแล้ว) วัย ๘๙ ปีบอกว่า

“ถ้ากินมังสวิรัตินะครับ

กินข้าวกับกล้วยบวชชีก็มังสวิรัตินะ ข้าวเหนียวถั่วดำก็มังสวิรัตินะ”

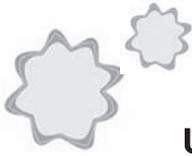
ทางออกที่ไม่คิดอะไรยุ่งยาก ย่อมมีให้สำหรับคนอยากปฏิบัติธรรมเสมอ สาธุครับปู่ *จึ้ยๆๆๆ*

อายุวัฒนะ

อยากอายุยืน อย่าเป็นคนขี้เกียจ อย่าเป็นคนขี้โกรธ **อารมณ์สำคัญมาก** นี่เป็นเคล็ดลับง่ายๆจาก บรรพชนวัยย่าง ๙๐ ในงานพุทธาฯ ครั้งที่ ๓๗ *จึ้ยๆๆๆ*

ปฏิบัติบูชาเมืออันสงส์ถึงสุขภาพ

ปู่แก้วมารุณ ๘๘ ปี คนลำพูน ชาตินี้ไม่มีโรคภัย ผากบอกถึงใครที่ไม่เป็นคนงามไม่ต้องเสียใจ ขอแค่ไม่เป็นโรคภัย เป็นคนใจดี ไม่มักโกรธ...นั่นเป็นดี ปู่แก้วมารุณแนะว่า หากใครพูดไม่ดี เราแค่เดินหนีก็สบายแล้ว ปู่มารุณกินมังสวิรัตตั้งแต่ ๖ พ.ค. ๒๕๒๙ ชีวิตไม่ค่อยออกกำลังกาย แต่สิ่งที่ทำคือ ตื่นมาาก็ไปออกแรงทำงานทำการ ปู่มารุณย้ำ **“ขยันงานการจึงแข็งแรง”** ปู่ไปวัดลานนาอโศก เพราะวัดอยู่ใกล้บ้าน ๔๐ ก.ม. กิจวัตรของปู่ทุกวันนี้คือ อยู่วัด ๓ วัน อยู่บ้าน ๔ วัน สุขภาพดี ไม่เจ็บเข่า ตาไม่ลาง ไม้เท้าอันหนึ่งไปได้ทุกงานของอโศก ถ้ามารุณเรื่องกินมือเดียวปู่กินมือเดียวตั้งแต่ ๖ พ.ค.๒๕๒๙ **โอ้โฮ มือเดียวตั้งแต่วันแรกที่เริ่มกินมังฯกันเชียว สาธุ! พุทธาภิเษกสุดยอดโดยแท้ จุ้ยๆๆๆ**

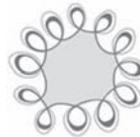

บำอุนุโบทนา

พี่น้อง ๕ สาว ดินซึ้ง บุญน้ำ ดินน้ำ น้ำศีล และ สมเจตน์ พร้อมใจปฏิบัติธรรมตามกัน ใช้ชีวิตกินอยู่ลดละอบายหายากโดยแท้ **จุ้ยๆๆๆ**

สาวน้อยสังธรรมอีกคนหนึ่งคน

มรรคผลของการฟังธรรม ทำให้เด็กสาวชอยนวมินทร์ ๕๐ เริ่มกินไข่ไม่อร่อย และอยากฝึกเป็นมังสวิรัตไม่กินไข่ การฟังธรรมด้วยจิตแยบคายย่อมเกิดบุญเช่นนี้หนอ **จุ้ยๆๆๆ**

คนป่าเข้าเมืองบอกเรื่องดินแดน

ประเทศไทยกำลังจะเสียดินแดนบริเวณปราสาทเขาพระวิหาร หลายกลุ่มหลายฝ่ายพยายามหาทางที่จะรักษาดินแดนเอาไว้ ด้วยวิธีการต่าง ๆ นานา และมีคนป่าบุกเข้ามาในเมือง เพื่อแจ้งให้คนไทยได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร ที่อาจจะต้องเสียอธิปไตยเหนือดินแดนไทย คนป่าอยากให้คนไทยช่วยกันคัดค้านการตัดสินของศาลโลก ที่จะทำให้ไทยต้องเสียดินแดน

คนป่าไปเดินแบกป้ายมาแล้ว ๗ จังหวัด ได้รับความสนใจ และอ่านข้อความบนป้าย รวมทั้งมาถ่ายรูปไปลงเฟสบุ๊กขยายผล นับจำนวนเป็นพันคน แม้แต่ช่อง ๗ สี ฟังงา ก็มาสัมภาษณ์ถ่ายทำและถ่ายทอดออกอากาศไปแล้ว จนเป็นที่รู้จักกันกว้างขึ้น

พรรคการเมืองที่ไม่มีส.ส.

นักศึกษาของสถาบันการเมืองและการเลือกตั้ง หลักสูตรการพัฒนาการเมืองและการเลือกตั้งระดับสูง รุ่นที่ ๔ ประจำปี ๒๕๕๕ นักศึกษาจะสมัครมาจากผู้บริหารพรรคการเมือง ส.ส. ส.ว. ข้าราชการตั้งแต่ซี ๑๐ ขึ้นไป หรือเจ้าของธุรกิจ มีผู้สมัครถึง ๒๘๑ คน ทางสถาบันจะคัดเลือกเพียง ๘๐ คน ซึ่งพรรคเพื่อฟ้าดินก็สมัครไป ๑ คน คือ **น.ส.ยลศิริ ดำช่วย** และก็ได้รับคัดเลือกเป็นนักศึกษาด้วย

ในวาระนี้ เป็นการมาดูงานของพรรคการเมืองที่ไม่มีส.ส. ซึ่งเขาเลือกจะไปดู ๒ แห่งคือ พรรคความหวังใหม่ และพรรคเพื่อฟ้าดิน วันศุกร์ที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๖ นักศึกษาจึงมาดูงานพรรคเพื่อฟ้าดินและชุมชนบุญนิยมสันติอโศก เดินชมสถานที่หน่วยงานต่างๆ และได้ฟังแนวคิดการเมืองบุญนิยมจาก**พ่อครู สมณะโพธิรักษ์** นักศึกษาหลายท่านประทับใจ ได้เห็นความแตกต่าง และก็เชื่อว่า **อุดมการณ์บุญนิยมที่มาทดแทนทุนนิยมเป็นสิ่งที่น่าสนใจ** โดยเฉพาะนโยบายของพรรคทั้ง ๑๙ พรรค เป็นสิ่งที่จะได้ปรับเปลี่ยนสังคมไทยไปสู่บุญนิยมที่ถูกต้อง และมีความเป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ที่เป็นโดยประชาชน เพื่อประชาชน และของประชาชน แต่ ก็คงต้องใช้เวลา ข้อซักถามหนึ่งที่ค้างคาใจนักศึกษาคงถามออกมาก็คือ ทำไมสันติอโศกเป็นองค์กรของศาสนาแต่มาอยู่กับการเมือง จึงเป็นประเด็นให้พ่อท่านได้แจกแจงอย่างชัดเจน

ลูกหม้ออโศก ลูกไม้หล่นไม่ไกลต้น

ที่คานเรือนอกจากทีมท่านสมณะไม่ต่ำกว่า ๑๐ รูป ทำงานช่วยกันเคลื่อนย้ายเรือทุกวันแล้ว ยังมีพ่อลูกคู่หนึ่ง ร่วมช่วยงานเป็นกำลังสำคัญที่เหนียวแน่น **ด.ช.กะทกรก** หรือ**ขวัญเมืองราช** สส.ธ. ชั้นม.๑ ช่วยพ่อขับรถเบ็ดเตล็ด และรถตู้บรรทุกอุปกรณ์ ช่วยอยู่ไม่ห่างด้วยความใส่ใจ บางวันก็มี**ด.ช.กอแระ** หรือ**ฟ้าผ่านดิน** มาป่วนเบ๊ยน ช่วยพี่กะทกรกบ้าง หลายคนอาจไม่รู้รู้สึกแปลกใจอะไร เพราะเห็นเป็นประจำอยู่แล้ว

ทุกครั้งที่พ่อครูไปเยี่ยม ไปดูคานเรือที่เดินเบ็งผ้า หากด.ช.กะทกรกอยู่ เขาจะเข้ามาทำความเคารพแบบทหาร ยืนชิดเท้า ยึดอก ยกมือขวาขึ้น ตะเบ๊ะเสมอขอบหมวกใบแก่ง แทนการกราบ หลวงปู่แล้วรายงานความคืบหน้าของงานวันนี้ว่ามีอะไร คืบหน้าบ้าง หลวงปู่ก็ซักถามต่อบ้าง บางวันเขาจะตอบตามข้อมูลของเขาที่ได้ขับทราบจากผู้ใหญ่ที่ทำงานในบรรยากาศหน้างานด้วยกันในวันนั้นๆ และมักจะมีปิดท้ายว่า **“ให้หลวงปู่มาดูเองก็แล้วกันนะ”**

ส่วนด.ช.กอแระก็มีแรงบันดาลใจกลับไปวาดรูปการ์ตูนบรรยายภาพการทำงานของเขากับพี่กะทกรก ว่าช่วยกันขับรถเบ็ดเตล็ดช่วยพ่อพี่กะทกรกทำงานอย่างไร

สมณะปัจฉาฯ ท่านเคยเปรยถึงเด็กๆ เหล่านี้อยู่บ่อยๆว่า เจ้าพวกหัวป้อมๆนี้แหละเป็นเจ้าของสมบัติตัวจริงที่กำลังเข้ามาบริหารจัดการสมบัติของชาวอโศก ในรุ่นต่อไปละ

พ่อครูมักให้ออกาสเด็กที่มีฉันทะในงานทุกาต้านเสมอ ท่านจะไม่ห้ามกั้น แต่คล้ายจะส่งเสริมให้เขาได้พัฒนาทักษะของตนในด้านนั้นๆอย่างเต็มที่ ที่สำคัญคือ ต้องมีผู้ใหญ่ช่วยดูแลอยู่ด้วย

ลูกหม้ออโศกยุคนี้มีอุปกรณ์เล่นเพื่อสร้างทักษะในการทำงานควบคู่กันไปชัดเจนกว่ายุคก่อนๆ เป็นการเรียนรู้ฝึกทักษะพื้นฐานความมีสาระแก่เด็กๆ อย่างดี

อย่างไรก็ตามจิตสำนึกเรื่องความปลอดภัย ผู้ใหญ่ควรช่วยปลูกฝังและเติมเต็มให้ลูกๆ หลานๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องทำเป็นตัวอย่าง และพาทำให้เป็นรูปธรรมให้จริงจัง เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โปรดเฝ้าระวังความปลอดภัย **จู้ยี้ๆ**

บินตามพ่อ ๖ ปี แห่งการฝึกตน

๑๕ มีนาคม ๒๕๕๖

แม่คะ! วันนี้หนูได้มาถึงเส้นชัยแล้ว หนูได้รับกอดจากหลวงปู่แล้วจริงๆ หนูทำได้แล้วคะแม่ ! ...

เหน็บ

หนาวจวนเจียนหมดแรงโบายบิน
ฝ่าฟ้าดลื่นลมทะเลเมฆหมอก
กางปีกน้อยยา บินตามพ่อไป
จะสูงจะสุด ทายท่าไม่หวั่น
พากฝันสุดฟ้าจะไกลเท่าไร
จะบินตามแรงไป ให้ไกลสุดแรง
จะฝันตามแรง จะบินตามแรง
บนท้องฟ้าสี่คราม จะพยายามต้านลม
จะฝันตามแรง ลูกแรงจะบินตามฝัน
บินให้สุดใจ ไปให้สุดฝัน
แดดน้อยลมแรงจะทานจะทน
ฝึกฝนบินบนถลาลงต่ำ
เรียนรู้ซ้ำๆ เพิ่มความมั่นใจ
พ่อสอนให้แกร่งกล้าทวนกระแส
อย่าปล่อยบินหลงติดความสบาย
โรยรินน้ำใจให้กันและกัน
ลูกแรงองอาจผยอง
โบายบินตามฝูงแรงไป
ขอบฟ้ากว้างไกลเพียงใด ไม่หวั่นไหว
ลูกแรงจะบินตามฝัน โบายบินตามฝูงให้ทัน
จะยากเพียงใด ฝ่าฝัน เผชิญกับปัญหา
บินต่อไป... ให้สุดใจ

เพลงนี้ถูกเลือกเพื่อร้องถวายหลวงปู่ในวันรับกลด วันแห่งความสำเร็จของ**นักเรียน** **สัมมาสิกขา ชั้นม.๖ ชาวอโศก** ด้วยความภาคภูมิใจใหญ่หลวงที่ได้ฝึกฝน ฝ่าฟัน อดทน รอคอยเวลา แห่งการบ่มเพาะขัดเกลาตนจากเบ้าหลอมอันอบอุ่นทุกรูปแบบจากชุมชนชาวอโศกแต่ละแห่ง

บันทึกเล่มสุดท้ายถูกวางลงตรงหน้า น้อมกราบถวายหลวงปู่**พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** มีความหมายสื่อถึงสิ่งที่ต้องการบอกเล่าช่วงตอนสำคัญๆของชีวิตให้ผู้ที่เขาหรือเธอเคารพรัก ศรัทธา สูงสุด ได้รับรู้ทุกภาพ ทุกตัวอักษร บ้างก็เป็นบทร้อยกรอง บ้างก็เป็นร้อยแก้ว ทั้งหมดล้วนสื่อออกจากใจที่จริง ที่เขาหรือเธอพบเจอและจดจำ

ปีการศึกษาหนึ่งๆจะมีผู้กล้า ที่ผ่านเข้าสู่เส้นชัยน้อยมาก สำหรับปี ๒๕๕๖ นี้ มีสัมมาสิกขา ที่จบชั้นม.๖ รับกลดจำนวน ๓๔ คน พ่อ-แม่-ผู้ปกครอง-ครูและอาในชุมชนตลอดรวมถึงเพื่อน พ้องน้องพี่มาร่วมแสดงความยินดี ปีนี้เป็นปีพิเศษ เพราะ ม.๖ มาร่วม **“สร้างนุสรณ์กตัญญูตา นาวาบุญนิยม”** ก่อน ๑ สัปดาห์ (๙-๑๕ มี.ค.๕๖) จึงได้รับชื่อรุ่นจากหลวงปู่ว่า **“รุ่นคืนชีวิตให้แม่มูน”** เพราะปีนี้หลวงปู่มีดำริจัดงานตลาดอาริยะที่บ้านราชฯ ช่วงสงกรานต์ ด้วยตลาดน้ำ และกสิกรรมไร้สารพิษที่ริมแม่น้ำมูน เหมือนครั้งอดีตที่ใช้สัตยูจร จอแจ คึกคัก ทีมกสิกรรมและทีมเรือจึงเป็นทีมหลักที่เข้ามาเตรียมพื้นที่ก่อนทีมอื่นๆที่กำลังตามมาเรื่อยๆ *จึ๊ยๆ*

เมื่อรถกองถ่าย ล้อซีฟ้า

ใกล้เที่ยงวันพุธที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ รถบรรทุก ๑๐ ล้อขนปุ๋ยผงเต็มคันรถ วิ่งไปส่งให้คีรีระอโศก ผงปุ๋ยต่างๆตั้งแต่ออกมาจากราชธานีอโศกได้สักหน่อย วิ่งมาถึงบ้านโนนคูนหน้าโรงสีข้าวรถที่วิ่งคันข้างหน้าเปิดสัญญาณไฟเลี้ยวกะทันหัน พร้อมชะลอความเร็วเพื่อเลี้ยวเข้าโรงสีข้าว

หากรถ ๑๐ ล้อคันนี้เบรคในระยะกระชั้นชิด อุบัติเหตุรุนแรงจากแรงปะทะเต็มๆเกิดแน่นอน โชเฟอร์รถปุ๋ยตัดสินใจหักพวงมาลัยรถหลบหวังจะอาศัยไหล่ทางเป็นที่ปลอดภัยกว่าหรือสูญเสียน้อยกว่า แต่การณี่ไม่เป็นดังที่คิด ถนนไหล่ทางยุบตัวทำให้รถปุ๋ยล้นคันนี้เสียหลักพลิกหงายล้อซีฟ้า ผู้โดยสารมาด้วยกับไซเฟอร์บาดเจ็บ มีแผลเย็บ ๖ เข็ม ส่วนพลขับรถปุ๋ยคาดเข็มขัดนิรภัย ไม่ได้รับบาดเจ็บใดๆ นอกจากปุ๋ยที่ถูกสาดออกไปทั่วบริเวณก่อนจะเหคว่าลงบริเวณป่าข้างทาง ต้องรอให้ทีมช่างมากู้รถขึ้นมาก่อนจึงจะโกยปุ๋ยที่เหลือคืนกลับมา โดยทีมรวมสัมมาสิกขาทั้งจากคีรีระฯ บ้านราชฯ และสันติมาช่วยกัน ใช้เวลาถึงเย็นของอีกวันหนึ่งจึงแล้วเสร็จ

จากเหตุการณ์นี้น่าจะเป็นบทเรียนสำหรับพลขับของรถกองทัพอธรรม ผู้มีความชื่นชอบความเร็ว(ด้วยสำคัญว่าตนสามารถแก้สถานการณ์รอดมาได้หลายครั้งแล้ว) ว่าความเก่งกล้าสามารถทางความเร็วนั้นเป็นความพิเศษที่ใช้ยามจำเป็น หากใช้ไม่เหมาะสมกาลเทศะ มักนำมาซึ่งความสูญเสีย เช่นเสียอวัยวะ เสียการรับรู้ทำให้คนเลี้ยงดูไปตลอดชีวิต หรือแม้หากถึงขั้นเสียชีวิตที่อาจไม่ใช่เรา แต่เป็นคนอื่นๆที่บังเอิญมาพบกันพอดี เช่นนี้ **“หนึ่งกรรม”** ย่อมตามติดไปแน่นอน....*จู้ยี้ๆ*

หัวใจคนโสด

ป้าบุญเลี้ยง ไชติธรรม เป็นน้องสาวคนเล็กของ**สิกขมาตุหยาตพลี อโศกตระกูล** เป็นคนชอบทำงานเสียสละ เคยอยู่ปฏิบัติธรรมเป็นคนวัดที่สันติอโศกมาเป็นสิบปี ตอนหลังไปพักอยู่ที่ตะวันฉาย ๒ อุปนิสัยโผงผางแต่จิตใจดีมีเมตตา ระยะเวลาปั้าเริ่มป่วยจากการเป็นโรคเบาหวาน ตอนที่ปั้ารู้ว่าตัวเองป่วยนี้ได้เขียนเอกสารมอบห้องที่อยู่อาศัยที่ตะวันฉาย ๒ ให้แก่พุทธสถานสันติอโศก แล้วสุดท้ายปั้าก็เสียชีวิตลง ปั้าจากไปพร้อมกับหัวใจที่เป็นโสดนับเป็นสิ่งที่น่าเอาแบบอย่างเป็นอย่างยิ่ง....*จู้ยี้ๆ*

ดินอุ้มดาว

คอลัมน์ “ขยะเอ๋ย” ฉบับนี้ จะขอพาผู้อ่านทุกท่านให้มารู้จักกับร้านดินอุ้มดาวกันนะคะ แต่ก่อนไปรู้จักกับร้านดินอุ้มดาว หลายคนคงรู้จักกับ **สถาบันขยะวิทยาด้วยหัวใจ(สขจ.)** กันแล้ว พ่อครู **สมณะโพธิรักษ์** ได้ก่อตั้ง สขจ. โดยมีเป้าหมายหลักๆ คือ...

๑. เพื่อกำจัดขยะทางวัตถุและขยะทางจิตวิญญาณ
๒. เพื่อจัดสรรสิ่งที่เหลือใช้ส่วนเกิน ให้เกิดประโยชน์สูง ประหยัดสุด
๓. เพื่อส่งเสริมให้ใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีคุณค่า
๔. เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และธรรมชาติ ดิน-น้ำ-ลม-ไฟ ให้เกิดสมดุล
๕. เพื่อส่งเสริมอริศิลป์-อริจิต-อริปัญญา ให้ยิ่งๆขึ้น

ดินอุ้มดาว จึงได้เกิดขึ้น มาเพื่อเป็นร้านลูกข่ายของ **สขจ.** ในการร่วมสานอุดมการณ์ที่มุ่งมั่น นำของเก่าที่ไม่ใช้ ของใหม่ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ มาเปลี่ยนแปลง เป็นสิ่งที่เป็นคุณค่า และประโยชน์ต่อสังคม โดยแปรเป็นทุนสนับสนุนการดำเนินกิจกรรม **FMTV** หรือ**ทีวีเพื่อมนุษยชาติ** นั้นเอง

หรือจะพูดง่ายๆก็คือ สขจ. เป็นศูนย์รับบริจาคและคัดแยกสินค้า และนำส่งให้ร้านดินอุ้มดาวไปจำหน่ายในราคาสบายใจ และสบายกระเป๋าสตางค์ของผู้เห็นคุณค่าของสินค้ามือสอง

ชาวดิน(อุ้มดาว) ก็คือ ญาติ-ธรรม อาสาสมัครที่มา **พัฒนาตน** ด้วยการฝึกฝน **การเสียสละ** เช่นเดียวกับหน่วยงานอื่นๆของชาวอโศก ช่วยกันแปรขยะเป็นบุญสนับสนุน **FMTV**

ปัจจุบัน โอโศกเรามีร้านดินอุ้มดาวทั้งหมด ๕ สาขา ดังนี้

๑. สันตือโศก
๒. ปฐมโอโศก
๓. ชมร. เชียงใหม่
๔. ราชธานีโอโศก
๕. เพชรพามูมิ (จ.กำแพงเพชร)

ท่านผู้อ่าน หรือญาติธรรมทุกท่าน **สามารถมีส่วนร่วมอุดมการณ์ดินอุ้มดาวได้อย่างง่าย ๆ** หลากหลายวิธีที่ท่านเลือกตามสะดวกเลยค่ะ

๑. ท่านสามารถ *บริจาคของเก่า* ของ *สะสม ของรัก ของหวง เสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า เครื่องใช้ไฟฟ้า ของใช้ต่างๆ เฟอร์นิเจอร์ ฯลฯ รวมทั้งขยะที่น่ากลับไปรีไซเคิล หรือนำไปใช้ใหม่ทุกประเภท* ให้กับ *สขจ.* ซึ่งอยู่ท้ายซอยของ *สันตือโศก (ซอยนวมินทร์ ๔๔)* ได้ทุกวัน ตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐ น. - ๑๘.๐๐ น. (ในต่างจังหวัดสามารถบริจาคได้โดยตรงที่ร้านดินอุ้มดาว สาขาต่างๆข้างต้น) หรือถ้าไม่สะดวก ก็สามารถติดต่อทาง *สขจ.* เพื่อไปรับสิ่งของจากท่านได้

๒. *ร่วมเป็นจิตอาสา จัดสรรเวลา* ที่ท่านว่าง ช่วยคัดแยกสินค้าที่อยู่ในสภาพใช้ได้ เพื่อเตรียมส่งขายร้านดินอุ้มดาวต่อไป

๓. *ช่วยอุดหนุนสินค้าจากร้านดินอุ้มดาว* เพื่อช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม ลดขยะของโลก และสนับสนุน *FMTV*

และถ้าท่านมีโอกาสแวะมาที่สันตือโศก ขอเชิญแวะเยี่ยมชม *สขจ.* ที่อยู่ท้ายซอย และ **ร้านดินอุ้มดาว** ที่อยู่ปากซอยของสันตือโศกนะคะ หรือสามารถติดต่อพวกเราได้ที่ โทร ๐๘๗-๕๐๗-๕๕๙๖ หรือ ๐๒-๗๓๓-๖๓๑๑ หรือ ๐๒-๓๗๔-๕๒๓๐ ต่อ ๑๔๙

และอย่าลืมนะคะ **กิน/ใช้อย่างรู้คุณค่า** ซื้อหาให้น้อยลง ทุกลมหายใจให้ตระหนัก **“ประโยชน์สูง ประหยัดสุด”**

ด้วยรักและปรารถนาดี

☸ ชาวดิน(อุ้มดาว)

มีผู้นำข้อมูลจากหนังสือของ นพ.บรรจบ มาให้ ดิฉันเห็นควรว่า น่าจะนำเสนอต่อสมาชิก คอลัมน์นี้ เนื้อหาจะเป็นอย่างไร ขอเชิญติดตาม ได้เลยค่ะ

ปัสสาวะนั้นเป็นน้ำที่ร่างกายขับออกมา โดยไต อันเป็นกระบวนการหนึ่งในการขับถ่าย ของเสียของมนุษย์โดยขับถ่าย น้ำ เกลือแร่และ ของเสียอันเกิดจากการเผาผลาญในร่างกายรวมทั้งกรดต่างในอันที่จะรักษาภาวะดุลกลางต่อการ ดำรงชีพ ดังนั้นสารต่างๆที่ออกมาจากปัสสาวะ จึงเป็นสิ่งที่ร่างกายของคนนั้นๆ ในภาวะนั้นๆ ไม่ต้องการ คนไม่คิดว่าสารประกอบที่ร่างกาย ขับออกมาในรูปปัสสาวะนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อการรักษาโรคได้

อาจารย์หมอเรียวอิจิ นากาโอะ ได้ทำการ วิจัยปัสสาวะของท่านเองได้พบว่าในปัสสาวะของท่าน มีสารประกอบหลายอย่าง เช่น แคลเซียม สามารถแก้โรคนอนไม่หลับ

โร ค หั ว ใจ
โรคระดูก
โรคฟันผุ
ให้อมปัส
สาวะกับ
เก ลี อ
ก่ อ น
น อ น
พื น
จ ะ

ไม่ผุ ไม่ปวด ส่วนธาตุ ฟอสฟอรัสช่วยให้ กระดูกแข็งแรง ป้องกันโรคไขข้อและ โรคอ้วน โรคอ่อนเพลีย โรคเบื่ออาหารได้

ตอนตื่นนอนมา มีปัสสาวะเท่าใดให้ดื่ม ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ จากผลของการ

ดื่มปัสสาวะนี้ พอตื่นมาไม่ว่าอะไรจะมีการระบาย ท้องอย่างดีเยี่ยมคือการถ่ายออกมาอย่างสบาย หมดท้องไส้เบาเนื้อเบาตัวอย่างเห็นได้ชัด จะไม่มี อาการปวดมวนท้องในสองสามวันแรกหลังจาก การดื่มปัสสาวะ อุจจาระที่ถ่ายออกมามีกลิ่นเหม็นมาก มีทั้งมูกมันทั้งฟองเหม็นจริงๆ นี่คือ โรคทั้งหลายที่สะสมอยู่ในท้องถูกขับออกมา หลังจากนั้นจะไม่รู้สึกกลิ่นเท่าไรนัก

ในระหว่างที่ดื่มปัสสาวะอยู่ ถ้ามีการ ระบายท้องมากไปก็ให้ลดการดื่มปัสสาวะให้หน่อยลง ถ้าไม่เพื่อยก็ไม่ต้องลด การดื่มปัสสาวะปล่อยให้ ระบายไป ถ้าท้องไม่ระบาย ควรจะเพิ่มการดื่ม ปัสสาวะ ถ่ายแล้วเนื้อตัวเบาไปไม่อึดอัด ดื่ม ปัสสาวะทำให้หมดโรคภัย เพราะระบบการขับ ถ่ายคล่องตัวดีนั่นเอง(หลังเที่ยงถึงก่อนนอน อย่างน้อยควรจะดื่มปัสสาวะสักแก้วหรือสอง แก้วก็ยังดี)

หลังการดื่มปัสสาวะอาทิตย์หนึ่งให้หลัง นอกจากเนื้อตัวเบาแล้วใบหน้าคุณจะมีผ่องใส สด ซึ้นเบิกบานอย่างเห็นได้ชัด นี่เป็นความจริงที่ พิสูจน์ได้ มีปัสสาวะเท่านั้นที่จะพิชิตโรคหัวใจไทย ทำให้คนไทยมีสุขภาพดี แข็งแรง หมดโรคภัย ต่อเนื่องไปได้ไม่จนเพราะป่วยไม่ต้องเสียเวลาหา หมออีก จะได้มีเงินเหลือเก็บ นี่จึงเป็นบทพิสูจน์ว่า น้ำจี้ดีจริงๆ

(กรุงเทพฯ : รวมทรรศน์, ๒๕๕๒. ๘๖ หน้า.)

พบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ

ตอน... ผลของบาป ผลของบุญ

วิบากกรรมเรื่องผลของบาปผลของบุญนี้ มันเป็นเรื่องจริงที่มันได้เกิดขึ้นกับชีวิตของพระอาจารย์สมชัย ธีรจิตโต ขณะนี้อายุ ๔๒ ปี บวชมาแล้ว ๒๒ พรรษา เป็นเจ้าอาวาสวัดปอแก้วสามัคคี บ้านกอกน้อย จ.ขอนแก่น

พระอาจารย์สมชัยเล่าถึงชีวิตแต่หนหลังเมื่อครั้งเป็นเด็กให้กับผู้เขียน(เซียงน้อย)ฟังว่า ในสมัยเป็นเด็กนั้นชื่อว่า **เด็กชายสมพาน วรวัตร** บ้านอยู่อ.ปากคราด จ.หนองคาย ขณะนั้นอายุราว ๑๒ หรือ ๑๓ ปี ยังไม่ประสีประสาในเรื่องของบาปของบุญ

ในปีนั้นพอออกพรรษาแล้ว ทางหมู่บ้านจัดให้มีบุญกฐินกัน และเขาก็จะจัดทำอาหารเตรียมต้อนรับแขกหรือที่จะมาร่วมงานบุญในครั้งนั้น ด้วยการเอาวัวและควายอย่างละตัวมาฆ่า เพื่อปรุงเป็นอาหารไว้ต้อนรับผู้คน หรือญาติพี่น้องที่จะมาร่วมในงานบุญครั้งนี้ด้วย

เช้าวันนั้นเด็กชายสมพานเห็นเขาจูงเอาวัวและควายออกจากหมู่บ้านไปยังชายทุ่ง เพื่อเอาไปฆ่าและเขาก็ชวนเด็กชายสมพานไปดูเขาฆ่าวัวและควายคู่หนึ่งด้วย พอวัวและควายคู่หนึ่งไปถึงที่จะฆ่าแล้ว เขาก็จับเอาทั้งสองตัวผูกติดกับต้นไม้เอาไว้อย่างดี พอเขาผูกพวกมันเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ปรากฏว่าไม่มีใครกล้าจะลงมือฆ่าวัวหรือควายคู่หนึ่งเลย พวกเขาเลยหันหน้ามาทางเด็กชายสมพานในขณะนั้นแล้วพูดว่า **“เฮ้ย พาน เอ็งเก่งจริงสมคำร่ำลือที่เขาว่ามาหรือเปลววะ ถ้าเอ็งจริงลองฆ่าวัวหรือควายคู่นี้ให้พวกข้าดูซิ พวกข้าถึงจะเรียกว่า เก่งจริง”** เรียกว่าผู้ใหญ่พวกนั้นยกยอเด็กให้ทำบาปแทนก็ว่าได้

ตอนแรกด.ช.สมพานก็ไม่กล้าหือออก แต่พวกผู้ใหญ่พูดจาหว่านล้อมไปต่างๆนานา จนเด็กชายใจอ่อนตาม แล้วเขาก็ยื่นจอบให้แล้วพูดว่า **“มึงต้องจับด้ามจอบให้มันๆนะ แล้วเอาตรงหัวของจอบตีลงไปบนหัวของมันเลย”** จากนั้นเด็กชายสมพานก็เอาจอบกระหน่ำตีลงไปยังหัวของควายหนุ่มตัวนั้นอย่างแรง เสียงดังโพละ โพละ **พอควายโดนตีหัว มันก็สั่นดินร่นซัดขึ้น พยายามสลัดเชือกหนีเพื่อเอาตัวรอด** ดูๆแล้ว มันก็คงไม่อยากจะตายเหมือนตัวคนเรานี่ละ เด็กชายสมพานตีมันอยู่หลายครั้ง ตีหัวมันที่ไร มันก็ร้องเหมือนจะอ้อนวอนขอชีวิต แต่เด็กชายสมพานก็ไม่รู้ รู้แต่ว่าต้องฆ่ามันให้ตาย ตีหัวควายตัวนั้นอยู่ตั้งนาน สุดท้ายมันก็ได้ล้มตายลงอย่างน่าสงสารที่สุด

พอควายล้มตายลง เด็กชายสมพานก็ผ่า
ท้องควาย ผ่าไส้ เพื่อเอาเนื้อ เอาเครื่องในของมัน
ออกมาแบ่งกันเป็นกองๆ เพื่อให้พวกผู้ใหญ่เอาไปทำ
อาหารกินกัน ผู้ใหญ่พวกนั้นก็พากันชมเชยเด็กชายว่า
เก่งมาก หลังจากฆ่าควายตัวนั้น เด็กชายสมพานก็ฆ่าวัว
ฆ่าหมู ฆ่าไก่ ฆ่าปลา ฆ่ากบ เป็นประจำเรียกว่าทำ
เป็นอาชีพเลยก็ว่าได้ คือพอหาปลา หากมาได้มาแล้วก็
จัดการฆ่า แล้วก็ผ่าท้องเอาไส้ของมันออกมาทิ้ง
แล้วก็นำไปตากแดดให้แห้งพอแห้งแล้วก็นำมาทำเป็นพวง
ขายพวงละ ๓ บาท ๕ บาท เขาไม่เคยคิดถึงโทษภัยคิดแต่เพียงว่า พ่อแม่พี่น้องเราก็เคยฆ่าสัตว์
เพื่อนำมาทำอาหารอย่างนี้ต่อๆกันมา เป็นปกติ

นอกจากนั้น สิ่งที่เขาชอบมากคือการยิงนก ยิงแย้ ยิงกิ้งก่า วันหนึ่ง เขาก็ออกไปยิง
สัตว์เช่นเคย ก็ไปเห็นนกอีแจวตัวหนึ่งจับอยู่บนต้นมะขาม พอมองเห็นเท่านั้นก็เอาลูกกระสุนใส่หนึ่งนัด
เล็งแล้วก็ยิงไปยังนกอีแจวตัวนั้นทันที ลูกกระสุนไปถูกเข้ากับปีกนกอีแจว ถึงกับปีกด้านซ้ายหัก ถลา
ร่วงลงสู่พื้นดินทันทีและเมื่อเขาเดินเข้าไปจับเอานกอีแจวปีกหักตัวนั้น มันร้องแผดเสียงอันดังราวกับ
ร้องขอชีวิตมันอย่างน่าสมเพช แต่เขาไม่ได้สนใจอะไร

พอตกตอนเย็น เด็กชายสมพานก็กลับไป
ยังต้นมะขามอีก พอไปถึงก็มองขึ้นไปยังต้นมะขาม
ตรงที่ยิงนกอีแจวตัวนั้น คราวนี้มองไปเห็นรังนก
และได้ยินเสียงลูกนกกร้องด้วย จึงปีนขึ้นไปดูและพบ
ลูกนกอีแจวเล็กๆอยู่ ๒ ตัว ก็หวนคิดออกกว่าที่
อีแจวมันร้องเสียงอันดังนั้น แท้ที่จริงมันหวง
มันหวงลูกของมันนี่เอง คิดแล้วก็จับไป จากนั้นก็นำ
เอาลูกนกอีแจวทั้ง ๒ ตัวนั้นลงมาจากต้นมะขาม
เพื่อเอามาทำอาหารกิน

ตอนเป็นเด็กชายสมพานนั้น **พระอาจารย์**
สมชัยเล่าว่ายังไม่รู้สิริรู้สาอะไรในเรื่องของบาปกรรมเวรภัย เพราะไม่มีใครบอกใครสอนเรื่องนี้เลย คิด
แต่ว่าขอให้ได้สัตว์มาทำอาหารกินกันก็พอแล้ว

พออายุ ๑๕ ปี เพื่อนๆชวนไปทำงานในกรุงเทพฯ เมื่อถึงฤดูทำงานก็กลับมาทำนา เสร็จ
จากการทำนาก็กลับไปทำงานต่อในกรุงเทพฯ ในเทศกาลสงกรานต์ปีหนึ่ง เมื่อเขามีอายุ ๑๙ ปี ผล
ของบาป ผลของกรรมที่เคยไปฆ่านกอีแจวและลูกน้อยก็ส่งผล นั่นคือปีนั้น สมพานซึ่งโตเป็นหนุ่มแล
วก็กลับบ้าน และได้ไปเที่ยวเล่นสงกรานต์กับเพื่อนๆ ในขณะที่เขากำลังเล่นสงกรานต์เพลินอยู่นั้น
เขามองเห็นพวกสาวอยู่ยู่อีกฟากฝั่งถนน คิดอยากจะเอาน้ำไปรดให้กับพวกสาวๆเหล่านั้น ขณะจะข้าม

ถนน เขาก็มองเห็นรถกำลังจะวิ่งลงจากเนินมาอยู่ แต่ในใจก็คิดว่าจะข้ามถนนได้ทันพอดี

แต่พอเขาจะเดินข้ามถนนอยู่แล้ว รถคันนั้นก็วิ่งมาชนเข้ากับตัวเขาอย่างแรงจนกระเด็นไป ๓-๔ เมตร ร่างไปตกกระแทกกับพื้นถนนอย่างแรง จนทำให้แขนด้านซ้ายแตกและหลุด ตอนแรกก็ถูกรถชนนึกว่าตัวเองตายไปแล้ว เพราะมันมันไปหมด พวกเพื่อนๆ เห็นเช่นนั้นเลยเอาเขาไปส่งโรงพยาบาล ต้องไปนอนรอหมอยู่เป็นเวลานาน แขนซ้ายปวดเสแเสจะปวด **เขาร้องโอดโอยอยู่ตลอดเวลาเหมือนดั่งนกฮีแซวที่โดนเขายิงปีกด้านซ้ายหัก มันส่งเสียงร้องด้วยความเจ็บปวด เหมือนเขาในคราวนี้ที่เขาเจ็บแขนด้านซ้ายเหมือนกัน**

กว่าหมจะมาถึง เขาต้องนอนรอหมด้วยความเจ็บปวดที่แขนจนแทบจะขาดใจตาย เมื่อหมมาถึงก็ถามอาการและฉีดยาแก้ปวดให้ แล้วหมอก็ยกแขนของเขาด้านที่มันเจ็บและหลุดนั้นให้มันเข้าที่ จากนั้นหมอก็ได้เข้าเฟือกที่แขนด้านที่เคลื่อนและหลุด เขาต้องทุกข์ทรมานอยู่กับความเจ็บปวดนั้นอีก เป็นนานกว่าจะหาย

เมื่อเขาอายุ ๒๐ ปี พ่อแม่ให้บวชเพื่อเป็นการทดแทนบุญคุณที่พ่อแม่ที่ได้เลี้ยงดูมาจนเติบโตใหญ่ ตอนแรกก็คิดจะบวชเพียงพรรษาเดียวเท่านั้นก็จะสึกออกไปทำงานต่อ แต่พอบวชมาแล้ว ได้มา

เรียนรู้ ได้มาศึกษารธรรมะของพระพุทธองค์ เห็นว่าทางธรรมดีกว่าทางโลก เลยเกิดศรัทธาจึงได้บวชเรียนสั่งสอนญาติโยม ตามที่รำเรียนมา จนกระทั่งถึงทุกวันนี้ก็ ๒๐ กว่าพรรษาแล้วที่ได้บวชเรียน

ในขณะที่บวชเรียนอยู่นี้เอง ในปีพ.ศ.๒๕๕๕ ค่ะวันหนึ่ง ขณะที่จำวัดอยู่ในกุฏิ เกิดฝันไปว่าผู้ชายร่างสูงใหญ่ผิวเนื้อแดงไปทั้งตัว มายื่นจับขอบเตียงตรงที่พระสมัชชายนอนจำวัดอยู่ แล้วก็พูดขึ้นว่าข้าคือเจ้ากรรมนายเวรของเจ้า เจ้ารู้ไหมว่าเจ้าเคยทำกรรมอะไรไว้กับข้า ในฝันนั้นพระสมัชชยฟังแล้วก็หัวเราะ

คิดว่าชายผู้นี้จะมาพูดหยอกล้อเล่น แล้วก็คิดไปว่า ท่านไม่เคยไปสร้างบาปกรรมอะไรเอาไว้กับใครแล้วจะมีเจ้ากรรมนายเวรมาจากไหนกันเล่า

ในฝัน พระสมัชชยก็พูดในเชิงตลกไปว่าหากเรามีกรรมมีเวรต่อกันและกันจริง ก็ขอโหลกรรมให้แก่กันและกันเถอะนะ พูดแล้วก็หัวเราะลิ่มไปสนิทเลย ว่า สมัยที่เป็นเด็กนั้น ได้เคยสร้างบาปสร้างกรรมเอาไว้กับสัตว์ต่างๆนั้นมากมายเหลือเกิน และในคืนต่อๆกันมาก็ฝันในลักษณะเดียวกันนี้ คล้ายๆกับว่าเขาจะมาขอทวงเอาอะไร

ตั้งแต่ปีนั้นเป็นต้นมา ท่านพระสมัชชยก็เริ่มเจ็บป่วยออกๆแอดๆมาเรื่อย เดี่ยวก็ปวดหัวตัวร้อนเป็นไข้ เจ็บปวดไปทั่วสรรพางค์กาย เจ็บทุกปวดท้องก็บ่อยครั้ง ต้องไปหาหมอตตามโรงพยาบาลหรือตามคลินิก อยู่เป็นประจำ อีกโรคหนึ่งรักษาอย่างไรก็ไม่หายสักที คือโรควงูไม้แม่ แม่หมอมจะให้ยามากินอย่างไรก็ไม่หาย โรคต่างๆรุมเร้าเข้ามาไม่ขาดสาย เหมือนเป็นไข้ไม่สบายตลอดเวลา

และเมื่อมาถึงปีที่แล้ว คือ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นปีที่เจ้ากรรมนายเวรได้ลั่นกลองรบชนิดเอาเป็นเอาตายเลยทีเดียว คือในวันนั้นมันเป็นวันสงกรานต์พอดี พระสมัชชามีอาการปวดท้องรุนแรงมาก กระทั่งแสบกับมดคายก็ให้หาคนขับรถพาท่านส่งโรงพยาบาล แต่หาเท่าไรก็หาคนขับรถไม่ได้ แม้เวลาจะผ่านไปเป็นชั่วโมงก็หาไม่ได้สักคน

อาการปวดท้องสาหัสได้บังเกิดขึ้นกับพระสมัชชั กระทั่งต้องผุดลุกผุดนั่งอยู่ตลอดเวลา ในห้วงขณะนั้นท่านคิดว่าหากไม่ได้ไปหาหมออีกไม่นานท่านก็คงจะขาดใจตาย เพราะทนกับความเจ็บปวดท้อง ก็เป็นได้ ชะรอยบุญของตัวท่านก็พอจะมีอยู่ เมื่อคนข้างวัดจะไปเข้าเวรยามที่โรงพยาบาลพอดี จึงได้ติดรถเขาไปโรงพยาบาล ตอนที่นั่งไปในรถนั้น ทุกขเวทนาจากการปวดท้องเสมือนมีเหล็กแหลมมาทิ่มมาแทงเข้าที่ท้องที่ลำไส้ก็เล่นขึ้นสู่ความเจ็บปวดมากที่สุด

คนขับจึงรีบขับรถไปโรงพยาบาลที่ใกล้ที่สุด หมอนำตัวเข้าห้องฉุกเฉินและเอ็กซเรย์ดูท้องสันนิษฐานว่าเป็นไส้ติ่งอักเสบแต่ก็มีไข้ เพราะมีได้ปวดบริเวณไส้ติ่ง หมอจึงฉีดยาบรรเทาอาการปวด ทำให้ลดอาการปวดลงได้บ้างจากที่ปวดมาแล้ว ๖ ชั่วโมง แต่ก็ยังไม่หายขาด

เช้าวันรุ่งขึ้น อาการเจ็บปวดยังคงบังเกิดอยู่ หมอจึงตัดสินใจผ่าตัด แล้วตัวท่านก็เกิดอาการช็อคขณะผ่าตัดนั้น ทำให้หมดสติไปแม้ว่าหมอจะทำการผ่าตัดเสร็จผ่านไปแล้ว ๓-๔ ชั่วโมง เมื่อสติคืนกลับมาพระสมัชชัก็ต้องตกใจกลัวเมื่อเห็นแผลที่หมอผ่าตัดด้วยคิดว่าหมอจะผ่าตัดเฉพาะตรงท้องบริเวณที่เจ็บเท่านั้น แต่แผลที่เห็นกลับเป็นทางยาว มองดูแล้วเหมือนเขาผ่าท้องวัวท้องควายอย่างไรก็อย่างนั้น จากนั้นหมอก็นำท่านเข้าห้องไอซียูอีกสองสามวัน เมื่อฟื้นชิตอันตราย หมอจึงให้ออกมา

สาเหตุที่หมอผ่าท้องนั้นคือ เพื่อเอาลำไส้ออกมาล้าง ออกมาตรวจดูว่าท้องมันเจ็บปวดนั้นเกิดจากสาเหตุอะไร พอหมอผ่าออกมาดูจึงรู้ว่าลำไส้นั้นแตก อักเสบ และติดเชื้ออย่างรุนแรง หมอบอกว่า หากมาช้ากว่านี้เพียงนิดเดียวก็อาจเสียชีวิตได้ จากนั้นหมอก็ได้ผ่าตัดเอา

แผลจากการผ่าตัด

ลำไส้ตรงที่แตก และอักเสบออกไป แล้วหมอกก็เอาลำไส้ ส่วนที่เหลือออกมาล้าง เนื่องจากของเสียได้กระจายไปทั่วหน้าท้องแล้ว หมอนำลำไส้ออกมาพักไว้ที่หน้าท้อง แล้วคอยสังเกตดูเป็นระยะเวลาสิบห้าวัน แล้วหมอกก็ให้กลับมาพักฟื้นอยู่ที่วัด

ช่วงระยะพักฟื้นอยู่ที่วัดนี้ ต้องหมั่นทำความสะอาดลำไส้ทุกเช้าเย็น สาเหตุที่ล้างทำความสะอาด เพราะการขับถ่ายทางหน้าท้อง ต้องล้างสิ่งสกปรกออกเพื่อไม่ให้แผลติดเชื้อ หากเกิดการติดเชื้อ อาจเกิดอันตรายถึงชีวิตได้ ตอนกลับมาพักฟื้นอยู่ที่วัดนี้ได้รับความลำบากมาก ไม่ว่าจะเป็นการรับประทานอาหาร การลุก การนั่ง การยืน การเดินจะต้องมีคนคอยประคอง อยู่ตลอดเวลา **ซึ่งได้รับความทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัส ราวกับว่าตกอยู่ในนรกทั้งเป็นเลยทีเดียว**

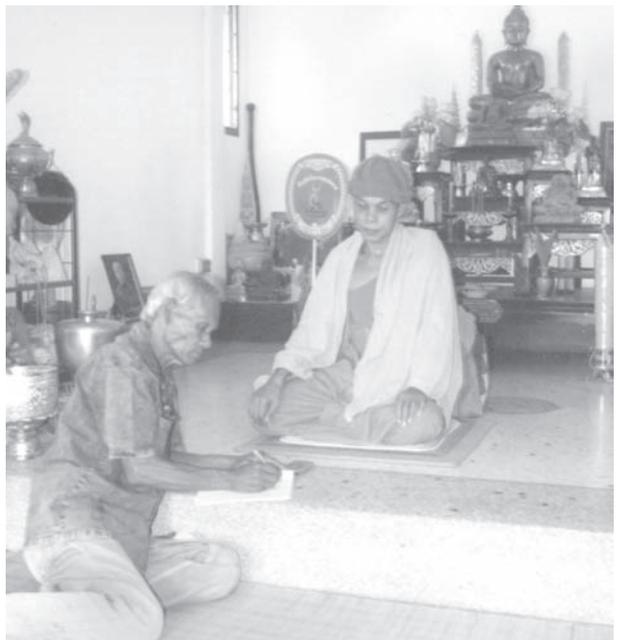
พระอาจารย์สมชัยเอ่ยถึงประสบการณ์ในครั้งนั้นว่า

“ไม่มีผู้ใดจะสามารถเห็นความทุกข์ทางกายและจิตใจของเราได้ดอก มันเป็นความทุกข์ ความทรมานที่อยู่ในจิตใจของเรา มองดูภายนอกไม่รู้หรอกว่า เราทุกข์กายทุกข์ใจอย่างไร เราเหมือนตกนรก ตอนที่เอาลำไส้ออกมาล้าง ออกมาห้อยไว้ข้างนอกตัวเราจะต้อง มีคนคอยดูแล จะลุกจะนั่งก็ยาก เพราะแผลหน้าท้องมันยังไม่ดี ไหมที่หมอย็บก็ยังไม่ตัด เป็นทุกข์ทรมานอยู่เป็นเดือน หมอถึงได้ตัดใหม่

หกเดือนเต็มๆที่ตกนรกทั้งเป็น มันช่างผ่านไปอย่างช้าๆเหลือเกิน พอหมอเห็นว่าสุขภาพร่างกายของอาตมาแข็งแรงดีแล้ว หมอเลยเอาเข้าห้องผ่าตัดอีกครั้งเพื่อเอาลำไส้ไปไว้ที่เดิม และเอาลำไส้ไปเย็บให้ติดกันเหมือนเดิม”

“อาตมาคิดได้ในภายหลังว่า การเจ็บป่วยในครั้งนี้ มันเกิดจากผลของบาป ผลของกรรมชั่วของอาตมาที่เคยไปฆ่าวัว ฆ่าควาย ฆ่าปลา ฆ่ากบ เคยเอามีดไปผ่าท้องผ่าไส้ของเขามาก่อน มาตรการนี้ อาตมาต้องอาพาธด้วยเกิดจากโรคของกรรมเวร ต้องมานอนให้หมอผ่าท้องตัดไส้เหมือนวัวเหมือนควาย เหมือนปลา เหมือนกบที่เราเคยทำกับเขามานั่นเอง

“นี่หากว่าอาตมาไม่ได้สร้างสมกรรมที่เป็นบุญเป็นกุศล เพื่อมาลบล้างกรรมชั่วอันนั้น ป่านนี้อาตมาอาจจะเหลือแต่เชื้อก็เป็นได้ ใครจะรู้” พระอาจารย์กล่าวกับผู้เขียนในที่สุต

พระอาจารย์สมชัยเล่าเรื่องกฎแห่งกรรมให้ผู้เขียนฟัง

✽ เวียงน้อยขอนแก่น

๒๗ ก.พ. ๕๖

วันแห่งความรักผ่านไป คนเราแสวงหาความรักในหลากหลาย

ทัศนะ ขออนุญาตข้ามเลยทัศนคติในความรักแบบของระหว่างหญิงชาย เพราะมันเป็นสัญชาตญาณของสัตว์โลกทุกชนิดที่ล้วนมีเพศผู้เพศเมียเป็นธรรมชาติ แล้วกำหนดหมายเอาอารมณ์อ่อนไหวคลั่งไคล้ระหว่างเพศ ถือว่านั่นคือการแสดงออกซึ่งความรักอันดูดีเต็ม ทำให้ค่าของความรักตกต่ำลงแค่เพียงการบำบัดอารมณ์ใจ

แท้จริง**“รัก”**เป็นสิ่งที่ล้ำเลิศประเสริฐยิ่งในระดับสันติภาพต่างหาก เพราะมันคือความรู้สึกร่วมกันของทุกๆชีวิต ที่ปรารถนา**“สันติสุข”**แก่ชีวิตของตน และเมื่อแผ่ไปสู่ชีวิตอื่นก็ทุกอย่างไม่มีประมาณ ขึ้นชื่อว่าสันติสุข นั้นย่อมมิได้มาจากการรุกราน ด้วยเหตุนี้รักแท้จึงต้องไม่เบียดเบียนกัน ไม่มีคำว่าสมใจ ไม่สมใจ ไม่ปรากฏความรู้สึกในใจที่ขุ่นเคือง เคียดแค้นชิงชังรังเกียจหรือความรู้สึกที่มัวลึนในเชิงลบที่ทำลายสันติภาพภายในใจ

‘ผู้ก่อสงคราม’ ที่แท้ก็คือ **ผู้มีสงครามภายในใจอยู่ตลอดเวลาหาความสงบสุขไม่ได้ จนระเบิดออกมารังความภายนอกใส่ผู้อื่น** นั่นเรียกได้ว่าก่อสงครามขึ้นแล้ว

ในช่วงวัยที่เรายังเด็กอยู่ เราอาจได้ผ่านสงครามที่เด็กๆทุกคนจะเข้าไปที่ผู้ใหญ่ว่าเป็นตัวการก่อสงคราม เช่น ซัดใจ ดูว่า ระบายอารมณ์ใส่เด็ก ทำให้เด็กคนนั้นซึมซับความรู้กักกับใส่ไว้ในใจว่า เมื่อเราโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ ก็ที่โอกาสเราบ้างละนะ เราจะได้ดูว่าระบายอารมณ์ใส่เด็กรุ่นต่อไปบ้าง แต่ครั้งเมื่อเป็นผู้ใหญ่เข้าจริงๆ กลับกลายเป็นว่าเด็กๆรุ่นนี้ระพีตกระพืดใส่ผู้ใหญ่ จะต้องให้ได้ตั้งใจเด็ก อีกแล้วซี! ทำไม่กลับตาลปัตรได้เพียงนั้น ตกลงมันก็ไม่ถึงคิวเราซักทีนี่!

กว่าจะรู้ตัวว่า **บุญแล้วหนอที่ไม่มีโอกาสแสดงบทบาทเอาแต่ใจ** มันเป็นบทบาทที่สื่อความอ่อนแออย่างสุดๆของผู้แสดง เรียกร้องเอาใจจากผู้อื่น หากไม่ศึกษาธรรมะในระดับโลกุตระธรรมให้รู้ถึงต้นเหตุของพฤติกรรมอันน่าเกลียดนั้นแล้ว ก็หมดโอกาสจัดการกับจุดที่สามารถจัดการเปลี่ยนแปลงชีวิตได้ มันเหลือเพียงเท่านี้จริงๆที่จะต้องจัดการ นั่นคือ เปลี่ยนอารมณ์ที่น่าอับอาย เช่น การไปเรียกร้องให้ต้องได้ตั้งใจหวังของเราละฯ ไปเป็นการ**สร้างความหวังดีให้ทุกคนได้สิ่งดีๆร่วมกัน** ดีกว่า อารมณ์ปรารถนาเช่นนี้แหละที่สามารถเรียกว่า **“ความรัก”** ได้อย่างเต็มปากเต็มคำ เพราะเรา

เป็นผู้ให้ความรักนั้นด้วยตัวเอง เป็นเจตนาแท้ที่จะรัก

มิใช่แค่ความใคร่ตามสัญชาตญาณสัตว์โลกที่ผลักดัน

ดันให้ผูกสัมพันธ์ด้วยการทำลายอิสระเสรีภาพ

ของกันและกัน แต่เป็น**ความรักที่เกิดจาก**

ปัญญาแจ้งชัดในประโยชน์คุณค่าของความ

เกื้อกูลอย่างจริงใจไม่หวังสิ่งตอบแทนใดๆนั้น

ต่างหาก จึงเป็นความรักที่สะอาดบริสุทธิ์ ยิ่ง

ยืนถาวรไม่แปรเปลี่ยน ไม่มีอะไรหักล้าง

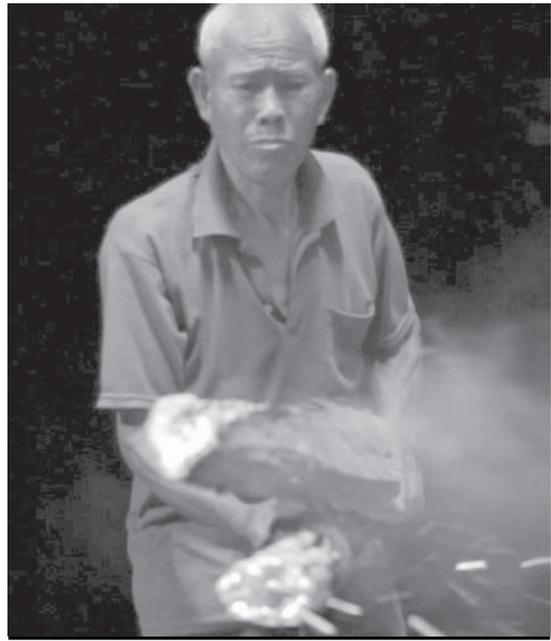
ได้อีกต่อไป

รสนม: ประทับใจ (๑๔๕)

การจัดงานพุทธาภิเษกสุดยอด
ปาฏิหาริย์ที่ได้จัดอย่างต่อเนื่องมายาวนานถึง ๓๗
ปี ได้มีพุทธศาสนิกชนมากมายที่ได้มาร่วมกัน
“อภิเษก” สรรสร้างกิจกรรม กิจกรรมงานต่างๆ คน
ละไม้คนละมือ เพื่อให้งานครั้งนี้ออกมาอย่าง
สมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ผู้ที่ทำงานอย่าง
หนักอยู่เบื้องหลังความสำเร็จมีอยู่มากมายหลาย
ฐานงาน เป็นผู้ปิดทองหลังพระที่ใช้การทำงาน
เป็นการปฏิบัติธรรมของตน แม้จะไม่ได้มีเวลา
เข้าร่วมพิธีกรรมหรือเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ใน
งานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์

และหนึ่งในนั้นก็คือ **คุณตาลำพัน**
ชะเอม หรืออีกชื่อหนึ่งที่พ่อครูสมณะโพธิรักษ์
ได้ตั้งให้ว่า **“สวนสุข”** วัย ๗๐ ปี ที่รับหน้าที่
หุงข้าวเลี้ยงผู้มาร่วมงานทั้งหมดมาเป็นเวลากว่า ๓๔
ปีแล้ว ตั้งแต่ครั้งที่คุณตาลำพันเพิ่งรู้จักชาว
อโศกเมื่อตอนอายุ ๓๕ ปี โดยคุณตาทำหน้าที่
นี้เป็นหลักเสมอมาอย่างต่อเนื่อง ไม่เคยท้อ ไม่
เคยบ่น ไม่เคยเรียกร้องขอความเห็นใจจากใคร
คุณตาบอกว่าใครเห็นประโยชน์ก็จะมาช่วยกันเอง

ในเวลาเช้ามีดช่วงที่ผู้คนกำลังหลับใหล
คุณตาลำพันในวัย ๗๐ ปีคนนี้ก็กลับต้องรีบตื่น
ขึ้นมาทำงานตั้งแต่เวลาเที่ยงคืนอย่างคล่องแคล่ว
กระฉับกระเฉง และเบิกบาน ที่ได้มาทำงานบุญ
ในการรับผิดชอบหน้าที่อันสำคัญยิ่งของการ
เลี้ยงปากเลี้ยงท้องผู้มาร่วมงานปฏิบัติธรรม
ในงานพุทธาภิเษกฯ ตลอดระยะเวลาทั้ง ๗ วัน
โดยไม่เพียงแต่รับผิดชอบการ **“หุงข้าว”** เท่านั้น
คุณตายังต้องรับหน้าที่ในการต้มข้าวโพดหนึ่งเผือก
หนึ่งมัน ตามแต่ของที่จะมีเข้ามา เรียกว่าเป็น
ระบบแบบวันเซอร์วิส คือทำทุกขั้นตอนด้วย
ตนเอง

กว่า ๓๔ ปี ของการทำหน้าที่
“หุงข้าว” เลี้ยงผู้คนในงานพุทธาภิเษก สุดยอด
ปาฏิหาริย์ คุณตาลำพันได้ปฏิบัติธรรมด้วยการ
ทำงาน จนสร้างปาฏิหาริย์ให้เกิดแก่จิตวิญญาณ
ของตนเองได้ คือยินดีเสียสละความสุขส่วนตัว
จนสามารถเป็นผู้ที่ทำประโยชน์ต่อไปให้แก่ผู้อื่น
ให้แก่ชุมชน ให้แก่สังคมได้ ดังสายธารแห่งบุญที่
จะสืบทอดต่อกันไปไม่มีวันหมดสิ้น

พุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์'๕๖ ครั้งที่ ๓๗

งานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๗ จัดขึ้นระหว่างวันอาทิตย์ที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ถึง วันเสาร์ที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ณ พุทธสถานศาลือโคก ต.โคกเตี้ย อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

พุทธาภิเษก คือ การทำ “คน” ให้เป็นพระอาริยะในแบบพุทธ คือ พระโสดาบัน พระสกิทาคามี พระอนาคามี และพระอรหันต์ ตามธรรมวินัยของพระพุทธเจ้า

ส่วน “สุดยอดปาฏิหาริย์” นั้นหมายถึง “**อนุสาสนีปาฏิหาริย์**” คือ เน้น“คำสอน”ที่มีปาฏิหาริย์ เพราะมีผู้ประพฤติตามคำสอนได้จริง จนลด ละ เลิกกิเลส เอาชนะความเห็นแก่ตัว จนมาตั้งตนอยู่บนความลำบากได้ ทำให้กุศลเจริญขึ้นๆถึงขั้นอาริยะของพุทธแท้ได้จริง **ผู้มาร่วมงานนี้จึงต้องถือศีล ๘** อย่างเคร่งครัดตลอดงาน เพราะสุดยอดปาฏิหาริย์จะเกิดขึ้น เมื่อศีลหรือข้อปฏิบัติในไตรสิกขาได้ขัดเกลาก่อนจนลดละกิเลสความโลภโกรธหลงลงได้ ก็จะมีใจที่เข้าใจว่า ชีวิตควรจะอยู่อย่างมีสัมมาอาชีพ ขยันหมั่นเพียร เอื้อเพื่อเกื้อกูลแจกจ่าย ไม่โลภ ไม่เอาเปรียบ แต่ขยันให้ สร้างสรรเสียดละรวมถึงการพยายามชำระจิตวิญญาณให้สะอาดบริสุทธิ์ ปราศจากความเศร้าหมองของกิเลส ตัณหา อุปาทานอย่างจริงจัง

งานนี้ เป็นงานเรียบง่ายแบบธรรมดาๆที่จัดอย่างต่อเนื่องทุกปี นานถึงครั้งที่ ๓๗ แล้ว นับว่าเป็นเครื่องยืนยัน ถึงความสำคัญในการสร้างคนให้เป็น“พุทธ” ตามแนวทางขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าอย่างถูกต้อง

ปีนี้เป็นครั้งแรกที่เปิดโอกาสให้ผู้มาร่วมงานและนิสิต ว.บพ. ทั้งผู้สอบผ่านได้เข็มที่หนึ่งและเข็มที่สอง ที่ตั้งใจจะสมัครว.บพ.ในปีหน้า(๒๕๕๗)ลงทะเบียน ร่วมสอบเก็บคะแนน ๑๐ คะแนนในงานครั้งนี้ โดยเขียนรายงานในใบบำเพ็ญธรรมและใบบำเพ็ญคุณ ส่งสมณะ-สิกขมาตุประจำกลุ่ม และเข้าสอบข้อเขียนในวันที่ ๑ มี.ค. โดยเนื้อหาข้อสอบมาจากการแสดงธรรมทั้งทำวัตรเช้า-ก่อนฉัน-ธรรมะภาคบ่าย-สัมภาษณ์ปฏิบัติภาคค่ำ

นิสิต ว.บพ.ทั้งเก่า และผู้สมัคร ว.บพ.ใหม่ มาลงทะเบียนเพื่อร่วมสอบเก็บคะแนน **รวมทั้งหมด ๕๑๑ คน เป็นผู้สมัคร ว.บพ.ใหม่** จำนวน ๖๓ คน แบ่งเป็นสายวิษุภ ๒๔ คน, สายชาฎ ๓๙ คน เป็นผู้ได้รับเข็ม ๑ และผู้สอบได้ จำนวน ๓๘๕ คน แบ่งเป็นสายวิษุภ ๑๕๕ คน สายชาฎ ๒๓๐ คน เป็นผู้ได้รับเข็ม ๒ จำนวน ๖๓ คน แบ่งเป็นสายวิษุภ ๓๖ คน สายชาฎ ๒๗ คน

ผู้มาร่วมงานที่ลงทะเบียนจะได้รับหนังสือสารอโศก ฉบับขอเป็นจุดเหลืองเล็กๆในสายพระเนตรของในหลวง ๑ เล่ม มีผู้มาลงทะเบียน **ทั้งหมด ๑,๐๕๘ คน**

ช่วงเตรียมงาน ยังไม่มีผู้คนมากนัก มีแต่นักเรียนสัมมาสิกขาจากทุกโรงเรียนในเครือข่าย

ที่เข้ามาช่วยเตรียมงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์กัน ตั้งแต่วันอาทิตย์ที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ยกเว้นนักเรียนสัมมาสิกขาราชธานีอโศก เพราะที่นั่นก็กำลังเตรียมงานหลายอย่าง ทั้งงานปลุกเสกพระแท้ๆของพุทธ และงานตลาดอาริยะปีใหม่'๕๖ กันอยู่อย่างชะมัดเข้มข้น ส่วนทางนี้ **อาจารย์ ๒ สมณะ ผีนฟ้า อนุตตโร** ก็นำกลุ่มสมณะนวกะจากพุทธสถานภูผาพ้าน้ำมาช่วยเตรียมงานพุทธาอย่างแข็งขัน และมีญาติธรรมจากที่ต่างๆทั่วประเทศทยอยกันมาตั้งเต็นท์บ้าง กางมุ้งบ้าง จับจองที่พักกันก่อนเริ่มงาน ๒-๓ วัน ซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นญาติธรรมเก่าแก่เจ้าประจำที่มาช่วยทำอาหารเลี้ยงผู้มาร่วมเตรียมงาน

งานนี้มีการถ่ายทอดสดทาง **FMTV ตลอดงาน**

วันศุกร์ที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ มีการประชุมสมณะมหาเถระที่มาร่วมงานจำนวน ๒๖ รูป

วันเสาร์ที่ ๒๓ ถึงวันอาทิตย์ที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ มีงานคืนสู่เหย้าชาวสัมมาสิกขาศาลิอโศก ครั้งที่ ๕ มีศิษย์เก่าหญิงชายจำนวนหนึ่งมาร่วมช่วยงาน

วันอาทิตย์ที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เวลา ๐๙.๐๐ น. ธรรมะก่อนฉัน พ่อครู
สมณะโพธิรักษ์กล่าวเปิดงานพุทธาฯ ครั้งที่ ๓๗ เน้น

การศึกษาฝึกฝนพัฒนาตนทั้งทางกายและจิตวิญญาณ โดยกล่าวว่าตัวท่านเองก็เรียนรู้เวทนา ๑๐๘ และตามเห็นอารมณ์ ตรวจสอบภายในกาย เวทนาในเวทนา จิตในจิต ธรรมในธรรมทุกขณะ ส่วนทางรูปกายอันเป็นเครื่องอาศัยท่านก็ปฏิบัติ ๘ อ. มีอิทธิบาท ๔ รู้พักรู้เพียร พ่อครูเน้นให้ทุกคนเรียนรู้กามาวจร รู้สังขารปรุงแต่ง ดับสิ่งเป็นพิษในอารมณ์ เพื่อทำมวลที่ดีนี้ๆให้แน่นหนา เป็นปีกแผ่นพยายามศึกษาไตรสิกขา รู้โลกรู้ผู้สละ อย่าเอาแต่นั่งหลับตาหนีโลก ไม่สนใจใคร ไม่สนใจสังคม เพราะนั่นไม่ใช่การศึกษาของพุทธ จากนั้นพ่อครูท่านก็กล่าวนำทุกคนปฏิบัติตนตั้งใจถืออุโบสถศีล ๘ ตลอด ๗ วันของงานอย่างเคร่งครัด เพื่อให้ศีลเป็นเกราะคุ้มกันจิตวิญญาณในการพากเพียรปฏิบัติธรรมให้เกิดผลจริง ตามหลักธรรมคำสั่งสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เวลา ๑๒.๐๐-๑๓.๕๐ น. ธรรมะกระดานดำ

เขตสมณะเกจิฯ บริเวณข้างอาสนะสงฆ์ เรื่อง **“ปฏิบัติตน ได้อัตตาหรือลดอัตตา”** โดย

สมณะแก่นหล้า วัฑฒโน

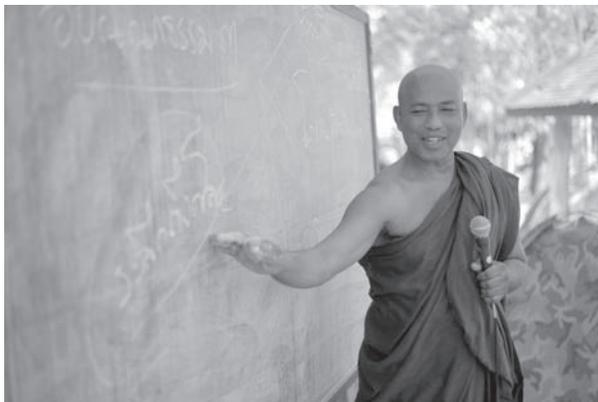
บริเวณโรงรถ เรื่อง **“ลุยกิเลสให้**
ดับดิน” โดย **สมณะมีอมัน ปุรณโกโร**

บริเวณเขตสิกขมาตุ เรื่อง **“กลัว**
อะไรกับความเป็นหญิงที่ละทิ้งกิเลสให้หมด
สิ้น” โดย **สิกขมาตุผาแก้ว ชาวหินฟ้า**

บริเวณศาลาหกเหลี่ยม ธรรมะ
สำหรับคนใหม่ เรื่อง **“ยินดีในธรรม เพื่อการ**
ดับทุกข์” โดย **สมณะนีกนบ ฉันทโส**

เวลา ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. รายการ
ปฐมนิเทศ โดย **สมณะลือคม ธัมมกิตติโก**
สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทโธ สมณะหินมัน
สีลาปากาโร และสิกขมาตุมาลินี โภคาพันธ์

สมณะลือคม : เรามาฝึกฝนตน
เอง มาตั้งตนในความลำบาก กุศลธรรม
ย่อมนเจริญ มิตรดี สหายดี สังคมสิ่ง
แวดล้อมดีคือทั้งสิ้นของพรหมจรรย์ หมั่น

มางานพุทธาฯ มาล้างพิษออกจากใจ
ล้างบ่อยๆ พิษก็น้อยลง จนบริสุทธิ์ได้
สมณะโพธิสิทธิ์ : การ
ปฏิบัติธรรมต้องมีการกำหนดรู้ทุก
อิริยาบถไม่ว่าการกินการเดินการนั่ง
การนอน ผีกตีนคือมีสติเวทโวยสมา
รู้จักยอมผู้อื่น มีอะไรผิดพลาดอย่า
โทษคนอื่น

สมณะหินมัน : พวกเรามา
ทวนกระแส เพื่อออกจากสิ่งที่เราติด

เราหลง คนยุคนี้จิตสำนึกมีน้อยกว่าสัญชาตญาณ เราต้องใช้ขันติความอดทนมากขึ้น ผีกสลายอัตตา
บ่อยๆ ก็เป็นเส้นทางสู่ความสำเร็จได้

สิกขมาตุมาลินี : ได้ข้อคิดจากที่พ่อครูท่านอธิษฐานหลังการนำสวดมนต์ทุกวันว่า ๑. ขอ
ทำดียิ่งขึ้น ๒. ขอให้บรรดาลูกศิษย์สอนง่ายกว่านี้ เพราะฉะนั้นพวกเราต้องอย่าดี้อะไรๆ ต้อง
พยายามมางานพุทธาฯ ให้ได้ และต้องพัฒนาตนเองเสมอ

เวลา ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการภาคค่ำสัมภาษณ์ปฏิบัติกร เรื่อง “**อยู่ไหนๆ ก็ปฏิบัติธรรม
ได้**” ดำเนินรายการโดย **สมณะเดินดิน ดิกขวิโร** ที่ทุ่งศาลี

คุณทิโม่ Timo หนุ่ม
นักศึกษาชาวเยอรมันวัย ๒๐ ปี ทำทาง
เรียบริ้อย มาช่วยสอนภาษาอังกฤษ
อยู่ที่ศิระะอโศก พุดภาษาอีสานได้ ๒
คำ คือ แซบ และ ขอบคุณ รู้จัก
ชาวอโศกจากอินเทอร์เน็ต ก่อนมา
ไทยก็เป็นชาวมังสวิรัตแล้ว ๒ ปี
เพราะสงสารสัตว์ ชอบการเดินทางเปล่า
แต่ทำที่เยอรมันไม่ได้ เพราะหนาวมาก
สิ่งที่ยากที่สุดในการอยู่กับชาวอโศก คือการไม่นอนบนเตียง แต่ตอนนี้ชินแล้ว รู้สึกสบายดี ได้เรียนรู้ว่า
ถึงกินน้อยใช้น้อย ชีวิตเราก็สบาย และทำประโยชน์ได้

คุณโรเบคก้า Robekka ชาวคานาดา กำลังศึกษาอยู่ที่ประเทศเยอรมัน วัย ๒๕ ปี มาอยู่
ที่ปฐมอโศกได้ ๑ สัปดาห์ กำลังทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก เกิดในครอบครัวที่นับถือพุทธ
ศาสนาสายหลวงปู่ชา สนใจศึกษาเรื่องรูป อรูป ได้ข่าวของชาวอโศกเพราะสนใจเรื่องการบวชภิกษุณี
เคยศึกษาพุทธศาสนาสายมหายานกับท่านดาไลลามะ

เรือดรีแซมดิน เลิศบุศย์ : พุดถึงตอนติดคุกเปอร์ยอร์ ที่เขมร เพราะถูกคนของรัฐทั้ง ๒
ฝ่ายใส่ความว่าลอบเข้ากัมพูชาอย่างผิดกฎหมาย ว่าปฏิบัติธรรมได้สบาย เพราะเขาไม่ให้ทำอะไร อ่าน

หนังสือยังไม่ได้เลย วางทั้งวันจึงได้ฝึกดูใจและทำใจมากขึ้น

คุณราตรี พิพัฒนาไพบูรณ์ : ถูกตัดสินจำคุกที่เปอร์ซอร์ถึง ๖ ปี เพราะโดนข้อหาหนักกว่า คุณแซมดิน คือถูกหาว่าเป็นสายลับเช่นเดียวกับ**คุณวีระ สมความคิด** ที่โดนไป ๘ ปี คุณราตรีใช้วิกฤตเป็นโอกาส ตั้งใจศึกษาปฏิบัติธรรมตามแนวอโศกอย่างน่าชื่นชม ทั้งการรักษาศีล ฝึกอ่านใจได้ทำใจเป็นการรับประทานอาหารมังสวิรัต ตั้งตบะอดขนมน ทำงานทุกอย่างโดยไม่รังเกียจ ทางปริยัติก็พัฒนาด้วยการอ่าน “คนคืออะไร” จบใน ๑๐ วันและอ่านหนังสืออื่นๆของอโศกอีกหลายเล่ม ก่อนรับการอภัยโทษหลังติดคุกได้ ๒ ปี ก็ยังทำโรงบุญในคุก เปอร์ซอร์แจกอาหารมังสวิรัต ในโอกาส ๕ ธันวาคมมหาธาต ถวายในหลวงด้วย

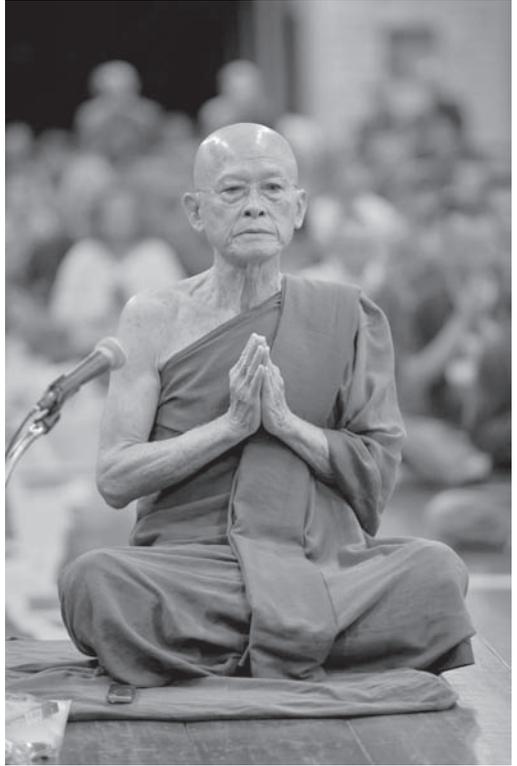
วันอังคารที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๖

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. ทำวัตรเช้า พ่อ

ท่านแสดงธรรม อธิบายขยายความจากหนังสือธรรมที่เป็นพุทธ ทุกเช้าช่วงงาน

พ่อครูเทศน์เจาะลึกเรื่องสติระดับต่างๆที่ปฏิบัติเป็นสติปัญญา เป็นสัมมาสติจนตามเห็นได้ด้วยอนุปัสสี ๔ จนเกิดสติสัมโพชฌงค์ ตั้งแต่ระดับมรรคจนถึงขั้นการบรรลุผล จากนั้นพ่อครูท่านได้อธิบายสารบัญของหนังสือ “**ธรรมะที่เป็นพุทธ**” ที่จะใช้เป็นตำราหลักในทั้งในงานพุทธาและปลุกเสกฯ ท่านขยายคำว่า “**ชาติ**” และ “**ชีวิต**” อย่างลึกซึ้ง และโยงไปถึงสภาวะของสรวรรค์ ๖ ชั้นได้อย่างชนิดจะปลุกหิริ โอตตปปะของคนฟังที่ยังหลงติดสรวรรค์ให้ตื่นมา พยายามเลื่อนเป็นกันตามฐานานุฐานะเลยทีเดียวนะ และย้ำด้วยว่าชมพูทวีปของยุคนี้อยู่ที่ประเทศไทย ไม่ใช่ประเทศอินเดีย

๐๙.๐๐-๑๑.๐๐ น. ธรรมะก่อนฉันเรื่อง “**ถอดรหัสพุทธประวัติ**” โดย **อาจารย์ ๑ สมณะ**

บินบน ธิรจิตโต ท่านเน้นการน้อมนำสิ่งดีๆของพระพุทธเจ้ามาใส่ตัวเราด้วยการละชั่ว ประพฤติดี ทำจิตให้ผ่องใสบริสุทธิ์เสมอ จนเกิดอริศีล อริจิต อธิปัญญา พยายามรู้ทันผัสสะมีสติปัญญาแว่วไว กำจัดอกุศลจิตได้บ่อยขึ้นๆ จนเกิดปัญญารู้ว่า คนที่เอาแต่ตนไม่ช่วยคน ไม่ช่วยสังคมนั้น เป็นความชั่ว เพราะแสดงถึงความเห็นแก่ตัว เอาเปรียบคนอื่น เมื่อเห็นเช่นนั้นได้ เราก็จะพัฒนาตนเป็นคนขยันขึ้น

ทำประโยชน์ตนประโยชน์ท่านมากขึ้นๆ จำไว้ว่าธรรมะเป็นเรื่องปัจจุบันขณะ ทำดีเดี๋ยวนี้ให้ได้ เช่น เมื่อจับความรู้สึกสุขทุกข์ของตนได้แล้ว ต้องปรับเป็นกุศลจิตทันที ก็จะก้าวเข้าสู่ความเป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานได้ถูกต้องตรงยิ่งขึ้นต่อไป

เวลา ๑๒.๐๐-๑๓.๕๐ น.

ธรรมะกระดานดำ

บริเวณเขตสมณะเกจิฯ

“สร้างดินให้เป็นดาว สร้างจิตวิญญานให้เป็นอรหันต์” โดย สมณะดินทอง นครวโร

บริเวณโรงรถ “ธรรม

พุทธสุดลึก” โดย สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์

บริเวณเขตสิกขมาตุ

“ขยันทำงาน เผลอลาญกิเลสให้สิ้นไป” โดย สิกขมาตุพูนเพียร ชาวหินฟ้า

บริเวณศาลาหกลี้ม

ธรรมะสำหรับคนใหม่ “แม่ฟ้าจะรู้ก็ต้องรู้ตามให้แจ้งจริง” โดย สมณะฟ้ารู้ นโภาคโต

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น.

ธรรมะภาคปาย “ตามรอยพระโพธิสัตว์” ตอน “เมื่อพ่อท่านตั้งใจอยู่ที่ ๑๕๑ ปี” โดยกองงานปัจฉิมสมณะ ประกอบด้วยสมณะ

เดินดิน ติกขวีโร สมณะดินไท ธาณีย์ สมณะแสนดิน ภูมิกโต

สมณะเดินดิน : สายมหายานนั้นใครก็เป็นโพธิสัตว์ได้ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ได้ขยายความให้เข้าใจชัดว่าพระโพธิสัตว์ของพุทธนั้นคือพระอรหันต์ที่ตั้งปณิธานสู่พุทธภูมิ ท่านตั้งใจสืบสานพุทธศาสนาให้ยืนยาวถึง ๕,๐๐๐ ปีตามพุทธทำนาย โดยพ่อครูตั้งใจยึดอายุขัยให้ถึง ๑๕๑ ปี ด้วยการปฏิบัติตามหลักสุขภาพ ๘ อ. และจากการตรวจสมรรถภาพทางกายของพ่อครูก็ปรากฏว่า หัวใจ

มีประสิทธิภาพเท่าหัวใจของผู้มีอายุ ๓๕ ปี สมองและปอดเท่ากับของผู้มีอายุ ๓๐ ปี แต่ท่านมีระดับแคลเซียม วิตามิน D และโซเดียมคลอไรด์ต่ำ อาจเป็นเพราะฉันอาหารจี๊ดมานานเกินไป และมุ่งทำงานมาก แม้ขณะบิณฑบาตขณะเดินทางบนเครื่องบินท่านก็แสดงธรรมสอนสาวกเสมอ และนำพาชาวอโศกรับใช้มวลมนุษยชาติอย่างเสียสละตลอดมา

สมณะแสนดิน : ประทับใจความเป็นโพธิสัตว์ของพ่อครู ที่พากเพียรนำพาพวกเราปฏิบัติธรรมลดละเลิกกิเลสอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเสียสละเพื่อชาติ ประทับใจที่พ่อครูพาไปโดนแก๊สน้ำตาพร้อมกับท่าน ตอนนั้นเพิ่งทำหน้าที่เป็นหนึ่งในกองงานปัจฉาสมณะได้ ๒ วันเท่านั้น และวันนั้นทั้งพ่อครูและปัจฉาสมณะที่ตามไปไม่ได้ฉันอาหารกันเลย

สมณะดินไท : ฟังคำสอนพ่อครูแล้ว รักมนุษย์ รักสังคมมากขึ้น ได้ทำประโยชน์เพิ่มขึ้น

พ่อครูท่านพยายามยืดอายุขัยด้วย ๘๐. เพื่อสืบสานพุทธศาสนาที่ถูกแท้ให้ดำรงอยู่เพื่อมวลมนุษยชาติให้นานที่สุดเท่าที่จะทำได้

หลังรายการภาคบ่าย มีการประชุมสถาบันขงวิทยาด้วยหัวใจ และทีมงานขงวิทยาฯ ส่วนกลางมีการประชุมสรุปรงานในแต่ละวันทุกวัน

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น.

พ่อครูแสดงธรรมกัณฑ์พิเศษเนื่องในวันมาฆบูชา
คืนนี้มีผู้มาร่วมงานมากขึ้น แต่ไม่ค่อยหนาแน่นเท่าที่ควร อากาศที่ลานแสดงธรรมค่อนข้างร้อน พี่น้องญาติธรรมบางคนบ่นเรื่องฝุ่นและบางคนเห็นว่าไม่น่าเอาฟางมาปู เพราะทำให้มีทั้งฝุ่นดินและฝุ่นฟาง แต่เมื่อพ่อครูเริ่ม

เทศน์ทุกคนก็ตั้งใจฟังอย่างสงบ ภายใต้อากาศที่ร้อนไฟที่ไสสว่างจากจันทร์เต็มดวงที่

ทอแสง ดูแล้วสงบและสดชื่น พ่อครูท่านเน้นให้ชาวอโศกปฏิบัติด้วยสัมมาทิฐิตามลำดับเบื้องต้นท่ามกลาง บั้นปลาย ให้บรรลุโลกุตระธรรมได้จริง จนเห็นได้ด้วยตนเอง สามารถดับชาติหรือการเกิดของกิเลสได้จริง พ่อครูท่านย้ำว่า จะกำจัดกามาสะวะได้ต้องเปิดทวาร ๖ (ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ) ใน การปฏิบัติ ไม่ใช่หยุดทวารอื่นทั้งหมดจนเหลือแต่ทวารใจอย่างที่ศาสนากระแสหลักสอนกัน

วันอังคารที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๖

ทำวัตรเช้า โดย**พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** เช้านี้อากาศเริ่มร้อนกว่าเมื่อวาน หลายคนต้องมีพัดคลายร้อน แต่ทุกคนก็จดจ่อฟังธรรมกันอย่างน่าชื่นชม วันนี้พ่อครูอธิบายเรื่อง**กามและอัตตา** ว่า กามนั้นเป็นแนวกว้าง ส่วนอัตตาเป็นแนวลึก ผู้จะรู้เห็น“กามนิโรธ”ชัดเจน ต้องระดับพระอนาคามีขึ้นไป และสุดท้ายพ่อครูท่านเน้นว่าที่ที่จะสร้างพรหมจรรย์หรือวิสุทธิตะพออยู่ในกายยาววาหนาคืบ กว้างศอกพร้อมสัญญาและใจนี้เท่านั้น ไม่ใช่วิญญูณปล่อยลอยไม่มีคูหาสยงอย่างที่ฝ่ายเทวนิยมเข้าใจ

หลังรายการทำวัตรเช้า เวลา ๐๖.๑๕-๐๘.๐๐ น. **มีการประชุมเตรียมงานตลาดอาริยะ** ที่จะมีขึ้นในระหว่างวันที่ ๑๓-๑๕ เม.ย. ๒๕๕๖ (หลังงานปลูกเสกฯ ๖-๑๒ เม.ย.) ที่บ้านราชา มีพ่อครู-สมณะ-สิกขมาตุ เป็นประธานในที่ประชุม ซึ่งปีนี้มีสิ่งพิเศษที่เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกคือ**ตลาดน้ำขวัญราช(ธานีโศก)** ที่บริเวณริมมูล โดยจัดเรือรับส่งฟรีที่ทำน้ำฝั่งเมือง อุบลฯมายังริมมูลของบ้านราชา และจากริมมูลไปยังฝั่งเมือง สำหรับผู้ที่จะมาจับจ่ายซื้อสินค้าที่ตลาดอาริยะหรือมาเยี่ยมชม

สำหรับนักเรียนสัมมาสิกขาทุกแห่งที่จบ ม.๖ จะมี**พิธีรับกลด**ในวันที่ ๑๕ มี.ค. ๒๕๕๖ เพื่อความเหมาะสมจึงย้ายพิธีดังกล่าวจากปฐมโศกไปรับกลดที่บ้านราชา โดยนักเรียนชั้น ม.๖ จะไปช่วยกันเตรียมงานตลาดอาริยะ เพื่อเป็นอนุสรณ์ของรุ่น ตั้งแต่วันที่ ๙ มี.ค. จนถึง ๑๔ มี.ค.

และประชุมอีกครั้ง ในเวลา ๑๒.๓๐ น. ที่บริเวณเรือน กบส.

ธรรมะก่อนนั้น เรื่อง **“ตามรอยพ่อ”** โดย **สมณะดวงดี ฐิตปุญโญ** และ **“เปลี่ยนไปตามพ่อ”** โดย **สมณะกล้าจริง ตถาโว**

เราต้องระวังอย่าด่วนสรุปอะไรง่าย ๆ ต้องมีสติที่รู้ชัดเจนน การมาอยู่กับสังคมโศกกับพ่อครูท่านนับเป็นเรื่องท้าทายมาก ต้องทำงานหนักทำเรื่องใหญ่ที่สังคมไม่เข้าใจ เช่น การไปร่วมประท้วงรัฐบาลเพื่อกู้ชาติ จนหลายคนส่ง sms มาตำหนิติติง ว่าเป็นนักบวชไม่ควรยุ่งกับการเมือง และสมณะเองก็มักจะถูกผู้คนที่ไม่เข้าใจ จงใจพูดดูหมิ่นหรือด่าว่าตรงๆก็มี เราจึงต้องตั้งสติให้ดี มีความอดทนสูง และแหว่วไวต่อผัสสะ ต้องรู้ทันและปรับเป็นกุศลให้ได้ เพื่อตามรอยพ่อไปอย่างถูกต้อง ด้วยตระหนักดีว่า เรามาอยู่กับพ่อท่านอยู่กับสังคม เราจักมาฝึกเป็นผู้ยอม และพร้อมเสมอที่จะเปลี่ยนแปลงให้ดียิ่งๆขึ้น

เวลา ๑๒.๐๐-๑๓.๕๐ น. **ธรรมะกระดานดำ**

บริเวณเขตพระเก็จฯ **“งานหนักไม่เคยฆ่าคน แต่ความเป็นคนชิเราต้องฆ่า”** โดย **สมณะแก่นเกล้า สารกโร**

บริเวณโรงรถ **“ตามรอยพระอรหันต์”** โดย **สมณะดวงดี ฐิตปุญโญ**

บริเวณเขตสิกขมาตุ **“ความติดหลงจะปลงอย่างไร”** โดย **สิกขมาตุกล้าข้ามฝัน โศกตระกุล**

บริเวณศาลาหกลี้นม ธรรมะสำหรับคนใหม่ **“เหยียบพื้นโลกให้เต็มเท้า เหยียบกิเลสให้เต็มตีน”** โดย **สมณะหม่อน มุฑกัณโธ**

ช่วงธรรมะภาคบ่าย มีการเข้ากลุ่มของบรรดาบัณฑิตบุญนิยม ซึ่งมีทั้งหมด ๒๒ กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะมีสมณะหรือสิกขมาตุประจำกลุ่มละ ๒ รูป ญาติธรรมที่ไม่ได้สมัครว.บ.บ. ก็กระจายไปเข้ากลุ่มต่างๆ ได้หลังรายการภาคบ่าย มีการประชุมสถาบันขงะวิทยาด้วยหัวใจ

รายการภาคค่ำ สัมภาษณ์ปฏิบัติกรชุด “เจาะใจบรรดาบัณฑิตบุญนิยม - การศึกษา เพื่อพัฒนาชีวิต” ดำเนินรายการโดยสมณะฟ้าไท สมชาติโก

ด.ญ.ฝากฝนฟ้า(เอี่ยม) นัสนันท์ ชั้น ม.๒ อายุ ๑๔ ปี และ**ด.ญ.ฟ้าพิมพ์ธรรม (อ่อง) นัสนันท์** ชั้นม.๑ อายุ ๑๓ ปี อยู่ปทุมมอโคก ตั้งแต่เล็กๆช่วยงานวัดได้ ช่วยจัดรายการวิทยุ วันละ ๒ ชั่วโมง มีทั้งอ่านข่าว วิเคราะห์ข่าว นิทานแสนสนุก ถือศีล ๕ เป็นปกติ มางานพุทธาครั้งนี้ฝึกกิน ๑ มื้อ พยายามปฏิบัติธรรมเพื่อพ้นทุกข์จากกิเลส โตขึ้นอ่องอยากเป็นนายกา ส่วนเอี่ยมอยากเป็นทูต

คุณปึกแก้ว สิ้นป่าโลกีย์ กล่าวว่า การสอบ ว.บ.บ. ทำให้หายนว เพราะได้ออกจากภพ พาแม่มาอยู่วัด แม่ถือศีลเคร่ง ขยันทำวัตร ตั้งใจอยู่วัดจนตาย

คุณเต็มป่า มะโนรพ พากรรยาและลูก ๓ คน มาอยู่บ้านราชฯครบ ๑๐ ปีแล้ว ภรรยาเป็นนิสิต วสว. ส่วนตนสอบ ว.บ.บ. ได้รับเข็มพระธรรม ๒ เข็มแล้ว ตั้งใจเป็นตัวอย่างที่ดีของครอบครัว

คุณฟางรวงทอง(รุธนยุภา) รวิวงศ์ เป็นศิษย์เก่าบ้านราชฯ ทำงานสื่อ FMTV ถึงหน้างานก็กลับไปช่วยพ่อแม่ทำนา ขณะนี้กำลังเรียนปริญญาตรี สาขาสื่อสารมวลชน ที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง เค็ดัดการทำงานอย่างมีความสุขคือ เห็นทุกคนเป็นเสมือนพ่อแม่พี่น้องของตน

คุณนิตยา(เล็ก) ต้นวรกุล ลาออกจากราชการ มาช่วยงาน สขจ. โอนทรัพย์สมบัติให้หลานหมดแล้ว อาศัยบำนาญเลี้ยงตัว ขึ้นชมสาธาณโมคิ ปีนี้สอบได้เข็มพระธรรม แต่ถวายเป็นพ่อครู และตั้งใจมั่นที่จะพัฒนาตนตามที่พ่อครูสอนให้มากขึ้น

วันพุธที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๖

ทำวัตรเช้าโดยพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ กล่าวถึงพระไตรปิฎกเล่มที่ ๑๖ ว่า มีหลายพระสูตรที่ลุ่มลึกน่านำมาบรรยายขยายความ แม้พ่อครูท่านเรียนรู้อย่างผิวเผิน แต่จากสภาวะที่ท่านมีท่านเป็นทำให้อันนี้ คำแปลจากภาษาบาลียิ่งสื่อไม่ตรงกับภาวะความเป็นจริง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะข้อจำกัดของภาษาไทยด้วย เช่น “สมาธิ” ก็แปลว่า “สงบ” แต่ไม่ชัดว่าสงบแบบใด เพราะสงบมีรายละเอียดที่แยกแยะได้อีกมาก หรือคำอื่น ๆ ก็เช่นกัน เช่น นามรูป มนสิการ สังขาร เป็นต้น

หลังทำวัตรเช้า เวลา ๐๖.๑๕-๐๘.๐๐ น.

มีการประชุมการศึกษาบุญนิยม

ธรรมะก่อนฉัน เรื่อง “โครงการงานวิจัยขยายอายุขัยพ่อครู” โดย พ่อครู ดร.วิชัย รูปขำดี คุณอภิสิน ศิวารธร

อายุขัยคือช่วงเวลาที่คนเรามีชีวิตที่ทำประโยชน์ตนประโยชน์ผู้อื่นได้ ผู้ปล่อยเวลาล่วงไปโดยไม่ทำประโยชน์ไม่ใช่ผู้มีอายุ การขยายอายุขัยจึงลึกซึ้งซึ่งกว่าการชะลอความชรา ตามหลักพุทธธรรม การขยายอายุขัยต้องปฏิบัติ ทั้งด้านจิตวิญญาณให้มีอิทธิบาท ๔ ให้มีพลังวิมุตติและพลังวิริยะ ส่วนทางด้านร่างกายก็ต้องมีการศึกษาว่า อาหารประเภทใด ปริมาณเท่าใด จึงจะสร้างความสมดุลของร่างกายให้แข็งแรงสมบูรณ์ โครงการนี้นิมนต์พ่อครูเป็นตัวแบบ model เพราะท่านมีความครบพร้อมด้านจิตวิญญาณอยู่แล้ว เหลือเพียงการศึกษาวิจัยด้านการรักษาสุขภาพกายด้วย ๘๐. ที่จะวิเคราะห์ห้สังเคราะห์ไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติต่อไป

เวลา ๑๒.๐๐-๑๓.๕๐ น. **ธรรมะ**

กระดานดำ

บริเวณเขตพระเกจิฯ “**ธรรมวิจัยไปสู่ นิพพาน**” โดย **สมณะนาไท อิศสรชโน**

บริเวณโรงรถ “**สลายภพ สยบอิตตา**” โดย **สมณะชยะชยัน สรณโณ**

บริเวณเขตสิกขมาตุ “**ผู้หญิงคือสุดยอด**

แห่งความอดทน” โดย **สิกขมาตุหยาดพลี อโศกตระกูล**

บริเวณศาลาหกเหลี่ยม ธรรมะสำหรับคนใหม่ “**ปฏิบัติธรรมแล้วสบาย**” โดย **สมณะดาวดิน ปรุวัตโต**

ธรรมชาติบำบัด **แบ่งกลุ่ม ว.บบบ.** เป็น ๒๒ กลุ่ม พบสมณะและสิกขมาตุ
 รายการภาคค่ำ สัมภาษณ์ปฏิบัติกรชุด **เคล็ดลับที่ทำให้อายุยืน** สัมภาษณ์ผู้สูงอายุ โดย
สมณะเสียงศีล ชาตวโร สำหรับวันนี้ย้ายมาจัดภายในศาลาพุทธาภิเษก เนื่องจากฟ้าอึมครึม เกรงว่าฝน
 จะตก แต่ปรากฏว่าฝนก็ไม่ตก

ตาแก้วมารุน รวมชัย อายุ ๘๘
 ปี เคลื่อนไหวไม่ค่อยสะดวก แต่หน้าตาสด
 ชื่นบอกอย่างอารมณ์ดีว่าเคล็ดลับคือไม่โกรธ
 ทำงานทั้งวัน ทำอาหารมันๆกินเอง และที่
 สำคัญหมั้นไปวัดปฏิบัติธรรม อยู่วัด
 (ลานนาอโศก) ๔ วันต่อสัปดาห์

พ่อดีแล้ว ชาวหินฟ้า อายุ ๘๙ ปี
 ทำเกษตร ยังแข็งแรง คล่องแคล่ว พูดชัด
 บอกว่า ดูแลอารมณ์ให้ดี ทำอาหารกินเอง
 กินง่าย หลับง่าย ทำดีทอกซ์สัปดาห์ละ ๒
 ครั้ง ที่สำคัญคือ ออกเดินตามสมณะเวลา
 ท่านมีนิมิตบาตทุกเช้า บางทีก็เวียน้ำ

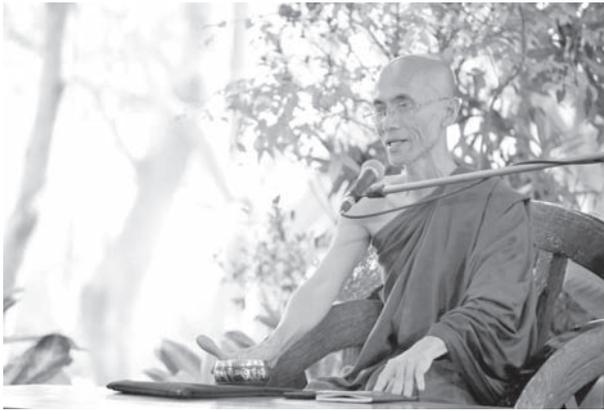
หลวงพ่อเอี้ย(อิมบุญ) อายุ ๙๐ ปี
 บวชมาแล้ว ๒๔ พรรษา ออกบวชเพราะ
 ได้ฟัง“เสียงปลุก” ของท่านเสียงศีลแล้ว

ประทับใจ เมื่อมาเป็นพระอาคันตุกะที่ไพศาลก็
 แนะนำลูกสาวเข้าวัดปฏิบัติธรรมด้วย จะไปอยู่วัดกัน
 จึงยอมขายที่ดิน ๘๕ ไร่ ในราคาถูกแสนถูกเพื่อใช้
 หนี้ทางครอบครัว จะได้ไปอยู่วัดกันได้ เคล็ดลับคือ
 ยาสมนไพรและรักษาอารมณ์ให้ดี

วันพฤหัสบดี ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

ทำวัตรเช้า พ่อครูแสดงธรรม ตั้งแต่ปฐมญาณสังขาร อนุญาณสังขาร ถึงอเนกขาริกสังขาร ซึ่ง ๓ คำหลังนี้ เคยมีผู้ชมรายการสงครามสังคมาธรรมะการเมือง ส่ง sms มาท้วงพ่อครูว่าแปลผิด และกล่าวดูหมิ่นมากมาย ซึ่งถ้าเป็นแต่ก่อน พวกเราหลายคนคงโกรธมาก แต่พวกเราเดี๋ยวนี้ ฟังแล้วก็เข้าใจเขาและเห็นใจ รวมทั้งขอบคุณที่เขาเป็นเหตุให้พ่อครูท่านขยายความได้ละเอียดลออขึ้น และเรานั้นใจว่าที่พ่อครูท่านแปล “อนุญาณสังขาร” ว่า “สังขารที่เป็นกุศลเพราะไม่มีกิเลสที่ต้องชำระแล้ว” นั้นไม่ผิดแน่นอน เพราะนี่เป็นการสังขารระดับโลกุตระ จึงไม่น่าจะแปล “อนุญาณสังขาร” ว่า “สังขารที่เป็นบาป” อย่างที่เขาแปล และถ้าจะเทียบบาลีอีกคำหนึ่งที่เป็นทำนองเดียวกัน คือ

“เสขบุคคล” กับ “อเสขบุคคล” อเสข ไม่ได้แปลว่า ไม่ได้รับการศึกษา แต่แปลว่า ไม่ต้องศึกษาอีก เพราะเรียนรู้อันหนึ่งแล้วนั่นเอง

หลังทำวัตรเช้า เวลา ๐๖.๑๕ -

๐๘.๐๐ น. **ประชุมกสิกรรมไร้สารพิษ**

ธรรมะก่อนฉัน แสดงธรรมโดย **สมณะดินทอง นครวโร** เรื่อง “สุขใดที่ใจไม่ไผ่หา” เมื่อเราปฏิบัติธรรมถูกต้องแล้ว เราจะไม่ติดสุข เราจะรู้สึกละเอียดอย่างละเอียดไม่ได้ เพราะเห็นอยู่ว่าคนที่ติดสุขจะไม่มี การพัฒนา แถมอกุศลก็เจริญ เราต้องกล้าทิ้งความสุข และไม่หนีผัสสะ

สมณะชยะชยัน สรณโณ เทศน์

เรื่อง “ลำบากดีที่อินเดีย” การไปอินเดีย ทำให้ได้ตั้งตนอยู่บนความลำบากและได้ฝึกสติสัมปชัญญะมากขึ้น ได้เห็นวิถีชีวิตคนอินเดียที่อยู่กับความลำบากแล้วทำให้รู้ว่า เราต้องพยายามทำให้เจริญยิ่งขึ้น เพราะ

เมื่อชีวิตนี้เรามีโอกาสได้ปฏิบัติตามพระพุทธเจ้าแล้ว เป็นการสั่งสมอริยทรัพย์ที่ใครก็แย่งไม่ได้

ธรรมะกระดานดำ ๑๒.๐๐-๑๓.๔๕ น.

บริเวณเขตพระเกจิก **“การทำงานคือการปฏิบัติธรรม”** โดย **สมณะกอบชัย ธัมมาวุโร**

โรงรถ **“อยู่ไหนๆก็ต้องลดกิเลส”** โดย **สมณะฟ้าไท สมชาติโก**

เขตลิกขมาตุ **“ผู้หญิงปฏิบัติธรรม ปัญหาอยู่ที่ไหน”** โดย **ลิกขมาตุบุญจริง พุทธพงษ์อโศก**

ศาลาหกเหลี่ยม ธรรมะสำหรับคนใหม่ “ฝึกอดฝึกทนได้ ตั้งตนบนความลำบาก” โดย **สมณะธาตุดิน ปฐวีโรโส**

ธรรมะภาคบ่าย “**ตอบปัญหาละ ดับชาติ ตอน ๑**” โดย**พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** คำถามที่น่าสนใจก็มากมาย เช่น ที่พ่อครูเทศน์เน้นภูมิอนาคามีมากในงานนี้เพื่อให้เรา ได้ตรวจสอบตัวเองใช่ไหม และอนาคามี ยังมีกามาจรหรือไม่ ทำอย่างไรจึงจะลัดตาและยอมผู้อื่นได้ ทำไมสำนักปฏิบัติธรรมบางแห่งให้กราบเป็นร้อยเป็นพันครั้ง มันมีประโยชน์อย่างไร มาอยู่วัดแล้วยังเจออุปสรรคมากมาย จะทำใจอย่างไร เป็นต้น ท่านใดสนใจคำตอบของพ่อครูในรายการนี้ติดต่อ “ธรรมทัศน์สมาคม”

ธรรมะภาคค่ำ สัมภาษณ์ปฏิบัติกรชุด “**อาหารนั้นสำคัญไฉน**” ดำเนินรายการโดย **สิกขมาตุ ผาแก้ว ชาวหินฟ้า**

คุณแห่มม พลังลั่น : กินอาหารมังสวิรัตินานกว่าสิบปีก็เกิดอาการขาดโปรตีน เพราะเลือกกินแต่ของอร่อย และอาหารเบเกอรี่ทำให้เกิดโรคหลายอย่าง จนได้มาทดลองอาหารของ อ.ไพโรจน์ที่เน้นถั่วและข้าวหนานาชนิด ทำให้หายป่วยสุขภาพแข็งแรง จึงให้เรารู้จักกินอาหารเป็นยา อย่าหลงอาหารอร่อย

คุณรอยใบไม้(อุม) มุณีเวช จากเชียงใหม่ : ชอบนอนดึก ใช้ชีวิตทวนเข็มนาฬิกาชีวิต ชอบกินขนม ไม่ออกกำลังกาย เป็นโรคน้ำเหลืองไม่ดี มีผื่นคันตามตัว ต้องกินยารักษาโรคนี้นับสิบปี พอเลิกยาก็เป็นอีก ตัดสินใจงดกินขนม นม เนย ๓ เดือน และใช้น้ำจืดรักษาแผล ตั้งใจว่าถ้าหายจะไปช่วยงานพ่อท่านที่วัด จะเลิกไปกลับไปผับอย่างเด็ดขาด ไม่นานแผลก็หาย แต่เมื่อแอบไปกินขนม ทั้งที่รับปากกับแม่ว่าจะเลิก ก็รู้สึกผิด แผลคันก็กำเริบ อย่างรุนแรง เมื่อสารภาพกับแม่แล้วรักษาด้วยวิธีอย่างเดิมก็หาย สรุปว่าอาหารและอารมณ์ สำคัญต่อสุขภาพมาก

อาจารย์อุทัย ร้อยเอ็ด : อาหารดีต้องมีชูรส อย่าลืมหืมน้ำ ผู้ป่วยส่วนมากเป็นเพราะติด

อาหารอร่อย ดื่มน้ำน้อยเกินไปและไม่ออกกำลังกาย จิตอ่อนแอชอบฟังโทษผู้อื่น ผู้มีพลังเมตตาสูงจะไม่ค่อยป่วย

คุณพุทธพิมพ์ไพโร(หนูดี) ชวนนทกิจ : สุขภาพดีมาตลอด เพราะคุณแม่(ศรีฟ้า)ดูแลอบรมมาดี เคยเป็นเด็กพุทธธรรมวันอาทิตย์ ชอบทำงาน ชอบช่วยคนอื่น ขณะนี้เป็นพรช. ที่ ชมร.เชียงใหม่

วันศุกร์ที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๖

ท้าวตรเข้า พ่อครูพยายามกระตุ้นให้ลูกๆทั้งหลาย ตามเห็นความเกิดดับของกิเลสจริงในแต่ละครั้ง แทนที่จะเห็นเพียงความเกิดดับโดยตรรกะ การปฏิบัติลดละกิเลสต้องเป็นไปตามลำดับ เบื้องต้นท่ามกลางนั้นปลาย เราจึงต้องใช้สัจปฐิธรรมพิจารณาให้ดี ชีวิตที่ยังมีกิเลสล้วนเป็นชีวิตชาติชั่ว ประโยคที่เขย่าฐานโสตถาบันอย่างมากคือ **กิเลสชั้นสูงของโสตถาบันก็ยังเป็นอบายของอนาคามี** มันเป็นอบายเลยนะ น่ากลัวไหม

ช่วงอธิบาย “ลัตตาวาส ๙” “วิโมกข์ ๘” พ่อครูก็มีวาทกรรมใหม่ว่า **“เห็นหมาในคน”** ทำให้บางคนเข้าใจเรื่องนี้ดีขึ้น ผู้ที่ฟังแล้วยังเบลอๆ อยู่ก็ติดตามชมใหม่จากซีดีหรือทางอินเทอร์เน็ต

หลังท้าวตรเข้า ๐๖.๑๕-๐๘.๐๐ น. **ประชุมใหญ่สามัญประจำปี ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ พรรคเพื่อฟ้าดิน**

เวลา ๐๘.๓๐-๑๐.๓๐ น.

ผู้สมัคร ว.บ.บ. สอบข้อเขียน ๕๐ ข้อ พร้อมส่งใบบำเพ็ญคุณ, บำเพ็ญธรรม สอบที่ศาลาปลูกเสกฯ ศาลาสมุนไพรรูป ตึก ก.บ.ส.

ธรรมะกระดานดำ ๑๒.๐๐ -๑๓.๔๕ น.

บริเวณเขตพระเก็จ **“ธรรมใดก็ไร้ค่า ถ้าไม่ทำ”** โดย **สมณะชยะชยัน สรณโโย**

โรงรถ **“บรรลุธรรมด้วยความเพียร”** โดย **สมณะผินฟ้า อนุตตโร**
เขตลิกขมาตุ **“ลดกิเลสด้วยการท่องเที่ยวหรือการหยุดโลก”** โดย **สม.แสงฝน อโศกตระกูล**

รายการภาคบ่าย ๑๔.๐๐ -๑๖.๐๐ น. **“ตอบปัญหาละดับชาติ ตอน ๒”**

พ่อครูเล่าว่าเรามีโครงการทำ **“ตลาดน้ำบ้านราช”** ร่วมกับกรมเจ้าท่า เพื่อปลูกฟื้นชีวิตแม่น้ำมูน โดยปีนี้เราจะย้ายตลาดอารียะบนดินไปเป็นตลาดลอยน้ำ ประดับด้วยทานตะวันบนแพ ส่วนริมมูนเราจะขยายเกษตรอินทรีย์ออกไปเป็น ๕๐ ไร่ ให้ดูเขียวขจีใครจะขอซื้อก็ไปเด็ดเอาชุดเอาได้

ดังนั้นเราต้องการแรงงานบุญอีกมากมาย ใครจะไปช่วยเตรียมงานล่วงหน้าก็รีบไป

ปัญหาที่น่าสนใจ ได้แก่ ถ้าเรา กดข่มจนเลิกกิเลสบางอย่างได้หลายปีแล้วมัน จะเวียนกลับอีกได้ไหม ช่วยบอกวิธีทำให้เข้า ถึงพลังเจตและปัญญา จิตใต้สำนึกต่างกับ จิตไร้สำนึกอย่างไร เวลาถูกเขาให้ขุมทรัพย์เรารู้สึกเครียด รู้สึกถูกกดตัน ควรทำใจอย่างไร

ถ้าศาลโลก ตัดสินให้ไทย แพ้ในกรณี เขาพระวิหาร และศิระษะ อโศกตกเป็น ของเขมร เรา จะทำอย่างไร เป็นต้น

รายการภาคค่ำ สัมภาษณ์ปฏิบัติกร ชุต **“ครั้งหนึ่งในชีวิต”** ดำเนินรายการโดย สมณะแก่นหล้า วัฑฒโน

ด.ช.เพชรแสงธรรม อนุชาติสกุล (น้องเบิร์นซ์) : ย้ายมาอยู่บ้านราชกับแม่ในปี ๒๕๕๕ เคยปฏิบัติธรรมที่ธรรมกาย ๓ ปี ไม่ชอบนั่งสมาธินานๆอย่างนั้น เพราะปวดหลัง ธรรมกายมีคนรวยเยอะ มางานพุทธาภิเษก อาหารมือเดียว ฟังหลวงปู่เทศน์ก็เข้าใจบ้าง ประทับใจชื่อ **“เพชรแสงธรรม”** ที่หลวงปู่ตั้งให้

มุ่งปฏิบัติศีล สมาธิ ปัญญาอย่างจริงจัง อนาคตอยากเป็นสมณะ เพราะแม่ชวนให้บวช ท่านสมณะสรุปว่าน้องมีความตั้งใจดี แต่โตขึ้นอาจถูกกระแสโลกพัดพาไป พวกเราควรช่วยกันดูแล

คุณนิลาวัน(วิน) เป็นชาวพม่าเชื้อสายมอญ อายุ ๒๗ ปี ตามพ่อแม่มาทำงานที่ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี ได้ทำงานที่บ้านพันธมิตรที่ใส่บาตรสมณะทุกวัน จึงได้ฟังธรรมะท่านจันทร์ ได้อ่านหนังสือดอกบัวน้อยที่ท่านสมณะแจกตอนบิณฑบาต ฝึกเรียนภาษาไทยด้วยตนเองจากการเทียบเคียงกับภาษามอญ ต่อมาได้รู้จักญาติธรรม ได้ไปนาแรงรัก ประทับใจนักเรียนสัมมาสิกขาที่มาทำนา เลยขอลา นายจ้างมาถวายแรงงานที่นาทุกวันอาทิตย์ เดือนมกราคมที่ผ่านมา ตัดสินใจลาออกมาอยู่วัด ช่วยงานที่เนินพอกินกับยายเนียน ตอนเด็กอยากเป็นแม่ชี ตอนนี้อยู่วัดของอโศกไม่บวชชียังได้ เพราะแค่ถือศีล ๕ ก็ได้บุญมากกว่าบวชชียังที่บ้านเดิม อนาคตอยากอยู่กับชาวอโศก ปฏิบัติธรรมไปจนกว่าจะพ้นทุกข์

คุณไทแท้ กะการดี เล่าเหตุการณ์ตอนถูกตำรวจจับในวันที่ไปชุมนุมประท้วงกับ**เสธ.อ้าย** แล้วนักบวชหญิงชายชาวอโศกโดนเก็บสำเนาจำนวนมากว่า ไม่อยากให้พวกเราโกรธเกลียดตำรวจ ที่เขาร้ายกับเรา เพราะเขาถูกกรอกหูทุกวันว่า พวกเราเป็นพวกก่อการร้าย เตรียมอาวุธมาด้วยจะมาโค่นรัฐบาล ทำให้พวกเขาต้องลำบากมาตากแดดมานอนกลางดินกินกลางทราย

วันเสาร์ที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๖

ทำวัตรเช้า วันสุดท้ายของงานพุทธาภิเษกครั้งที่ ๓๗ พ่อครูยังคงบรรยายรูปกับนามในวิมังสาสูตร เพื่อให้พวกเราเข้าใจเวทนาในแต่ละกาละ จะได้ปฏิบัติให้ได้ผลจนเป็นผู้ “มี” ในความ “ไม่มี (กิเลส)” และอย่าปล่อยให้เวทนาที่น่ายินดีจับตัวกันตกลึกเหนียวขนาดทวารช้าง มันจะแกะไม่ออก

หลังทำวัตรเช้า บางส่วนเดินทางกลับ บางส่วนช่วยกันเก็บงาน และฟังสรุปรงานในช่วงก่อนฉัน แล้วแยกย้ายกลับภูมิลำเนา

จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมสำคัญในแต่ละวันของงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๗

วัน เดือน ปี	ทำวัตรเช้า (คน)	ธรรมะก่อนฉัน (คน)	ธรรมภาคบ่าย (คน)
อา. ๒๔ ก.พ.'๕๖	—	๗๙๘	๗๐๐
จ. ๒๕ ก.พ.'๕๖	๖๙๖	๙๐๓	๗๒๖
อ. ๒๖ ก.พ.'๕๖	๘๒๙	๗๗๖	๔๕๐
พ. ๒๗ ก.พ.'๕๖	๖๗๑	๗๘๑	๓๔๐
พ. ๒๘ ก.พ.'๕๖	๖๖๙	๖๘๐	๘๐๕
ศ. ๑ มี.ค.'๕๖	๖๔๑	๕๐๓	๖๐๙
ส. ๒ มี.ค.'๕๖	๕๒๔	เดินทางกลับ	

สรุปรงาน งานครั้งนี้ลงตัวมาก เสียงประกาศน้อยไม่รบกวน บรรยายกาศสงบดี พืชผักผลไม้อุดมสมบูรณ์ มีแดงไม้ไผ่สารพิษสีสวยแถมรสดี มาจากคีรีชะอโคก ๔ ต้น เต้าหู้จากปฐมอโคก ๔๔๐ ก.ก. จำนวนผู้ลงทะเบียนร่วมงาน ๑,๐๕๘ คน ฝ่ายพยาบาลมีผู้มารักษา ๒๒๒ คน จำนวน ๖๘๑ ครั้ง ทีมพยาบาลหมุนเวียนมาช่วย ๑๕ คน ฝ่ายตัดผมมีผู้มาใช้บริการ ๒๗๑ คน มีช่างมาช่วยตัดผม ๑๑ คน ส่วน ว.บพบ. มี ว.บพบ. กลุ่ม ช.(ชาญ) มา ๒๕๗ คน กลุ่ม ว.(วิชญ์) ๑๙๑ คน กลุ่ม ช.สท.(ชาญสมทบ) มา ๙ คน กลุ่ม ว.สท.(วิชญ์สมทบ) มา ๒๔ คน

ขอบคุณและโมทนาบุญนักเรียน ศิษย์เก่า และญาติธรรมทุกท่าน ที่มาช่วยงานพุทธาภิเษกนี้ พบกันใหม่ที่ราชธานีอโศกในงานปลูกเสกพระแท่นของพุทธ และงานตลาดอาริยะลอยน้ำครั้งแรกของชาวอโคก

✿ ทีมงานเสมณณะวณะ

พุทธภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๗

๒๕ ก.พ.-๒ มี.ค. ๒๕๕๖ ณ พุทธสถานศาลือโคก

พิธีรับกัลด

ของนักเรียนสัมมาสิกขาที่จบชั้น ม.๖ ทุกแห่ง ๑๕ มี.ค.๒๕๕๖ ราชธานีอโศก

บวชสงฆ์ธรรมชาวยุโรป เตชตรีสุธี อุปัฏฐากยุตแรกของบวชวอโศก

พ่อครูแสดงธรรม ๒๕ เม.ย.'๕๖ วัดตรีทศเทพ

ปลูกเสก“พระ”แท่งๆของพุทธ ครั้งที่ ๓๗

ณ พุทธสถานราชธานีอโศก ๖-๑๒ เมษายน ๒๕๕๖

◎รายการภาคบ่าย “ขยายอายุขัย”

◎ลงทะเบียนผู้มาร่วมงาน

◎เตรียมบุงสำหรับงานตลาดอโศก

◎ช่วยกันลากเรือเอี่ยมจัน
ที่ซ่อมเสร็จแล้วลงแม่น้ำ
เพื่อเป็นเรือขายสินค้า
ในงานตลาดอโศก

